

சிவமயம்.

ஓம் மஹா கணபதயே நம:

ஸ்ரீ விசுவநாத பஞ்சானன பட்டாசாமி பரால்
அருளிச்செய்யப்பட்ட

காரிகாவலி யென்னும்

மூலமும்

* நியாய சித்தாந்த முக்தாவலி
யென்னும் அதனுரையும்

இவை,

ஸ்ரீ கோவிந்தர் மடாலாயம்

ஸ்ரீ வேதாந்த பாஸ்கராராயும் நியாய சந்திராராயும்
நிலவாரின்ற

ஸ்ரீ வீர. சுப்பய்ய சுவாமிகளால்

மொழிபெயர்க்கப்பட்டு,

ஸ்ரீ வியாசர்பாடி ஆநந்தாஸ்ரமம்,

ஸ்ரீ க. சிவப்பிரகாச சுவாமிகள்

பாதசேகரராகிய மூர்த்தி சுவாமிகளால்

அமெரிக்கன் டைமெண்ட் பிரஸில்,

பதிப்பிக்கப்பெற்றன.

1917.

விலை அனா 12.

(All Right Reserved.)

* N. B. இதனுரையாகிய தினகரி அச்சிலிருக்கிறது.
மீழில் வந்திருக்கும் நியாயப் பிரகாசமும் இதனுரை
மேலேயும்.

சிவமயம்.

ஓம் மகா கணபதயே நம:

முகவரை.

அன்பர்களே ! கனூதர் நியாயமும் பாணினி
 வியாகரணமும் எல்லா நூற்கும் உபகாரமா மென்ப
 தறிந்தவிடயமே. “எண்ணென்பவேனை யெழுத்தென்ப
 விவ்விரண்டுங் கண்ணென்ப வாழு முயிர்க்கு” எ-ம்.
 “எண்ணு மெழுத்துங் கண்ணெனத்தகும்” எ-ம். ஆன்
 றோர் கூறிய திதுபற்றியேயாம். எல்லா நூலுள்ளும்
 சர்வ அநர்த்த நிவிர்த்தியையும் பரமானந்தப் பிராப்தி
 யையும் அடைவிப்பது வேதாந்த நூலே, பிறவெல்
 லாம் அதற்குச் சாதனமாம். அவற்றுள்ளும் மிகவு
 மின்றியமையாதது தருக்கமேயாம்; மனனத்திற்கு
 பயோகமாதலின், சிவணத்திற்குஞ் சிறுபான்மை
 சேர்தலின்: அத்தருக்கம் நியாயம் வைசேடிகம் என
 இருவகைப்படும். அவற்றுள் நியாயம் கௌதமமுனி
 வரானும், வைசேடிகங் கனூதமுனிவரானுஞ் செய்
 ப்பெற்றனவாம். அவற்றையும் அவற்றின் பாடியங்க
 ளையும் வார்த்திக தாற்பரிய டிகை குசுமாஞ்சலி லீலா
 வதி கிரணுவலி இலக்கணுவலி சிந்தாமணி சிரோமணி

யென்னும் தீதிமுதலியவற்றை முற்றினு மினிதுணர்
 ந்து முதியர் புதியர் நதிபதியின் மூழ்கிக் கரையடை
 ந்த கௌதம சூத்திர விருத்திக் காரராகிய ஸ்ரீ விசுவ
 நாத பஞ்சானன பட்டாசாரியரான் இவ்வரிய மூலமும்
 உரையு மாக்கப்பட்டன. இம்முக்தாவலியே சேதுமு
 தல் இமாசலம்வரை பரிமளித்துலவும் தருக்கநூல்.
 இதனனுமான சப்த கண்டங்களே ஸ்ரீ ஜகதீசர் ஸ்ரீ
 கதாதரரால் ஆக்கப்பட்ட அனுமான சப்த கண்டங்
 களின் சங்கிரகம். இந்நூற் கரியதோர் வியாக்கியானம்
 உலகப் பிரசித்திபெற்ற தினகரியாம். பிரகரண நியா
 யங் கற்பதும் தினகரிவரையுமே (இத்தினகரி அச்சி
 லுளது விரைவில் வரும்) இத்தினகரி முக்தாவலிகளை
 யனுசரித்தே தமிழில் வந்துலவும் நியாயப்பிரகாசம்,
 ஹரிந்தியில் ஸ்ரீ சிற்கனானந்த சுவாமிகளால் அருளிச்
 செய்யப்பட்டது. அன்னம்பட்டிய முதலியவற்றைக்
 கற்றே இந்நூற் கற்கவேண்டும். இந்நூற் சிறந்ததென்
 பதை அன்னம்பட்டிய உரையாசிரியர்களால் விதந்
 தோதப்பட்டமையானும் காண்க. இதன் பயனைத் தமிழ்
 மக்கள் அனுபவிக்க வேண்டுமென்னு மவாவால்,
 ஸ்ரீ கோவிலூர் மடாலயம் வேதாந்த பாஸ்கரராயும்
 நியாய சந்திரராயும் நிலவாநின்ற ஸ்ரீ வீர. சுப்பராய
 சுவாமிகளால் மூலமும் உரையும் செந்தமிழ்ப் பாவா
 னும் நடையானும் மொழிபெயர்க்கப்பட்டன. இதனை
 யும் வரும் தினகரியையும் கற்பதானே எல்லா நியாய

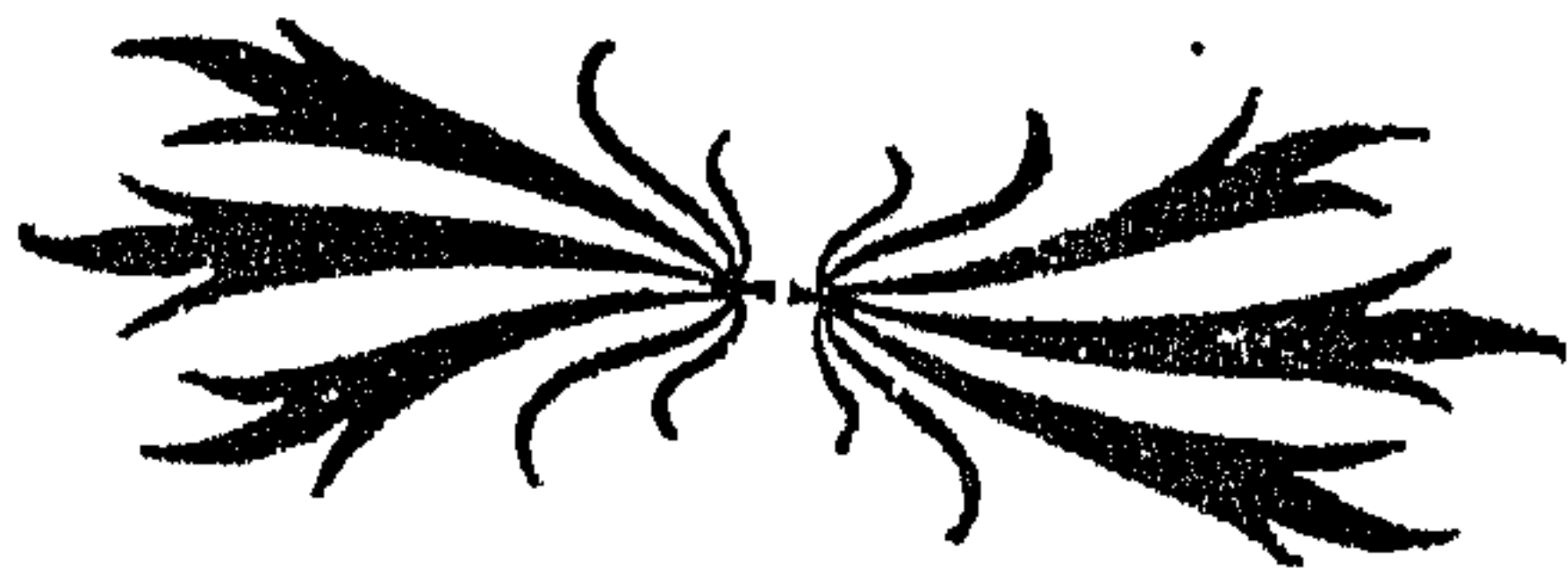
நூற்களையும் கற்றறிந்த பயன் பெறலாம். பெறவே
அத்தைவத சித்தி முதலிய வேதாந்த நூற்களை யெளி
திக்கற்றுப் பேரானந்தப் பேறெய்தலாமென்பது திண்
ணாம், ஆகலின் இந்நூல் ஒவ்வொரு மனுட சரீரம்ப
டைத்த தமிழ் மக்கள் கரத்திலு மிலங்கவேண்டிய
துன்றி யமையாததேயாம். சுபம்.

இங்ஙனம்,

மூர்த்தி சுவாமி,

ஆந்தாஸ்யம், வியாசர்பாடி,

. சென்னை.

உ

சிவபயம்.

ஓம் மகா கணபதயே நம:

நியாய காரிகாவலி யென்னும் மூலமும்
நியாய சித்தாந்த முக்தாவலி யென்னும்

உரையும்.

மங்கலம்.

தருவன முறைதரு சமீவன முனிவனை
யருமறை முடிபரு ளளிநிறை குரவனை
யோநுவனை மருவினை யெனினனி யுளமே
யிருவினை யறலேளி தேளிதேளி தெளிதே.

மூலம்.

ஒண்ணு நூதன சலதர வொளியினை யுடையோன்
வண்ண கோபநல் வதுக்களின் றுகிலினை மறைப்போன்
விண்ண தாஞ்சமு சாரம கீருக விரையோன்
கண்ண னாமவன் கழன்மலர் கருத்திருத் துதுமே. (1)

உரை.

மதியை நற்சிர மணியென வனைதரு மறைப்போன்
கொதிக்கொள் வாசுகி யெனுங்கு கங்கணங் கொண்டோன்
அதிக லீலையாற் றுண்டவ பண்டித னானான்
முதிய னாம்பவன் மங்கல மெய்தமுன் னுறவே. (1)

நிகழ்மென்றனா நிருமித காரிகா வலியைத்
 திகழ்வேமிகத் தொகுத்திடுஞ் சிரந்தேனாத் திகளாற்
 புகழினியா ஜீவன்கட் பொலிதையை வயமாய்
 மகிழ்க்வுத்துக மதனினே மலைவற வகுப்பேன். (2)

பொருள்களுடன் பொருந்துவதாய்க் குணத்தினுடன்
 புணர்ந்தே, புண்ணியர்க ணற்றொழிலைப் பொலிவுறச்செய்
 வதுவாய், மருளறுசற் பொதுமைசிறப் புரித்தியமு மணந்
 தே, மருவுமொளி யின்மையின்மிக் கொளிருவதே யாகு, மரு
 ளுல வுத்திறிற் சித்தாந்தத் தாள, ஆவலியை நனிவிசுவ
 நாதனா ஒற்றித், தெருளருளுங் கண்ணெனழின் மார்பினினி
 தளித்தேன், நெளிஞருளத் தனவாத முதமிதுசெய் குகவே.

இயற்ற அவான்ய நூலினிடைபூற்றை நீக்குவா னுக்கிய மங்
 கலத்தை மாணாக்கர்க் கறிவுறுத்தற்பொருட்டு யாப்பினால்
 யாத்துவைக்கப் படுகின்றது:—ஒண்ணு நூதன வென. அற்
 றேல்? மங்கலம் இடையூற்றை யழிப்பதற்கேனும், முடிவுபேற்
 றிற்கேனும் காரணமன்று, மங்கலமின்றிய வழியும் நாத்திக
 ரது நூற்களில் இடையூறின்றி யினிதாம் முடிவுபேறு காண்
 டலின் எனின். அற்றன்று, பழிப்பின்றிய ஆன்றோரொழுக்க
 விடயத் தன்மையானே மங்கலத்திற்குப் பலனுடைத்தாந் தன்
 மை துணிபப்பெறலாயவழி ஆண்டும் பலனறியும் வேட்கை
 யின்கண், கண்கூடாயபலன் கைக்கிடைப்பக் கண்கூடற்ற பல
 கற்பனைக் கொழுங்கன்மை யுண்மையானும், நினைவுண்மையா
 னும், முடிவுபேறே அதனது பலமெனக் கற்பிக்கப்படும். இங்
 கனமாகவே யாண்டு முடிவு பேறு கண்டும் மங்கலம் காணப்

பெறுவதின்றோ ஆண்டும் முற்பிறப்பின் முயன்ற அது கற்பி
க்கப்பெறு மென்றுணர்க. யாண்டு மங்கல முளதாயவழியும்
முடிவுபேறு காணப்பெறுவதின்றோ, ஆண்டு மிக வலியதோரி
டையூற்றனும், இடையூற்றின் மிகுதிப்பாடேனும், உளவென
வுணர்ந்து கொள்க. மிகுதியாய வதற்கே வன்மைமிக்க விடை
யூற்றை நீக்குவதிற் காரணமுண்மையின்; இடையூற்றி னழிவு
பாடோ மங்கலத்தின் வாயிலென்பர் முதியர். புதியரோ மங்
கலத்திற்கு இடையூற்றினழிவே பலம், முடிவு பேரோ புத்தி
யின் சிறப்பொளிர்வு முதலிய காரண கலாபத்தாலாம். இங்ங
னமேல், இயல்பானே யிடையூற்றினறியோனா லாற்றப்பட்ட மங்
கலத்திற்குப் பயனின்மையி னடைவாமெனப் பகரற்க, உடன்
பாடுண்மையின். இடையூற்றி னெண்ணத்தா லஃதொழுக
லின், அங்ஙனமே யானோரொழுக்க மாதலின். அதற்குப்
பயனின்மை வந்துழி யஃதை யுணர்த்தும் வேதம் பிரமாணமா
தலின்மையை மரீஇநிற்குமென மொழியற்க. இடையூறுள்
வழி அதனழிவிற்கே வேதமுணர்த்தற் றன்மை யுண்மையின்.
அதனானே, பாவமயலாற் பயின்ற பிராயச்சித்தத்திற்குப் பய
னின்மை வந்துழியும், அஃதுணர்த்தும் வேதம் பிரமாண
மாதலின்மையை மருவாதென்க. மங்கலமோ, இடையூற்றழிவு
விசேடத்தே காரணமாம், இடையூற்றழிவு விசேடத்தினோ,
விநாயக தோத்திரபாட முதலியனவாம், சிலவிடத்தோ, இடை
யூற்றின் முற்று மின்மையே முடிவுபேற்றின் சாதனமாம்,
தடையின் சம்சர்க்க வின்மைக்கே காரியத்தைப் பயக்குந்தன்
மை யுண்மையின். இங்ஙனமாகவே நாக்த்திகரது ஞாற்களின்

கண் முற்பிறப்பின் முயன்ற மங்கலம் பயந்த பாவ வழிவேனும், இயல்பானே இடையூற்றின் முற்று மின்மையேனும் உளதாமென முறைபிறழ்த லின்றமென்று மொழிவர்.

சமுசார மகீருக விரையோனென்பது பொருட்படுமாறு:- சமுசாரமே மகீருகம், விருகூழ், அதன் விரையா யுறைவோன்; நிமித்தகாரணன் என்பதாம். இதனாற் கடவுளிடத்தே கருதலாவையுங் காட்டப்பட்டதாம். அங்ஙனமன்றோ:-—எங்ஙனம் கட முதலிய காரியங்கள் கருத்தாவா லாக்கப்பெற்றனவோ, அங்ஙனமே மண்ணங்குர முதலியனவுமாம். அக்கருத்துருத் தகைமை நம்மனோர் முதலாயினாக் கேலுவதன்றாமென்க, எனவே அக்கருத்துருத் தன்மையானே கடவுட்படுபாழாம். காயத்தா லாக்கப்படாத் தன்மையானே கருத்தாவா லாக்கப்படாத் தன்மைச் சாதகத்தாற் சற்பிரதி பக்கமாமெனச் சாற்றற்க; அப்பிரயோஜகத்தன்மை யுண்மையின். எமக்கோ, கருத்துருத் தன்மையானே காரியத்தன்மையானே காரிய காரண வுண்மையே அனுகூல தருக்கமாம். “தேவலகையும் பூவுலகையும் தேவனொருவ னுண்டாக்கினான், விசுவத்தைப் பூப்போன், புவனத்தைக் காப்போன்” என்றற் றொடக்கத்தனவாய ஆகமங்களும் ஈண்டினிது நினைதற்பாலனவாம்.

பதார்த்தங்கள் பகுக்கப் படுகின்றன :—

அன்போ ருட்குண மன்னனை மாந்தோழி
லோன்போ துமைசி றப்பினோ டொற்றுமை
நண்ப போலின்மை நாகே வேழதாய்
என்ப தார்த்தம தேன்ன வியம்புவார்.

ஈண்டு ஏழாவதற் கின்மை யியப்பியதானே ஆறனுக்கு முண்மையடைவுற்றது, அதனான் உண்மைத் தன்மையானே தனித்துரைக்கப்படவில்லை. இப்பதார்த்தங்களோ, வைசேடிக மதத்தில் வெளிப்படையனவாம், நையாயிகர்கட்கும் முரண்ப டாதனவாம், இங்ஙனமே பாடியத்தும் பகரப்பட்டுளது, இத னானே யுபமான சிந்தாமணியின்கண் ஏழுபதார்த்தங்களின் வேறாக ஆற்றல், ஒப்புமை முதலியவற்றிற்கும் அயற்பதார்த் தத்தன்மை யாசங்கிக்கப்பட்டுளது. அற்றேல், இத்துணையன வே பதார்த்தங்க ளென்பதி யாங்ஙனம்? ஆற்றல் ஒப்புமை முதலியவற்றிற்கும் அயற்பதார்த்தத் தன்மை யுண்மையின், அங்ஙனமன்றோ-மணி முதலியவற்றோடு னிகழும் அழலால் அழற்சி யுண்டாவதின்றும், அவையின்மையினானே உண் டாம். ஆண்டு மணி முதலியவற்றால் அழலின்கண் அழற்சியனு கூல ஆற்றல் அழிக்கப்படும். மாற்றானும், மணி முதலியவற் றின் மறைவானுமோ, உண்டாமெனக் கற்பிக்கப்படும். இங்ங னம், ஒப்புமையும் அயற்பதார்த்தமாம். அஃதோ உண்மை யனவாய ஆறனுள் அடங்கிடாதாம், பொதுமையினும் உண் மையின். எங்ஙனம் ஆத்தன்மை யழியாததோ, அங்ஙனம் மாத்தன்மையு மழியாததாமென ஒப்புமை புலப்படுதலின். இன்மையினு மின்றும், உண்மையாகப் புலப்படுத லுண்மை யின் எனின்? அற்றன்று, மணி முதலியவற்றின் இன்மையடு த்த அழன் முதலியவற்றிற்கு அழற்சி முதலியவற்றின்பொரு டுத் தனிமையாகவாதல், மணியின்மை முதலியவற்றிற்கே யாதல், ஏதுத்தன்மை கற்பிக்கப்படும். இதனானே நன்குறப்

பெற, முடிபறுமாற்றல், அதன் முன்னின்மை பின்னின்மைகள்
 கற்பித்தல் தகுதியாகாமையின் என்க. மாற்றுள்வழி தடை
 யிருப்பினும் அழற்சி யாங்ஙனமா மாலோவென வறையற்க.
 மாற்றின்மையடுத்த மணியின்மைக் கேதுத்தன்மை புண்மை
 யின். ஒப்புமையும் அயற்பதார்த்த மன்றும். மற்றோ, அதனி
 னும் வேறாய தன்மையோடு அதன் கண்ணுற்ற மிகுதியாய
 தருமமுடைமையாம். மதியின் வேறாய தன்மையோடு மதி
 கண்ணுற்ற மகிழ்வுடைமை முதலியன வுடைமை, வதனத்தீத
 மதி யொப்புமை யாதலேபோல வென்பதாம். (2)

பொருள்கள் பகுக்கப் படுகின்றன :—

மண்ண றலனன் மாருதம் வானமோ
 ணேணு காலந் திசைதேகி யுள்ளமே
 கண்ணு நற்பொருள் கள்பின் குணமுரு
 வண்ண ருஞ்சுவை கந்தம தன்பிணே (3)

மண்—பிருதிவி, அறல்—ரீர், அனல்—அக்கினி, மாருதம்—
 வாயு, வானம்—ஆகாசம், காலம்—சமயம், திசை—திக்கு,
 தேகி—ஆன்மா, உள்ளம்—மனம், என்னுமிவை ஒன்பது
 பொருள்களாமென்பது பொருளாம்.

அற்றேற் பொருண்மைச்சாதிக்கண் அளவை யென்னை?
 ஆண்டுக்காட்சி அளவையின்றும். நெய்யாக்கு முதலியவற்றிற்
 பொருண்மை கவராமையி னெனின்? அற்றன்று, சையோகத்
 திற்கும் விபாகத்திற்கும், காரியசமவாயி காரணத்தன்மையை
 வரைந்து கொள்வதானாதல், சமவாயி காரணத் தன்மையை

வரைந்து கொள்வதானாதல், பொருண்மை துணியப்பெறுதலின் என்க. அற்றாயினும், இருள் பத்தாம் பொருளென வியம்பாத தென்னைகொல்? அஃதோ காட்சியானே கவரப்பெறும்; அதற்கும் உருவமுடைமை யானாதல், தொழிலுடைமையானாதல், பொருண்மைபுழுளது ; அஃதோ, மணமின்மை யுடைமையின் மண்ணன்றும், நீலவுருவ முடைமையினானும் நீர்முதலியன வன்றும். அதன் காட்சியினே ஒளியை விழையாவிழி காரணமாம் எனின்? அற்றன்று, இன்றியமையாத தேயுவின் மையானே கிடைப்ப, வேறு பொருட் கற்பனைக் கொழுங்கன்மை யுண்மையின். உருவமுடையதாய்ப் புலப்படலோ மயல்வடிவமாம். தொழிலுடையதாய்த் தோற்றலும் ஒளி நீக்கவுபாதியாலாய மயலேயாம். இருட்கயற் பொருண்மையாங்கால் முடிபி லவயவ முதலியன கற்பிக்கும் அரிதின் முடிதலுமாம். பொன்னிற்குத் தேயுவின்கண் அடக்கமெங்ஙன மென்பதுமேற் கூறப்படும். (3)

ஊறுசங்கை பரிமாணம் வேற்றுமையு மதன்பரமாயோ ளிர்சை யோக, மாறுவிபா கமுமுன்மை பின்மையோடு புத்திசுக் மரந்தை யாசை, தேறுதுவே டமுமுயல்வுந் திண்மையோடு நேகிழ்ச்சியுமே திகழ்சி நேகம், ஏறுசமக் காரமறம் பாவமோலியென்னவே யிருபா னன்கே. (4)

இருபத்தினுன் கெண்ணிக்கை யுடையனவாய இக்குணங்கள் கனாதரால் கண்டத்தானும், உம்மைச் சத்தத்தானும், காண்பிக்கப்பட்டன. ஆண்டுக் குணத்தன்மைச் சாதிப்பின் பெறுதி மேல் விளம்பப்படும்.

தொழில்கள் பகுக்கப் படுகின்றன:—

எழுதல்விழு தல்வளைதல் நிமிர்தலோடு நடத்தலென வே
ண்ணு மைந்துந், தொழிலவேன்ப சுழலலோடு பறத்தலொழு கல்
லுர்த்தச் சோலனழர்த, லெழுங்கமனத் தானேயாம் பரவபர
சாதிவகை யிரண்டுவாகு, மொழிபொருண்முன் மூன்றிலுள சத்
தைபர சாதியென மொழிவா ரன்றே. (5)

தொழிற்றன்மைச் சாதியோ காட்சியாற் றுணிவதாம்.
இங்ஙனமே எழுதற்றன்மை முதலியவுமாம்.

அற்றேல், ஈண்டுச் சுழலுதன் முதலிய வற்றையுமீர்
தொழிற் கதிகமாய் வைத்தறையாத தென்னை? எனக்கடாவ;
விடையளிக்கப் படுகின்றது:—சுழலலென.

பொதுமை புகலப்படுகின்றது:—பரவேன

அதனிலக்கணமோ, நித்தியத்தன்மையோடு பலவற்றிற்
சமவேதமாந் தன்மையாம். பலவற்றிற் சமவேதமாந் தன்மை,
சையோகாதிகட்கும் உளதென வுரைக்கப்பட்டது நித்தியத்
தன்மையோடு என. நித்தியத்தன்மையோடு சமவேதமாந்
தன்மை, ககனபரிமாணாதிகட்கும் உளதென உரைக்கப்பட்
டது பலவற்றிலென. நித்தியத்தன்மையோடு பலவற்றிலிருக்
குந்தன்மை, முற்றுமின்மைக்கு முளதாம்; ஆதலின் இருக்
குந்தன்மைப் பொதுமையை யொழித்துச் சமவேதமெனச்
சாற்றியதாம். ஒரு வடிவமாதிரைக்கண் ணிருப்பதோ சாதி
யன்றும், அங்ஙனமே:— “வடிவ அபேதம், துல்லியத்
தன்மை, சங்கரம், வரம்பின்றியோடல், உருவ அழிவு, சம்

பந்தமின்மை, என்னுமிவை சாதிக்குப் பாதகங்களெனத் தொகுக்கப்பட்டுள்ளன” எனக் கூறப்பட்டுளது. முன்மை, அதிகதேசத் திருத்தற்றன்மை. பின்மை, அற்பதேசத் திருத்தற்றன்மை. சகலசாதிகளையுங் குறித்துச் சத்தைக்கு, அதிகதேசத் திருத்தற்றன்மை யுண்மையின் முன்மையாம். (5)

பரவையலாஞ் சாதியேது வதுவேநல் லபரமேனப் பகரலாகுந், திரவியத்தின் றன்மைமுதற் பராபரமாஞ் சாதியேனச் சேப்பலாகும், பரமதேன மிகுதலினா மபரமேனக் குறைதலினாம் பழதிலாத, திரவியத்தி லிருப்பதா யந்தியமா வதுசிறப்பாய்ச் சேப்பலாமால். (6)

அதைக்குறித்தேதா மற்றைய சாதிகட்குப் பின்மையாம். மண்மைமுதலியவற்றைக்குறித்துப் பொருண்மைக்கதிக தேசத்திருத்தற் றன்மையினானே வியாபகத்தன்மை யுண்மையின் முன்மையாம். சத்தையைக் குறித்து அற்ப தேசத்திருத்தற் றன்மையினானே வியாப்பியத்தன்மை யுண்மையின் பின்மையாமெனவறிக.

சிறப்புச் சேப்பப்படுகின்றது:—பழதிலாதவேன.

அந்தியமென்பது பொருட்படுமாறு:—அந்தத்தில், முடிபில்; இருப்பதென்பதனால், அந்தியம்; எதனைக்குறித்துச் சிறப்பின்றாமோ என்பது பொருள். துவியணுகம் வரையறுங்கடமுதலியவற்றிற் கொன்றற்கொன்று வேற்றுமை, அவ்வச்சினைவேற்றுமைபாலா மென்றறிக. பரமாணுக்கட் கொன்றற்கொன்று வேற்றுமை யுடைமை, சிறப்பானையாம். அதுவே

தானே விலகியதாம்; அதனான் ஆண்டு வேறு சிறப்பின்
விழைவின்ரு மென்பது கருத்தாம். (6)

சமவாயந் தரிசிப்பிக்கப் படுகின்றது:—

கடமுத லவற்றிற்குக் கபால மாதியி
லிகுண வினைகளுக் கிரும்போ ருள்களிற்
றடையறப் பொதுமைக்கு மவற்றிற் சம்பந்தம்
படர்சம வாயமாய்ப் பகரு வாரரோ. (7)

கினைமுதற்கட்கும், சாதிவடிவங்கட்கும், குண குணிகட்கும், வினை வினைமுதற்கட்கும், நித்தியப்பொருட் சிறப்புக்கட்கும், யாது சம்பந்தம் அது சமவாயமாம்; சமவாயத்தன்மை நித்திய சம்பந்தத் தன்மையாம். ஆண்டு, அளவையோ? குணம் வினை முதலிய அடையடுத்த வுணர்வு, அடை அடிப்பவைகட்குளதாகிய சம்பந்தத்தை விடயமாக வுடையது, அடையடுத்த வுணர்வாகலின், தண்டமுடைய புருடன் என்னும் அடையடுத்த வுணர்வுபோலும்; என்னுங் கருதலாம். இதனாற் சையோக முதலவற்றின் மறுப்பாற் சமவாயம் பெறுதும். சொருப சம்பந்தத்தானே துணிந்ததைத்துணிதலேனும், அயற்பொருட் பெறுதியேனும் ஆமென்னற்க. முடிபறு வடிவங்கட்குச் சம்பந்தத்தன்மைக் கற்பனைசெய்யின் அரிதின் முடிதலுண்மையின்; எளிதின் முடிதலானொரு சமவாயப்பெறுதிபாம். சமவாயமொன்றாயின் வாயுவின் கண் உருவ முடைமை யுணர்ச்சி யுண்டாதல் வேண்டுமென்னற்க; ஆண்டு உருவசமவாயமிருப்பினும் உருவமின்மையின். இங்ங

னம் இன்மைக்கும் அடையடுத்தமைச் சம்பந்தம் வேறு
பெறுக வெனக்கூற்றாக; அதற்கு நித்தியத்தன்மையேல் பூத
லத்திற் கடவருகையின் பின்னும் கடவின்மை யுணர்வுண்டா
தல் வேண்டும், கடவின்மைக்கு ஆண்டிருப் புண்மையின்;
அதற்கும் நித்தியத்தன்மை புண்மையின். அன்றாயினோ,
அயலிடத்தும் கடவின்மைப் புலப்பாடுண்டாகாது; அடை
யடுத்தமைக்கும் ஆண்டிருப் புண்மையின். எமக்கோ, கடத்
திற் பக்குவச் சிவப்புளதாங்கால், கறுப்புருவிற்குழிவுபா டுண்
மையின் அஃதுடை யறிவாகாதாம். அடையடுத்தமைக்க
நித்தியத்தன்மையேலோ, அளவறும் அடையடுத்தமைக் கற்
பணையில் நினக்கே அரிதின் முடிதலாம். இங்ஙனமாகவே,
அவ்வக்காலத்திய அவ்வப்பூதலாதிகள் அவ்வவ்வின்மைகட்
குச் சம்பந்தமா மென்றுணர்க. (7)

அபாவம் பகுக்கப் படுகின்றது:—

இன்மையு மிருவகை யேயுஞ் சமுசர்க்க
வின்மையன் யோன்னிய வின்மை யென்னமுன்
னின்மைபின் னின்மையு முழுது மின்மையே
யின்மைசம் சர்க்கமு விதம தேயுமே. (8)

அபாவத்தன்மை, பொருண்முதலிய ஆறன் ஒன்றினொ
ன்ற பாவமுடைமையாம். சமுசர்க்காபாவ ஒன்றினொன்றபாவ
வேற்றுமையா னென்பது பொருள். ஒன்றினொன்றபாவ மொ
ருவகை யுண்மையானே, அதன் பிரிவுபாடிண்மையின் சமுசர்
க்காபாவம் பகுக்கப்படுகின்றது:—முன்னபாவ மென. சமுசர்

க்க அபாவத்தன்மை ஒன்றினொன்றபாவத்தின் வேரூப அபாவத்தன்மையாம். ஒன்றினொன்றபாவத்தன்மை, தாதாத்மிய சம்பந்தத்தால் வரைந்துகொண்ட எதிர்மறைத் தன்மையை யுடைய அபாவத்தன்மையாம், அழிவுறுமபாவத்தன்மை முன்னபாவத் தன்மையாம். தோற்றுறு மபாவத்தன்மை அழிவுபாட்டபாவத்தன்மையாம். நித்திய சமுசர்க்க அபாவத்தன்மை முழுதமிழ்ந்மையாம். யாண்டுப் பூதலாதியிற் கடமுதலாயின நீக்கப்பட்டனவே, மீண்டுங் கொண்டு வரலாக்கப்பட்டனவே ஆண்டுக் கடகாலத்திற்குச் சம்பந்தம் பொருந்தாமையின் முழுதும் அபாவத்திற்கு நித்தியத்தன்மையிருப்பினும் கடகாலத்தே கடத்தின் முழுது மபாவவுணர்வின்றும். ஆண்டுத் தோற்ற மாற்றவியல்பிற்றூப நான்காவதபாவ மிஃதென்பர் சிலர். ஈண்டுப் பின் முன்னபாவ நிலைக்களத்தே முழுது மபாவமின்றாமென்பது பிராசீனர் மதமாம். கருங்குடத்தே சிவப்பினும், செங்குடத்தே கறுப்பினும் என்னு முணர்வுகளோ, முன்னபாவ பின்னபாவங்களைக்கவர்கின்றனவேயன்றி அவற்றின் முழுது மபாவங்களைக்கவரா; அவற்றிற்கு முரணுண்மையின். நவீனரோ ஆண்டு முரண்படுதலின்கண் மானமின்மையின், அழிவுபாட்டபாவ முதலியவற்றின் காலவரைவானும் முழுது மபாவமுளதென மொழிவர். அற்றேல், அபாவங்கட் கதிகரண வடிவத்தன்மையெளிதின் முடிதலானுளதாகுக் வெனின்? அற்றன்று, அளவற்ற அதிகரண வடிவத்தன்மைக்கற் பனையைக் குறித்து அயற்கற்பனைக்கே எளிதின்முடித லுண்மையின். இங்ஙன

மாக, ஆகார ஆதேய பாவமுமடையும். இங்ஙனமாக அவ்
வச் சத்தஞ் சுவை நாற்ற முதலியவற்றின் அபாவங்கட்
குக் காட்சித்தன்மையுங் கைகூடும். ஆன்றாயினோ, அவ்வவ்
வதிகரணங்கட் கவ்வப் பொறிகளாற் கவரற்பாலதாந்தன்மை
யுண்மையின் காட்சித்தன்மை கதுவாதென்க. இதனால் ஞான
விசேட காலவிசேடாதி வடிவுடைமை யபாவத்திற்கா மென்
பது மறுக்கப்பட்டது, காட்சித்தன்மை கதுவாமையின். (8)

இப்போழுது பதார்த்தங்களின் சாதர்மியமும்
வைதர்மியமும் இயம்பத் துவங்கப்படும்:—

நீதியேழற்குஞ் சாதர்மியம் ஞேயதை யாதி
யோதுறும்பொருண் முதலவைந் துண்மையோன் றலதா
யேதமில்சம வாயியா மேர்சத்தை யுறுவ
வாதிமுன்றும்பண் பாதிநிர்க் குணக்கிரி யையவே. (9)

சமானமாய தர்மம் எவற்றிற்கோ, அவை சதர்மாணங்க
ளாம்; அவற்றின் பாவம், சாதர்மியமாம். சமானதர்மம்
என்பது திரண்ட பொருளாம். இங்ஙனமே, விருத்தமாய தர்
மம் எவற்றிற்கோ, அவை விதர்மாணங்களாம்; அவற்றின்
பாவம், வைதர்மியமாம். விருத்த தர்மம் என்பது திரண்ட
பொருளாம்.

ஞேயதை, ஞானவிஷயதையாம். அதுவும் யாண்டுமே
யுளது; ஈசாஞான விஷயதைக்குக் கேவலாந்நுவயித்தன்மை
யுண்மையின். இங்ஙனம் அபிதேயத்தன்மை, பிரமேயத்தன்மை
முதலனவற்றையு முணர்ந்துகொள்க. பொருள், பண்பு, வினை,
பொதுமை, சிறப்பு, என்பவற்றிற்குச் சாதர்மியம் அநேகத்

தன்மையும் சமவாயித்தன்மையுமாம். அநேகத்தன்மை, அபா
வத்தின்கண்ணும் உளதாமாயினும், அநேகத்தன்மையோடு
பாவத்தன்மை ஐந்தனுக்கும் சாதர்மியமாம். அங்ஙனமாக
வே, அநேக பாவத்துள்ள பதார்த்தம் பகுக்கும் உபாதிபுடை
மை யென்பது திரண்ட பொருளாம். அதனாற் றனித்தனி குட
முதலியவற்றின்கண்ணும், ககனாதிபின் கண்ணும் அவ்வியா
த்தியின்றும். சமவாயித்தன்மையும் சமவாய சம்பந்தத்தாற்
சம்பந்தித்தன்மையாம்; சமவாயமுடைமையோ பொதுமை
முதலியவற்றின்கண் ணின்மையின். பொருட் பண்பு வினை
கட்குச் சத்தையுடைமை பென்பது பொருள். பண்பு வினையி
ன்றியதாந்தன்மை முதற்கணத்தே கடமுதலியவற்றின் மாட்
டதினியாத்தமாம், வினையின்றியதாந்தன்மையும் ககனாதிபி
லதினியாத்தமாம், ஆயினும், பண்பு பற்றுவதைப் பற்றுத்தர்ம
முடையையும், வினை விரவுவதை விரவாத பதார்த்தம் பகுக்கும்
உபாதிபுடைமையும், அவற்றின் பொருளாம். கடத்தன்மை
முதலியவை யேனும், பொருண்மை முதலியவையேனும், பண்பு
பற்றுவதைப் பற்றாததாதல், வினை விரவுவதை விரவாததாதலின்
றும்; மற்றோ, பண்புமை முதலியன அங்ஙனமாம். ஆகாசத்
தன்மையாதிபியோ, பதார்த்தம் பகுக்கும் உபாதிபன்றும். 9)

சாதி யாதிய சர்வஞ்சா மானியங்

காதி நின்றறு மென்று கருதுக

தாத பாரிமாண் டல்லிய பின்னங்கட்

கோது காரணப் பான்மை யுரைப்பரால். (10)

பொதுமைக்கு நிலைக்களமாகாமை பொதுமை முதலிய
வற்றிற் கென்பது பொருள்.

நியாய சித்தாந்த முக்தாவலி யென்னும் உரையும். 15

பாரிமாண்டல்லியம், பரமாணுப் பரிமாணம். காரணத்தன்மை அதன்வேரூயவற்றிற் கென்பது பொருள், அணுயரி மாணமோ எதற்கும் காரணமன்றும். அதுவோ தன்னைப்பற் றித் தொடங்கும் பொருட் பரிமாணந் துவக்குவதாகும். அதுவோ சம்பவியாதாம், பரிமாணத்திற்குத் தனது சமான ஜாதியையுடைய உயர்வாய பரிமாணம் பயக்குந்தன்மை நிய மத்தான். மகத்தொடங்கியதற்கு மகத்தரத்தன்மை மதிப்ப அணுப்பயந்ததற்கு அணுகரத்தன்மை யடைவுறல் வேண்டும். இவ்வாறு பரமமகற்பரிமாணம், புலப்படாப் பொதுமை, சிறப் புக்களும் உணரத்தக்கனவாம். இதுவும், யோகிகாட்சியில் விட யத்திற்குக் காரணத்தன்மையின்றும், உணரப்பட்ட பொதுமை சம்பந்தமன்றும், உணரப்பட்ட குறி அனுமிதி காரணமன்றும், என்னுங் கருத்தாற் றேரித்ததாமென்க. ஆன்ம மானதக்காட் சியின்கண் ஆன்ம மகத்துவத்திற்குக் காரணத் தன்மையு ண்மையின் பரம மகத்பரிமாணம் ஆகாசாதிகட் கறியத்தக்க தாம். அதற்குங் காரணத்தன்மை யின்றென்பதாசிரியர் கரு த்தாமென்பர் மற்றார், ஆதென்றும், அறிவின் வேரூயதன் பொருட்டே அகாரணத்தன்மையை யாசிரிய ரறைந்திரு த்தலின். (10)

அற்றேற் காரணத்தன்மை யாதெனக் கடாவின் விடையளிக்கப் படுகின்றது :—

பிறிதுறு நெறியினுற் பெறப்பட்டதாய்
முறிவற நியதமாய் முன்னி னிற்பதே
யறிதரு காரணத் தகைமை யாகுமாற்
சேறிதிரி விதமது சேப்ப லாகுமே.

அது, காரணம்.

(11)

ஒருசம வாயமு முளசம வாயமு
 மரிதுறு நிமித்தமு மாகுங் காரணத்
 திரிவித மிதுவேனத் தேரித்து ளார்களா
 ஹரியநி யாயநு வணர்ந்து ளார்களே.

(12)

எதின்சம வேதமா யெழும்புங் காரிய
 மதுசம வாய்யாஞ் சனக மாகுமா
 லதிலிருந் தாக்குவ தசம வாயியாந்
 திதியிவை தமிற்ற்றிரு தீயம் வேறதே.

(13)

சமவாயி காரணத்திற் சமவேதித்துக் காரணமாவது
 அசமவாயி காரணமாமென்பது பொருள். ஈண்டு, நாடா
 நூற்சையோகத்தின்கண் ஆடை யசமவாயி காரணத்தன்மை
 யாம், வேகமுதலியவற்றிற்கு அபிகாதாதி யசமவாயி கார
 ணத்தன்மையாம், இங்ஙனம் ஞானமுதலியவற்றிற்கும் காம
 முதலியவற்றின் அசமவாயி காரணத்தன்மையாம்; ஆயினும்,
 ஆடை யசமவாயி காரண விலக்கணத்தே நாடா நூற்சை
 யோகவயலாந் தன்மைகொடுக்கற் பாற்றும். நாடா நூற்சை
 யோகமோ, நாடாவாடைச் சையோகப் பொருட்டு அசம
 வாயி காரணமாவதேயாம். இங்ஙனம் வேகமுதலியவையும்,
 வேகம் இயங்கன் முதலியவற்றிற் கசமவாயி காரணமாவதே
 யா மென்க. அவ்வக்காரிய அசமவாயி காரணவிலக்கணத்
 தே அதனதனயலாந் தன்மை கொடுக்கற்பாற்றும். ஆன்மச்
 சிறப்புப் பண்புக்கட்கோ எவ்வுழியும் அசமவாயி காரணத்
 தன்மையின்றி மாதலின் அதனயலாந் தன்மைபொது விலக்

கணத்தே கொடுக்கற் பாற்றேயாம். ஈண்டு சமவாயி காரணத் திருத்தல், காரிய வொருபொருட் சம்பந்தத்தானும், காரண வொருபொருட் சம்பந்தத்தானும் என இருபகுப்பாம். முத லாவ தெங்ஙனம்: கடமுதலியவற்றைக் குறித்துக் கபால வியைபுமுதலியவை அசமவாயி காரணம்; ஆண்டுக்காரியமாய் கடத்தோடு காரணமாய் கபாலவியைபுக்கு ஒரு கபாலத்தின் கட் சம்பந்தமுளது. இரண்டாவது எங்ஙனம்: கட வருவத் தைக்குறித்துக் கபாலவருவம் அசமவாயிகாரணம்; ஆண்டுத் தற் கணுற்றவருவ முதலியவற்றைக் குறித்துச் சமவாயி கார ணம் குடமாம்; அதனோடு கபால வருவத்திற்கு ஒரு கபாலத் தின்கட் சம்பந்தமுளது. அங்ஙனமாகவே, சிலபாற் சமவாயி சம்பந்தத்தான், சிலபாற் றற்சமவாயி சமவேதத்தன்மைச் சம்பந்தத்தான் என்பது திரண்ட பொருளாம். ஆகவே காரிய வொருபொருட் சம்பந்தத்தானாதல், காரண வொருபொருட் சம்பந்தத்தானாதல் சமவாயி காரணத்தே நிகழுங் காரணம், ஞானாதிபின்ன அசமவாயி காரணமென்பது பொதுவிலக்கண மெனத் துணிபப்பட்டது. இவை தமிழ், சமவாயிகாரண அசம வாயிகாரணங்களினும், வேறதேயாய் காரணம், திருதீயமாய், மூன்றாவதாய்; நிமித்தகாரணமா மென்பதுபொருள்.

இஞ்ஞான்று பிறிதோ ராற்றூற் பெறப்படுந் தன்மையே எத்துணையனவற்றிற்கா மெனக்க டாவ, விடையளிக்கப் படுகின்றது:--

இயற்றேதனி னோமூன மிருப்பதாங் காரணங்கொண் டேத ற்குத்தானு, மயற்குறித்து முன்னிருத்த லறிந்தவழி யாதின்முன்

மை யறியலாகும், பயப்பதனைக் குறித்துமுன்மை யுணராதீங்
கேதன்கவர்ச்சி பற்றலாகா, செயப்பெறுமிங் கேதுநியத வின்றி
யொன்ற முன்னுளதாற் சேவிதினவேறே. (14)

எக்காரியங் குறித்துக் காரணத்திற்கு முன்னிற்றற்றன்
மை எவ்வடிவத்தாற் கவரப்பெறலாமோ அக்காரியங்குறித்து
அவ்வடிவம் பிறிதோராற்றாற் பெறப்படுவதா மென்பது பொ
ருள், எங்ஙனம்: கடங்குறித்துத் தண்டத்தன்மை என்பது.

இரண்டாவது பிறிதோராற்றாற் பெறப்படுவது இயம்ப
ப்படுகின்றது:—காரணவேன.

எதற்குத்தன்னான் உடன்பாடெதிர்மறைக ளிலவாமோ,
மற்றோ, காரணங்கொண்டே உடன்பாடெதிர்மறைகள் உணர
லாமோ, அது பிறிதோராற்றாற் பெறப்படுவதாம். எங்ஙனம்:
தண்டவுருவம்.

முன்னாவது பிறிதோராற்றாற் பெறப்படுவது மொழியப்
படுகின்றது:— அயற்குறித்தேன.

அயற்குறித்து முன்னிற்றற்றன்மை யறிந்தே எதற்கு
எக்காரியங் குறித்து முன்னிற்றற்றன்மை யறியலாமோ
அதற்கு அக்காரியங்குறித்துப் பிறிதோராற்றாற் பெறற் பெற்
றியாம். எங்ஙனம்: கடமுதலியவற்றைக் குறித்துக் ககனத்
திற்கு என்பது. அதற்கோ கடமுதலியவற்றைக் குறித்துக்
காரணத்தன்மை ககனத்தன்மையானேயாம். ககனத்தன்மை
யோ சத்தசமவாயி காரணத்தன்மையாம். இவ்வாறாக அத

ற்குச் சத்தங்குறித்துச் சனகத்தன்மை யறிந்தே கடமுதலிய வற்றைக் குறித்துக் காரணத்தன்மை யறியலாகும்; ஆதலின், அது பிறிதோராற்றாற் பெறப்படுவது. அற்றேல், ஓசைக்குப் பற்றுக்கோடாந் தன்மையானே அதற்குக் காரணத்தன்மை யாயவழி எப்பிறிதோராற்றாற் பெறப்படலமையு மாலோ வெ னின், ஐந்தாவதா மெனக்கொள்க. அற்றாயின், ஆகாசத்திற் குச் சத்தங்குறித்துச் சனகத்தன்மையாயவழி வரைந்துகொ ள்வது யாதெனக்கடாவின், கவ்வுடைமை முதலியவேனும் சிறப்புப் பதார்த்தமேனும் ஆமென விடைவிடுக்க.

நான்காவது பிறிதோராற்றாற் பெறப்படுவது நவிலப் பெறுகின்றது:—பயப்பதென.

எக்காரியம் பயப்பது குறித்து முன்னிற்றற் றன்மை யுணர்ந்தே தெற்கு எக்காரியங்குறித்து முன்னிற்றற்றன்மை யுணரலாமோ, அதற்கு அக்காரியங் குறித்துப் பிறிதோராற் றாற்பெறற் பெற்றியாம். எங்ஙனம்; குயவற் பயந்தோன்குடங் குறித்து என்பது. அவற்கோ குயவற்பயக்குந் தன்மையானே குடங்குறித்துப் பயக்குந்தன்மையேலாயின் பிறிதோராற்றாற் பெறப்படலேயாம். குலாலத்தன்மை வடிவத்தானே பயக்குந் தன்மையே லாயினோ, உடன்பாடாம்; குலால மாத்திரத்திற் குக் குடங்குறித்துப் பயக்குந்தன்மை யுண்மையின்.

ஐந்தாவது பிறிதோராற்றாற் பெறப்படுவது அறையப் படுகின்றது:—செயப்பெறுமென.

இன்றியமையாது வேண்டற் பாலதாய நியத முன்னிற் றலினின்றே காரியங்கதுவுங்கால் அதனின் அயலாயது பிறி

தோராற்றூற் பெறப்படுவது என்பது பொருள். அதனானே, காட்சியின், மகத்தன்மை காரணம். பல பொருண்மை பிறி தோராற்றூற் பெறப்படுவது. ஆண்டோ மகத்தன்மை இன்றி யமையாது வேண்டற் பாலதாம், அதனாற் பலபொருண்மை பிறிதோராற்றூற் பெறப்படுவதாம். திரிபின் கண்ணே, பற்றிய பக்கம் நிறுவும் ஊகம்பாது கொல்லெனப் பகரற்க, மகத்து வத்தன்மைப் பொதுமைக்குக் காரணத்தன்மையை வரைந்து கோடுத்தன்மையின்கண் நொய்திற்கோட லுண்மையினென்க.

எனுமிவைக னோந்துமய லாற்றானே பெறுவவேன்ப விவற்று ளாதி, யினமுறுந்தண் டத்தகைமை கடமுதலிற் றண்டவுரு விர ண்டா முன்றோ, கனமதேன்புருங் குயவற் பயந்தவனே நான் காவன் கரமதாதி, பனுவரைந்தேன் றிவற்றுளின்றி யமையாத தீதுவாகும் பகரக் கேளாய். (19)

சிற்சில குடவடிவங் குறித்து வேசரிக்கு நியத முன்னி ற்றற்றன்மை யுளதாயினும் குடப்பொதுமை பற்றியவற்றைக் குறித்துத் துணியப்பெற்ற காரணத்தன்மையனவாய தண்ட முதலியவற்றானே அவ்வடிவமுங் கூடலின், வேசரி வேறோரா ற்றூற் பெறப்படுவதா மென்பது கருத்து. இவ்வைந்து பிறி தோராற்றூற் பெறப்படுவனவற்றின் நாப்பண், ஐந்தாவது பிறி தோராற்றூற் பெறப்படுவது இன்றியமையாததாம், அதனானே மற்றவற்றிற்கும் பயனுடைத்தாந்தன்மை யுண்மையின். அங் கனமன்றோ:—இன்றியமையாது வேண்டற் பாலனவாய் நிய தமாய் முன்னிற்பனவேயாய தண்டமுதலியவற்றானே காரிய ன் சுதுவுங்கால், தண்டத்தன்மை முதலியன பிறிதோராற்றூற்

பெறப்படுவனவாம். திரிபில், பற்றிய பக்கம் நிறுவும் ஊகம் யாது கொல்லெனப்பகரற்க; தண்டத்தன்மைக்குக் காரணத் தன்மையாங்கால் தண்டமடங்கிய பரம்பரைக்குச் சம்பந்தத் தன்மைக் கற்பனையாம், ஆயவழி, அரிதின்முடித லுண்மையின். இங்ஙனம் மற்றவற்றிற்கும் பயனுடைத்தான் தன்மை இதனானே கூடுமென்க.

சமவாயி காரணத்தின் றன்மைபொருட் கேயெனவே தரிப் பாய்நீய, சமவாயி காரணதை பண்புவினை மாத்திரத்தே தயங்கு நீங்கா, வமைபொருள்க டமினயற்கட் பற்றிநின்றற் பெற்றியிவ ணறைய லாகுங், கமைகிதியா தியநவக்கும் பொருண்மையோடும் பண்புடைமை கழற லாமே. (16)

அசமவாயி காரணத்தன்மை, பண்புவினைகளின் வேறாய வற்றின் வைதர்மியமாம், பண்பு வினைகளின் சாதர்மியம் என் பதன்கண்ணே கருத்தன்றும். அல்லது அசமவாயி காரணத் தமரும் சத்தையின் வேறாய பொதுமையுடைமை யென்பத தன்பொருள்; அதனான் அறிவு முதலியவற்றிற்கு அசமவாயி காரணத் தன்மையின்றேனும் அவ்வியாத்தியின்றும். நித்தி யப் பொருள்களாய பரமானு விண் முதலியவற்றை விடுத்துப் பற்றியிருக்கும் பான்மை சாதர்மிய மென்பது பொருள்.

பற்றியிருக்கும் பான்மையோ சமவாய முதலிய சம்பந் தத்தான் இருப்புடைமையாம், சிறப்பாக நித்தியங்களும் கா லமுதலியவற்றி லிருத்தலின்.

இப்போழ்து பொருட்கே சிறப்பித்துச் சா தர்மியம் சாற்றத் துவக்கப்படும்.

சிதிசலந்தே யுப்பவன மனமைந்து முன்மைபின்மை கிளர்
மூர்த் தத்வந், திதிதோழில்வே காசிரய முறுங்காலங் கம்மான்மாத்
திசைகள் சார்வ, கதத்தகைமை பரமமகத் துறுங்கிதியா திய
வைந்துங் கதிபூ தங்கள், துதைபரிச முறுநான்கும் பொருட்டோட
ங்குந் தன்மையையுந் தோடர்வ வாமே. (17)

மண்ணீரேரிகான் மனங்கட்கு முன்மை பின்மை யுடை
மையும், மூர்த்தத் தன்மையும், வேகமுடைமையும், கர்மமு
டைமையும் சாதர்மயமாம். யாண்டுக்குட முதலியவற்றே முன்
மையேனும் பின்மையேனும் உண்டாதலிலையோ ஆண்டு அவ்
வியாத்தியாங் கொல்லென வறையற்க. முன்மை முதலியவற்
றின் சமான நிலைக்களப் பொருண்மை வியாப்பியப் பொது
மை யுடைமையை விளம்ப விழை விருத்தலின். மூர்த்தத்தன்
மை, தாழ்ந்த பரிமாண முடைமை; அஃதோ, இவற்றிற்கே
யாய்; ககனமுதலியவற்றின் பரிமாணத்திற்கு எவ்வுழியும்
தாழ்மை பின்மையின். முற்போல, வினையுடைமை, வினைச்ச
மான நிலைக்களப் பொருண்மை வியாப்பியப் பொதுமை
யுடைமையும்; வேகமுடைமை, வேகமிருப்பதன்கண் ணிருக்
கும் பொருண்மை வியாப்பியப் பொதுமை யுடைமையும்;
ஆமெனவுணர்க. கால ககன ஆன்ம திசைகட்குச் சருவகதத்
தன்மை, சருவமூர்த்த சையோகித்தன்மை; பரமமகத்துவமு
மாம். பரமமகத்துவத்தன்மை, சாதிவிசேஷமாம்; தாழ்ந்த
தைப்பற்றிப் பரிமாணத்தன்மை யேனுமாம்.

மண்ணீரேரிகான் மாதிரங்கட்குப் பூதத் தன்மையாம்.
அதுவும் புறப்பொறியாற் கவரப்படும் சிறந்தகுண முடைமை

யாம். ஈண்டுக் கவரப்படுந் தன்மை, இலௌகிகக்காட்சி வடிவத்தகுதியென வுணர்க. அதனான், அறியப்பட்டது குடம் என்னுங் காட்சியின்கண், அறிவிற்கும் உபநீதபான (ஞான இலக்கண சம்பந்தத்தா லுண்டாய ஞான) விடயத்தன்மையுண்மையின், ஆஃதுடையான்மாவின்கண் அதிவியாத்தியின்றும். காட்சிக்குப் புலப்படா வருவ முதலியவற்றை யுற்ற பா மாணு முதலியவற்றின் கண் அவ்வியாத்தியும் ஆகாதாம்; அதற்கும் வடிவத்தகுதி யுண்மையானும் மகத்துவ இலக்கணமற்றைய காரணம் முன்னிற்ற லின்மையானும் காட்சித்தன்மை யின்றும். அல்லது, ஆன்மாவின்கண்ணிராத சிறந்த குண முடைமை, அத்தகைமையாம். மண்ணீ ரொகாற் கட்டு ஊறுடைமையும், பொருட் டொடங்குந் தன்மையுமாம். பொருட் டொடங்காக் குடமுதலியவற்றின்கண் அவ்வியாத்தியாகாதாம்; பொருட்சமவாயி காரணத்துற்ற பொருண்மை வியாப்பியப் பொதுமை யுடைமையை விளம்ப விழை விருத்தலின்.

விண்ணுயிர்க்கவ் யாப்யவிருத் திக்கணிக விசேடகுணம் விரவ லாகு, மண்ணறநீக் குருவதிர வத்துவங்காட் சிப்படலும் மருவு மண்ணீர், திண்ணதையோ டிரதமுறு மண்டியோ நயிமித்திக திரவ மேவு, மேண்ணுயிர் பூ தமுஞ்சிறந்த குணமேயு மேது புகன்றே மதன்சா தர்மியம். (18)

அயற்குவை தரும்ய மதுபரிசாதி யட்டமும் வேகமுங் காற்காம், நயத்திர வதையு முருவமுந் தேயு நணுமிகக் குருச்சுவை

பேயம், பயக்குறியை மோழித்துமேன் மணத்தைப் பற்றறுங் கிதி
மதி முதலா, நியக்கற் மறம்பா வளையெண்மு னுன்கோன் றியை
யுயிர்க் குறவபன் னுன்கே. (19)

ஆகாச ஆன்மாக்கட்கு அவ்வியாப்பிய விருத்தி கணிக
விசேடகுண முடைமை சாதர்மயம் என்பது பொருள். ஆகா
சத்திற்கு விசேடகுணம் ஓசை. அஃதும் அவ்வியாப்பிய விரு
த்தியாம். எஞ்ஞான்று ஒரு சிறிது வரைவான் ஓசை யுற்பன்ன
மாமோ அஞ்ஞான்று வேறுவரைவான் அதனின்மையு மிருத்
தலின். கணிகத் தன்மையும், மூன்றாவது கணத்திருக்கும்
அழிவுபாட்டின் எதிர்மறைத் தன்மையாம். தகுதியாய விபு
லின் விசேட குணங்கட்குத் தமது பின்னிருக்கும் விசேட
குணத்தான் அழிவுபடுந் தன்மை யுண்மையின், முதலோசை
க்கு இரண்டாவது ஓசையான் நாசமாம். இவ்வண்ணம் அறிவு
முதலிய வற்றிற்குமாம். அறிவு முதலியவை எஞ்ஞான்று
விபுவாய ஆன்மாவின்கண் ஆகவரைவான் உற்பத்தியாமோ,
அஞ்ஞான்று குட முதலியவற்றின் வரைவான் அவற்றின்
இன்மைகள் இருப்பனவேயாம். இங்ஙனம் அறிவுமுதலியவை
யும் இருகணம் இருப்பனவாம். இவ்வாறாகவே அவ்வியாப்பிய
விருத்தி விசேடகுண முடைமையும் கணிக விசேடகுண
முடைமையும் ஆமென்பது பொருள். மண் முதலியவற்றின்
கண் உருவமுதலிய சிறந்த குணங்கள் இருக்கின்றன என்பதி
னுன் அவ்வியாப்பிய விருத்தியெனக் கூறப்பட்டது. மண்
முதலியவற்றின்கண் அவ்வியாப்பிய விருத்திகளாய சையோ
காதிக ளிருக்கின்றன வென விசேட குணமெனக் கூறப்பட்

டது. உருவ முதலியவற்றிற்கும் ஒருகான் மூன்றாவது கணத்
தே அழிவு சம்பவித்தலின் கணிக விசேடகுண முடைமை
மண் முதலியவற்றின் கண்ணே அதிவியாத்தமாமென அறை
யற்க. நான்காவது கணத்திருக்கும் உதயமா யவற்றின்கண் ணு
ரப்பொதுமைபுறும் சிறந்த குணமுடைமை அதன் பொருளா
தலின். அவாமதி முக்கணம் நிற்கும் நாற்கணமோ எவ்வெழு
ந்தனான முதலியவைபு மிராவாம். உருவத்தன்மை முதலியன
வோ நாற்கண மிருப்பனவாய உருவ முதலியவற்றின் கண்
ணும் இருக்கின்றனவென அவற்றது நீக்கமாம்.

கடவுண்ணானத்திற்கு நாற்கண விருப்புண்மையின், ஞா
னத் தன்மைக்கு அதன் மாட் டிருப்புண்மையின் உதயமாய
வென வுரைக்கப்பட்டது. ஆகாச ஜீவான்மாக்கட்குச் சாதரம்
யமேல், அக்கால் உதயமாயவென நயாதொழிக; துவேடத்
தன்மை முதலிய கொண்டு இலக்கணம் இனிது கூடலின். பரம
மகத்துவத்திற்கு அத்தகைய குணத்தன்மை யுண்மையின்,
நான்காவது கணத்தே இருமை முதலவற்றிற்கு அழிவுடன்பாடு
ண்மையான் இருமை முதலவற்றிற்கும் அங்ஙனம் உண்மை
யின், அது நீக்குவான் சிறந்த வென்பதாம். முக்கணம் நிற்குந்
தன்மையேனும் மொழிதற் பாலதாம், அவாத்தன்மை முதலிய
கொண்டு ஆன்மாவின் கண் இலக்கணம் கூடுமென்க.

நிலநீர் நெருப்புக்கட்கு உருவமுடைமையும், நெகிழ்ச்சி
யுடைமையும், காட்சிவிடயத் தன்மையும், ஆம் என்பது பொ
ருள். விழி முதலிய வற்றிற்கும், காய்ந்த கபாலங் கதுவிய
கனலழற்சிக்கும், உருவ முடைமையின்கண் அளவையாது

கொல்லென வறையற்க. ஆண்டும் தேயுத்தன்மையானே உரு வக்கருத லுண்மையின். இங்ஙனம், மாருதங் கொணர்ந்த மண்ணற லெரிப்பாகங்கட்கும், மண்மை முதலவற்றான் உரு வக்கருத லுணர்த்தக்கதாம். குடமுதலவற்றினும், நெகிழ்ந்த பொன் முதலியவற்றின் வேறாய. தேயுவினும், நெகிழ்ச்சியுடை மை அவ்வியாத்தம் ஆமென அறையற்க. நெகிழ்ச்சி நின்ற தன்கண்ணிற்கும் பொருண்மை வியாப்பியப்பொதுமை யுடை மையை அறைய அவாவிருத்தலின். அவியரக்காதியவாய மட்களின்மாட்டும், உதகங்களுடும், நெகிழ்ந்த மாழை முத லிய தேயுக்களிடத்தும், நெகிழ்ச்சி யுண்மையின்; ஆண்டும் மண்மை முதலன வுண்மையின் அவைகொண்டு பாண்டும் இலக்கணம் இனிதுகூடும்.

காட்சி விடயத்தன்மை பாமானு முதலியவற்றின்கண் அவ்வியாத்தமாம், அதிவியாத்தமுமாம் உருவ முதலியவற் றின் கண்ணென வரையாடற்க. கட்புலஞாலாய இலெளகிகக் காட்சி விடயத்துற்ற பொருண்மை வியாப்பியப் பொதுமை யுடைமையைப் புகலவேட்கை யிருத்தலின் ஆன்மாவின்கண் அதிவியாத்தி யகற்றுவான் கட்புலஞாலாய என்றதாம். திண் மை யுடைமையும், சுவையுடைமையும், மண்ணீர்கட்காமென்ப து பொருள். மணங்கவரும் பொறி முதலனவற்றிற்கும், மாரு தங்கொணர்ந்த மண்முதலியவற்றின் பகுதிகட்கும் சுவைமு தலன வுடைமையின்மாட்டளவை யாதுகொலாமாலோவென வறையற்க. ஆண்டும், மண்மையாதி யான் அது கருதப்பெறு தலின். நிமித்தத்தானாய நெகிழ்ச்சி குடமுதலியவற்றினும்,

நியாய சித்தாந்த முக்தாவலி யென்னும் உரையும். 27

சுடர் முதலியவற்றினும், அவ்வியாத்தமாமென அறையற்க.
நிமித்தத்தானாய நெகிழ்ச்சிச் சமான நிலைக்களப் பொருண்
மை வியாப்பியப் பொதுமை யுடைமையைப் புகல விழை
விருத்தலின்.

நிலநீர்கனல் காற்ககன ஆன்மாக்கட்குச் சிறந்த குண
முடைமை யென்பது பொருள். ஞேயதை முதலவற்றை விடு
த்து என வுணர்பாற்றும், அவையோ எவற்றிற்கும் வைதர்
ம்யமன்றும், கேவலாந்நு வயித்தன்மை யுண்மையின்.

சங்கையே முதல வைந்தறிஞ் சமயந் தசதிசை தமக்கருங்
கமிற்கோ, இங்கவற்றோடு மோசையுமாகு மெண்முத லேந்தினோ
டிச்சை, மங்கலவறிவு முயற்சியுங் கடவுண் மன்னுறு முன்மை
பின்மைகளே, சங்கையே முதல வைந்தோடும் வேகந் தகுமனந்
தனிலேன வறியே. (20)

கம், ஆகாசம்.

சாதர்ம்ய வைதர்ம்யங்களைச் சாற்றி இஞ்ஞா
ன்று தனித்தனி மண் முதலியவை சாற்றப் பெறு
கின்றன:—

இசைய வற்றுட் கிதிமண வேதுவாம்
பசைய ரூப்பல பற்றுறு மாஞ்சுவை
மிசைய றுவகை மேற்கோளு நாற்றமோ
அசையி ருவகை யாங்கறை வாரரோ. (21)

மணவேது வென்பது, மணசமவாயி காரணமெனப்பொ
ருள்படும். மணமுடைமை மாத்திரம், மண்ணிற் கிலக்கணமாய்

கண்ணல் தகுதியாம், ஆயினும், மண்மைப் பொதுமையின் கண்
அளவையறவான் காரணத்தன்மை யறையப் பெற்றதா மெ
ன்க. அங்ஙனமன்றோ:—மண்மைபோ, மணச்சுமலாயிகா ரண
த்தன்மையை வரைந்து கொள்வதானே துணியப்பெறும்.
அன்றாயினோ, மணப்பான்மையான் வரைந்து கொண்டதற்கு
நியதகாரண நியமமின்மை நோதலின். கன்முதலிய வற்றின்
கண் மணமின்மையின் மணமுடைமை அவ்வியாப்தம் ஆங்
கொலோவென அறையற்க. ஆண்டும் மணமுண்மையின்,
புலப்படாமையோ வெளிப் படாமையானுங் கூடுமாதலின்.
அன்றாயினோ, யாங்ஙனம் அதன்பொடியின் மணந்தோற்றல்.
பொடிக்கோ கல்சுழிவு பாட்டாலுண்டாந் தன்மை புண்மை
யின், கல்லுபாதான உபாதேயத்தன்மை துணியப் பெறும்.
எப்பொருள் எப்பொருளழிவு பாட்டாலுண்டாமோ அது
அதனுபாதான உபாதேயமென வியாத்தி யிருத்தலின். இஃ
தைப் போடையழிவுபாடுபெற்ற சிற்றுடையின்கட் கண்டா
மன்றே. இவ்வாறுகவே, கற்பரமாணுவிற்கு மண்மை புண்
மையின் அது பயந்தகற்கும் மண்மையாம்; ஆகவே, அதற்கும்
மணமுடைமையின் கண் மறுப்பின்றும். வேளுப்புக் கறுப்பு
முதலிய வேறுபாட்டான் பலவகையாய் உருவம் மண்ணின்
கண்ணே நண்ணும். நீர் முதலியவற்றினோ நிலவாதாம்; ஆண்டு
வேளுப்பே யிருத்தலின். மண்ணின் கண்ணோ தருமியொரு
மை மருளினும் பாகவயத்தாற் பலவுருவங் கூடலின். யாண்டுப்
பலவுருவ வற்பவமின்றோ ஆண் டவ்வியாத்தியாமென வறைய
ற்க. இருவுருவத்திருக்கும் பொருண்மை வியாப்பியப் பொது

மை யுடைமையை விளம்ப வேட்கை யிருத்தலின். உருவ ராச முற்ற தன் கண்ணுற்ற பொருண்மை வியாப்பியப் பொதுமை யுடைமையையேனும் புகல விருப்பிருத்தலின். வைசேடிக மதத் தே மட்பரமா ணுக்களின்கண் உருவ அழிவும் அயலுருவமும் இருத்தலின். நியாயமதத்தின் கண்ணே கடாதி யின் கண்ணும், அஃதிருத்தலின், இலக்கணம் இனிது கூடுமென்க. மதுரமுத லிய பேதத்தான் எவ்வறுவகைச் சுவையுளவோ அவை மண் ணின் கண்ணே நண்ணும். நீரின்கண் மதுரச்சுவையேயாம், ஈண்டும் பூர்வம்போல இருசுவையுற்றதன் கண்ணுற்ற பொரு ண்மை வியாப்பியப் பொதுமை யுடைமை இலக்கணப்பொரு ளெனத்துணிக. இருவகையென்றது வத்து நிலைமாத்திரம், இருவகை மணமுடைமை இலக்கணம் அன்றும், இருவகைத் தாதற்குப் பயனின்மை யுண்மையின். இருவகைத்தாதலும் நறுநாற்றத் தீநாற்ற வேறுபாட்டால் என வுணரத்தக்கதாம்.

ஊறதற்கோ வெப்பதட்ப மொன்றாத பாகஜமாம் உரைத்த மண்ணுங், கூறுநித்த மரித்தமென விருவகையா மணுவடிவம் குறித்த நித்தம், கீறிநித்த மதனயலாம் கிளரதுவே யவயவயோ கீனியு மாகும், மாறதுமு விதமாகு முடலினோடு பொறிவிடய வகையி னானே. (22)

அதற்கோ, மண்ணிற்கோ : வெப்பதட்பமில் லாறுடைமை வளியின் கண்ணும் வயங்குகின்றதென வழங்கப்பட்டது பாகஜமென. இங்ஙனமாகவே, மண்ணிற்கு ஊறு—பரிசம், வெப்பதட்ப மில்லதென அறிவிக்கும் பொருட்டு அஃதறை யப்பட்டதாம்; உண்மையாயோ, பாகஜப்பரிச முடைமை மாத்

திரமே இலக்கணமாம், மிகுதிபயனின்றி நின்றலின். பாகஜப் பரிசம் படமுதலவற்றே இன்றுமாயினும், பாகஜப்பரிசம் பற்றுவதைப்பற்றும் பொருண்மை வியாப்பியப் பொதுமையுடைமை பொருளாமென வுணர்பாற்றும். அம்மண் அழிவுருததும் அழிவுறுவதும் என இருவகைத்தா மென்பதுபொருள். அணு வடிவம், பரமாணுருபமண் அழிவுருததாம். அதனயல், பரமாணுவின் வேராயமண், துனியணுகம் முதலிய வடிவங்கள் யாவும் அழிவுறுவன வென்பது பொருளாம். அதுவே, அழிவுறும் மண்ணே; சினைபுடை முதலாமென்பது பொருள். அற்றேற், சினைமுதற்கண்ணளவை யாதுகொல்? பரமாணு வீட்டத்தானே அது கூடலின். பரமாணுக்கள் புலப்படாமையின் கடாடிகளின் காட்சி கதுவாதெனக் கழறற்க. ஒரு பரமாணுவின் காட்சி யொவ்வாதேனும் அதனீட்டங் காட்சிப்படுதலிற் குறையின்றும். ஒருகேசம் சேய்மையிற் காட்சிப்படாவிடினும் அதனீட்டங் காட்சிப்படுதலே போலும். ஒரு குடம் பெரிது என்னும் உணர்வு ஒல்லாதென உரையாடற்க. ஒரு பெருந்தானியக் குவாலென்பதொப்பவொல்லலின் இங்ஙனமின்றும்; பரமாணு புலப்படாமையானே அதனீட்டமும் காட்சிப்படல் ஏலாமையின். சேய்மைக் கண்ணுற்ற கேசமோ புலப்படாததன்றும், முற்பட்டவழி அதுவே காட்சிப்படுதலின். அஞ்ஞான்று திருசிய பரமாணுவீட்டம் உண்டாதலின் காட்சிப்படினும் முரணின்றாமென மொழியற்க. அதிருசியம் திருசிய வுபாதான மாகாமையின். அன்றாயினோ, கட்டுகுடு முதலிய சந்ததி ஒருகாற் திருசியமென வழங்கவேண்டும்.

மிகுதியா யழன்ற எண்ணெய் முதலியவற்றின்கண் அதிருசிய
மாய அழற்சிச் சந்ததியினின்றும் திருசிய அழற்சியாதல்
யாங்ஙனமாங் கொல்லென அறையற்க. ஆண்டு அதனுட்பட்
டதிருசிய அழற்சிச் சினைகளாற் பேரழற்சியாதல் உடன்பாடா
தலின். அதிருசியமாய துவியணுகத்தாற் றிருசியமாய திரிச
ரேணுவினுதயம் யாங்ஙனமாங்கொல்லென வுரையாடற்க.
எதனாற் றிருசியத் தன்மையேனும் அதிருசியத் தன்மையே
னும் யாதாவதொன்றன் இயற்கையா லியம்பேமோ; மற்றோ,
பெருமை வெளிப்பட்ட உருவம் முதலிய காரணக் குழுமல்
தழீஇயதற்குத் திருசியத்தன்மையாம்; அஃதின்றிய வழி
அதிருசியத் தன்மையாம். அங்ஙனமாகவே திரிசரேணு பெ
ருமையதாதலிற் காட்சிப்படும், துவியணுகம் முதலவைற்
றிற்கோ அஃதின்கையின் இன்றுமென்க. நின்மதத் தும் இஃ
தேலாதாம் பரமாணுவின் கண்ணே பெருமையின்மையின்.

இங்ஙனமாகவே சினைமுதற் றுணியப் பெற்றவழி அவற்
றின் பிறப்பிறப்புக்கள் காட்சியாற் றுணியப் பெறுதலின் அழி
வுறுவன வெனப்பெற்றும். அவற்றின் சினையின் சினைத்தாரை
முடிபுருதவழி வடகிரியுங் கடுகுமொக்குமென வழங்கல் வே
ண்டும். ஆகலின் யாண்டேனும் அமைதி அறைதல் வேண்டும்.
யாண்டு அமைதி பெறலாமோ அஃதழிவுறின் அசமவேதமா
ய்க் காரியமாதல் வேண்டுமாதலின், அஃதழிவுருத தெனப்
பெற்றும். மகற்பரிமாண ஏற்றத்தாழ்வுககனாதியின்கண் அமை
திபெற்றதாங்கு அணுப்பரிமாண ஏற்றத்தாழ்வும் யாண்டேனு
ம் அமைதிபெறவேண்டும், வேண்டவே அதுபரமாணுவெனப்

பெறுதும். திரிசரேணுவின் மாட்டே அமைதியாகுகவேன வறையற்க. திரிசரேணு, சினையனைவது, காட்சிப்பொருளா தலின்; கடங்கடுப்பவென்னுங் கருதலான். அதன்சினை பெற லாயவழி, திரிசரேணுவின் சினைகள். சினைகளனைவன, மகத் தோடங்கு வனவாதலின்; கபாலங் கடுப்பவென்னுங் கருதலா ன் அவற்றின் சினைப்பெறுதியாம். இஃதப் பிரயோஜகமென வறையற்க, தாழ்ந்த மகத்துவங் குறித்துப் பல பொருண் மைக்குப் பிரயோஜகத் தன்மை யுண்மையின், இவ்வாறு முறையே அதன் சினைத்தாரையும் பெறுக வெனப் பேசற்க. வரம்பின்றியோடும் வெருவான் அது பெறுத லேலாமையின். அக்காரிய வடிவமண் மூவகைத்தா மென்பதுபொருள். உடற் பொறி விடய வேற்றுமையா னென்பது பொருள்.

அவற்றுட்டேகம் அறையப் படுகின்றது:—

தேஃமோ யோநி ஜாதியாம் பொறியோ திகழ்கிரா ணப்படி வமதாம், ஆகிரு வணுக மாதியாய்ப் பிரம வண்டம தந்தமாம் விடயம், வாகற றனில்வேண் ணிறஞ்சுவை பரிச மதுரசீ தளமதா மவண்சி, நேகநன் னிகழ்ச்சி யோவியற் கையதா நித்திய தாதி முன் போன்றே. (23)

யோநிவாய்ப் பிறப்பனவும், யோநிவாய்ப் பிறவாதன வும் என்பதுபொருள். யோநிவாய்ப் பிறப்பனவும், பையிற் கட்டுப்பட்டுப் பிறப்பனவும், முட்டையிற் கட்டுப்பட்டுப்பிற ப்பனவுமென இருவகைத்தாம். மதுடர் முதலாயினார் பையிற் கட்டுப்பட்டுப் பிறப்பவராம். பாம்பு முதலியவை முட்டையிற்

நியாய சித்தாந்த முக்தாவலி யென்னும் உரையும். 33

கட்டுப்பட்டுப் பிறப்பனவாம். யோனிவாய்ப்பிறவாதன
வேர்வையிற் பிறப்பனவும், பூப்பினந்து பிறப்பனவு
மாம், வேர்வையிற் பிறப்பன, கிருமி கொதுகு முத
லாயினவாம். பூப்பினந்து பிறப்பன : தரு, கொடி
முதலியனவாம். நிரயத்துள்ளா ராகங்களும் யோநி
வாய்ப் பிறவாதனவாம். மதுடர் முதலாயினா து
குரம்பைகள், மட்பற்றினவென்பதன்கண் மானம்
யாது கொல்லைன வாதாடற்க; மண முதலியன வுடை
மையே மானமாதலின். தட்ப வெப்பமுதலியன தோற்
றலான், நீர்பற்றின முதலனவாயும் நிகழுமென நிகழ்த்
தற்க; அங்ஙனமாயினோ, நீர்மை மண்மை முதலியவற்
றற் சங்கரப்பிரசங்கமாதலின். ஆயின், நீர்பற்றற்பெற்றி
முதலனவே நிகழுக, மட்பற்றற்பெற்றி மருவாதொ
ழிகவென மன்றாடற்க; தட்பமுதலியன தணரினும்
காயத்தன்மைபானே பிரத்திபிஞ்ஞை கூடலி னுனும்,
மணமுதலியன புலப்படலானும், மண்மை துணியப்பெ
றுதலின். அதனான் மட்பற்றிய காயாதிகளின்கண் நீர்
முதலியவற்றிற்கு நிமித்தத்தன்மைமாத்திரம் உணரற்
பாற்றும். சரீரத்தன்மையோ சாதிபன்றும்; மண்மை
முதலியவற்றோடு சாங்கரியம்மருவலின். மற்றோ, சேட்
டைக்குப் பற்றுக்கோடாந்தன்மையாம் ; தருமுதலிய
வற்றிற்கும் சேட்டையுண்மையின் அவ்வியாத்தியின்
றும். தருமுதலியவற்றிற்குச்சரீரத்தன்மையுண்மையின்
மானம் யாதுகொல்லை வழங்கற்க; ஆத்தியான்மிக
வாயு சம்பந்தத்திற் களவைத்தன்மை யுண்மையின்.

அதன் கண்ணேதான் யாதுகொல் லளவை யெனின்? வெடிப்புக்காயங்கள் கூடன் முதலியவற்றான் அது கரு தப்படுதலின். கைமுதலியவற்றின்கட் காயவழக் குண்டாகாதாயின் அஞ்ஞான்று முடிபாயசினையுடை மையாற் சிறப்பிக்க. யாண்டு யாக்கையின்பாற் சேட் டையுதியாதோ ஆண்டவ்வியாத்தியாமென அறையற்க; அத்தகையதில் அளவையின்மையின், அல்லது சேட் டையுடைய முடிபாய சினையுடையதன்கட் சிவனும் பொருண்மை வியாப்பியப்பொதுமை யுடைமையாதல், முடிபாயசினையுடையதன்கண் மாத்திரமிருக்கும் சேட் டையுடையதன்கட் செறியும் பொதுமையுடைமையா தல், அதுவாம். மாநுடத்தன்மை, சைத்திரத் தகைமை முதலிய பொதுமையைப்பற்றி இலக்கணம் இனிது கூடும். நரஹரித்திருமேனியின்கண் இலக்கணம் இனி தாயிபதல் யாங்ஙனம்? ஆண்டு நரஹரித்தகைமைக்கு ஒருவடிவாடிருத்தலானே சாதித்தன்மையின்மையான், நீர்பற்றிய தீப்பற்றிய தேகத்திருத்தலானே தேவத்தன் மைக்கும் சாதித்தன்மையின்மையின் எனச்சாற்றற்க; கற்பபேதத்தான் நரஹரித்திருமேனிகள் பலவாதலின். நரஹரித்தன்மைப்பொதுமையான் இலக்கணம் இனிது இயைதலின். கிரானேந்திரியம் மட்பற்றியதென்பது பொருள். மட்பற்றற்பெற்றி யாங்ஙனமாலோ வெனின், இங்ஙனமாம்:--கிரானேந்திரியம் மட்பற்றியது, உருவ முதலியவற்றின் நாப்பண் மணத்தையே மலர்விப்பதா

தலின், குங்கும மணத்தைக் குலவிக்கும் ஆனெய்போ
லும். உபமானத்தே தன்பாலுற்ற உருவமுதலியவற்
றை யிலக்கலின் அசித்தியாமென அறையற்க; பிறிதின்
பாலுற்ற உருவமுதலியவற்றை யிலக்காமை அதன்
பொருளாதலின். புதுப்பாணை மணத்தைப் புலப்படுத்த
தும் நீரின் கண் அநகாந்திகத் தன்மையாமென அறை
யற்க; அது, மாச்சுவையை மலர்த்தலின். அல்லது
பிறிதின் பாலுற்ற வெனக்கொடா தொழிக; மாருதங்
கொணர்ந்த நறுமண அங்கிசம் உபமானமாதல் ஒவ்
வலின். கிராணேந்திரிய சந்திகருஷத்திற்கு மணமா
த்திரத்தை மலர்வித்தற்றன்மை யுண்மையின் ஆண்டுப்
பிறழ்ச்சியாம் என அறையற்க; பொருண்மையுடன்
பொருந்தியதாய் எனச்சிறப்பித்தலின். உபபோகசாத
னம் விடயம். காரியக்குழு முழுதுமே அதிருஷ்ட அதீ
னமாம். எக்காரியம் எவ்விருஷ்டாதீனமாமோ அஃ
ததனுபபோகத்தை நேராகவேனும், நிரையாகவேனும்
உளதாக்கல் ஒருதலையேயாம். பீஜப்பிரயோஜனங்களா
னன்றி யொன்றனுற்பத்தியு மின்றும். அதனாற் றுவிய
ணுக முதல் பிரமாண்டம்வரை யாவுமே விடயமாகும்.
உடற்பொறிகட்கு விடயத்தன்மை யுளதாயினும் வே
றோற்றால் விளம்பியது மாணாக்கன் மதித்தெளிவின்
பொருட்டாம்.

நீர் நிரூபிக்கப்படுகின்றது:—வாகுற றுனி லென.

நேயசமவாயிகாரணத் தன்மையை வரைந்து
கொள்வதானே நீர்மைப்பொதுமை துணியப்பெறும்.

நேயத்தன்மை நித்தியாநித்தியத்திருத்தலினே, காரீயத்தன்மையவரைந்து கொள்வதாகாதாயினும், உண்டாய நேயத்தன்மை யன்னனமாமென வுணரற்பாற்றும். அற்றாயினும் பாமாணுவின்பால் நீர்மைபற்றுது ஆண்டுண்டாய நேயமின்மையின், நித்தியமாய அதற்கும் வடிவத்தகுதியாயின் பயன் இன்றியமையாது கைகூட லொருதலைபதாவின் எனின் ? அற்றன்று; பயக்கப்படும் நேயத்தைப் பயக்குந்தன்மையை வரைந்து கொள்வதாய பயக்கப்பட்ட நீர்மைப்பொதுமை துணியப் பெறலாயவழி அது வரைந்து கொண்ட பயக்குந்தன்மையை வரைந்து கொள்வதானே நீர்மைப் பொதுமை நேயப்பெறுதலின்.

வேண்ணிறமே நீர்க்கென விளக்குவான் கூறப்பெற்றது:—வேண்ணிறமென. வெண்ணிற முடைமையோ இலக்கணமன்றும். அல்லது நிமித்தத்தாலாய நெகிழ்ச்சி நின்றதினில்லாததாய உருவமுற்றதன்கண் உற்றபொருண்மையின் நேர்வியாப்பியப் பொதுமையுடைமையாதல், விளங்காவெண்ணிறவேரூய வருவச்சமகிலைக்களமற்ற வருவமுற்றதன்கண்ணுற்ற பொருண்மையின் நேர்வியாப்பியப் பொதுமையுடைமையாதல், அதன்பொருளாம். அதனான் வெண்பளிங்குமணி முதலியவற்றின்மாட் டதிவியாத்தியின்றும், நீர்க்குத்தித்திப்பே சுவையாம். சீதமே யூறும். துவர்ப்புச்சுவை துதைந்ததன்கட் டெதயாத் தித்திப்பிருப்பதன்கண்

ணிநுக்கும் பொருண்மையின் நேர்வியாப்பியப் பொது
மையுடைமை அதன்பொருளாம் ; அதனாற் சர்க்கரை
முதலியவற்றின் கண் அதிவியாத்தியின்றும். சீத
வயலூற்றுத்தன்கண் ணுறு ஆறுறுவதன்கண் ணுறும்
பொருண்மையின் நேர்வியாப்பியப் பொதுமையுடை
மை அதன்பொருளாம்; அற்றேல், வெண்ணிறமே
என்பது யாங்ஙனம்? யமுனைநீர் முதலியவற்றுள்
கருமை காணப்பெறுதலின் எனின்? அற்றன்று; கறுப்
பைப் பயக்குந்தன்மையை வரைந்து கொள்ளும் மண்
மைப் பொதுமை யின்மையினானே நீரின் கண்ணே நீல
வுருவு நேராமையின். யமுனைநீரின் கட் கருமைத்தோ
ற்றமோ பற்றுக்கோடாயிருக்கும் உபாதி யாலாயதாம்.
இதனானே விண்ணின்கண்ணே விக்ஷிபமாயவழி வெ
ண்மைத் தோற்றமாம்.

அற்றாயினும், நீரிற் றித்திப்புள தென்பதன்மாட்
டளவை யாதுகொல்? காட்சியா லெச்சுவையும் ஆண்
டனுபவிக்கப் பெற்றிலேம்; தேங்காய்நீர்முதலிய வற்
றின்கண் இனிமை தோன்றுகின்றதே யன்றோ வென
வியம்பற்க; அதற்குப் பற்றுக்கோடாய உபாதி யா லா
யதாந் தன்மை யுண்மையின். அன்றாயினோ, எலுமி
ச்சைச் சுவை முதலியவற்றுட் புளிப்பு முதலியன புல
ப்படுதலின் புளிப்பு முதலிய வுடைமையுமா மெனின்?
அற்றன்று; கடுக்காய் முதலியவற்றை யுண்ணற்கு நீர்ச்
சுவை யிலக்கற்றன்மையுண்மையின். கடுக்காயின்கண்

ணே நீர்வெப்பச் சையோகத்தான் வேற்றுச்சுவை
 தோற்றுமென விளம்பற்க; கற்பனைக் கவுரவமுண்
 மையின். மண்மைக்குப் புளிப்பு முதலியவற்றின் சனக
 த்தன்மையை வரைந்துகொள்வதாந்தன்மை யுண்மையி
 ளுனும் நீரிற் புளிப்புமுதலியனவின்றும். எலுமிச்சைச்
 சுவை முதலியவற்றின்கண்ணே பற்றுக்கோடாய உபா
 தியாலாயது அங்ஙனம் புலப்படும். இன்னணம், உதி
 த்த சீதலூற்றின் சனகத்தன்மையை வரைந்துகொள்
 வதுஉதித்த நீர்ப்பான்மை; அதனால் வரைந்துகொண்ட
 சனகத்தன்மையை வரைந்துகொள்வது அறற்பான்
 மையென அறியத்தக்கதாம். இழைத்த சந்தன முதலி
 யவற்றின்கண் இன்குளிர்ச்சி யிலங்கலோ சந்தனத்துட்
 சார்ந்த அதிசீதள அறற்கேயாம். தேயுவின் சையோக
 த்தான் நீரில் வெப்பம் நிலவல் உபாதியாலாயதென்பது
 வெளிப்படையேயாம்; ஆண்டுப் பாகங் கூடாமை
 யின், அவிமுதலியவற்றின்கண்ணும் அதனுள்ளமரும்
 அறற்கே நேயமாம். நீர்க்கு நேயசமவாயிகாரணத்தன்
 மையுண்மையின். அதனால் நீரின்கண்ணே நேயமென
 நினைத்தற்பாற்றும். இயல்பாய் நெகிழ்ச்சித்தன்மை
 சாதிவிசேடமாம்; காட்சியாற் றுணியப்பெற்றதாம்;
 அதனால் வரைந்துகொண்ட காரணத் தன்மையை வரை
 ந்து கொள்வதுஉம் அஃதேயா மென்பதுகருத்தாம்.
 எண்ணெய் முதலியவற்றின்கண்ணும் நீர்க்கே நெகிழ்
 ச்சியாம்; நேயமுதிர்ச்சியானும் அழற்றற்கநுகூலப்
 படலாமென்பது மேற்றெரிக்கப்பெறும். மட்கேபோ

நியாய சித்தாந்த முக்தாவலி யென்னும் உரையும். 39

லென்பதுபொருள். அங்ஙனமன்றோ, நித்தியம்
அநித்தியமென நீரிருவகைத்தாம். பரமாணுவடிவம்
நித்தியம்; துவியணுக முதலியன யாவும் அநித்திய
மும், அவயவசமவேதமுமாம். அநித்தியமும், உடற்
பொறி விடய வேறுபாட்டான் மூவகைத்தாம். 23

மண்ணினும் யாது சிறப்போ அஃதறையப்
படுகின்றது மற்றோவென.

24. மற்றோ வுடல யோநிஜமா மருவும் பொறியோ
ரசனமதாம், வற்றுக் கடலு மிமமாதி வயங்கும் விடய
மேரிப்பூரு, நற்றீக் குருவ மொளிர்வேளுமை நயிமித்
திகமா நெகிழ்ச்சியதோ, முற்றுன் போனித் யதைபொறி
கண் முதிரு மேரிபோன் முதல்விடயம்.

உட லயோநிஜம்; அயோநிஜமேயாமென்பது பொ
ருள். நீர்பற்றியதேகம் வருணலோகத்தே வெளிப்
படையாம்; நீர்பற்றியதென்பதுபொருள். அங்ஙன
மன்றோ, இரசனம் நீர்பற்றியது, மணமுதலியவற்றை
மலர்த்தாது இரசத்தையிலக்கலின், மாச்சுவையை
மலர்த்தும் புனல்போலும். இரசன விந்திரிய வியைபின்
கட் பிறழ்ச்சி நீக்குவான் பொருண்மை கொடுக்கற்பா
ற்றும்.

விடயந் தரிசிப்பிக்கப்படுகின்றது:—வற்றுக் கடலு
மென.

கடல், சிந்து; இமம், துஷாரம், பனி; ஆதி பென்
னும் பதத்தான் யானோடை ஆலாங்கட்டி முதலிய யா

வற்றையுங் கவர்ந்து கொள்க. இமகரகங்கட்குக் கடின
தை யுண்மையின் மண்மைபாமெனவாதாடற்க; வெப்ப
த்தால் விலீனமானவதற்கு நீர்மை காட்சியான் வெளி
ப்படையா யிருத்தலின். எப்பொருள் எப்பொருளின்
அழிவுபாட்டாலுண்டாமோ என்னும் வியாத்தியான்
நீருபாதான உபாதேயத்தன்மை துணியப்பெறுதலின்.
அதிருஷ்டச் சிறப்பான் நெகிழ்ச்சி தடைப்படுதலின்
காகா திகளின் காடின்னிய வுணர்விற்கு மயற்றன்மை
யுண்மையின்.

தேயுத்தெரிக்கப்பெறுகின்றது:—எரிப்பூரு மென்ப
தாதியான்.

வெம்மை ஊறிலுறுஞ் சாதிவிசேடமாம்; காட்சி
யாற்றுணிபப் பெற்றதாம். இங்ஙனமாகவே, உற்பவ
மாய வெப்பவூற்றின் சமவாயிகாரணத் தன்மையை
வரைந்து கொள்வது தேயுத்தன்மைச்சாதி விசேட
மாம். அதற்குப் பரமாணுவிலிருக்குந் தன்மையோ
நீர்மைக்கென்ன நினைத்தற்பாற்றும். வெப்பவூறுடை
மை மதிக்கிரணமுதலியவற்றி லவ்வியாத்தமென அறை
யற்க; ஆண்டும், வெம்மையுண்மையின். மற்றே, அத
னுட்பொதிந்த புனலுற்றான் மறைபடுதலின் கவரப்பெ
றுதென்க. இவ்வாறே அரதன கிரணாகியின்கண் மட்
பற்றிய பரிசுத்தான் மறைபடுதலின் விழிமுதலியவற்
றின்கண்ணும் வெளிப்படாமையின் கவரப்பெற லின்
றெனக் காண்க. வைசுவாநரனிடத்தும், மரகத கிரணாகி

யின் மாட்டும், மட்பற்றிய வருவத்தான் மறைபடு
தலின் வெண்ணிறம் விளங்காததாம். அற்றேல், அவ்
வருவம் விளங்காதவழி தருமியுங்காட்சிப்படல் அடா
தெனின்? அற்றன்று; பித்த மஞ்சளாற் சங்கிற் கொப்ப
அபலதனுருவத்தானும் தருமியின் கவர்ச்சி சம்பவி
த்தலின். கனற்கோ வெண்ணிறம் மறைபடலின்றும்;
மற்றே, அதனது வெண்மை மறைபட்டுளதென்பர்
மற்றார். பொன்முதலியவடிவத் தேயுவின்கண் அஃ
துண்மையின். நிமித்தத்தானாய் நெகிழ்ச்சி அனலாதிபி
லவ்வியாத்தமும்; அவியாதிபி லதிவியாத்தமும் ஆமென
அறையற்க; மண்ணினண்ணை நிமித்தத்தானாய் நெகிழ்ச்சி
நின்றதன்கண் ணின்றபொருண்மையின் நேர்வியாப்
பியப் பொதுமைபுடைமையைப் புகல வேட்கை யிரு
த்தலின். நீர்க்கே நிகர்ப்ப வென்பது பொருள். அங்
ஙனமன்றோ, அது நித்தியமும், அநித்தியமும் என
இருவகைத்தாம். நித்தியம் பரமாணுவடிவமாம்; அத
னய் அநித்தியமும், அவயவிபுமாம். அதுவும், உடற்
பொறி விடயவேறுபாட்டான் மூவகைத்தாம். ஆகம்
அயோநிஜமேயாம். அதுவும், சூரியலோகாதியின்
கண்ணே வெளிப்படையாம்.

என்றி யானுசிறப்போ அஃதிபம்பப்படுகின்றது:—
பொறியேன.

அற்றேல், கண்ணின் நேயுவாலாயதாந்தன்மை
யின்கண் அளவை யானுகொலாமாலோவெனின்? நுந

லுதும்; விழி தேயுவாலாயது, பிறிதின் பரிசுத்தை யிலக்காது பிறிதின் உருவத்தையிலக்கலின்; பொலிவிளக்கேபோலும். பொலிவிளக்கிற்குத் தனது ஊற்றை யிலக்குந்தன்மை யுண்மையின். ஈண்டுபமானத்தே அவ்விபாத்தி யகற்றுவான் முதலாவதுபிறிதின் என்பதாம். குடமுதலியவற்றிற்குத் தனது ருவத்தை யிலக்குந்தன்மை யுண்மையின் பிறழ்ச்சியை யொழிப்பான் இரண்டாவது பிறிதின் என்பதாம். அல்லது, ஒளிக் குபமானத் தன்மையொவ்வலின் முதலாவது பிறிதின் என்பதைக் கொடாதொழிக. கண்ணியைபின்கட் பிறழ்ச்சி கழிப்பான் பொருண்மை கொடுக்கற்பாற்றும்.

விடயந் தரிசிப்பிக்கப் படுகின்றது:—எரிபொன் னென.

அற்றேற் கனகத்தின் றேயுவாலாயதாந் தன்மையின்கண் அளவை யாதுகொலாமாலோவெனின்? நவிலுதும்; கனகம் தேயுவின் கூறு, தடைபின்றியதாகவே தழ வினிதுகூடியவழியும் கெடாதநெகிழ்ச்சிக் கிடனாயிருத்தலின்; எஃகிங்ஙனமின்றோ அஃதங்ஙனமன்று; மண்மானவென. அப்பிரமே பாஜகமென அறைபற்க; மண்ணெகிழ்ச்சிக்கும், உதித்தகீர் நெகிழ்ச்சிக்கும், பேரழற்கூட்டத்தான் அழிவுபடுந்தன்மை யுண்மையின். அற்றேல், மஞ்சட்டிண்மைக்குப் பற்றுக்கோடாய் மட்பற்றியதும் அஞ்ஞான்று நெகிழும்; நெகிழவே, பிறழ்ச்சியாமாவெனின்? அற்றன்று; நீரிடைநின்ற மைத்தூட்

நியாய சித்தாந்த முக்தாவலி யென்னும் உரையும். 43.

போன்று அதற்குநெகிழ்ச்சியின்மையின். மற்றையோ, மஞ்சட் பற்றுக்கோடாயதற்கு எரிதழ வினிதுகூடிய வழியும் முன்னுருவ அபலிராமை காண்டலின், அதன் றடையாக வேற்றுச்சாதிபுற்ற நெகிழ்ச்சிப்பொருள் கற்பிக்கப்பெறுமென்ப. அங்ஙனமன்றோ, முற்றினும் நற்றீப்பற்றிய மஞ்சட் டண்மைகட்குப் பற்றுக்கோடாயது, வேற்றுச்சாதிபுற்ற வருவத்தடையாயநெகிழ்ச்சிப்பொருளோடு கூடியதாம்; முற்றினும் நற்றீப்பற்றிய வழியும் முன்னுருவ அபற் சாதிபதாய வருவநிலைக்கள மாகாமையின், நீரிடைநின்ற பீதப்புடவைபோலும். நில நீரினும் வேறாய அதற்கும் நெருப்புத்தன்மை நியமத்தான்.

24

வாயு வழங்கப் படுகின்றது.

25. பாகஜவீன வேம்மைதண் மையவில் பரிசு மாம் பவனத்தாட் குறுக்கே, யேகுதலுடைய திதுபரி சாதி யிலிங்கம தாலிலங் குறுமா, லாகுநித் தியதை யாதி முன் போல வாகமே நிறைபொறி துவக்கா, மாகமன் னுயிர்ப்ப தாதிமா வாயு வவதியோ விடயமா யிடேமே.

வெப்பந் தட்பமற்ற பரிசம் மண்ணின் கண்ணும் உண்மையின் உரைக்கப்பட்டது:—பாகஜவீனவென.

பாகத்தாலாகாதபரிசம் நீரின் கண்ணும் உண்மையின் உரைக்கப்பட்டது:—வேம்மை தண்மைய வில் லென.

அதனாற் காற்றுப்பற்றிய வேற்றுச்சாதிப் பரிசுந் தரிசிப்பிக்கப் பட்டது. அதனைப் பயக்குந் தன்மையை வரைந்து கொள்வது வாயுத் தன்மையென்பது கருத்து. இவ்வாயு ஊறுமுதலிய குறியுடையதாம். வாயுவோ, ஊறோசை நிலையசைவுகளானே கருதப் பெறும். வேற்றுச்சாதி யூற்றானும், விலக்கண வோசையானும், புன்முதலியவற்றின் நிலையானும், சாகை முதலியவற்றின் சலிப்பானும், காற்றைக் கருதல் கூடலின். எங்ஙனம் வங்கூழின் காட்சி யேலாதோ அங்ஙனம் மேன்மிழற்றப் பெறும். நித்தியமும் அநித்தியமுமென மருத் திருவிதத்ததாம். பரமாணுவடிவம் நித்தியமாம்; அதனபல் அநித்தியமும், அவயவ சமவேதமாம். அதுவும் உடற்பொறி விடய வேறுபட்டால் மூவகைத்தாம். அவற்றுள், காயமயோரிஜம், கழுது முதலியனபோலவாம். ஆனால், தோய தேயு வாயுப் பற்றிய சரீரங்கட்கு மட்பற்றிய கூற்றை மரீஇ நின்றலின் உபபோகவாற்ற லொல்லும். நீர்முதலியவை முக்கியமாயிருத்தலின் நீர்பற்றியதாந் தன்மை முதலியனவா மென்க.

எண்டு யாது சிறப்போ அஃதறையப் படுகின்றது:—
ஆகமே நிறையேன.

உடலெங்கும் நிறைந்து ஊற்றைக் கவரும் பொறி துவக்காம். அதுவும், வாயுவைமேயதாம். உருவ முதலியவற்றின் இடையே ஊற்றையே இனிதிலக்

நியாய சித்தாந்த முக்தாவலி யென்னும் உரையும். 45

கலின், காயமேப தோ ய சைத்தியத்தைக் காட்டும்;
பிலிக்காலேபோலும்.

விடயம் விளக்கப் படுகின்றது:—உயிர்ப்பதா தியேன.

அழிவுறு மநிலம் நான்கு விதமாம். அதன்
நான்காவதுவிதம் பிராணன்முதலியனவென ஆகரத்
தே அறையப்பட்டுளது; ஆபினுந், தொகுத்தே
நண்டு மூவிதமாக மொழியப்பெற்றது. பிராணனே
ஒன்றே. இருதயமுதலிய நானுத் தான வபத்தானும்
முகவாயிலாய் வெளிப்போதான் முதலிய பலவினை
வேற்றுமையானும் பல பெயரைப் பற்றுமென வாயு
முடிவு பெறும். 25

ஆகாசம் அறையப்படுகின்றது:—

26. விண்ணினுக் கோலிவை சேடிகுணமா விரி
பொறி சேவியதோன் நேனுங், கண்ணுபா தியினு
லுதிப்பதின் சனகங் காலமீவ் வலகினு சிரய, மேண்ணு
முன் மைபின்மை களின்மதி யேது வெழிற்கண் முத
லுபா தியினு, லோண்ணுதா ராந்தி காதிதீ யேத தோன்
யுரித் தியந்திசை யாமே.

கங்காலதிசைகள் ஒவ்வொரு வடிவமாயிருத்தலின்
ககனத்தன்மை முதலியன ஜாதியன்றும்; மற்றே,
ஆகாசத்தன்மை ஓசையாசிரயத் தன்மையாம். வை
சேடிகுமென்னுங் கூற்றே வேறு விசேடகுணவிலக்
கற் பொருட்டாம். இதனான் அளவையுங் காட்டப் பட்ட

தாம். அங்ஙனமன்றோ, ஓசை, சிறப்புப்பண்பு, விழியாற் கவரத்தகாத புறப்பொறியாற் கவரும் பொதுமை யுடைமையின், ஊரொப்ப. ஓசை, பொருட்சமவேதமாயது, பண்புடைமையின், சையோகங்கடுப்ப. என்னுங்கருதலான், ஓசைக்குப் பொருட்சமவேதத்தன்மை துணியப் பெறலாயவழி, ஓசை ஊறுடையதன் சிறந்த குணமன்றும், அனற்சையோக அசமவாயி காரணமுடைமை யின்மையோடு அகாரண குணவாயி லாய்க் காட்சிப்படுதலின், இன்பம் போலும். பாகத் தாலாய உருவமுதலியவற்றின்கட்பிறழ்ச்சி நீக்குவான் ஓடுவரை உரைக்கப்பெற்றது. ஆடையுருவ முதலிய வற்றின்கட் பிறழ்ச்சி நீக்குவான் அகாரணகுணவாயி லாய் என அறையப்பெற்றது. அறற்பரமாணுருவ முதலியவற்றின்கட் பிறழ்ச்சி நீக்குவான் காட்சி யெனக் கழறப்பெற்றது. ஓசை, திக்குக்காலமனங்களின் குணமன்றும், சிறந்தகுணமாயிருத்தலின், உருவமொக்க. ஆன்மாவின் சிறந்த குணமன்றும், புறப்பொறிக் கருக மாதலின், உருவமொக்க. இவ்வாறாகவே, ஓசைக் கிடம் ஒன்பதாவது பொருள் ககனவடிவமெனத் துணியப் பெறும். காற்சினைகளின்கண் நொய்தேசை முறையே காற்கட் காரணகுணவாயிலாய் ஓசையுண் டாகுக வென வுரையாடற்க; பொருளிருக்கும் வரையிராத்தன்மையானே வாயு விசேட குணத்தன்மையின் மையின். ஆண்டோ உடலும் விடயமும் இன்மையின் பொறி தரிசிப்பிக்கப் பெறுகின்றது:—விரிபொறியென.

அற்றேலாகாசம் எளிதிற்கோடலான் ஒன்றெனத் துணிதும். அற்றாயினும், செவிப்புலனே புருடவேற்றுமையான் வேறுமாதலின் யாங்ஙன மாகாசமா மெனின்? ஆண்டறையப் பெறுகின்றது—ஒன்றேனுமென.

விண் ணொன்றாகவே யிருப்பினும், செவித்துளையுபாதி வேற்றுமையான் வேறுப செவிப்புலன் வடிவமா மென்பது பொருள்.

காலங் கழறப் பெறுகின்றது—எழுவதினென.

ஆண்டளவை யறிவிப்பா னறையப்படுகின்றது—உலகினென.

அங்ஙனமன்றோ, 'இவ்வுழிசூடம்' என்றற்றொடக்கத்துத் தோற்றம் அருக்கன தினிது நடத்தன் முதலியவற்றை யெவ்வுழி விடயீகரிக்கின்றதோ அவ்வுழி அருக்கன தினிது நடத்தன் முதலியவற்றோடு கடாதிகட்குச்சம்பந்தங் கழற்றப் பாலதாம். அச்சம்பந்தமும் சையோகாதிகள் சம்பவியாவெனக்காலமே அச்சம்பந்தத்தடங்குமெனக் கற்பிக்கப்படும். இங்ஙனமாகவே, அதனதாசிரயத் தன்மையே நலமுடைத்தாமென்க. அயலளவை யறிவிக்கப் பெறுகின்றது—முன்மையின்மையென.

முன்மை பின்மை மதியின் சிறந்த நிமித்தங் காலமேயாம். முன்மை பின்மைகளின் அசமவாயிகாரணசையோகத்திற்குப் பற்றுக்கோடு நொய்திற் கோட

லான் அபலாயகாலமே கற்பிக்கப்பெறும் என்பது கருத்தாம். அற்றேல் ஒன்றாய் காலத்தின் பெறுதியாவழியும், கண தின மாத வருடமுதலிய சமயபேதமுண்டாகாதாமெனக் கடாவ விடையளிக்கப்படுகின்றது.—கணமுதலென.

காலமோ வொன்றாயினும் உபாதிபேதத்தாற் கணமுதலிய வழக்கின் விடயமாம். உபாதியோ, தன்னாற் சன்னியப்பிரிவின் முன்னின்மை வரைந்துகொண்ட வினையேனும், முற்கூட்டம் வரைந்துகொண்ட பிரிவேனும், முற்கூட்டவழிவு வரைந்துகொண்ட பிற்கூட்ட முன்னின்மையேனும், பிற்கூட்டம் வரைந்துகொண்ட வினையேனுமாம். பிற்கூட்டத்தின் பின்னர் கணவழக்குண்டாகா தொழியுமாலோவென ஒதற்கு ; வேறு வினையு முண்மைபின். பெரும்பிரளயத்தே கணவழக்குளதாமாயின் அழிவுபாட்டபாவத்தானே அறையத் தக்கதாம். தினமுதலிய வழக்கோ அவ்வக்கணக்கூட்டத்தானேயாம்.

திசை செப்பப் படுகின்றது—தூராந்திகாதியென. சேய்மையும் அண்மையும் தேசத்தாலாய முன்மை பின்மையென வுணரற்பாற்றும். அம்மதிக்குச் சிறந்தகாரணம் திக்கேயாம். தேசத்தாலாய முன்மை பின்மைகளின் அசமவாயிகாரண சையோகத்திற்குப் பற்றுக் கோடாதலானே எளிதிற் கோடலான் ஒருதிசை துணியப்பெறுமென்பது கருத்தாம்.

[ஒரே திசையாயின் கிழக்கு மேற்கு
முதலிய வழக்கு யாங்ஙனங் கூடுபாலோ
வெனக் கடாவ விடையளிக்கப்படுகின்றது—]

27. ஒன்றதே யெனினு முபாதியின் பிரிவா லுறுங்
கிழக் காதியா யுரைப்பார், கன்றுயிர் பொறியா தியவதிட்
டாதாக் கரணமோ கருத்திரு வுடைத்தாம், பொன்றுட
றமிலே பிறழ்தலினுடற்குப் போதமின் றத்திறன்பொறி
கட், கேன்றிடி லேவணம் பொன்றிடி லேமுவ தேழி
னினை வென்றறி குதியே.

எப்புருடனுக் குதயகிரியையண்மிய எத்திக்குள
தோ அஃதவனுக்குக் கிழக்காம். இங்ஙனம் உதயகிரி
யை யண்மியா எத்திக்குளதோ அது மேற்காம். இவ்
வாறு எப்புருடனுக்கு மேருவையண்மிய எத்திக்குள
தோ அது வடக்காம். அதனை யண்மியாதோ தெற்
காம். “வருடங்குளல்லாவற்றினும்மே வடக்கினின்
மேரு வயங்கி நிலைபெறும்” என்னும் நியமத்தான்.

ஆன்மா அறையப்பெறுகின்றது—கன்றுயிரேன.

ஆன்மத்தன்மைப் பொதுமையோ, இன்பத்துன்ப
முதலியவற்றின் சமவாயிகாரணத்தன்மையை வரை
ந்து கொள்வதானே துணியப்பெறும். கடவுளிடத்
தும் அப்பொதுமையுளதேயாம். அதிருஷ்டாதி வடிவ
காரணமின்மையின் இன்பத்துன்ப முதலியவற்றி
னுதயமின்றும். வடிவத்தகுதி வாய்ந்த நித்தியத்திற்கு

இன்றியமையாது பயனைப்பயக்கும் பான்மையாமென்
பதற் கப்பிரயோஜகத்தன்மை யுண்மையின். மற்றைய
ரோ கடவுளிடத்தே மானமின்மையின், அப்பொது
மை இலதேயாம்; பத்தாம் பொருண்மையின் பற்றின்
றும், அறிவுடைமையானே பகுக்கப்படுதலின் எனப்
பகராநிற்பர். பொறிகட்கும் புற்கலத்திற்கும் பரம்ப
ரையாய்ச் சைதன்னியந்தருவிப்பது. ஆன்மாவின் கண்
“ யானுணர்ந்தேன் - யான்சுகி” என்பனவாதி காட்சி
விடபத்தன்மை யுளதேயாமாயினும்; ஐயமுற்றானைக்
குறித்தாதுயிலேயே ஆகமுதலியவற்றினின்றும் அப
லாம் அத்ேதாற்ற விடயமென அறைவதற்காற்றலின்
றென்பதனால் அயலளவை அறையப்பெறுகின்றது:—
கரணமோவேன.

சேதிக்குங் கரணமாய வாச்சி முதலியவற்றிற்குக்
கர்த்தாவன்றிப் பயன் பயவாமைகண்டா மன்றே? அவ்
வாறே அறிவின் கரணங்களாய கட்புலன்முதலிய வற்
றிற்குப் பயன்பயக்கும் பான்மையும் கர்த்தாவின்றிக்
கதுவாதெனக் கர்த்தா வேறு கற்பிக்கப்பெறும். அற்
றேல், காயத்திற்கே கர்த்திருத்தகைமை கதுவுகவெ
னக் கடாவ விடையளிக்கப் படுகின்றது—உடற்கேன.

அற்றேற் சைதன்யம் அறிவு முதலியவற்றின் அதி
கரணத்தன்மையேயாம். ஆகவே முக்தவடிவினர்க்கு
நின்மதத்தே நிகர்ப்ப மரித்தசரீரங்கட்கும் அவையில
வாயின் யாது கோதாம். உயிரின்மையானே யுணர்

வின்மையின் பெறுதியாதலினெனின் ? அற்றன்று; உடம்பிற்குச் சைதன்யமுடன்படி பாலப்பருவத்தே பார்த்ததன் நினைவு விருத்தப்பருவத்தே கூடாமையின், குரம்பைகட்கவயவக் குறைவு மிகுதிகளான் மாற்றமுந் தோற்றமு முடைமையின். முற்சரீரத்துதித்த சமக்காரத்தாற் பிற்சரீரத்திற் சமக்காரங்கூடுமெனப் பேசற்க; அளவறு சமக்கார மாற்றின் அரிதின் முடிதலாதலின். இங்ஙனம் சரீரத்திற்குச் சைதன்யமொப்பிடிற் பாலகனுக்குத் தனபானத்தே முயல்வாகாதாம். இட்டசாதனத்தன்மைஞானம் அதனேதுவாதலின், அஞ்ஞான் றிட்டசாதனத் தன்மையை நினைப்பிப்ப தின்மையின். எம்மதத்தோ, முற்பிறப்பிலனுபவித்த இஷ்டசாதனத் தன்மையின் நினைவினானே அஞ்ஞான்று முயல்வாம். முற்பிறப்பிலனுபவித்த மற்றவற்றையும் நினைகவென நிகழ்த்தற்க; வெளிப்படுத்துவதின்மையின். ஈண்டோ, நீட்சியின்மையான் உயிர்ப்பிக்கும் அதிருஷ்டமே வெளிப்படுத்துவதெனக் கற்பிக்கப்பெறும். இவ்வாறாகச் சமக்காரம் அநாதியாதலினானே ஆன்மாவிற்குநாதித் தன்மைபெற்றவழி, அநாதிபாவத்திற் கழிவனுகாமையின் நித்தியத் தன்மைச் சித்தியாமென நினைதற்பாற்றும். அற்றேல், விழி முதலியவற்றிற்கே அறிவு முதலியவற்றைக் குறித்துக் கரணத்தன்மையும் கர்த்திருத்தன்மையும் உளவாகுக, முரணுவதிற் சாதகமின்மையின் எனக்கடாவ விடையளிக்கப்படுகின்றது:—அத்திறனென.

சைதன்யமென்பது பொருள். பொன்றிடிச், நாச
மாங்கால்; பொருளான், விழி முதலியவற்றிற்கே; யாங்
கனம் மிருதியாம்? முன்னர் விழியாற் கவரப்பட்ட
வற்றின் நினைவு விழியின்மையின் நிகழாதாம்;
கவர்வதின்மையின். மற்றொன்று கவர்ந்ததை நினைதல்
மற்றொன்றுலேலாமையின் அனுபவமிருதிகளின் சமான்
நிலைக்களத்தன்மையானே காரிய காரணபாவமாதலின்
என்பது கருத்தாம். 27

அற்றேல் விழிகட்குச் சைதன்யம் உள
தாகாதொழிக, நித்தியமாய் மனதிற்கோ சை
தன்யம் உளதாகுகவெனக் கடாவ விடையளிக்
கப்படுகின்றது.

28. மனமு மன்னண மன்னுறு வுணர்வதா தியதா
மினிய காட்சிய திற்றதா யிமேந்த ஞானே
மனுவன் புண்ணிய பாவத்தை மலருமத் தியக்கன்
பனுவி சேடநற் குணத்தின்சம் பந்தத்தி னானே.

அன்னண மன்னுறு, சேதனமாகாதாம். ஞானாதி
களின் அப்பிரத்தியக்ஷம் அஞ்ஞான்றுண்டாம், மனத்
திற் கணுத்தன்மையுண்மையின்; பிரத்தியக்ஷத்தினே
மகத்துவத்திற் கேதுத்தன்மை யுண்மையின்; மனத்
தின் மாட்டறிவு இன்ப முதலியவை யிருப்பின் அவற்
றின் காட்சி கூடாமையின் என்பது பொருள். மனத்
திற் கணுத்தன்மையாமாறு மேன்மீழற்றப் பெறும்.

அற்றேல், விஞ்ஞானமே ஆன்மாவாகுக; அதற்குத் தன்னொடுகளிரும் வடிவத்தன்மை யுண்மையின் சேதனத் தன்மையாம். அறிவு இன்ப முதலியனவோ அதனதாகாரச் சிறப்பேயாம். அதற்கும் உண்மையானே கணிகத்தன்மை. முன் முன் விஞ்ஞானத்திற்குப் பின் பின் விஞ்ஞானத்தின்கண் ணே துத்தன்மை யுண்மையின், துயிலின்கண் ணும் ஆலய விஞ்ஞான தாரை மறுக்கப்படாததேயாம். மான்மத வாசனை வாசிக்கப்பெற்ற வசனம் மானும், முன் முன் விஞ்ஞானத்தாலுண்டாய சமக்காரங்கள் பின் பின் விஞ்ஞானத்தின்கண் விரவி நின்றலின் மிருதி முதலியவற்றின் கூடாமையின்றொமனின், அற்றன்று; அதற்கு அகிலவிடய முடைமையேலாயின் முற்றறிவுண்மையினடைவாம். அற்பவிடயமுடைமையேலாயினே, பற்றிய பக்கம் நிறுவும் ஊகமின்றும். துயிலின்கண் ணும் விடய விளக்கமுண்டாதல் வேண்டுதலினு னும், ஞானத்திற்கு விடயமுடையதன்மையுண்மையின். அஞ்ஞானன்று விடய மற்ற விஞ்ஞான சந்ததி தொடர்ந்து நிற்குமெனின், அற்றன்று; அதற்கு ஞானத்தன்மை யுண்மையின்கண் மானமின்மையின்; அன்றாயினே, கடாதி கட்கும், ஞானத்தன்மையினடைவாம். விஞ்ஞானத்திற்கு வேறாய பொருள்களின்மையின் உடன்பாடாடுமனவுரையாடற்க; அதுபவிக்கப்பெற்ற கடமுதலியவற்றை நீக்கலேலாமையின். இது விஞ்ஞானத்தின் வடிவ விசேடமேயாமெனின், இவ்வடிவமென் விஞ்ஞானத்தினும்

வேறுமா? ஆயின், விஞ்ஞானத்தினும் வேறு யினிது வந்தன. வேறுகாதென்பையேலாயின், ஒருங்குணரு முணர்வின்கண் நீலவடிவமும், பீதவடிவமாம்; வடிவத்தான் விஞ்ஞானத்திற்குச் சிறப்பின்மையின். நீலமல்லாததை நீக்கும் வடிவ நீலத்தன்மை முதலியன விஞ்ஞான தர்மங்களெனின்? அற்றன்று; முரண்பட்டனவாய் நீலத்தன்மை முதலியவற்றிற்கு ஒன்றன்கட் புகுதல் ஒவ்வாமையின்; வேறாயினே, முரணுறு திறத்தை மொழிதலே கூடாமையின். வாசனை விரவலுங் கூடாதாம், தாய் தனையர்கட்கும் வாசனை விரவலுண்டாக வேண்டலின், உபாதானவுபாதேயபாவம் நியாமகமா மென வுரையாடற்க; வாசனைவிரவல் கூடாமையின்; பின்னதன்கண் ணுற்பத்தியே விரவலெனின்? அற்றன்று; அதனை யுதிப்பிப்பதின்மையின்; ஞானங்கட்கே யுதிப்பிக்குந் தன்மையாமேல், சமக்காரங்கள் அளவறு மென்னும் வழக்காதல் வேண்டும். கணிக விஞ்ஞானங் களின்கண்ணே, அதிசயச்சிறப்பாய் ஆற்றற் சிறப்புக் கற்பிக்கப்படுமெனின், அற்றன்று; மானமின்மையின் கற்பனைக் கவுரவமாதலின். இதனான், கணிக காயங் களின்கண்ணே சைதன்யம் மறுக்கப்பெற்றது; கவுரவத்தானும், அதிசயத்தின்மாட்டுமானமின்மையானும். விரை முதலியவற்றின் கண்ணும் சககாரியினிதுசேரல் சேரமைகளானே பொருந்தலின், பயக்கு முருவத்தன்மைக் கற்பனை பற்றாமையானுமென்க. கணிக விஞ்ஞா

னத்தின்கண் அரிதின் முடிதலுண்மையேலாயின், ஆன்மா நித்திய விஞ்ஞானமாகவே நிலைபெறுக, “அரே யிவ்வான்மா அவிநாசியன்றியும், அபாதிதம் ஞானம் அநந்தமாம் பிரமம்” என்பது முதலிய சுருதியுண்மையினெனின்? அற்றன்று; அதற்கு விடயமுடைமை சம்பவியாமை காண்பித்திருத்தலின், விடயமில்லதற்கு ஞானத்தன்மையின் மானமின்மையின். விடயமுடைமையும் அநுபவிக்கவாராமையின்; ஆதலின் விஞ்ஞானாதியின் வேறாய் நித்திய ஆன்மாவெனச் சித்தமாம். சத்தியம் ஞானம் என்பதூஉம் பிரமபரமாம், சீவனிடத்தோ சிவனாதாம். ஞானம், அஞ்ஞானம், சுகித்தன்மை, துக்கித்தன்மை முதலியவற்றான் உயிர்கட்கு வேற்றுமை துணியப் பெறலாயவழி, ஒருதலையேயாம் உயர் கடவுள்வேற்றுமை. அயலாயினோ, பந்தவீட்டின் பகுப்புப்பற்றாதாம். கடவுள்பேதத்தையுணர்த்துங் கதிர்மறையும் அதன்பேதத்தான் அதனதாந்தன்மையை அறைந்து துதிக்கின்றது. அபேத பாவனையானேயும் முயலத்தக்கதாமென மொழிகின்றது. இதனானே “சருவவான்மாக்களுஞ் சமர்ப்பிதமாமே” எனக் கேட்கப் பெறுகின்றது. வீடடையுந் தசையில் அஞ்ஞானம் வீடலாயவழி அபேதமுண்டா மென்பது மின்றும், பேதம் நித்தியமாயவிடத் தழிவுகூடாமையின், பேதமழிவுற்ற வழியும் இருவடிவங்கள் இன்னிலை பெறுவனவே யாம். இருமையும் கரையுமென வியம்.

பற்க. நினது தருமமற்றதாய் பிரஹ்மத்திடத்தே சத்தியத் தகைமையிலதேனும் சத்திய வடிவம் அஃதென்பதேபோல, இருமையிலதேனும் இருவடிவ வடிவின அவையென வியம்பற் கெளிதாதலின். பொய்ம்மையி னபாவம் நிலைக்களவடிவமாம், ஆண்டுச் சத்தியத் தகைமையெனின்? ஒருமையி னபாவம் இருவடிவ வடிவ இருமையுமென வியம்பத் தக்கதாம். தனித்தனி பொருமையிருப்பினும், மண்ணீர்களின்கண் மணமின் றெனன்மான உபயமொன்றன்றென்பதை யுலகரெவ ருந் துணிந்திருத்தலின். அஞ்ஞான்றபேத மறைவுறு மருமறையும் துன்பமின்மை முதலியவற்றான் ஒப்புமை யுரைக்கின்றது; அதிக சம்பத்துளதாயவழி இப்புரோ கிதன் மன்னவனாபினன் என்பதேபோலுமென்க. இத னானே “நிரஞ்சனன் பரமசாமியத்தைப் பெறுவன்” எனக்கேட்கப் பெறுகின்றது. கடவுளும் அறிவிற்ப வடி வமன்றும்,மற்றோ அறிவு முதலியவற்றின் பற்றுக் கோ டாம். “நித்தியம் விஞ்ஞானம் ஆனந்தம் பிரஹ்மம்” என்றற் றெடக்கத்தனவற்றுண்ணிகமும் விஞ்ஞான பதத்தால் அறிவிற்ப பற்றுக்கோடே யறையப் பெற்ற தாம். “யாவன் முற்றறிவன் முழுது முணர்வோன்” என்றற்றெடக்கத்தனவற்றைப் பின்பற்றியதானென்க. ஆனந்தமென்பதற்கும், ஆனந்தமுடையதென்பது பொ ருளாம். “அர்ஸாதி”த் தன்மையான் மதுவர்த்தத் தைத்தரும் “அச்” விசுதியாதலின்; அன்றாயினோ,

ஆண்பாற்றன்மையடைவாம். இன்பமும், துன்பவின் மையின்கண் ணுபசரிக்கப்பெறும், சுமை முதலியன தணருங்காற் “சுகியாயினேன் யான்” எனல்போலத் துன்பமின்மையான் இன்பமுடைமை யுணர்வாதலின். இருக்குகதான் அதன் கண்ணின்பம், அஃதோவின்ப மாகாதாம் ‘அசுகம்’ என்னும் அருமறையானென்க. இன்றிருப்பதின்ப மெதற்கென வேன்பொருள்படா தெனின்? அற்றன்று, கட்ட கற்பனை கதுவலிநானும், பிரகாசம் முரணலிநானும், ஆனந்தமென்பதன்கண் மதுவர்த்தத்தைத் தரும் அச்விசுதி முரணலிநானும், “பிரமத்தினின்பைப் பெரியோனறிந்தே பீதியைபாண் டும் பெற்றிலனாவன்” என்பதன் கண்ணே பேதத் திற்கு வெளிப்படை யுண்மையானுமென்க. என்பது சுருக்கமாம்.

இதனால், “பகுதிகருத்தா, புருடனோபுட்கரபலா சம்போலப் பற்றிலனாவன்; மற்றோ சேதனன், காரிய காரணங்கட் கபேத முண்மையின் காரிய வழி வெய்திப் வழி காரியவுருவத்தானே அதனழிவாகா தொழிக வேன அவனுக்ககாரணத் தன்மையாம். மதிமாட்டுற்ற சைதன்யாபிமானம் அயலாற்ற லனுக்காமையின் அதன் கற்பனமாம். மதியும் பகுதியின் பரிணாமமாம்; அது வே மகதத்துவமெனவும், அந்தக்கரணமெனவும் அறையப்பெறும். அதனுண்மையின்மைகளான் புரு டனுக்குப் பந்தமுத்திகளாம். அதற்கே பொறிவாயி

லாய் ஞானவடிவப் பரிணதியாம்; கடாதியோடு சம்பந்தமாம். புருடனிடத்தே கருத்திருத்துவ அபிமானமும், புத்தியின்கட் சைதன்னிய அபிமானமும் பேதங்கவராமையினும். “எனக்கிது செய்யற்பாலது” என்னும் எனதங்கிசம் புருடசம்பந்தமாம். மதிக்குத் தெளிவுண்மையானே சேதனப்பதிவிம்பத்தான் உண்மையன்றும்; ஆடிக்கானனச் சம்பந்தம்போலும். இதுவென்றது விடயசம்பந்தம், பொறிவாயிலாய்ப் பரிணதிபேதமுண்மையாம்; நிசுவாசத்தா லாக்கப்பெற்ற மலினிமை ஆடிக்கேபோலும். செய்யற்பாலதென்றது வியாபாச அங்கிசமாம். அதனால் மூவங்கிசமுடையது புத்தியாம். அதன் பரிணாமஞானத்தான் உண்மையற்ற சம்பந்தம் புருடனுக்காம்; ஆடியின் மலினிமையான் ஆனனத்திற்கேபோலும். அஃதுபலப்தியென அறையப்பெறும். ஞானாதிபோல இன்பத்துன்பம், இச்சை, துவேடம், முயற்சி, அறம், பாவங்களும் புத்திக்கேபாம். முயற்சிச் சமானநிலைக்களத் தன்மையானே புலப்படுதலின். மதி சேதனமன்றும்; பரிணமிப்பான்மையான்” என்னும் மதம் எள்ளப்பெற்றதாம். முயல்வதிரஷ்டபோகங்கட்கேபோலச் சைதன்னியத்திற்கும் சமானநிலைக்களத்தன்மை புலப்படுதலினானும், அதனி னயலென்பதன்கண் ணளவையின்மையானு மென்க. சேதனன் யான் செய்கின்றேன் என்னுந் தோற்றம் சைதன்யாங்கிசத்தே மயலுடைத்தாமெனின்? முயல்வங்கிசத்

தும் உடன்படாததென்றோ? அன்றாயினோ புத்திக்கு நித்தியத் தன்மைபொருந்தின் முத்தியின்றும்; அநித் தியத்தன்மை யணுகின் அதன்முன் னசம்சார வடை வாம்.

அற்றேல், அசேதனமாய பகுதியின் காரியப்பான் மையாற் புத்திக்கசைதன்ய வடைவாம். காரியகாரணங் கட்குத் தாதான்மிய முண்மையினெனின்? அற்றன்று; அசித்தியாதலின். கருத்தாவின் சன்னியத்தன்மையின் மானமின்மையின், இராகமின்றிப் பிறப்புக் காணாமை யின் அநாதித்தன்மையாம். அநாதிபாவத்திற் கழி வணுகாமையின் நித்தியத் தன்மையாம். ஆதலிற் பகுதி முதலியவற்றின் கற்பனையால் யாதுபயன்கொல்! “பகுதியின் குணங்களாற் பலவிதத்தினும், வகையுறு கருமங்கள் வனையப்பட்டன; அகங்கரமதனிநா லறிவி லாதவன், அகங்கருத்தாவென வகத்தி லுன்னுவான்” என்பதனோடு முரணுறுமென மொழியற்க. பகுதி யின், அதிர்ஷ்டத்தின்; குணங்களால், அதிர்ஷ்டம் பயந்த இச்சை முதலியவற்றால்; அகங்கருத்தா யானே என்பதன் பொருளாகலின். “அவணிவ் வகையுறக் கேவலமேயாம், ஆன்மாவைக் கர்த்தாவென யாவன்” என்பது முதலிய திருவாய்மலர்ந்தருளும் ஸ்ரீ பகவானால் மேலித்திருக்கருத்து வெளிப்படுத்தப் பட்டிருத்தலின் என்பது சுருக்கமாம். ஆன்மா வென வொட்டியுணர்க. ஆகம் அதனது பற்றுக்

கோடாமாயின் அயலாகத்தாலாற்றிய வினைகட்கு அயலாகத்தே போகங்கூடாமையின். தகுதியாய சிறந்த பண்புகளாய அறிவு இன்பம் முதலியவற்றின் சம்பந்தத்தான் ஆன்மாவின் காட்சி சம்பவிக்கும், அயலாற்றாலோ வன்றும். யானறிந்தேன் யான் செய்கின்றனன் என்றற்றொடக்கத்தன் புலப்படுதலின். 28

29 செல்ல லாதி யனுமேய மீது தேரின் கதியாற்போ, லல்லில் சார தியிஃதே யகங்கா ரத்தி னுசிரயம், நல்ல மன மாத் திரத்தின்கோ சரம தாகு நவில் விபுவாஞ், சோல்லு மதியா தியகுணவான் றுதையம் மதியு மிருவிதமே.

இவ்வான்மா அயற்காய முதலியவற்றே, செல்லன் முதலியவற்றாற் கருதப்பெறும். செல்லலீண்டு சேட்டையாம். அறிவு, இச்சை, முயல்வு முதலியவற்றினின்மையை யாகத்தே அறைந்து வந்தமையினுனும். சேட்டையும் முயல்விற்காதிக்கற்பாலதாலினுனும், சேட்டையான் முயல்வுடை யான்மாவும் கருதப்பெறுமென்பது கருத்தாம். ஈண்டு திருட்டாந்த மியம்பப்படுகின்றது:—தேரினென,

தேர்த்தொழில் சேட்டையாகாதாமாயினும், அத் தொழிலாற் சாரதி கருதப்பெறுவதேபோலச் சேட்டையாதிய தொழிலான் அயலான்மாவுமென்பது கருத்தாம். அகங்காரம், யானென்னும் ஞானம்; அதற்காசிரயம், விஷயம்; ஆன்மாவாம், ஆகம் முதலியனவன்றும். மனத்தின் வேறாயபொறி பயந்த காட்சிக் கவிட

நியாய சித்தாந்த முக்தாவலி யென்னும் உரையும். 61

யமும், மானதக் காட்சிவிடயமும் ஆமென்பது பொருள். உருவமுதலியவை யின்மையினானே அயற்பொறிக் கயோக்கியமாதலினென்க. விபுத்தன்மை, பரமமகத்தன்மையாம். அஃதும் முன்மொழிந்திருப்பினும் வெளிப்படையாவான் விளம்பப்பட்டது. அறிவு இன்பத் துன்ப மிச்சை முதலிய பதினான்கு பண்புகள் முன்மொழிந்தன உணரத்தக்கனவாம். ஈண்டே பிரசங்கத்தாற் புத்தியின் சில பலவிசாலம் காட்டப்படுகின்றது:—மதியுமேன.

29

30. திகழு மனுபு தியுமிருதி சேறிநான்கனுபு தியுங்காட்சி, தகனு மிதியோ பேமிதியோண் சத்த ஞானங்கிராணஜமுன், எனகலும் பிரிவாற் பிரத்தியக்க மாறுவிதமாங் கிராணமதன், மகிழும் விடயம் மணமணத்தின் பான்மை யாதி களுமாமே.

இருவிதந் தெரிவிக்கப் பெறுகின்றது:—அனுபூதியேன.

இந்நான்கின் கரணங்கள் நான்காம், “காட்சிகருத லுவமை யுரையளவைகள்” எனச் சூத்திரத்துட் சொற்றனவெனத் தெற்றெனத் தெரிதற்பாற்றும்.

பொறிபயந்த வுணர்வு காட்சியாம். மனமாகிய பொறி பயந்தன எல்லா ஞானங்களுமே யாமாயினும் பொறித்தன்மை வடிவத்தானே பொறிகட்கு யாண்டுணர்வின்கட்கரணத்தன்மையாமோ அது காட்சியென

அறைய வவா வாம். ஈசுரக்காட்சியோ இலக்கியமன்றா
 ம். “பொறிபொருட் சம்பந்தத்துதித்ததாய்ப் பிறழ்ச்சி
 யற்ற வுணர்வாய் பதவாச்சியத் தன்மையும் ஓசைப்பிர
 யோகமு மற்றதாய் வியவசாய வடிவமாயிருப்பது காட்
 சி” என்று குத்திரத்தே அவ்வகையே கூறியிருத்தலின்.
 அல்லது ஞானங்கரண மல்லாததாய் ஞானம் காட்சியாம்.
 அனுமிதியின்கண்ணே வியாத்திஞானத்திற்கும், உப
 மிதியின்கண் ஒப்புமையுணர்விற்கும், சாத்தபோதத்தே
 பதவறிவிற்கும், நினைவின் கண்ணே யனுபவத்திற்கும்,
 கரணத்தன்மை யுண்மையின் ஆண்டாண்டிவியாத்தி
 யின்றும். இவ்விலக்கணம் ஈசுரக்காட்சிப் பொதுவாம்.
 ஆராய்ச்சியாக்கிய வறிவு அனுமிதியாம். ஆராய்ச்சிக்
 காட்சி முதலியன ஆராய்ச்சியா லாக்கப் பட்டனவாயி
 னும், ஆராய்ச்சியா லாக்கப்பெற்றதாய் ஹேதுவை
 விடயமாக வுடையதாகாத அறிவியாதோ அஃதனு
 மிதியாம். ஒவ்வொருகா லேதுவை விடயமாகவுடைய
 அனுமிதியின்கண் ணவ்வியாத்தியாமென அறையற்க.
 அத்தகைய வறிவின் கண்ணமரும் அனுபவத் தன்மை
 வியாப்பியப் பொதுமை யுடைமையைப் புகல விருப்
 பிருத்தலின். அல்லது வியாத்திஞானகரணத்தை யுடைய
 ஞானமனுமிதி. இங்ஙனம், ஒப்புமைபுணர்வைக் கரண
 மாயுற்ற வுணர்வுபமிதி. பதவறிவைக் கரணமாய்ப் பற்
 றிய வறிவு சாத்தபோதம். உண்மையாக யாதாவதோ
 ரநுமிதி வடிவங்கொண்டு, அவ்வடிவத்தமர்ந்து காட்

சியிற் கதுவாப் பொதுமையுடைமை யநுமிதித்தகை
மையாம். இங்ஙனம், ஒரு சிறிது காட்சி முதலியவற்
றைக்கொண்டு அவ்வடிவத்தமர்ந் தநுமிதிக்கண்ணம்
ராப் பொதுமையுடைமை, காட்சித்தன்மை முதலியன
வெனச் சாற்றத் தக்கதாம். பயக்கப்பட்ட காட்சி
பகுக்கப் படுகின்றது:—கிராணஜமுன்னேன. கிராண
ஜம், இராசனம், சாக்ஷ-ஷம், ஸ்பார்ப்பனம், சிரவுத்
திரம், மானஸம் என ஆறுவிதங் காட்சியாம். கட
வுட் காட்சியைப் பகுக்காமையின் குறைவாமெனக் கழ
றற்க? சன்னியக்காட்சியே சாற்றவேண்டற்பாலதா
மாதலினானும், அறைந்த சூத்திரக்கூற்றி னநுசாரமாத
லினானுமென்க. விடயமென்றது, கிராகியமெனப் பொ
ருள்படும். ஆதிபதத்தான் நறு நாற்றத்தன்மை தீநாற்
றத்தன்மையுங் கவர்க. மணத்திற்குக் காட்சித் தன்
மை யுண்மையின், அதன்பாலுற்ற பொதுமையுங் காட்
சியாம். மணப்பற்றுக் கோட்டைக் கவர்வதின்கண்
னே, கிராணத்திற் காற்றலின்றெனவுணரற்பாற்றும்.

இரசத்தன்மை முதலியவற்றோடென்பது பொரு
ள். அங்ஙனம், ஓசையும், ஓசைத்தன்மை முதலியவற்
றோடாம். மணமுமிரதமும் உற்பூதமெனவுணரற்பாற்
றும்.

30

31. உரைவகை யிரச மிரசனையதற்காமோசையுஞ் சே
விக்கோளி ருருவ, மருவிழி விடய மஃதுறும் பொருள்கள
யன்மையொண் பிரிவுசையோகம், பரவபுரதையு நேயமு

நெகிழ்ச்சி பரிமிதி வினைபோது மையுமே, யொருதகுதியின்
கண் ணுறைவதோற் றுமையு முரைத்தவத் தகைய
தென்றுணரே. ”

கோடைச்சூடாதிகளில் வெளிப்படா உருவமென
அவை காட்சிப்படா, அஃதுறும் உற்பூத வருவமுறும்,
அயன்மைபாதிவற்றையுந் தக்கவடிவத் திருப்பன
வாக வறிந்து கொள்க. அத்தகையது, தக்கவடிவத்
திருப்பதென்பது பொருள். 31

32. ஒளிவேளி யுருவ சம்பந்த மதனா னெண்விழி
கவருமுற் பூத, வளிதரும் பரிசு முறும்பொருள் விடயம்
வயங்கதுந் துவக்கினுக் குருவக், களியயல் விழிக்குத்
தகுதியா முருவங் காரண மீண்டுமே பொருடான், வேளி
யுறத் துவக்கு மனத்தோடு கூடல் விளம்புறு ஞானகா
ணமே. ”

விழிக்குத் தகுதியாதலே யாங்ஙனமெனின்?
அஃதறையப் பெறுகின்றது:—ஒளியேன. ஒளிக்கூட்
டமும் உற்பூதவருவமும் கட்புலக் காட்சியிற்காரண
மாம். ஆண்டு பொருட்காட்சியைக் குறித்து அவற்
ற்றிற்குச் சமவாய சம்பந்தத்தாற் காரணத்தன்மைபாம்;
பொருட்சமவேத உருவமுதலியவற்றின் காட்சியின்
கண்ணே, தனதாசிரய சமவாய சம்பந்தத்தானும். பொ
ருட் சமவேதச் சமவேதமாய வருவத்தன்மை முதலிய
வற்றின் காட்சியின்கண்ணே தனதாசிரய சமவேத
சமவாய சம்பந்தத்தானும். உற்பூதவூறுறும் பொருள்
துவக்குக் கவர்வதாம். அதுவும், உற்பூதவூறுறும்

ஊற்றின்பெற்றி முதலியவற்றோடு மென்பதாம். உருவ வயல், உருவத்தன்மை முதலியவற்றினுமயல், என்னு மெவை விழிக்குத் தகுதியாயினவோ, அவை துவக்குப் பொறிக்கும் விடயங்களாம். அங்ஙனமாகவே, வேற் றுமை, எண் முதலிய விழியாற் சுவர்ப்பாலனவாய்ப் பகர்ந்த பண்புகளும், தக்கதினிற்சும் வினை பொது மைகளும் துவக்காற் கவர்ப்பாலனவா மென்பது பொ ருள். ஈண்டும், துவக்கிந்திரியம் பயந்த பொருட் காட்சியின்கண்ணு முருவங் காரணமாம். அங்ஙனமாக வே, வெளிப்பொறி பயந்த பொருட்காட்சியின்கண் உருவங்கா ரணமென்பதாம். நவீனரோ ! வெளிப்பொறி பயந்த பொருட்காட்சி மாத்திரத்தே உருவங்காரண மன்றும் ; மானமின்மையின். மற்றோ, சாக்ஷுஷக் காட்சியிலுருவமும், ஸ்பார்ஸனக் காட்சியில் பரிசமும் காரணமாம் ; உடன்பா டெதிர்மறை யுண்மையின். வெளிப்பொறி பயந்த பொருட்காட்சிமாத்திரத்தே யாது காரணமெனின்? ஒன்றுமின்றாமென்க; ஆன்மாவி லமரா வோசைக்கயலாய சிறந்த குணமுடைமை யேனும் சாதகமாகும். உருவத்திற்குக் காரணத் தன்மையொப்பின் நொய்திற் கோடலாமெனின்? அடா தாம் ; வாயு, துவக்கிந்திரியத்தாற் கவரப்பெறுதென வழக்குண்டா மாதலின். உடன்பாடா மெனின்? உற் பூதவூறே யெளிதிற் கோடலாற் காரணமாகுக. பிரபை யின் காட்சியின்மையின் கண்ணும் உடன்பாடே

யாமென வுடன்படாத தென்னென்கொல்? ஆதலின், பிரபையைக் காண்கின்றே னென்பதுபோல, வாயுவைப் பரிசிக்கின்றே னென்னும் உணர்வு கூடலின் வாயுவங் காட்சிப்படலே கூடுமென்க. வெளிப்பொறி பயந்த பொருட் காட்சி மாத்திரத்தே உருவத்திற்கேனும், ஊற்றிற்கேனும் ஹேதுத் தன்மையின்றும். வாயுப் பிரபைகளின் ஒருமை கவரவே பெறுகின்றது. சிலபாலிருமை முதலனவுமாம், சிலபாலெண்ணளவு முதலியவற்றின் கவர்லின்மையாம்; கசடுறலெனெனக் கழரு நிற்பர். துவக்குளச்சைசயோகம் ஞானசாமானியத்தே காரணமென்பது பொருள். இயாததன்கண்மானம், துயிலுங்காலையிற் றேலவிடுத்துப்புரீ தந்நாடியின்கண்ணிகமும் மனத்தால் உணர்வுதிபாடுதென்றுணர்க.

அற்றேல், துயிலுங்காலையி லென்னுணர்வுண்டாம்? அதுபவ வடிவமா? நினைவுவடிவமா? ஆதியதன்று, அதுபவ சாமக்கிரியின்மையின். அங்ஙனமன்றோ, காட்சியில், விழிமுதலியவற்றோடு மனச்சைசயோகத்திற்கே துத்தன்மை யுண்மையின், அஃதின்மையானே சாக்ஷுஷாதிக் காட்சியின்றும். அறிவுமுதலியவற்றினின்மையானே மானசக் காட்சியின்றும். அறிவு முதலியவை யின்மையானே ஆன்மாவங் காட்சிப்படலடாதாம். இங்ஙனம் வியாத்தியுணர்வின்மையானே அநுமிதியுமின்றும். ஒப்புமை யுணர்வின்மையின், உபமிதியுமின்

றும். பதவுணர் வின்மையானே, சாத்தவுணர்வு மின்
றும். என அநுபவ சாமக்கிரியின்மையின் அநுபவமு
மன்றும். வெளிக்கிளப்புவ தின்மையின்நினைவுமன்றும்.

இங்ஙனமியம்பற்க. துயிற்குமுற்போ துதித்த இச்
சையாதி (ஞான)வடிவும் அதன்சம்பந்தத்தால் ஆன்மா
வுங்காட்சிப்படல்வேண்டும். அஃததீந்திரிய மென்பதன்
கண் மான மின்மையின், துயிற்கு முற்போது நிருவிகற்
பகமே நியமமா புண்டாமென்பதன்கண்ணும் மானமின்
மையின். இனி ஞானமாத் திரத்தே துவக்குளச்சை
யோகத்திற்குக் காரணத்தன்மை யாமாயின், இராசனச்
சாக்ஷுஷாதிக்காட்சிக்காலத்தே துவாசக்காட்சியாம்.
விடயதுவக்குச்சையோகமும், துவக் குளச்சையோக
மும் உண்மையின்; ஒன்றற்கொன்று தடைப்படுத
லின் ஒன்றேனு முண்டாகாதாம். ஈண்டு, சிலர் முன்
மொழிந்த புக்தியால், துவக்குளச்சையோகத்திற்கு
ஞானேஹதுத் தன்மை துணியப் பெற்றவழி, சாக்ஷு
ஷாதி சாமக்கிரிக்கு ஸ்பார்ஸனாதிப் பிரதிபந்தகத்
தன்மை அநுபவமொட்டிக் கற்பிக்கப் பெறுமென்
பர். மற்றையரோ, துயிலையொட்டிச் சருமமனச்
சையோகத்திற்கு ஞானேஹதுத்தன்மை கற்பிக்கப்
பெறும்; சாக்ஷுஷாதிக்காட்சிக்காலத்தே துவக்
குளச் சையோகமின்மையின் ஸ்பார்ஸனக் காட்சி
யின்ற மென்பர்.

33. இன்பமுந் துன்பமு மிச்சையுந் துவேடமு
முன்புதி மதியது முயற்சியு உம்கோளுந்
தின்பகை மனமதீந் திரிய மாகுமா
மன்பநீர் விகற்பமா மறிவேன் றேதுப.

மனம் பயந்தகாட்சி விடயமென்பது பொருள்,
மதி ஞானம், முயற்சி; கிருதி - பிரயத்தனம். இவ்வண்
ணம் இன்பத்தன்மை முதலியனவும் மனோவிடயங்க
ளாம். இவ்வாறு, ஆன்மாவும் மனோகிராகியமாம்.
ஆனால் மனமாத்திரத்தின் கோசரமதாகும் என்பத
னால், முன் மொழியப் பெற்றிருத்தலின் ஈண்டு கூறப்
படவில்லை. விழிச்சையோக முதலியவற்றின் பின்னர்க்
குடம் என்னும் வடிவிற்குயகுடத்தன்மை முதலிய
அடையடுத்த வுணர்வு கூடாதாம். முன்னர் அடையாய
குடத்தன்மை முதலியவற்றின் ஞானமின்மையின்,
அடையடுத்த வுணர்வின் கண் அடையினுணர்வு காரண
மாகலின் ; அங்ஙனமாகவே, முதலில் குடம் குடத்
தன்மைகளின் அடையடுத்ததை யுடையதைக் கவராத
வுணர்வேயுண்டாம்; அஃதே நிர்விகற்பகமாம்; அஃதுங்
காட்சியன்றும். அங்ஙனமன்றோ:—அடையடுத்ததை
யுடையதைக் கவராதவுணர்வு காட்சிப்படாது; கடத்தை
யானுணர்கின்றேன் எனவுணர்வுண்டாதலின், ஆண்டு
ஆன்மாவின் கண் உணர்வு பிரகாரமாயிருந்திலங்கும்.
உணர்விற்குடம் ஆண்டு குடத்தன்மை, யாதுபிரகாரம்,
அஃதேயடையென அறையப்பெறும். அடையின் மாட்
டெவ்வடையுளதோ அஃது அடைத்தன்மையை வரை

ந்து கொள்வதென்று வழங்கப்பெறும். அடைத்தன்
மைபை வரைந்து கொள்வதைப் பிரகாரகமாயுற்ற
வுணர்வு அடையடுத்த அடையடுத்ததையுடையவுணர்
விற காரணமாம், நிர்விகற்பகத்தின் கண்ணே, குடத்
தன்மை முதலியன அடையன் றும்; அதனான், குடத்
தன்மை முதலிய அடையடுத்த குடமுதலியவற்றின்
அடையடுத்ததை யுடையதின் பானம் ஞானத்திற்
சம்பவியாதாம். குடத்தன்மை முதலிய பிரகாரக மற்ற
தாயோகுடமுதலிய அடையடுத்த வுணர்வு சம்பவியா
தாம்; சாதி அகண்டோபாதிகளின் வேறாய பதார்
த்த வுணர்விற்கு ஒரு தருமப் பிரகாரகத்தன்மை நியம
மிருத்தலின்.

33

34. பேருமையு மாறு பிரிவினி லேது பினும்
பொறி கரணமக் கரணம், பொருளோடு கூடல் வியாபர
மதுவும் புகலறு விதஞ்சையோ கமதாற், பொருள்கோளல்
சயுத்த சமவய மதனாற் பொருட்சம வேதங்க ளதன்
றன், றிரசம வாய மதனிஞ லாண்டே திகழ்சம வேதங்க
ளாமே.

சத்தமதுஞ் சமவாய மதனானே யதன்பாற் சார்பவை
கள் சமவேத சமவாய மதனால், வித்தமுறுஞ் சமவாயக்
காட்சிவிசே ஷணதை மேவலிஞ மதுபோல விசேஷ
ணதை யானே, மேத்துமபா வங்களின்றன் கவர்ச்சியுற
லாகு மிழற்றுவையே லுளதெனநீ மேலோயே யதுதான்,
சத்தமதாய்த் தோற்றுறுக வேன்னவிந்த வணந்தான்
ரோடர்பாகப் பொருந்தலுறு மேந்தவிடந் தனினே.

பொருட் காட்சியின்கண் மகத்துவம் சமவாய சம் பந்தத்தாற் காரணமாம். பொருட் சமவேதங்களாய பண்பு, வினை, பொதுமைகளின் காட்சியின் கண்ணே தன்னொசிரய சமவாய சம்பந்தத்தானும், பொருட் சம வேத சமவேதங்களாய பண்புமை, தொழின்மை முத லியவற்றின் காட்சியின் கண்ணே தன்னொசிரய சமவேத சமவாய சம்பந்தத்தானுங் காரணமாமென்க. ஈண்டும் ஆறுவகை யென்பது தொடரும். பொறித் தகைமை யோ, பொதுமையன்றும்; மண்மை முதலியவற்றோடு சாங்கரியம் மருவலின்; மற்றோ, ஓசையி னயலா முற் பூதச் சிறந்த பண்புப் பற்றுக் கோடன்மையொடு, உணர்வின் காரணவுளக் கூட்டப் பற்றுக்கோடுண்மை யாம். ஆன்மாதிரீக்குவான், 'ஒடுவரை'. உற்பூதச் சிறந்த பண்பாய வோசை, செவிப் புலனிலுண்மையின், 'ஓசையினயலா' யெனப் பட்டது. சிறந்த பண்புக ளாய வருவ முதலியவை கட்புலன் முதலியவற்றின் கண்ணும் உண்மையின் 'உற்பூத' வெனப்பட்டது. உற்பூதத் தன்மை பொதுமை யன்றும்; வெண்மை யாதியொடு சாங்கரியம் விரவலின். வெண்மையாதி வியாப்பியம் பலவே யுற்பூதத் தன்மையென விளம் பற்க. உற்பூத வருவத் தன்மை முதலியவற்றாற் சாக்ஷ ஷாதியிற் சனகத் தன்மை கூடாமையின்; மற்றோ, வெண்மையாதி வியாப்பியம் பலவே யுற் பூதத் தன்மை, அதனின்மைக் கூட்டமோ, உற்பூதத்

தன்மையாம். அதுவும், சையோகாதியின் கண்ணு
முளதாம். உளதாகவே, ஓசையினையலா முற்பூதப்
பண்புகளாய சையோகாதிகள் கட்புலனாதியின் கண்
ணும் உளவாதலின், 'சிறந்த' வெனப்பட்டது. காலா
தியை நீக்குவான், விசேடப் பகுதியாம். இந்திரியா
வயவ விடய சையோகமும், புராதனார் மதத்தே காட்சி
பயப்பதாதலின், இந்திரியாவயவ நீக்கப்பொருட்டும்,
நவீனார் மதத்தே காலாதிகளில் உருவவின்மைக்
காட்சியாயிற் சம்பந்தத்தடங்குதலானே, காரணீ
பூத சகக்ஷை சையோகப் பற்றுக்கோடாய காலாதி
நீக்கப்பொருட்டும் 'உளம்' என்னும் பதமாம். உணர்
வின் சாரண மென்றதூஉம், அதன் பொருட்டாம்.
அசாதாரண காரணம் கரணம்; அசாதாரணத் தன்
மைவியாபார முடைமையாம். வியாபாரஞ் சம்பந்தமாம்.
ஆறுவித சம்பந்தமும் உதாஹரண வாயிலாய்க் காண்
பிக்கப்படுகின்றன :—பொருள்கோளலென. பொருட்
காட்சி பொருட்சையோக ஜன்னியமாம். பொருட் சம
வேதக் காட்சி பொறிச் சையுத்த சமவாய ஜன்னிய
மாம்; இன்னண மேலும். உண்மையாயோ பொருட்
காட்சியின் பொருட்டு விழிச் சையோகங் காரணமாம்.
பொருட் சமவேதக் காட்சியின் பொருட்டு விழிச்சை
யுத்த சமவாயங் காரணமாம். பொருட் சமவேதச்
சமவேதக் காட்சியின் பொருட்டு விழிச் சையுத்த சம
வேத சமவாயமாம். இங்ஙனம், பிறவிடத்தும் சிறப்
பித்தே காரிய காரண பாவமாம். ஆனால், மட்பரமாணு

நீலத்தே நீலப்பான்மையும், மண்மையுங் கட்புலனாற்
 கவராத தெங்ஙனம்? ஆண்டுப் பரம்பரையாய் உற்பூத
 வருவ சம்பந்தமும், மகத்துவ சம்பந்தமு முண்மை
 யின். அங்ஙனமன்றோ, நீலத்தன்மைச் சாதி
 யொன்றே, குடநீலத்தும், பரமானு நீலத்துமுளதாம்;
 உளதாகவே, மஹத்வ சம்பந்தம் குடநீலங் கொண்டு
 குலவுகின்றது. உற்பூத வருவ சம்பந்தமோ, உபயங்
 கொண்டே யொளிக்கின்றது. இவ்வண்ணம் மண்மை
 யினும் கடாதிகள் கொண்டு மஹத்வ சம்பந்த முணரற்
 பாற்றும். இங்ஙனம் காற்றினும், அதனது ஊறு முத
 லியவற்றினும் சத்தையின் சாக்ஷுஷக் காட்சியாம்.
 ஆகலின், உற்பூத வருவம் வரைந்துகொண்ட, மஹத்
 துவம் வரைந்துகொண்ட விழிச்சைசயுக்த சமவாயம்
 பொருட் சமவேதக் காட்சியினும் அத்தகைய விழிச்
 சைசயுக்த சமவேத சமவாயம், பொருட் சமவேதச்
 சமவேதக் காட்சியினுங் காரணமாமெனக் கழறற்க.
 இன்னனமாகவே, பரமானு நீலாதிகளில் நீலத்தன்மை
 முதலியவைகளின் கவர்ச்சியின்றும். பரமானுவில்
 விழிச்சையோகத்திற்கு மகத்துவம் வரைந்துகொண்ட
 தன்மையின்மையின். இவ்வாறு, வாயு முதலியவற்றில்
 சத்தை முதலியவற்றின் சாக்ஷுஷமின்றும். ஆண்டு,
 விழிச்சையோகத்திற்கு வருவம் வரைந்துகொண்ட தன்
 மையின்மையின். இங்ஙனம், யாண்டு குடத்தின்பின்
 வரைவால் ஒளிச்சையோகமாமோ, விழிச்சையோகமோ

முன்வரைவாலாமோ, ஆண்டுக் குடக்காட்சியின்மை யின் ஒளிச்சையோகம் வரைந்து கொண்டதன்மை விழிச் சையோகத்தே சிறப்பாகக் கொடுக்கற்பாற்றும். இங்ஙனம், பொருள் ஸ்பார்ப்பனக்காட்சியின்கண் துவக் குச் சையோகங்காரணம், பொருட் சமவேத ஸ்பார்ப்பனக்காட்சியின்கண் துவக்குச்சையுத்த சமவாயமும், பொருட் சமவேதச் சமவேத ஸ்பார்ப்பனக் காட்சியின் கண் துவக்குச் சையுத்த சமவேதசமவாயமும் காரணமாம். ஈண்டும், மஹத்துவம் வரைந்து கொண்ட தன்மையும், உத்பூதவூறு வரைந்து கொண்ட தன்மையும் முன்போன்றே யுணரற்பாற்றும். இங்ஙனம், மணக்காட்சியின்கண் கிராண சையுத்த சமவாயமும், மணச்சமவேதத்தின் கிராண ஜன்னியக்காட்சியின்கண் கிராண சையுத்த சமவேதசமவாயமும் காரணமாம். இங்ஙனம், இரசக்காட்சியின்கண் இரசனைச் சையுத்த சமவாயமும், இரசசமவேத இரசனக்காட்சியின்கண் இரசனைச் சையுத்த சமவேத சமவாயமும் காரணமாம், ஓசைக்காட்சியின்கண் செவிப்புலன் வரைந்துகொண்ட சமவாயமும், ஓசைச் சமவேதச் சிராவணக்காட்சியின்கண் செவிப்புலன் வரைந்து கொண்ட சமவேத சமவாயமுங் காரணமாம். ஈண்டு யாண்டும் காட்சி இலெளகிகமெனவுணர்க. பகரப்படும் அலெளகிகக் காட்சி பொறிச்சையோகாதிகளின்றியு முண்டாம். இங்ஙனம், ஆன்மக்காட்சியின்கண் மனச்சையோக

மும், ஆன்மசமவேத மானதக்காட்சியின்கண் மனச்
 சையுத்த சமவாயமும், ஆன்சமவேதச் சமவேத மான
 தக்காட்சியின்கண் மனச்சை யுத்த சமவேத சமவாய
 மும், காரணமாம். அபாவக்காட்சியின் கண்ணும்,
 சமவாயக் காட்சியின்கண்ணும் பொறிச் சம்பந்த
 முற்ற விசேஷணதை யேதுவாம். வைசேடிகமதத்
 தின்கண்ணே சமவாயங் காட்சியன்றும். ஈண்டு
 விசேஷணதை பலவகையாம்:—அங்ஙன மன்றோ,
 பூதலாதியிற் குட முதலியவற்றினின்மை சையுத்த
 விசேஷணதையாற் கவரப்பெறும். எண்முதலியவற்
 றின்கண் உருவமுதலியவற்றினின்மை சையுத்த சம
 வேத விசேஷணதையானும், எண்மையாதியின் கண்
 உருவ முதலியவற்றினின்மை சையுத்த சமவேதச் சம
 வேத விசேஷணதையானும், ஓசையின்மை கேவலச்
 செவிப்புலன் வரைந்துகொண்ட விசேஷணதையானும்,
 'க' முதலியவற்றில் ஐத்தன்மைமுதலியவற்றினின்மை
 செவிப்புலன் வரைந்து கொண்ட சமவேத விசேஷண
 தையானுமாம். இங்ஙனம், சுத்தன்மை முதலியன வரை
 ந்து கொண்ட வின்மையின்கண் ஐத்தன்மையின்மை
 முதலியவைசெவிப்புலன்வரைந்து கொண்டவிசேஷண
 விசேஷணதையானும். இங்ஙனமே, குடவின்மை முத
 லியவற்றின்கட் படவின்மை விழிச்சையுத்த விசேஷண
 விசேஷணதையானும். இவ்வாறே மற்றவற்றையு முய்த்

துணர்ந்து கொள்ளற் பாலதாமாயினும், விசேஷண
தைத் தன்மை வடிவத்தானே யொன்றேயாமென வஃ
தெண்ணப்பெறும். அன்றாயினே, ஆறு சம்பந்தமென்
னும் முதியோர் முதுமொழி முரணுற்றழியுமென்க.

ஈண்டபாவக்காட்சியின் கண்ணே யோக்ய அநு
பலப்தி காரணமாம். அங்ஙனமன்றோ, பூதலாதி
யிற் குடாதிபுணர்வுண்டாயவழி குடவின்மை முதலி
யன புணரப்பெறுவாம். அதனான், இன்மைத்
தோற்றத்தே எதிர்மறைத்தோற்றமின்மை காரண
மாம். ஆண்டு, யோக்யதையு மவாவப்பட்டதாம்.
அதுவும், எதிர்மறையுண்மை வரவால் வருத்திய எதிர்
மறையுடைமை வடிவமாம். அதன் பொருளும்:—
எதிர்மறைகளாகிய கடாதிகளின் இருப்புக்கோடலாற்
கோடப்பெற்ற தோற்றவடிவ எதிர்மறை யாதினுக்கோ
அது அபாவக்காட்சியின்கண்ணே துவாம். அங்ஙனமன்
றோ, யாண்டொளிச்சையோகாதிகள் நிகழ்கின்றன
வோ, ஆண்டு, ஈண்டுக்குடமுளதாகுமேலாயிற்புலனுறுக
வென வரவுறுத்தக்கூடுமன்றே, ஆண்டுக்கடாபாவா திக்
காட்சியுண்டாம். இருளிடத்தோ வரவுறுத்தலேலா
தாம். அதனான் இருளிற் கடாபாவாதிகளின் சாக்ஷு
ஷக்காட்சி யுண்டாகாதாம். ஸ்பார்ஸனக் காட்சியோ
உண்டாதலொருதலையாம். ஒளிச்சையோகமின்றியும்

ஸ்பார்ஸனக்காட்சி வரவுறுத்தக்கூடுமாதலின், திண்மை முதலியவையாவை அயோக்கியமோ அவற்றினின்மையோ யோக்யமன்றும். ஆண்டுத்திண்மை முதலியவற்றின் காட்சி வரவுறுத்தக்கூடாதாதலின். வாயுவி லுற்பூதவுருவ வின்மை, கல்லின்கண் நறுநாற்றமின்மை, வெல்லத்தே கைப்பின்மை, எரியின்கண் வெம்மை யின்மையின்மை, செவிப்புலனி லோசையின்மை, ஆன்மாவின்கண் ணின்பின்மையென்பன முதலியவை அவ்வப்பொறிகளாற் கவரப்பெறுவனவாம். அவ்வக்காட்சி வரவுறுத்தக்கூடலின். சம்சர்க்கவின்மைக் காட்சியின் கண்ணே எதிர்மறையின் யோக்யதையும், அன்னியோ அன்னியா பாவக்காட்சியின் கண்ணோ, நிலைக்களையோக்யதையும், அவாவப்பெறும். ஆதலின், தம்பாதியின்கண் பேய் முதலியவற்றின் பேதமும் கட்புலனாற் கவரப்பெறுவதேயாம்.

34

இங்ஙனம், காட்சி லௌகிக அலௌகிக வேறுபாட்டால் இருவகைத்தாம். ஆண்டு, இலௌகிகக் காட்சியின்கண் ஆறு சம்பந்தங்கள் வர்ணிக்கப்பட்டன; அலௌகிக சம்பந்தமோ இஞ்ஞான்றியம்பப் பெறும்:—

35. திகழுமலௌ கிகவியாபா ரமதுழ விதமாம்
சேறிகாமா னியத்திஞோடு ஞானவிலக் கணமும், நிகழு
றம்போ கஜமுமேன வாசிரயங் களினோர் நின்றிமோ
சத்திசா மான்யவுணர் வேனவாம், புகழுறுமவ் விந்திரி

நியாய சித்தாந்த முக்தாவலி யென்னும் உரையும். 77

யம் பயந்தவந்தத் தரும போதசா மக்கிரியை விழைத்
லுறு மெதன்றன், மகிழும்விட யீயதன்றன் வியாபாரம்
ஞான மருஷமில் க் கணமாகும் யோகஜமேன்மொழிவாம்.

வியாபாரம், சம்பந்தம்; சாமானியம், இலக்க
ணம் எதற்கு என்பது பொருள். ஆண்டு, இலக்கண
பதத்தான் வடிவங் கூறப்படுமாயின் சாமானிய வடிவச்
சம்பந்த மென்னும் பொருள் கிடைக்கும். அதுவும்
இந்திரிய சம்பந்தமுற்ற விசேடியக ஞானப்பிரகாரீ பூத
மென வுணர்க. அங்ஙனமன்றோ:—யாண்டிந்திரிய சை
யுத்தங்கள் புகை முதலியனவாமோ, அதன் விசேடிய
கப்புகை யென்னுமுணர்வுள தாமோ ஆண்டுணர்வின் கட
புகைமை பிரகாரமாம்; புகைமைச்சம்பந்தத்தானேபுகை
கள் என்னும் வடிவிற்குய சகல புகைவிஷயக வுணர்
வுண்டாம். ஈண்டு, இந்திரிய சம்பந்தமுற்ற பிரகாரீ
பூதமென மாத்திரங் கூறினோ, தூட்படலத்தே தூமத்
தன்மை மயலின்பின் எல்லாப் புகை விஷயக வுணர்
வெழாதாமென்க; ஆண்டுப் புகைமையோடு பொறிச்
சம்பந்தமின்மையின். எம்மதத்தோ, பொறிச்சம்
பந்தமுற்ற தூட்படலம் அவ்விசேஷ்யகம் புகையென்னு
முணர்வாம். ஆண்டுப் பிரகாரீ பூதமாய புகைமை
சம்பந்தமாம். பொறிச் சம்பந்தமும், இலௌகிக மென
வறிக. இதுவும் வெளிப் பொறித்தலத்திலாம். மான
தத் தலத்திலோ! ஞானப் பிரகாரீ பூத சாமானி

யம் சம்பந்தமாம். ஆனால், சமானங்களின் பாவம் சாமானியமாம்; அதுவும், சிலபா னித்தியம் புகைமை முதலியன ; சிலபா லநித்தியம் குடமுதலியன. யாண்டு ஒரு குடம் சையோகத்தாற் பூதலத்தேனும், சமவாயத்தாற் கபாலத்தேனும் அறியப் பெற்றதோ, அதன் பின் அக்குட முடையனவாய வெல்லாப் பூதலங் களினுடைய வுணர்வேயேனும், கபாலங்களுடைய வுணர்வேயேனு முண்டாம். ஆண்டிஃதுணரற்பால தாம். ஆனால், சாமானியம் எச்சம்பந்தத்தா லறியப் பெறுமோ அச்சம்பந்தத்தான் அதிகரணங்களின் சம்பந்தமாம். இன்னனமாக யாண்டு அக் குடவழிவின் பின் அக்குடமுடையதன் நினைவுண்டாமோ ஆண் டிச் சாமானிய விலக்கணத்தான் எல்லாக் குடமுடையன வற்றின் ஒளிர்வுண்டாகாதாம். சாமானியம் அஞ்ஞான்றின்மையின். மேலும், பொறிச் சம்பந்த முற்ற விசேஷியகக் குடமென்னு முணர்வு யாண் டுண்டாமோ, ஆண்டு மறுதினத்தே பொறிச்சம்பந்த மின்றியும், அத்தகைய ஞானப்பிரகாரீ பூத சாமானிய முண்மையின் அத்தகைய ஞானமுளதாகாததென்னை கொல்? ஆதலின் சாமானியவிடயக ஞானம் சம்பந்தமா மன்றிச் சாமானியமன்றாமெனப் படுகின்றது:—ஆசத் தியேன. ஆசத்தி, பிரத்தியாசத்தி ; சம்பந்தமென்பது பொருள். அங்ஙனமாகவே, சாமானியவிலக்கண மென்பதன்கண் இலக்கணசத்தத்திற்கு விடயமென்பது

பொருள். அதனால் சாமானியவிடயக ஞானம், பிரத்தியாசத்தியெனக் கோடக்கிடந்தமைகாண்க. அற்றேல், விழிக்கூட்டமுதலிபனவின்றியும் சாமானிய ஞானம் நிகழுமிடத்தே சுகல கடாதிகளின் சாக்ஷ-ஷாதிக்காட்சியாமாலோவெனின் அறையப்பெறுகின்றது:—அவ்விந் திரியமென. இதன் பொருள்:—புறப்பொறியாற்சாமா னியவிலக்கணவாயிலாய் உணர்வுதிப்பிக்கப்படுங்காற்சிற் சில தருமிகளின்கண் அச்சாமானியத்தின் அப்பொறி யயந்த ஞானத்தின் சாமக்கிரி யவாவப்பெறும்; அச்சாம க்கிரியும்விழிச்சைசயோக ஒளிச்சைசயோக முதலியவாம். அதனால் இருண்முதலியவற்றுட் கட்புலன் முதலியவற் றிற் கத்தகைய ஞானமுளதாவதின்றும். அற்றேல், ஞான இலக்கணப் பிரத்தியாசத்தியும் சாமானிய இலக்கண மும் ஞான வடிவமாயின் அவற்றின் வேற்றுமையே லாததாகுமாலோவெனின், அறையப்பெறுகின்றது:— எதன்றென. சாமானிய இலக்கணப் பிரத்தியா சத்தியோ! அதன் பற்றுக் கோடாயதின் உணர்வை யுண்டாக்கும். ஞான விலக்கணப் பிரத்தியா சத்தியோ! எவ்விடயக ஞானமோ அதற்கே பிரத்தியாசத்தி யென்பதாம். ஈண்டிது பொருளாம்:—காட்சியின்கட் சம்பந்தமின்றி விளக்கமுண்டாகாதாம்; ஆகவே சாமா னிய இலக்கணமின்றிப் புனைகமையானே எல்லாப் புனைகளினதூஉம், தீத்தன்மையானே யெல்லாத் தீக்க ளினதூஉம், விளக்கம் யாங்ஙன முண்டாம்? அதன்

பொருட்டுச் சாமானிய இலக்கண முடன்படலாம். எல்லாத் தீப்புக்கைகளின் விளக்கமின்மையானே யானு கோதாமெனவோதற்க? புலப்பட்ட புகைபின் மாட்டு டெரிச்சம்பந்தங் கவர்ந்திருத்தலினுனும், அயற் புகையோ இராமையினுனும், புகைதீவியாப்பியமா? அன்றா? என ஐயம் நிகழாமையின். எம்மதத்தேயோ, சாமானிய இலக்கணத்தால் எல்லாப் புகைகளினிருப் புறலான், வேற்றுக்காலத்த, வேற்றிடத்த தூமத்தே வன்னி வியாப்பியத்தன்மையினையம் வயங்கும். சாமா னிய விலக்கணமுடன்படிப் பிரமேயத்தன்மையானே சகலப் பிரமேயவுணர்வுண்டாயின் முற்றறிவுண்மையி னடைவாமென மொழியற்க; பிரமேயத்தன்மையானே சகலப் பிரமேயவுணர்வுண்டாயினும், சிறப்பாகச் சகல பதார்த்தங்களினுணர்வின்மையானே முற்றறிவுண்மை யின்மையின். இங்ஙனம், ஞானவிலக்கண முடன்படா விடின் “நறுநாற்றமுடைத்து சந்தனம்” என்னுமுணர் வின்கண் நறுநாற்றவிளக்கம் யாங்ஙனங்கூடும்? சாமா னிய விலக்கணத்தானும் நறுநாற்றஞானம் நண்ணுமா யினும், நறுநாற்றத்தன்மையின் விளக்கம் ஞானவிலக் கணத்தாலாம். இவ்வண்ணம், யாண்டுப்புகைமையா னே தூட்படலமுணரப்பெற்றதோ ஆண்டுத் தூட்பட லத்திற்கு அநுவியவசாயத்தில் விளக்கம் ஞான இலக்க ணத்தாலாம்.

நியாய சித்தாந்த முக்தாவலி யென்னும் உரையும். 81

36. யுக்த மோயேஞ் சானபே தத்தினுற்

சக்த யோகஜஞ் சாருமி ருவகை

யுக்த னுக்கெந்த ஞான்றுமோ ளிர்ந்திடு

முக்த வன்னியன் சிந்தையோ டோர்வனே.

யோகப்பயில்வா லுளதாய தருமவிசேடம், சுருதி
புராணாதிப் பிரதிபாத்தியமென்பது பொருள். யுக்த,
யுஞ்சானருபயோகிகள் இருவகையினராதலின், தரு
மமுமிருவகைத்தாமென்பது கருத்தாம். யுக்தனுக்கோ
யோகஜதர்மசகாயமனத்தான் ஆகாசபரமாணுமுதலிய
அகிலபதார்த்த கோசாஞானம் எப்போழ்துமே யுண்
டாதல் தகுதியாம். மற்றவனுக்கோ, சிந்தைச்சிறப்புஞ்
சுககாரியாமென்க. 36

பிரத்தியக்ஷ கண்டம் முற்றும்.

அநுமிதி யறிவிக்கப்பெறும்.

37. சீராராய்ச்சி வியாபாரஞ் சேறியுங்கரணம் வியா
த்திதீ, ஏரானுமை தனிலுணர்ந்த விலிங்கமதுவோ
கரணமன்றும், நேரிலனுமை யாகாதாம் நிகழ்மெதிரா
தியகுறியாற், சேரும்வியாப்யம் பக்கமதிற் சேறியுமறிவா
ராய்ச்சியதே.

அனுமைதனில், அநுமிதியில் வியாத்திஞானங்
கரணமாம்; ஆராய்ச்சி வியாபாரமாம். அங்ஙனமன்றோ

எப்புருடனான் அடுக்களை முதலியவற்றின்கட் புகை யில், எரியின்வியாத்தி கவரப்பெற்றதோ அப்புருடனே சிலமலை முதலியவற்றிற் சிதைபடாமூலமுற்ற புகை ரே கைகண்டபின், புகைதீவியாப்பிய மென்பதாய வியாத்தி நினைவை யடைவன். பின்னரோ, தீவியாப்பியப் புகை யுடையதிதுவென்னு முணர்வுண்டாம். அதுவே ஆராய்ச்சியென் றறையப்பெறும். அதன்பின்னர், “மலை தீயுடையது” என்னுமநுமிதியுண்டாம். ஈண்டு முதிய ரோ! வியாப்பியத்தன்மையானே யறியப்பட்டகுறியை யநுமிதிகரணமெனக் கூருநிற்பர்; அது தூடிக்கப்படு கின்றது:—உணர்ந்தவென. குறிக்க நுமிதிகரணவன் மையின்கண் ஊகமுரைக்கப்படுகின்றது : —நேரி லென. அநுமிதியின்கண்ணே குறிகரணமாயின், வருங் குறியானும், சென்றதானும் அநுமிதியுண்டாகலாகா தாம்; அநுமிதிகரணமாய குறியஞ்ஞானின்மையின். வியாத்தியடையடுத்ததற்குப் பக்கத்தோடு அடையடுத்த தடுத்ததைக் கவருமுணர்வு அநுமிதிபயப்பதாம். அது வும், பக்கத்தே வியாப்பியமென்னுமுணர்வேனும், பக் கம் வியாப்பியமுடையதென்னு முணர்வேனுமாம். அநு மிதியோ! பக்கத்தே வியாப்பியமென்னு முணர்வாற் பக்கத்தே துணிபொருள் எனும்வடிவினதாம். பக்கம் வியாப்பியமுடையதென்னு முணர்வாற் பக்கந் துணி பொருளுடையதென்னும் வடிவினதாம். இருவகையாராய்ச்சியானும் பக்கந் துணிபொருளுடைய தென்பதாக

வே அநுமிதியாமென்பர் மற்றார். அற்றேல், தீவியாப்பி
யப் புகையுடையது மலைபென்னு முணர்வின்றியும், யா
ண்டுமலை புகையுடையதெனக் காட்சியுண்டாய்ப் புகை
தீவியாப்பியம் என்னும் நினைவுண்டாகின்றதோ, ஆண்
டிரண்டு ஞானங்களானே அநுமிதிகாண்டலின் வியா
த்தியுடையடுத்த அடையடுத்த தடுத்ததைக் கவருமுண
ர்வு யாண்டுங் காரணமன்றும். மற்றே, வியாப்பியத்
தன்மையை வரைந்துகொண்டதைப் பிரகாரமாயுடைய
பக்க தருமத்தன்மையின் ஞானத்தன்மையானே கார
ணத் தன்மைக் காவசியகத்தன்மை யுண்மையினுனும்,
ஆண்டடையடுத்த வுணர்வைக் கற்பிப்பதில் அரிதிற்
கோடலுண்மையானுமெனின்? அற்றன்று, வியாப்பியத்
தன்மையை வரைந்துகொண்டதினுணர்வின்றியும் வன்
னி வியாப்பியமுடையதென்னு முணர்வான் அநுமிதி
யுதித்தலினுனும், எளிதிற்கோடலானும் வியாத்திப் பிர
காரமுற்ற பக்கதருமத்தன்மையின் ஞானத்தன்மையா
னே ஹேதுத்தன்மையாம். மேலும், 'புகையுடையது
மலை' யென்னுமுணர்வான் அநுமிதியினடைவாம் ;
வியாப்பியத்தன்மையை வரைந்துகொண்டதன் வடிவ
மாய புகைமைப் பிரகாரமுற்ற பக்கதருமத் தன்மையி
னுணர்வுண்மையின். அக்காற் கவரப்பெறுவதாய்
வியாப்பியத்தன்மையை வரைந்துகொண்டதைப்பிரகார
மாயுற்ற பக்கதருமத்தன்மையி னுணர்விற் கேதுத்
தன்மையாமென வியம்பற்க; சைத்திரனுக்கு வியாத்திக்

கவர்ச்சியேல், மைத்திரன து பக்கதருமத்தன்மைபுணர்
வால் அனுமிதியாமன்றோ. அப்புருட சம்பந்தமாய்க் கவ
ரப் பெற்ற வியாப்பியத்தன்மையை வரைந்துகொண்ட
தைப் பிரகாரமாயுற்ற அப்புருட சம்பந்த பக்கதருமத்
தன்மை யுணர்வு அப்புருட சம்பந்த அனுமிதியின்கண்
வதுவென வியம்பினோ அளவறுகாரிய காரணபாவ
மாம். எம்மதத்தேதாசமவாயசம்பந்தத்தானேவியாத்திப்
பிரகாரமுற்ற பக்க தருமத்தன்மை யுணர்வு சமவாய
சம்பந்தத்தானே அனுமிதியைப் பயக்கும் என அளவறு
காரிய காரணபாவ மின்றும். வியாத்திப் பிரகாரமுற்ற
வுணர்வும் பக்க தருமத்தன்மை யுணர்வும் தாமே
காரணமென வியம்பினோ காரியகாரணபாவ மிரண்
டாம். தீனியாப் பியப்புகை, ஒளியுடையது மலை என்னும்
ஞானத்தானும் அனுமிதியினடைவாம். இங்ஙனமாக
வே யாண்டு இரண்டுணர்வாம் ஆண்டும் அடையடுத்த
வுணர்வு கற்பிக்கற்பாற்றும்; பலவாயிலாய் அரிதிற்
கோடன் மாசற்றதாதலின். 37

வியாப்பியமென்பது வியாத்தியின் பற்றுக்கோ
டாம். ஆண்டு யாது வியாத்தியெனக் கடாவ அறை
யப் பெறுகின்றது:—

38. விதித வியாத்தியுஞ் சாத்தியமுடையதின் வேறு
மதனிலேய்சம்பந்தமாமல்லதே துறையில்
வதியின்மையி னேதீர்மறை மருவில் சாத்தியத்தோ
டதனினோர்நிலைக் களவுண்மையாமென வறைவார்.

தீயுடையது புகையான் என்பதாதிபிற் றுணி
பொருள் தீயாம், துணிபொருளுடையன அடுக்களை
முதலியனவாம், அவற்றின் வேறாயின நீர்மடுமுதலி
யனவாம், ஆண்டிராமை புகைக்கென இலக்கண மினிது
கூடுமென்க. புகையுடைத்து தீயான் என்பதாதிபிற்
றுணிபொரு ளுடையதினும் வேறாப காய்ந்த விரும்புப்
பிண்டமுதலியவற்றே தீயுண்மையின் அதிவியாத்தி
யின்றும். ஈண்டு எச்சம்பந்தத்தானே துணிபொருள்
அச்சம்பந்தத்தானே துணிபொருளுடைய தெனத்
துணிக; அன்றாயினே சமவாய சம்பந்தத்தானே தீ
யுடையது தீயின் சினையாம் அதனயலாயின அடுக்களை
முதலியனவாம்; ஆண்டுப் புகைக் கிருப்புண்மையின்
அவ்வியாத்தி வழக்குண்டா மென்க. துணிபொரு
ளுடையதினும் அயலாவது துணிபொரு ளுடைமை
வரைந்துகொண்ட எதிர்மறைத் தன்மையையுடைய
பேதமுடையதென வுணர்க; அதனான், சிற்சில
தீயுடைய அடுக்களை முதலியவற்றினும் வேறாப
மலைமுதலியவற்றே புகையிருப்பினும் கோதின்றும்.
எச்சம்பந்தத்தான் ஹேதுத்தன்மை அச்சம்பந்தத்
தானே துணிபொருளுடையதினும் வேற்றிடத் துறை
யுந் தன்மையென வுணர்க. அதனான், துணிபொரு
ளுடையதினும் வேற்றிடமாயபுகைச்சினையின்கண்ணே
புகைசமவாய சம்பந்தத்தானே இருப்பினும் இடரின்
றும். துணிபொருளுடையதினும் வேற்றிடத்திராமை

யும், துணிபொருளுடையதினும் வேற்றிடத்திருக்குந் தன்மையின் றன்மை வரைந்து கொண்ட எதிர்மறைத் தன்மையி னின்மையாம்; அதனான், புகையுடையது தீயான் என்புழித் துணிபொரு ளுடையதினும் அயலாய நீர்படு முதலியவற்றே யிருக்குந் தன்மையின்றேனும் அதிவியாத்தியின்றும். ஈண்டு, பொருள், பண்புவினைக் கயலாந்தன்மையாற் சிறப்பிக்கப்பட்ட சத்தையுடை மையின் என்பதாதிதில். சிறப்பிக்கப்பட்ட சத்தைக்கும் தூயசத்தைக்கும் ஒருமையுண்மையின் துணிபொரு ளுடையதினும் வேற்றிடமாய பண்பு முதலியவற்றே இராமையின்றாமாயினும் ஹேதுத்தன்மையை வரை ந்து கொள்ளும் வடிவத்தானே யிராமை யியம்பற் பாலதாம். ஹேதுத்தன்மையை வரைந்துகொள்வது அத்தகைய விருப்புத்தன்மையை வரைந்து கொள்ளா ததா மென்பது பவிதார்த்தமாம்.

அற்றேல், கேவலாந்நுவபியாய னேயுத்தன்மை முதலிய துணிபொருட் கண்ணே துணிபொருளுடைய தினும் அயலானது பிரசித்த மின்மையின் அவ்வியாத் தியாம். அன்றியும், சத்தையுடையது பொதுமையுடை மையின் என்பதாதிதில் துணிபொருளுடையதினும் வேறாய பொதுமை முதலியவற்றே ஹேதுத்தன்மை யை வரைந்துகொள்ளுஞ் சம்பந்தமாய சமவாயத் தானே யிருத்தற் கப்பிரசித்தத்தன்மை யுண்மையின் அவ்வியாத்தியுமா மெனின் அறையப் பெறுகின்றது:—

அல்லதேன.

ஹேது வுறையுமிடத்தே; வதிதல், இருப்பு, எதற்கோ
அஃதங்ஙனமாம்; இன்மை, அபாவம். இன்னணமாக,
ஹேதுவின் நிலைக்களத்திருக்கும் அபாவத்தின் எதிர்
மறையாகாத துணிபொருளோடு ஹேதுவிற்கு ஒரு
நிலைக்களத்துளதாதல் வியாத்தியென விளம்பப்பெறும்.
ஈண்டு தீயுடைத்து புகையான் என்பதாதியில் ஹேது
வின் நிலைக்களமாயமலைமுதலியவற்றில் இருக்குமின்மை
யின் எதிர்மறைத்தன்மை அவ்வத்தீ முதலியவற்றிற்கு
உளதாமென அவ்வியாத்தியாம். ஒரு நிலைக்களத்துள
வாய தீப்புகைகட்கே வியாத்தியாமென விளம்பற்க; அவ்
வத்தீ முதலியவற்றிற்கும் உபயாபாவ மிருத்தலின்,
ஒன்றிருப்பினும் இரண்டில்லை எனத் தோற்றலின்
பண்புடைத்து பொருண்மையான் என்பதாதியில் அவ்
வியாத்தியுமாம்; ஆபினும் எதிர்மறைத் தன்மையை
வரைந்து கொள்ளாது துணிபொருட்டன்மையை வரை
ந்து கொள்வது வரைந்து கொண்ட துணிபொருட்
சமநிலைக்களத்துளதாதல் வியாத்தியென விளம்பப்
பெறும். அற்றேல் உருவத்தன்மை வியாப்பியப் பொ
துமை யுடையதை யுடையது, மண்மையுடைமையின்
என்பதாதியின் கண்ணே துணிபொருட் டன்மையை
வரைந்துகொள்வன உருவத்தன்மை வியாப்பியப் பொ
துமைகளாம். அவ்வெண்மை முதலிய பொதுமைகட்
கும் நிலக்குட முதலியவற்றே யிருக்குமபாவ எதிர்

மறைத்தன்மையை வரைந்து கொள்ளுந்தன்மை யுள
தாமென அவ்வியாத்தியாமாலோவெனின்? அற்றன்று;
ஆண்டுப் பரம்பரையாய் உருவத்தன்மை வியாப்பியப்
பொதுமைத் தன்மைக்கே துணிபொருட்டன்மையை
வரைந்துகொள்ளுந் தன்மையுண்மையின். அத்
தகைய தருமம் வரைந்துகொண்ட அபாவம் பிருதிவி
யில் யாண்டு மின்றும்; உருவத்தன்மை வியாப்பியப்
பொதுமை யுடையதின்று மென்னு முணர்வுறுமாத
லின். துணிபொருண் முதலிய வேறுபாட்டால் வியா
த்தியின் வேறுபாடாதலின் அத்தகைய தலத்தே துணி
பொருட்டன்மையை வரைந்து கொள்ளுந் தன்மையை
வரைந்துகொள்வது எதிர்மறைத்தன்மையை வரைந்து
கொள்ளுந்தன்மையை வரைந்துகொள்ளாதது என்
பதே யிலக்கணத்துள் ளமைவதாமெனவு மியம்புகின்
றனர். ஹேதுவின் நிலைக்களமும் ஹேதுத்தன்மையை
வரைந்து கொள்வதாற் சிறப்பிக்கப்பட்ட நிலைக்கள
மென நிகழ்த்தற் பாலதாம்; அதனான், பொருள், பண்பு
வினைக்கபலாந்தன்மையாற் சிறப்பிக்கப்பெற்ற சத்தை
யுடைமையின் என்பதாதின்கண் தூயசத்தையின்
நிலைக்களமாய் பண்பு முதலியவற்றே யுற்ற அபாவ
எதிர்மறைத்தன்மை யிருப்பினும் பொருண்மைக் கவ்
வியாத்தியின்றும். இன்னணம், ஹேதுத்தன்மையை
வரைந்துகொள்ளும் சம்பந்தத்தானே ஹேதுவி நிலைக்
கள முணர்க. அதனான், சமவாயத்தானே புகையி

நிலைக்களமாய அதன் சினைக்கணுற்ற அபாவ எதிர்
மறைத்தன்மை யுண்மையேனும் தீக்கவ்வியாத்தியின்
றும். அபாவமும், எதிர்மறை வேற்று நிலைக்களத்த
தென வுணர்க. அதனான், கவிக்கூட்டமுடைத்து,
இத்தருத்தன்மையான், என்பதன் கண் மூலவரை
வானே இத்தருவிருக்குங் கவிக்கூட்ட அபாவ எதிர்
மறைத் தன்மையுண்மை யேனும் கவிக்கூட்டத்
திற்கு அவ்வியாத்தியின்றும். எதிர்மறை வேற்று
நிலைக்களத்தன்மை, எதிர்மறை நிலைக்களமாகாத தன்
கண் ணிருத்தற்றன்மையென வாயினே அன்னணமே
அவ்வியாத்தி; எதிர்மறையாய கவிக்கூட்டத்தின் நிலைக்
களமல்லாத பண்பு முதலியவற்றே நிகழும் அபாவமே
தருவின் கண் மூலவரைவானே யுண்மையினென்க.
எதிர்மறை நிலைக்களத்திராமையினே, கூட்டமுடை
த்து சத்தையுடைமையின் என்பதாதியின் கண் அதி
வியாத்தியாம்; சத்தையின் நிலைக்களமாய பண்பு முத
லியவற்றே யுற்ற கூட்டாபாவத்திற்கு எதிர்மறை நிலைக்
களப்பொருட்க ணிருப்புண்மையின் என வியம்பற்க.
ஹேதுவினிலைக்களத்தே எதிர்மறை நிலைக்களமாகாத
தன்கண் ணிருப்புண்மையாற் சிறப்புள்ளது கூறவிருப்
பிருத்தலின்; தன்னெதிர்மறை நிலைக்களமல்லாததன்
வடிவ ஹேதுவின் நிலைக்களத்திருக்கு மபாவமென்பது
துணிபாம். எதிர்மறை நிலைக்களமாகாமை, எதிர்
மறைத்தன்மை வரைந்து கொள்வது வரைந்து கொ

ண்டதன் நிலைக்களமாகாமை யென நிகழ்த்தற்கு; அதனான், சிறப்புற்ற சத்தை யுடையது பொதுமை யுடைமையின் என்பதாதி யின்கண்பொதுமையின் நிலைக்களமாய் பண்பு முதலியவற்றே சிறப்புற்ற சத்தையின்பாவத்திற்கு எதிர்மறைச்சமநிலைக்களத்தன்மையிருப்பினும் அதிவியாத்தியின்றும். ஈண்டு துணிபொருட்டன்மையை வரைந்துகொள்ளுஞ் சம்பந்தத்தானே எதிர்மறை நிலைக்களமாகாமையென வுணர்க; அதனான் உணர்வுடையது, சத்தையுடைமையின் என்பதாதி யின்கண் சத்தையின் நிலைக்களமாய் குடமுதலியவற்றிற்கு விடயத்தன்மையானே உணர்வின் நிலைக்களத்தன்மையிருப்பினும் அதிவியாத்தியின்றும்.

இங்ஙனமாகவே, தீயுடைத்து புகையுடைமையால் என்பது முதலியவற்றே புகை நிலைக்களத்திற் சமவாயத்தால் தீயின்மை யிருப்பினும் அவ்வியாத்தியின்றும். அற்றேல் எதிர்மறைத்தன்மையை வரைந்து கொள்வது வரைந்து கொண்ட யாதாமோர் எதிர்மறையின் நிலைக்களமாகாமையா அதன் சாமானியத்தினதா? ஒரு சிறிது எதிர்மறைத் தன்மையை வரைந்து கொள்வது வரைந்து கொண்டதன் நிலைக்களமாகாமையா விளம்பும் வேட்கை? ஆதியதேலோ, கவிக் கூட்டமுடைத்து, இத்தருத் தன்மையான் என்பதாதி யின் கண் அவ்வாறே அவ்வியாத்தியாம்; கவிக் கூட்ட அபாவ எதிர்மறைத்தன்மையை வரைந்து கொள்வது

நியாய சித்தாந்த முக்தாவலி யென்னும் உரையும். 91

வரைந்து கொண்டது தருவிலிராததாய கவிக் கூட்டமு
மாம்; அதன் நிலைக்களமாகாதது தருவெனவாமென்க.
இடையதேலோ, எதிர்மறை வேற்று நிலைக்கள அபா
வம் பிரசித்தியின்றும். அபாவம் யாவற்றிற்குமே முற்
கணத்திருக்குந் தன்மையினுனே சிறப்பிக்கப் பெற்ற
தமதபாவ வடிவ எதிர்மறைச் சமநிலைக்களத்தன்மை
யுண்மையின், தீயுடைத்து, புகையுடைமையான் என்
பதாதிதின் கண்ணே கடாபாவாதிகளின் முற்கணத்
திருக்குந் தன்மையினுனே சிறப்பிக்கப் பெற்ற தம
தபாவவடிவ எதிர்மறை நிலைக்களத்தன்மை மலை முத
லியவற்றிற்குளதாமெனினும் துணி பொருட்டன்மை
யை வரைந்து கோடுஞ் சம்பந்தத்தானே அவ்வெதிர்
மறை நிலைக்களமாகாமையுளதேயாமாகலின் யாங்ங
னம் எதிர்மறை வேற்று நிலைக்கள அபாவ அப்பிரசித்தி
யாமென வறையற்க. கடாபாவத்தே எத்தீயினபாவ
முளதோ அதற்குக் கடாபாவவடிவத் தன்மையானே
கடாபாவத்திற்குத் தீயும் எதிர்மறையாம், அதன்நிலைக்
களமும் மலை முதலியவை யென்னும் முறையேஎதிர்
மறை வேற்றுநிலைக்களத்திற் கப்பிரசித்தத் தன்மை
யுண்மையின். கடாபாவாதிகளில் தீயபாவாதிகள் வே
றே யாமென விளம்பிடினும், புகை யபாவமுடை
த்து, தீயபாவமுடைமையின் என்பதாதிதின் கண் ணவ்
வியாத்தியாம். ஆண்டுத் துணிபொருட்டன்மையை
வரைந்துகொண்ட சம்பந்தம் சொரூப சம்பந்தமாம்.

அச்சம்பந்தத்தான் அபாவம் யாவற்றிற்குமே முற்
கணத்திருக்குந் தன்மையினானே சிறப்பிக்கப்பெற்ற
தம தபாவவடிவ எதிர்மறை நிலைக்களத்தன்மை ஹே
துவி நிலைக்களத்திற்காமென்பதாம். கடையதேலோ,
கவிக்கூட்ட அபாவமுடைத்து, ஆன்மத் தன்மையுண்
மையின் என்பதா தியின்கண் ணவ்வியாத்தியாம். ஆண்
டான்மாவின்கண் ணிருக்கும் கவிக்கூட்டாபாவாவம்
கவிக்கூட்டமாம்; அதற்கும் பண்புமையுண்மையின்
எதிர்மறைத் தன்மையை வரைந்துகொள்வது பண்
புப் பொதுமை யபாவத்தன்மையுமாம்; அதனால் வரை
ந்துகொண்ட நிலைக்களமாகாமை ஹேதுவினிலைக்கள
மாய ஆன்மாவிற்காமெனின்? அற்றன்றும்; எத்தகைய
எதிர்மறைத் தன்மையை வரைந்துகொள்வது வரைந்து
கொண்ட நிலைக்களமாகாமை ஹேதுவுடையதற்கோ
அத்தகைய எதிர்மறைத் தன்மையை வரைந்து கோ
டாத்தன்மையைக் கூற வேட்கையிருத்தலின். அற்
றேற் காலம், கடமுடைத்து, காலபரிமாணத்தான் என்
பதன்கண் எதிர்மறை வேற்று நிலைக்கள அபாவ அப்
பிரசித்தியாம்; ஹேதுவினிலைக்களமாய மகா காலத்
திற் குலகாதாத் தன்மை யுண்மையானே எல்லா அபா
வங்கட்கும் துணிபொருட்டன்மையை வரைந்து
கோடுஞ் சம்பந்தமாய காலிக விசேஷணத்தன்மை
யானே எதிர்மறை நிலைக்களவிருப்புண்மையின். ஈண்
டுச் சிலர் மகா காலபேத விசிஷ்ட கடாபாவம் ஆண்டு

எதிர்மறை வேற்று நிலைக்களமாம். மகாகாலத்திற்குக் கடாதாரத்தன்மையிருப்பினும் மகா காலபேத விசிஷ்ட கட அநாதாரத் தன்மையுண்மையின். மகா காலத்தே மகாகால பேதமின்மையின். உண்மையாயோ எதிர்மறைத் தன்மையை வரைந்துகொள்ளுஞ் சம்பந்தத்தானே எதிர்மறை நிலைக்களமல்லாததாகிய ஹேதுவினிலைக்களத்திருக்கும் அபாவ எதிர்மறைத் தன்மைச் சாமானியத்தே எச்சம்பந்தத்தால் வரைந்து கொண்ட தன்மை எத்தருமத்தால் வரைந்துகொண்ட தன்மையென்னும் உபயாபாவமாமோ அச்சம்பந்தத்தானே அத்தருமத்தான் வரைந்து கொண்டதற்கு அவ்வேது வியாபகத்தன்மை யறிக. இவ்வாறாகவே, காலம், கடமுடைத்து, காலபரிமாணத்தான், என்பதாதியின் கண்ணே சையோக சம்பந்தத்தானே கடாபாவ எதிர்மறையாய் கடத்தின் நிலைக்களமல்லாததாய் ஏதுவின் நிலைக்களமாய் மகாகாலத்தே இராநின்ற அக்கடாபாவமே சையோகத்தாலாம்; அதன் எதிர்மறைத் தன்மையின் கண்ணே காலிக சம்பந்தத்தான் வரைந்து கொண்டதன்மை, கடத்தன்மையான் வரைந்துகொண்ட தன்மையென்னும் உபயாபாவமுண்மையின் அவ்வியாத்தியின்றும். அற்றேல் பிரமேயத்தீயுடைத்து புகையுடைமையின் என்பதாதியின் கண்ணே பிரமேயத்தீத்தன்மையான் வரைந்து கொண்ட தன்மை யப்பிரசித்தமாம்; குருதருமத்திற்கு வரைந்துகொடுந் தன்

மையின்மையின் எனின்? அற்றன்று; கம்புக்கிரீவா
(சங்குக் கழுத்தா)தி யுடையதின்றென்னும் தோற்றத்
தாற் கம்புக்கிரீவாதி யுடைமையான் வரைந்துகொண்ட
எதிர்மறைத் தன்மையை விடயஞ் செய்தலான் குரு
தருமத்திற்கும் வரைந்துகோடுந் தன்மையி னங்கீகார
முண்மையின் என்பது சுருக்கமாம். 38

பக்கவிருத்தித் தன்மையென்பதன்
கண்ணே பக்கத்தன்மையென்பது
யாதெனக்கடாவ விடையளிக்கப்
பெறுகின்றது.

39. துணிவிழை வின்மைசேர் துணிபொருட் பெறுதி
யணைவுற லிலதது பக்க மாகுமா [யை
லிணையறு மதன்கணே யிருத்தற் றன்மையி
னுணர்வினி னனுமிதி யுதிக்க லாகுமே.

துணிதல் வேட்கையின்மையோடுற்ற துணிபொ
ருட் பெறுதியின்மை, பக்கத்தன்மையாம். அஃதுடை
யது பக்கமாகென்பது பொருள். துணிதல் வேட்
கை மாத்திரம் பக்கத்தன்மை யன்றும். துணிதல் வே
ட்கையிலதாய வழியும் இடிமுழக்கத்தான் முகிலனு
மானமாதலின்; அதனானே துணிபொரு ளையமும் பக்
கத்தன்மையன்றும். ஐயப்பாடி லதாயவழியும் அதனது
மானமாதலின் துணிபொருட் பெறுதியுளதாயவழியும்

துணிதல் வேட்கையுளதாக அனுமிதி நிகழவே நிகழும்; ஆதலின் துணிதல் வேட்கையின்மையோடுற்றமை பெறுதியின்கண்ணடைவாம். இவ்வாறாகவே யாண்டுப்பெறுதியின்றோ ஆண்டும் துணிதல் வேட்கையுள்வழியும் இவ்வழியும் பக்கத்தன்மையாம்; யாண்டுத் துணிதல் வேட்கையுண்டோ ஆண்டுப் பெறுதியுள்வழியும் இவ்வழியும் பக்கத்தன்மையாம். யாண்டுப் பெறுதியிருந்து துணிதல் வேட்கையோ இன்றாமோ ஆண்டுப் பக்கத்தன்மையின்றும்; துணிதல் வேட்கையின்மையோடுற்ற பெறுதியுண்மையின். அற்றேல் யாண்டு ஆராய்ச்சியின் பின்னர்ப் பெறுதியோ அதன்பின்னர்த் துணிதல் வேட்கையோ ஆண்டுத் துணிதல் வேட்கை நிகழுழி ஆராய்ச்சியழிதலின் அனுமிதி தோன்றாதாம்; யாண்டுப் பெறுதி ஆராய்ச்சி துணிதல் வேட்கை என்பன முறையே யுளவாகின்றனவோ ஆண்டுத் துணிதல் வேட்கை நிகழுழி பெறுதியழிதலின் தடையிலதாகவே அனுமிதியாம். யாண்டுத் துணிதல் வேட்கை, பெறுதி, ஆராய்ச்சி என்பனவுளவாகின்றனவோ ஆண்டு ஆராய்ச்சி நிகழுழித் துணிதல் வேட்கையே யின்றும். இன்னணம் பிறவிடத்தும் பெறுதி நிகழுழியேனும் ஆராய்ச்சி நிகழுழியேனும் துணிதல் வேட்கையின்றும். தகுதியாயவிபுவின் சிறந்த பண்புக்கட்கு ஒருபோதுறல் நீக்கப்பட்டிருத்தலின்; ஆதலின் யாங்ஙனம் துணிதல் வேட்கையின்மையோடுற்றமை பெறுதியின் அடையாமெனின்? அற்

றன்று; யாண்டுத் தீ வியாப்பியப்புகையுடைய மலை தீ
யுடையது எனக் காட்சியேனும் நினைவேனும் ஆமோ
அதன் பின்னர்த் துணிதல் வேட்கையாமோ ஆண்டுப்
பக்கத்தன்மையடைவின் பொருட்டு அவ்வடையின்றி
யமையாததேயாமாதலின். ஈண்டி லுணரற் பாலதாம்.
எவ்வெத்தகையதுணிதல் வேட்கையிருப்பப் பெறுதி
யிருப்ப எக்குறியுடை யனுமிதியாமோ அவ்வத்
தகைய துணிதல் வேட்கையின்மையோடுற்ற பெறுதி
யின்மை அக்குறியுடை யனுமிதியின் கண்ணே பக்கத்
தன்மையாம். அதனான் பெறுதி ஆராய்ச்சியிருப்பி
னும் ஒரு சிறிதுணர்ச்சி யுண்டாகுகவென்னும் விழை
வின் மாட்டும் அனுமிதியின்றும். தீவியாப்பியப்புகை
யுடைய மலை தீயுடையது எனக் காட்சியுளதாகக் காட்
சியி னையலாய வுணர்வுளதாகுகவென்னும் விழைவின்
மாட்டோ ஁ளதாத லொருதலையே யாமென்க. இன்ன
னம் புகையாராய்ச்சியிருப்ப ஒளியால் தீயை யனுமிக்
கலாம் என்னும் விழைவின் மாட்டு மனுமிதியின்றும்.
துணிதல் வேட்கையினின்மை நிகழுழி எத்தகைப்
பெறுதியிருப்ப அனுமிதியின்றோ அத்தகைப் பெறுதி
யைச் சிறப்பித்தே அவ்வவ்வனுமிதிக்கண்ணே தடை
சாற்றற்பாற்றும். அதனான் மலைதேயுவுடையது, கன்
மயந்தீயுடையது என்னுமுணர் விருப்பினும் அனு
மிதிக்கு முரணின்றும். ஆனால் பக்கத்தன்மையை
வரைந்து கொள்வதன் ஒரு நிலைக்களத்தன்மையானே

நியாய சித்தாந்த முக்தாவலி யென்னும் உரையும். 97

துணிபொருட் பெறுதிபாயவழியும், அதன் வரைவால்
அனுமிதிகாண்டலின் பக்கத்தன்மைபை வரைந்து
கொள்வதன் வரைவாலா மனுமிதிக்குப் பக்கத்தன்
மையை வரைந்துகொள்வதன் வரைவாற் துணிபொருட்
பெறுதியே தடையாம். பக்கத்தன்மையை வரைந்து
கொள்வதன் ஒரு நிலைக்களத் தன்மையாலா மனுமிதிக்
கோ பெறுதிமரத்திரம் முரணும். இஃதோ உணரற்
பாலதாம்:—யாண்டு இது மகனா அல்லவா என்னும்
ஐயத்தின் பின்னர் மகன்மைவியாப்பியக் கராதியுடைய
திதுவென்னு முணர்வாமோ, ஆண்டனுமிக்கும் அவா
இவ்வழி மகன்மையின் காட்சியாம்; கருதலோ அன்
றும்; ஆதலின், அனுமிக்கும் அவாவின்மையோடுற்ற
சமவிடயமுடைக்காட்சி யுதவி, காமினியின் காதன்
முதலியவைகடுப்பத் தானாகவே தடையாம். இங்ங
னம் ஆராய்ச்சியின் பின்னர்க் காட்சி வேட்கை யில
தாயவழி, பக்க முதலியவற்றின் காட்சி யுதயமாகாமை
யின், காட்சி வேட்கை யின்மையோடுற்ற கருதவி
னுதவி, அயலாய விடயமுடைக் காட்சியின் கண்ணே
தடையாம்.

39

ஏதுவழக்கால் ஏதுப்போலிகள்

பகுக்கப்படுகின்றன.

40. பிரியுமனை காந்தம்விருத் தம்மசித்தம் பிரதி
பக்கம் பிறங்கும்வாதம், புரியுமைந்து வகையேதுப்
போலியிவை யனைகாந்தம் பொதுவினோடே, கரியசிறப்

பேமுடிவில் சபக்கலிபக் கங்களிலே கதுவலாதி, இருவி
தம்விட் டேகலயல் கேவலாந் நுவயிப்பக்க மிசைந்த
தாமே.

அதனிலக்கணமோ, எவ்விடய முடைமையானே
அறிவிற்கனுமிதிப் பகைமையாமோ அத்தன்மையாம்.
அங்ஙனமன்றோ:—பிறழ்ச்சி முதலிய விடய முடைமை
யானே அறிவிற்கனுமிதிப் பகைமையுண்மையின் அவை
குற்றங்களாம். எவ்விடய முடைமையும், எத்தகைய
அடையடுத்த விடயமுடைமையாம்; அதனான் வாதம
யற் கனுமிதிப் பகைமையேனும் வாதைபின்றும்,
ஆண்டு, மலை தீயபாவமுடைத்து என அடையடுத்த
தப்பிரசித்த மாதலின் ஏது குற்றமன்றும். தீயபாவ
வியாப்பியக் கன்மயத் தன்மையுடையது என்னும்
ஆராய்ச்சிகாலத்தே தீ வியாப்பியப் புகைக்குப் போலித்
தன்மையாகாதாம். ஆண்டுத் தீயபாவவியாப்பிய முடை
யது பக்கம் என்னும் அடையடுத்த தப்பிரசித்த மாத
லின் என அறையற்க; இட்டமாதலின். அன்றாயினோ
வாதத்திற்கும் அறித்தியத்தோட வடைவாம். ஆதலின்,
ஆண்டுத் தீயபாவ வியாப்பியக் கன்மயத் தன்மை
யுடையதென்னும் ஆராய்ச்சிகாலத்தே தீ வியாப்பியப்
புகைக்குப் போலித்தன்மையின்றும். பயலான் அனு
மிதித்தடை மாத்திரமாம்; ஹேதுவோ குற்றமுற்ற
தன்றும். இங்ஙனமாகவே, துணிபொருளில்லாததன்
கண் ணிருப்பனவாய ஏது முதலியவை குற்ற

நியாய சித்தாந்த முக்தாவலியென்னும் உரையும். 99

மாம். அஃதுடைமையும் ஹேதுவின்மாத் டெச்சம்
பந்தத்தானேனு மாமென்பர் புதியர். மற்றையரோ
எவ்விடய முடைமையானே அறிவிற்கனுமிதிப் பகை
மையாமோ அஃதுடைமை ஹேதுப்போலித் தன்மை
யாம். சற்பிரதிபக்கத்தே பகைவிபாத்தி முதலிய
வையே அவ்வாரும். அஃதுடைமையும் ஹேது
விற்கு அறிவுருவச் சம்பந்தத்தானும். இன்னணமேல்
அழலுடைத்துப் புகையுடைமையின் என்பதாதியிற்
பக்கத்தே வாதமயற்குத் துணிபொரு ளபாவ விடய
முடைத் தன்மையானே அனுமிதிப் பகைமையுண்மை
யின் அறிவுருவச் சம்பந்தத்தானே அஃதுடைமைக்
கும் இருப்புண்மையின் நல்லேதுவிற்கும் வாதிதத் தன்
மைபி னடைவாம் என அறையற்க; ஆண்டு அறிவிற
குச் சம்பந்தத்தன்மைக் கற்பனைகூடாமையின், ஈண்
டுச் சற்பிரதிக்கப்பட்டது என்னும் வழக்கானே அக்
கற்பனைகூடலின். ஆண்டு வாதிக்கப்பெற்றது என்னும்
வழக்கின்மையின் என்பர். அனுமிதிப் பகைமையும்
அனுமிதி யதன்கரணமென்னும் இரண்டுளொன்றன்
பகைமையாம்; அதனால், பிறழ்ச்சியின்கண் ணவ்விபா
த்தியின்றும். தோடவுணர்ச்சியும் எவ்வேது விடய
முடையதோ அவ்வேதுவுடை யனுமிதியின்கண்ணே
தடையாம். அதனால் ஓரேதுவின் கண்ணே பிறழ்
ச்சி யுணர்ச்சியாயின் வேறேதுவான் அனுமிதியுண்
டாவதானும் அதனபாவ முதலியவற்றைக் கவராம

யானும், பிறழ்ச்சி யுணர்ச்சிக்கு அனுமிதிப் பகைமை யின்றேனும் கோ தின்றுமென்பது சுருக்கமாம். எத் தகைய துணிபொருட் பக்கேஹு துவில் எத்துணைத் தோடங்களுள்ளனவோ அத்துணை ஆயலயற்றன்மை ஆண்டு ஹேதுப் போலித்தன்மையாம். ஐவகைக் கூற்றேற ஆஃதுறுமிடக் கருத்தானேபாம். இன் னைமாகவே பொது முதலியவற்று ளொன்றுந்தன்மை அநைகாந்திகத் தன்மையாம். பொது, துணிபொரு ளுடையதினும் வேற்றிடத்திருப்பது; அதனானே வியா த்தியுணர்வு தடைசெய்யப்படும். சிறப்பு, துணிபொ ருட் சமநிலைக்களத்திராதேஹுது; அதனான் துணிபொ ருட் சமநிலைக்களத்தாதற் கவர்ச்சி தடைப்படும். மற்ற றையரோ சபக்கத்திராதது சிறப்பு; சபக்கமோ துணி ந்த துணிபொருளிடம். இவ்வாறாகவே, சத்தம், அநி த்த்யம், சத்தத்தன்மையான் என்பது முதலியவற்றே பக்கத்திற் துணிபொருட் ணிபாங்கால் சிறப்பன்று. ஆண்டு ஹேதுவின் நிச்சயத்தான் என வியம்புவர். முடிபெய்தாததும், முழுதுமின்மையின் எதிர்மறையா காத துணிபொருளுடையதாதியாம். இதனான், வெதி ரேக வியாத்தியுணர்வு தடைப்படுத்தப்படும். விருத் தமோ துணிபொருள் வியாபகீபூத அபாவ எதிர்மறை யாம். இது துணிபொரு ளபாவத்தைக் கவரும் சாமக் கிரித்தன்மையானே தடையாம். சற்பிரதிபக்கத்தே யோ எதிரேது துணிபொரு ளபாவசாதகமாம். நண்

டோ ஹே துவொன்றேயெனச் சிறப்பாம். துணிபொரு
ளபாவசாதகவதுவே துணிபொருட் சாதகத்தன்மையா
னே கூறப்பெற்றதென அசக்திவிசேட நிலைபேற்றானும்
சிறப்பாம். சற்பிரதிபக்கம் துணிபொரு ளபாவவியாப்
பியமுடையபக்கமாம். கவரப்பெறுத பிரமாணமாதலின்
மையுடைத் துணிபொருள் வியாப்பியமுடைமை யுணர்
வின் காலத்த கவரப்பெறுத பிரமாணமாத வின்மை
யுடையத னபாவ வியாப்பியமுடைமை யுணர்வின் விட
யம் அவ்வாறென்பர் அயலார். ஈண்டோ, பரஸ்பர
அபாவ வியாப்பியமுடைமை யுணர்வான் பரஸ்பரானு
மிதித்தடைபயனும். ஈண்டுச் சிலர் எங்ஙனம், குட
அபாவ வியாப்பியமுடைமை யுணர்விருப்பினும், குட
விழிக்கூட்டமாங்கால் குடமுடைமை யுணர்வுண்டா
மோ; எங்ஙனந்தான், மஞ்சட்டன்மை யபாவவியாப்பி
யச் சங்குத்தன்மையுடைமையுணர்வு சங்கின்கண்ணிரு
ப்பினும், பித்தமுதலிய குற்றமிருப்பின் மஞ்சட்சங்கம்
என்னும் மதியுண்டாமோ; அங்ஙனம் இருகோடி வியா
ப்பியத்தைக் காணினும், இருகோடியின் காட்சிவடிவ
ஐயமுண்டாம். அவ்வாறே, சற்பிரதிபக்கத் தலத்தே
ஐயவடிவ அதுமிதியாகவேயாம். ஒருகோடி வியாப்பி
யக் காட்சியாமிடத்தோ வலுமைமிகுதியால் இரண்டா
வது கோடியின் விளக்கம் தடைப்படுதலின் ஐயமின்
றும். பலவலியானே உயர்வொப்பாற்றற்றெற்றி கற்பிக்
கப்பெறுமெனக் கழறுகின்றனர். அஃதொவ்வாதாம்;

அதனபாவ வியாப்பியமுடைமை யுணர்வுளதாகவே
 அதனுபநீதபான விசேட சத்தஞான முதலியவை யுதி
 யாமையின், இலௌகிக சம்பந்தத்தா லுண்டாகாததும்
 குற்றச்சிறப்பா லுண்டாகாததுமாய உணர்வுமாத் திரத்
 தே அதனது தடைத்தன்மை எளிதிற் கோடலான்.
 உபநீதவிளக்க விசேடத்தேயும் சத்தவுணர்வின் கண்
 னும் தனித்தடைத் தன்மையோ இன்றும்; அரிதிற்
 கோடலான். இங்ஙனமாகவே, தடையுண்மையின்
 யாங்ஙன மனுமிதி. இலௌகிக சம்பந்தத்தலத்தே
 காட்சிகடுப்பச் சற்பிரதிபக்கத்தலத்தே ஐயவடிவ அநு
 மிதி பிரமாண முடையதன்றும்; எதனால் அனுமிதி
 யயற் றன்மையானும் சிறப்பிக்கப்பாலதாமோ, யாண்டு
 இருகோடி வியாப்பியமுடைமை யுணர்வே, ஆண்டு
 இரண்டிடத்தும் பிரமாணமாதலின்மையி னுணர்வான்
 ஐயமாம்; வேறுகஇன்றும். கவரப்பெறுத பிரமாணமாத
 லின்மையுடைப் பகையுணர்விற்கே தடையுண்மையின்
 என்க. அசித்தியோ சார்பசித்தி முதலியவற்றுளொன்
 றுதலாம். சார்பசித்தி பக்கத்தே பக்கத்தன்மையை
 வரைந்துகொண்டதனின்மையாம். பொன்மயப்பொருப்
 புத் தீ யுடைத்தெனத் துணியப் பெறுமிடத்தே மலை
 மழைமயமன்றாமெனு முணர்வுளதாயவழி பொன்
 மயப்பொருப்பி லாய்ச்சித்தடை பலமாம். உருவசித்
 தியோ பக்கத்தே வியாப்பியத்தன்மை யுடன்பாடின
 மையாம். ஆண்டே, மடு, பொருள், புகையுடைமை

யின் என்பதாதிபின்கண்ணே பக்கத்தே வியாப்பியத்
தன்மைபுடன்பட்ட ஹேதுவினின்மை யுணரவே பக்
கத்தே துணிபொருள் வியாப்பிய ஹேதுவுடைமை
யுணர்வுவடிவ ஆராய்ச்சியின்றடை பலமாம். சாத்தி
யாப்பிரசித்தி முதலியவையோ வியாப்பியத் தன்மை
யசித்தியிடையே யுள்ளடக்கமாம். துணிபொருளின்
கண்ணே துணிபொருட்டன்மையை வரைந்துகொள்
வதன் அபாவம் சாத்தியாப்பிரசித்தியாம். இவ்வுணர்
வுண்டாகவே பொன்மய எரியுடையது என்பதாதிபின்
கண் துணிபொருட்டன்மையை வரைந்துகொண்டதா
லடையடுத்த துணிபொருள் வியாப்பிபமுடைமை யுண
ர்வுவடிவ ஆராய்ச்சித்தடை பலமாம். இங்ஙனம் ஹேது
வின்கண்ணே ஹேதுத்தன்மையை வரைந்துகொண்டத
னபாவம் சாதனாப்பிரசித்தியாம். பொன்மயப் புகை
யுடைமையின் என்பதாதிபிற் போலும், ஈண்டு ஹேதுத்
தன்மையை வரைந்துகொண்டதா லடையடுத்த ஹே
துவி னுணர்வின்மையின் அவ்வேதுவுடைவியாத்தியுண
ர்வு முதலியவற்றின் அபாவம் பலமாம். இவ்வாறே எரி
யுடைத்து கரும்புகையால் என்பதாதிபின்கண் மிகை
படலாற் கரும்புகைமையின் ஹேதுத்தன்மையை வரை
ந்து கொள்ளாமையும் வியாப்பியத்தன்மை யசித்தியா
மென்று மியம்புவர். பாதமோ பக்கத்தே துணிபொரு
ளின்மை முதலியவாம். இதற்கோ அனுமிதித்தடை பல
மாம். அத்தருமியுடை அவ்வபாவநிச்சயம், இலௌகிக

சம்பந்தத்தாலுண்டாகாததும் குற்றச்சிறப்பாலுண்டாகாததும் ஆய அத்தருமியுடை அவ்வுணர்வு மாத்திரத்தே பகையாம். ஆண்டு ஐயப்பொதுவாய பக்கத்தே சாத்தியசம்சிநுட்டத்தன்மையுணர்வு அனுமிதி காரணமென்பதூஉம் அதன்பகையையானே பாதசற்பிரதிபக்கங்கட்கேதுப் போலித்தன்மை யென்பதூஉம் பொருத்தமின்றும். அப்பிரசித்தத் துணிபொருளுடை யனுமிதி யடைவின்மையினுனும், துணிபொருளைய முதலியவை யின்றியும் அனுமிதியுண்டாகவினுனும் என்க. இங்ஙனம் துணிபொருளாவவுணர்வில் பிரமைத்தன்மை யுணர்வும் தடையன்றும்; அளவையின்மையினுனும், அரிதிற் கோடலானும் என்றுணர்க. அன்றாபினே சற்பிரதிபக்க முதலியவற்றினும் அதனபாவ விபாப்பியமுடைமை யுணர்வுளதாகப் பிரமைத்தன்மை விடயமுடைத் தன்மையானே தடையடைவாதலின்; மற்றோ, மயற்றன்மையுணர்வு தீண்டப்பெறுத பாதமுதலிய மதிக்குத் தடைத்தன்மையாம், ஆண்டு மயற்றன்மைச் சங்கைமாற்றலாற் பிரமாணமாதலி னுணர்ச்சி சிலபாற் செறியாநிற்கும். பாதத்தலத்தே பக்கத்தின் பால் ஹேதுவிருப்பிற் பிறழ்ச்சியாம். பக்கத்தின்பால் ஹேதுவிலதாயின் உருவசித்தியே குற்றமாமெனக் கூறற்க; பாதவுணர்வு பிறழ்ச்சியுணர்வு முதலியவற்றினும் வேறுபடுதலின். அன்றியும் யாண்டு ஆராய்ச்சியின் பின்னர் பாதமதியோ ஆண்டுப் பிறழ்ச்சி யுணர்வு

முதலியன யாதொன்றுஞ் செய்யக்கூடாமையின் பாதத்
திற் கனுமிதித் தடைத்தன்மை யறையத்தக்கதாம்.
இங்ஙனம் யாண்டுற்பத்திக்கணம் வரைந்துகொண்ட
குடமுதலியவற்றே மணவிபாப்பிபமண்மை யுடைமை
யுணர்வே யா ஆண்டுப் பாதத்திற்கே தடைத்தன்மை
சாற்றத்தக்கதாம். பக்ககுடத்தே மணமுண்மையின்
யாங்ஙனம் பாதம் எனப் பகாற்க; பக்கத்தன்மையை
வரைந்துகொண்ட தேசகாலவரைவானே அனுமிதி
யனுபவசித்தமாதலின் என்க. பாத அதன் வியாப்பிய
பின்னங்களாய ஹேதுப்போலிகள் அதன் வியாப்பியங்
களாயினும் அதனிடையே யுள்ளடங் துவனவாம்; அன்
றாயினே ஹேதுப்போலி மிகுதி வழக்காதலின். பாத
வியாப்பிப சற்பிரதிபக்கம் வேறேறபாம், சுதந்திர இச்
சையுடைய முனிவரால் தனித்துபதேசிக்கப்பட்ட டிரு
த்தலின். சற்பிரதிபக்க வியாப்பியமோ தடையன்
றென்பது வெளிப்படைப் பொருளாம்.

சபக்க விபக்கத்திருப்பது பொதுவென்பது பொ
ருள். சபக்கம் துணிந்த துணிபொருளுடையது. விபக்
கம் துணிபொரு ளுடையதினும் வேறுபது. விரு
த்த நீக்கற்பொருட்டுச் சபக்க விருப்புண்மை சாற்றப்
பெற்றது. உண்மையாக விபக்க விருப்புண்மையே
விளம்பத்தக்கதாம்; விருத்தத்திற்குப் பொதுத்தன்மை
யுண்மையேனும் தூடகத்தன்மை விரைவேறுதலினு
னே அது தனியாதலின். சபக்க விபக்கங்களினின்றும்

நீங்கியது என்பது பொருள். சபக்கம் துணிபொரு
ளுண்மையானே துணிந்ததாம், விபக்கம் துணிபொரு
ளின்மையானே துணிந்ததாம். சத்தம் அநித்தியம்,
சத்தத்தன்மையான் என்பதா தியின்கண் ஓசையில் அநி
த்தியத்தன்மை யையம் நிகழுழி சபக்கத்தன்மை குட
முதலியவற்றிற்கேயாம், அதனினின்றும் விலகியதே
யாம் சத்தத்தன்மை என வது சிறப்பாம். சத்தத்தின்
கண்ணித்தியத்தன்மை நிச்சயமாங்காலோ சிறப்பன்
றும். இஃதோ முதியர் மதமாம். புதியர் மதமோ பூர்
வம் புகலப்பெற்றது. எல்லாம் பெயரிட்டு, வழங்கற்பால
தாம், அளவையான் அளக்கற்பாலதாகலின், என்பதா தி
யின்கண் யாவுமே பக்கமாதலின் சமநிலைக்களமாதலைக்
கவரும் வேற்றிடமின்மையின் அனுமிதியின்றும் இஃ
தோ நலமன்றும். பக்கத்தின் ஏகதேசத்தே உடனிக
ழ்ச்சி கவரப்பெறினும் கோதின்மையின். இருக்குக தா
னுடனிகழ்ச்சி கவரப்பெறுமை, அத்துணையானே அஞ்
ஞானரூபசித்தியே அன்றேதுப் போலித்தன்மையதற்
காம்; ஆயினும் கேவலாந்நுவயித் துணி பொருளுடை
மை அத்தன்மையென வறையப்பெற்றது. 40

41. துணிபொருளுறையு மிடமுறையாத துகளதே
விருத்தமாஞ் சார்பே, யணியுரு வசித்தி வியாப்பியத் தகை
மைபுசித்தியா மணிமய மலையான், டெணுபக்கமாத் மடுப்
பொருள்புகை யா னிடைகடை கரும்புகை யானே, துணி
வறுமாய்வின் முரணுறமேதுச் சார்தல்சற் பிரதிபக்கமதே.

தேற்றத்தானே துணிபொருளுடைமை வரை
வானே ஹேதுவினபாவம் உணர்த்தப்பெற்றது; அங்
ஙனமாகவே துணிபொருள் வியாபகீபூதாபாவ எதிர்
மறைத்தன்மை அதன்பொருளாம்.

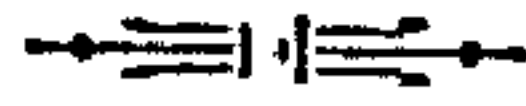
அசித்தி பகுக்கப்படுகின்றது:—சார்பேயென. சார்ப
சித்தியெனக் கொள்க. ஆதியென்றதூஉ மிதனைபே
யாம். இடை உரு வசித்தியாம். கடைமற்றதாம். கரும்
புடைமை முதலியவை பெருமையான் ஹேதுத்தன்மை
யை வரைந்துகொள்வனவன்றும். தற்சம நிலைக்களத்த
தாய் வியாப்பியத்தன்மையை வரைந்துகொள்வதாய
வேறுதருமத் தடங்காததற்கே வியாப்பியத்தன்மை
யை வரைந்து கோடுந்தன்மை யுண்மையின். புடை முன்
னின்மையை இனிது கோடற்கே தற்சம நிலைக்களமெ
ன்றதாம். கவிக்கூட்ட அதனபாவ வியாப்பியமுடை
மை ஆராய்வின் கண்ணும் சற்பிரதிபக்கம் பண்ணப்பட
வில்லையாகலின் அறையப் பெறுகின்றது:—முரணுறு
மென. அங்ஙனமாகவே தன்றுணிபொருள் விருத்தத்
துணிபொருளபாவ வியாப்பியமுடைமை யாராய்ச்சிச்
சமயத்த துணிபொருள் வியாப்பிய முடைமை யாராய்
ச்சிவிடயம் என்பது பொருளாம். 41

42. துணிபொருட் சூனியந் துதையும் பக்கமே
யணைவுறு பாதம தாகு மாதற்குன்
அணுதறு போதினி லாங்கு டத்தின்மேன்
மணமுதற் மணிதரன் மாணு மென்பரால்

பக்கம். பக்கத்தன்மையை வரைந்துகொள்வதடை
யடுத்த தென்பது பொருள். அதனாற் குடத்தே மண

மிருப்பினும் மாசின்றும். இவ்வாறு மூலத்தானே
வரைந்துகொண்டதற்குக் கவிக்கூட்ட முடைத்து என்ப
தன்கண்ணும் உணரத்தக்கதாம். 42

அனுமானகண்டம் முற்றும்.

உபமிதி யுரைக்கப்பெறும்.

43. முதன்முதலி லாமாமுற் பொருள்காணு நகர
னுக்கு முதன்மைக் கோவைக், கதுவுமொப் புமையு
ணர்வா மதுதானே கரணமதாங் கதித மான, முதன்
மொழியின் பொருணினேவே வியாபார மாமாமுன் மொழி
சுடம்மின், னிதமுதவு மாற்றலுணர் வுமையின்றன்
பலமாக வியம்ப லாமே.

யாண்டு ஓரரண்மகனால் “ஆவினையொக்கும் ஆமா
பதவாச்சியம்” எனக் கேட்கப்பெற்ற நகரவாசி பின்
னோரண் முதலவற்றே ஆமாவைக் கண்டனனே
ஆண்டு ஆவொப்புமை யுணர்வு யாதுண்டாயதோ அஃ
துபமிதி கரணமாம். அதன்பின்னர் “ஆவினையொக்
கும் ஆமாபதவாச்சியம்” என வுபதேசித்த வாக்கியப்
பொருணினேவு யாதுண்டாமோ அஃதேவியாபாரமாம்.
அதன் பின்னர் “ஆமா ஆமாபதவாச்சியம் என்னு
முணர்வு யாதுண்டாகின்றதோ அஃதுபமிதியாம். இஃ
தாமாபதவாச்சியம் என்பதுபமிதியோ அன்றும். அய
லாமாவின் மாட்டாற் றற்கவர்ச்சியின்மை வழக்காத
லின்.

உபமானகண்டம் முற்றும்.

சாத்தபோதவகை தெரிக்கப்பெறும்.

44. பதத்தினுணர்வோ கரணமதாம் வாயிலாண்டுப் பதப்பொருளின், இதத்தவுணர்வாஞ் சாத்தவுணர் வினியபயனாண் டாற்றலுடைக், கதித்தவுணர்வே சககாரிகருத்தின்பொருத்த மின்மையினான், உதித்தலாகு மிலக்கணைசக் கியசம்பந்த முரைதரினே.

அறியப்பெற்ற பதம் கரணமன்றும்; பதமின்றே னும் மவுனிகவி முதலியவற்றே சாத்தவுணர்வாதலின், பதம்பபந்த பதப்பொருணினைவு வியாபாரமாம். அன்றாயினோ பதஞானவானுக்குக் காட்சி முதலியவற்றாற் பதப்பொருளமைவுறினும் சாத்தவுணர்வி னடைவாதலின், ஆண்டும் விருத்தியாற்பதம் பயந்ததன்மை யுணரற்பாற்றும்; அன்றாயினோ கடாதிபதத்தாற் சமவாய சம்பந்தத்தான் ஆகாசதினைவுண்டாகவே ஆகாசத்திற்கும் சாத்தபோதங் கூடலின், விருத்தியும் ஆற்றலிலக்கணை என்னும் இரண்டுளொன்றாய சம்பந்தமாம். ஈண்டே ஆற்றலுணர்விற் குபயோகமாம். முன்னர் ஆற்றல்கவரப்பெற முடியாதாயின் பதவுணர் விருப்பினும் அதன் சம்பந்தத்தான் நினைவு கூடாமையின், பதவுணர்ச்சிக்கே ஒரு சம்பந்தியுணர்வின் விதியாற் பொருணினைப்பிக்குந்தன்மையாம். ஆற்றலும்பதத்தோடு பதப்பொருட் சம்பந்தமாம். அஃதும் இச்சப்தத்தான் இப்பொருளுணரத் தக்கதாமென்னும் கடவுள் விழைவு

110 நியாய காரிகாவலி யென்னும் மூலமும்

வடிவமாம். ஆதுனிகப் பெயரின்கண் னூற்றலுளதே யாம் “பதினென்றும் பகலிற்பெற்றோன் பெயரிடுக” வென்னுங் கடவுள் விழைவுண்மையின். ஆதுனிக சங்கேதஞ் செய்யப்பெற்றதின் கண்ணே ஆற்றலின்றென் பது சம்பிரதாயமாம். புதியோர் கடவுளிச்சை ஆற்ற லன்றும், மற்றோர் இச்சையேயாம்; அதனான் ஆதுனிக சங்கேதஞ் செய்யப்பெற்றதின் கண்ணும் ஆற்றலிருக் கின்றதேயாம் என அறைகின்றனர். ஆற்றற் கவர்ச்சி யோ இலக்கண முதலியவற்றானும். அங்ஙனமன் றோ:—“ஆற்றலின் கவர்ச்சி யிலக்கண முபமா னத் தொடு மருகிகண் டிரியோன், தேற்றுறு மொழியா லுல குறு வழக்காற் றிகழ்மொழித் தொடரின்கே டத்தாற், போற்றுறு முரையாற் சித்தமாம் பதத்தின் பொலிதரு மண்மையா லாமென், தேற்றமெய் வீர விறையரு ளிரு ந்த வினியமே லவரியம் புவரே”. பிராதிபதிகம் விசுதி முதலியவற்றின் ஆற்றற்கவர்ச்சி இலக்கணத்தானும். சிலபாற்பாதகமுறிற் றள்ளப்படும். எங்ஙனம்:—இலக் கணிகளால் விசுதிக்கு வினைமுதலின்கண்ணூற்றல் விள ம்பப்பெறும். சைத்திரன் அடுகின்றான் என்பதாதிபியில் வினைமுதலோடு சைத்திரனுக் கபேதான் னுவயமாம். அஃதும் மிகைபடலாற் றள்ளப்பெறும்; மற்றோர் நொய் திற் கோடலானே முயல்வின் கண்ணே யாற்றற்கவர்ச்சி யாம். முயல்வு சைத்திராதிகளின்பா லடையா யிலங் கும். வினைமுதல் விளம்பப் பெறுமையின் சைத்தி

நியாய சித்தாந்த முக்தாவலி யென்னும் உரையும். 111

ராதிபதத்தின்பின் மூன்றாம் வேற்றுமை வேண்டற்
பாலதாமென விளம்பற்க. வினை முதற் சங்கையை விள
ம்பலே ஆண்டுப் பிரயோஜக மாதலின், சங்கை சாற்
ற்றற் றகுதியும், செயப்படு பொருண்மை முதலியவை
தொடராமை முதன் முடிபுப் பதிலேநின்றலாம். செய
ப்படு பொருண்மை முதலியவை யென்பதற்கு அயல
டைத் தன்மைக் கருத்துவிடயத் தன்மை பொருளாம்.
அதனாற் சைத்திரன்போல மைத்திரன் செல்கின்றான்
என்பதாதியின் கண்ணே சைத்திரன்பாற் சங்கையின்
ஒளடார்பின்றும். யாண்டுச் செயப்படுபொருண் முத
லிய வற்றே அடைத் தன்மையிற் கருத்தின்றமோ,
அதன் நீக்கப் பொருட்டு முதன் முடி யென்றதாம்
அல்லது பகுதிப் பொருளினும் வேறாயதன் அடைத்
தன்மை யன்மை முதற்றலப் பொருளாம்; அதனாற்
சைத்திரனைப்போல மைத்திரன் செல்கின்றான் என்
புழி சைத்திராதியின் நீக்கமாம். அற்பத்தை அடுகின்
றான் என்பதாதியின்கண்ணே அற்ப முதலியவற்றை
நீக்கப் பொருட்டாம் மற்றையதலம். அதற்கிரண்டா
வது முடிபுப்பத நிலைநின்றற்றன்மை யுண்மையின் நீக்க
லாம் என்க. இங்ஙனம் வியாபாரத்தின்கண்ணும் ஆற்ற
லின்றும்; மிகை படுதலின். தேர் நடக்கின்றது என்ப
தாதியின் கண்ணே வியாபாரத்தின் கண்ணேனும் ஆசி
ரயத் தன்மையின்கண்ணேனும் இலக்கணையாம். உண
ர்கின்றதென்ப தாதியின் கண்ணே ஆசிரயத்தன்மை

யின் கண்ணும், அழிகின்ற தென்பதாதி யின்கண்ணே
எதிமறைத் தன்மையின்கண்ணும் நிரூப இலக்கணை
யாம், உபமானத் தான் ஆற்றற் கவர்ச்சியாமாறு அறை
யப் பெற்றது. இன்னனம் நிகண்டானும் ஆற்றற்கவர்
ச்சியாம்; பாதகப்படிற் சிலபால் விடப்படும். எங்ஙனம்
நீலாதிபதங்கட்கு நீல ரூபாதியின் மாட்டும், நீலாதி
யடையடுத்ததின் மாட்டும் ஆற்றல் நிகண்டால் நிகழ்த்
தப்பெற்றதாயினும் நொய்திற் கோடலான் நீலாதி யின்
பாலே ஆற்றலாம். நீலாதி ரூப அடையடுத்ததின் மாட்
டோ இலக்கணையா மென்க. இவ்வாறே உரியோன்
மொழியானுமாம்; குயில் கோகிலபதவாச்சியம் என்
பதாதி மொழியானே கோகிலாதி பதங்கட்குக்
குயின் முதலிய வற்றே ஆற்றற் கவர்ச்சியாதலே
போலும். இங்ஙனம் விவகாரத்தானுமாம்; எங்ங
னம்:—ஏவும் முதியனாற் குடத்தைக்கொணாவெனக்
கூறப் பெறவே, அஃதைச் செவியேற்ற ஏவப்பட்ட
முதியனாற் குடங்கொணரப் பெற்றது; அதைத் துணி
ந்து அண்மையினின்ற பாலன் குடத்தைக் கொணரும்
வடிவகாரியம், குடத்தைக் கொணா என்னும் தொடர்
மொழி தெரிவிப்பதாம் எனத் துணிவன். அதன் பின்
குடத்தைக் கொடுசெல், ஆவைக் கொணா என்பதாதி
யின்கண்ணே நூக்கலாக்கலாற் குடமுதலிய பதங்
கட்குக் காரியந் தொடர்ந்த குடமுதலியவற்றே ஆற்
றலைக் கவர்வன். இன்னனமாகவே பூதலத்தே நீலக்
குடம் என்பது முதலிய தொடர்மொழியால் ஓசை

யுணர்வாகாதாம்; காரியந்தொடர்ந்த குட முதலிய வற்றின் உணர்ச்சியில் ஆற்றல் துணியப் பெறுதலின் காரியத் தன்மையுணர்வின் பொருட்டோ வியங்கோ ளாதிகட் காற்றலுண்மையின் அஃதின்மையின் ஓசை யுணர்வின்றா மென்பர் சிலர். அஃதெள்ளற் பாதலாம்; முதலிற் காரியந்தொடர்ந்த குட முதலிய வற்றே ஆற் றற்றுணிபுறினும் எளிதிற் கோடலானே பின்னதன் விடுகைதகுதியாதலின்; இதனானே சைத்திர மைந் தனுனக் குதித்தனன், நின்கன்னி கருப்பூண்டாள் என்பதாதியின் கண் முகமகிழ்ச்சி வாட்டங்களான் இன்ப துன்பங்களை யனுமித்து அக்காரணத்தன்மை யானே எஞ்சியதாய்ச் சாத்தவுணர் வைத்துணிந்து அவ்வே துவானே அச்சத்தத்தைத் துணிவன், அங் னனமாகவே பிறழ்ச்சியாற் காரியத்தொடர்பில் ஆற் றலின்றும். ஆண்டவனைக் காணுதி என்பதாதி அய ற்சொல் வருவிக்க லாகாதாம், அளவை யின்மையின், சைத்திர மைந்தனுனக்குண்டானான் மரித்தான் என் பதாதியின் கண்ணே அஃதின்மையினானும் என்க. இங்ஙனமாகவே எளிதிற் கோடலாற் றொடர்புக் குட த்தினும் ஆற்றலைவிடுத்துக் குடபதத்திற்குக் குட மா த்திரையின் கண்ணே ஆற்றலைத் துணிவன். இங்ங னம் வாக்கிய சேடத்தானும் ஆற்றற் கவர்ச்சியாம். எங்ஙனம்:—யவமயமாயசரு (யாக அன்னம்) இருக் கின்றது. என்பதன் கண்ணே யவத்திற்கு நீள்

வாலுடைப் பொருட் சிறப்பின் கண்ணே ஆரியரின்
 பிரயோகமாம் கங்கு வென்னும் பொருளின் கண்ணே
 மிலேச்சரின் பிரயோகமாம். ஆண்டே, அயலோடதி
 கள் வாடுகின்றன இவைகளிப்புடன் கொளுத்து நிற்கி
 ன்றன என்னும் வாக்கிய சேடத்தான் நீள்வாலுடைய
 தன் மாட்டாற்றல் துணியப்பெறும்கங்குவின் கண்ணே
 ஆற்றன் மயலாற் பிரயோகமாம் பலவாற்றற் கற்பனை
 யின் கண்ணே அரிதிற் கோடலுண்மையின். அரி முத
 லிய சொற்களிலோ அடக்க முடியாமையின் ஆற்றற்
 பல சுற்பிக்கப் பெறும். இவ்வாறே விவரணத்தானும்
 ஆற்றற் கவர்ச்சியாம். விவரணமோ, அதனொப்பாய்
 பொருளுடையயற்பதத்தான் அதன் பொருளறைய
 லாம். எங்ஙனம்;—கடமிருக்கின்றது என்பதற்குக் கல
 சமிருக்கின்றது என்பதனால் விவரணஞ் செய்தலின்
 கடபதத்திற்குக் கலசத்தின் கண்ணே ஆற்றற் கவர்ச்சி
 யாம். இங்ஙனம் அடுகின்றான் என்பதற்கு அடுதலைச்
 செய்கின்றான் என்பதனால் விவரணஞ் செய்தலின்விசு
 திக்கு முயற்சிப் பொருளுடைமை சுற்பிக்கப் பெறும்.
 இவ்விதமே வெளிப்படைப்பத அண்மையானும் ஆற்
 றற் கவர்ச்சியாம்: எங்ஙனம்:—ஈண்டுமணமுடைமாமர
 த்தே மதுரமாகக் கோகிலங் கூவுகின்றது, என்பதாதி
 யின் கண்ணே கோகில பதத்திற்குக் குயிலின் கண்
 ணே ஆற்றற் கவர்ச்சியா மென்க.

ஆண்டுப் பொதுமையின் கண்ணே ஆற்றல், வியத்தியின் கண்ணே இன்றும், பிறழ்வுறுதலின் முடிபுருமையினானும் என்க. வியத்தியை யொழிந்தோ பொதுமைபுலப்படல் அசம்பவ மாதலின் வியத்திக்கும் புலப்பாடுண் டென்பர் சிலர்; அற்றன்றும், சத்தியை யொழிந்து வியத்தி விளங்க வேலாமையின். வியத்தியின் கண்ணிலக்கணை யென்பது மின்றும்; பொருந்தாமைப் புலப்பாடு இன்றியும் வியத்தி யுணரப்படுதலின். வியத்தி சத்தியின்கண் முடிவுருமையின்றும், எல்லா வியத்திகளின் மாட்டும் ஒரே ஆற்றற் குடன்பாடுண்மையின். தொடர்பின்மென்பது மின்றும், ஆத்தன்மை முதலியவற்றிற்கே தொடர் புடைமை யுண்மையின். மேலும், ஆ, சக்கியம் என ஆற்றற் கவர்ச்சியுண்டாயவழி வியத்தியி லாற்றலாம். ஆத்தன்மை சக்கியம் என ஆற்றற் கவர்ச்சியாய வழியோ ஆத்தன்மையை யுடைத்தாய சொற்பொரு ணினைவும் சொல்லுணர்ச்சியும் உண்டாகாதாம். ஒப்பாய அடையுடைமையானே ஆற்றலுணர்ச்சிக்குச் சொற்பொருணினைவு சொல்லுணர்ச்சிப் பொருட்டு ஹேதுத் தன்மை யுண்மையின். மேலும், ஆத்தன்மையி லாற்றலாயின் ஆத்தன்மைத் தன்மையன்றோ சக்கியத் தன்மையை வரைந்து கொள்வதா யறையவேண்டும்; ஆத்தன்மைத் தன்மையோ ஆவினயற் கண்ண சமவேதத் தன்மையோ டுற்ற அகில ஆச்சமவேதத் தன்மையாம். அவ்வாறு

கவே, ஆவியத்திகட்குச் சக்கியத்தன்மை யவரைந்து
கொள்வதி னுட்புகுத்தலா னுனக்கே யரிதிற் கோட
லாம். ஆதலின், அவ்வப் பொதுமையாகிருதி யடை
யடுத்த அவ்வவ்வியத்தி போதம் பொருந்தாமையின
னே கற்பிக்கப்பட்ட ஆற்றல், பொதுமையாகிருதி யடை
யடுத்த வியத்தியின்மாட்டே இளைப்பாறுகின்ற தென்ப
தாம். ஆற்றலையுடையதுபதம், அதுவும் நால்வகையாம்,
சிலபால் யௌகிகம், சிலபால்ரூடம், சிலபால் யோகரூ
டம், சிலபால் யௌகிகரூடம். அங்ஙனமன்றோ:-யாண்
டவயவப்பொருளே யறியப்பெறுமோ அது யௌகிக
மாம், பாசகாதி பதம்போலும்; யாண்டு அவயவ ஆற்ற
லையவா வாமற்சமுதாய ஆற்றன்மாத்திரையானே அறி
யப்பெறுமோ அது ரூடமாம், கோமண்டலாதி பதம்
போலும்; யாண்டு அவயவ ஆற்றல் விடயத்தே சமு
தாய ஆற்றலும் ஆமோ அதுயோகரூடமாம், பங்க
ஜாதி பதம்போலும்; அங்ஙனமன்றோ:-பங்கஜபதம்
அவயவ ஆற்றலானே பங்கப் பிறப்புக்கருத்தா வடிவப்
பொருளை யுணர்த்தும், சமுதாய ஆற்றலானே பதுமத்
தன்மை வடிவத்தானே பதுமத்தை யுணர்த்தும். கே
வல அவயவ ஆற்றலானேகுமுதத்தே பிரயோகமா
மெனப் பேசற்க; ரூடி ஞானத்திற்குக் கேவல யௌ
கிகப்பொருண் ஞானத்தே தடைத்தன்மை யுண்மை
யின் என்பர் முதியர். உண்மையாயோ சமுதாய ஆற்
றல் நிலைபெற்ற பதுமத்தே அவயவப்பொருளாய பங்

கப் பிறப்புக் கருத்தாவிற் கன்னுவயமாம், சாந்நித்தி யத்தான். யாண்டுருடிப் பொருட்குப்பாதம் புலப்பட லாமோ ஆண்டு இலக்கணையானே குமுதார்திகளின் போதமாம். யாண்டுக் குமுதத்தன்மை வடிவத்தானே போதத்தே கருத்தின்றாமோ, பதுமத் தன்மைக்குப் பாதமாமோ ஆண்டவயவ ஆற்றன் மாத்திரையானே நிர்வாகமா மென்பார். யாண்டுத் தலத்தாமரை முதலிய வற்றே அவயவப்பொருட் பாதமாமோ ஆண்டுச் சமு தாய ஆற்றலானே பதுமத்தன்மை வடிவத்தானே போதமாம். தலபங்கஜம் வேறு ஜாதியதேயாயின் இலக்கணையானே யென்க. யாண்டு யௌகிகப்பொருள் ருடிப் பொருட்கட்குச் சுதந்திரமாகவே போதமாமோ அது யௌகிக ரூடமாம்; உத்பிதாதி பதம்போலும். ஆண்டே உற்பேதன கருத்தாவாய தருக்கொடி யாதி யும் உணரப்பெறும், யாக விசேடமுமா மென்ப.

கங்கையிற் கோஷம் என்பதாதியின்கண், கங்கை ச்சொற்குச் சக்கியப் பொருளாய பிரவாஹ வடிவத்தே கோஷத்தின் சேர்க்கை பொருந்தாமையேனும் கருத் துப் பொருந்தாமையேனும் யாண்டு புலப்படுகின்ற தோ ஆண்டு இலக்கணையானே தீரத்தின் போதமா மென்ப, அஃதும் சக்கிய சம்பந்த வடிவத்ததாம். அங்ஙனமன்றோ.—பிரவாஹரூப சக்கியப்பொருட் சம் பந்தம் தீரத்தே கவரப்பெறுதலின் தீரத்தின் நினை

வாம்; அதனாற் சொல்லுணர்வாம். ஆனால், சேர்க்கை பொருந்தாமை இலக்கணை விரையாமேலாயினோ 'தண்டம் புகுத்துக' என்பதன் கண்ணே இலக்கணையாகா தொழியும், தண்டங்களிற் புகுத்தற் சேர்க்கை பொருந்தாமை யின்மையின். அதனால் தண்டம் புகுத்தின் உண்ணற் கருத்தொவ்வாமையின் தண்டந் தரித்தவர்பாவி லக்கணை. இங்ஙனம், கா கங்களினின்றும் தயிர் காப்பாற்றப்படுக என்பதாதி யில் கா கச்சொற்குத் தயிரைக்கெடுப்பதன் கண்ணே இலக்கணை, எல்லாவற்றி னின்றும் தயிரைக் காப்பாற்றல் கருத்தின் விடயமாதலின். இங்ஙன் கவிகையாளர் செல்கின்றனர் என்பதாதி யின் கண்ணே சவிகைச்சொற்கு ஒன்றுகூடிச் செல்லுந்தன்மைக் கண்ணிலக்கணை. இஃதே விடாத இலக்கணையென இயம்பப்பெறும். ஒன்றுகூடிச் செல்லுந்தன்மை வடிவத்தானே கவிகையாளர் அவரினயலார் போத மாதலின். சேர்க்கை கூடாமை இலக்கணை விரையாமேலாயினோ சிலபாற் கங்கைச்சொற்குத் தீரத்தே, சில பாற் கோஷச்சொற்குக் கயன்முதலியவற்றே இலக்கணையென்னும் நியமம் ஆகாதாம். இஃதோ உணரற் பாலதாம்:-சுக்கியப்பொருளொற்றுமை கரைத்தன்மை வடிவத்தானே கவரப்பெறின் கரைத் தன்மையானே கரையுணர்ச்சியாம்; கங்கைக் கரைத்தன்மை வடிவத்தானே கவரப்பெறினோ, அவ்வடிவத்தானே நினைவாம். அதனானே இலக்கியத் தன்மையை வரைந்து கொள்வ

தன் கண்ணே இலக்கணையின்றும், அதனடை யுடையறிவிற்கு ஆண்டிலக்கணையிலாமலும் அமைதலின்; ஆனால், இம்முறையானே சக்கியத் தன்மையை வரைந்து கொள்வதன்கண்ணும் ஆற்றல் வேண்டாம், அதனடையுடைச் சக்கியப்பொரு ணினைவின் பொருட்டுத்தற் சொற் காற்றல் என்பது இனிதியம்ப ஏலுமாதலின் எனப் பகுத்துணரப் பாற்றும். யாண்டுச் சக்கியப்பொருட்குப் பரம்பரைச் சம்பந்தரூப இலக்கணையோ, அஃதிலக்கித விலக்கணையென வியம்பப்பெறும்; இருரே பாதிபதத்தே போலும், ரேபமிரண்டன் ஒற்றுமை பிரமரபதத்தே யறியப்பெறலாகும், பிரமரபதத்தின் ஒற்றுமையோ பிரமரத்தே யறியப்பெறலாகும், என ஆண்டிலக்கித இலக்கணையாம்; ஆனால் இலக்கணையுடைச் சொல் சொல்லுணர்வைப் பயப்பதன்றும், இலக்கணையாலாம் பொருளின் சொல்லுணர்வின் கண்ணேவேறு சொல் லேதுவாம்; ஆற்றலிலக்கணையுள் ளொன்றனொற்றுமையானே அயற்சொற் பொருளோடு சேர்புற்றதற் சக்கியப்பொருட் சொல்லுணர்ச்சிப் பொருட்டுச் சொற்கட்கு ஆற்றல் துணியப் பெற்றிருத்தலின்; தொடர் மொழியின் கண்ணே ஆற்றலின்மையின் சக்கிய ஒற்றுமைவடிவ இலக்கணையு மின்றமென்றறிக. யாண்டுக் கம்பீரமாய யாற்றின் கண்ணே கோஷம்எனக்கூறப் பெறுமோ ஆண்டு, யாதென் சொற்கு யாற்றின் கரைக்கண்ணிலக்கணையாம். கம்பீரச்சொற் பொருட்கு

யாற்றோடு வேற்றுமையின்றிச் சேர்க்கையாம். சிலபா
 லேக தேசச் சேர்க்கைக்கும் உடன்பாடுண்மையின்
 ஆண்டேகதேசச் சேர்க்கையும் உடன்பாடினதே லாமா
 யின் யாதென் சொற்குக் கம்பீர யாற்றின்கரையி லில
 க்கணையாம், கம்பீரச்சொல் கருத்தைக் கவர்வதா
 கும். அன்மொழித் தொகைக்கண்ணு மிவ்வாறேயாம்:-
 ஆண்டோ, சித்திரக்கோச்சொன் முதலியவற்றே ஏக
 தேசச் சேர்க்கையுடன்பாடாமேலாயின்கோச் சொற்கு
 கோச்சுவாமியின் கண்ணிலக்கணையாம், ஏகதேசச் சேர்
 க்கை உடன்பாடின்றா மேலாயின் கோச்சொற்குச் சித்
 திரக்கோச் சுவாமியின் கண்ணிலக்கணையும், சித்திரச்
 சொல்கருத்தைக் கவர்வதுமாகும். இவ்வாறே, ஏறிய
 வானநாதரு என்பதன்கண்ணே வானரச்சொற்கு வானந
 மேறுங் கருமத்தே இலக்கணையாம், ஏறியசொல்லோ
 கருத்தைக் கவர்வதாகும். இவ்வாறே பிறவிடத்துங்
 கொள்க. வேற்றுமைத்தொகைக்கண்ணே முற்சொல்லி
 லிலக்கணையாம். அங்ஙனமன்றோ:- அரசசேவகன் முத
 லிய சொற்கண் அரசச்சொற்பொருளோடு சேவகன்
 முதலிய சொற்பொருட்கு நேராய்ச்சேர்க்கையின்றும்,
 நிராதங்கட் கயலாய நாமார்த்தங்கட்குப் பேதமாகச்
 சேர்க்கை யுணர்வு அசித்தமாதலின்; மாறாபிதே அரச
 சன் சேவகன் என்பதன்கண்ணும் அவ்வாறுசேர்க்கை
 யுணர்வாதல் வேண்டும். குடம் அன்று ஆடை என்பதா
 தியின் கண்ணும் குடமாடைகளோடு நஞ்ஞிற்கு நேரா

கவே சேர்க்கை யுண்மையின் நிபாதத்தின் வேறாயவென்றதாம். நீலம் சூடம் என்பதாதி யின் கண்ணே நாமா ர்த்தங்கட்கு வேற்றுமையின்றிய வொற்றுமையானே சேர்க்கை யுண்மையின் பேதமாக வென்றதா மென்க. அரசசேவகன் என்பதாதி யில் உலோப வேற்றுமையின் நினைவு கற்பிக்கப்பெறும் எனக்கழறற்க. நினையாதவேற்றுமைக்கும் அதனாற் போதமெழுதலின். ஆகையால் அரசபதாதிகளில் அரசசம்பந்தியின் கண்ணே இலக்கணையாம். அதற்கும் சேவகனோடு அபேதச் சேர்க்கையாம். உம்மைத் தொகையின்கண்ணே தவகதிர்க்களை வெட்டுக என்பதாதி யின் கண்ணே தவ என்பதும் கதிர் என்பதும் வேற்றுமைப்பொருள் இருமை வகையானே அறியப்பெறும்; ஆண்டிலக்கணையின்றும். கூடியிருக்குந் தன்மையின் பற்றுக்கோட்டின்கண் ணிலக்கணையா மென வியம்பற்க, கூடியிருக்குந் தன்மையின்றியதற்கும் உம்மைத்தொகை காண வருதலின். ஒருதொழிலொன்றி யிருக்குந்தன்மை வடிவசாகித்தியமிருக்கின்றதென இயம்பற்க; தொழில் வேற்றுமைக்கண்ணும் தவகதிர்க்களைக்காண்க வெட்டுக என்பதாதி காணப் பெறுதலினாலும், சாகித்தியத்திற் கனுபவ மின்மையினாலுமென்க. அதனானே, 'சாயுச்சியம்விழைந்த! அரசபுரோகிதர்வேட்க' என்பதன்கண்ணே இலக்கண யின்மையின் உம்மைத் தொகை பற்றல்கூடும், ஆதலின் சாகித்தியம் பொருளன்றென்றுணர்க; மற்

றே உண்மையாய வேற்றுமை யாண்டோ ஆண்டே
 உம்மைத் தொகையாம், நீலகுடங்கட்கு வேற்றுமை
 யின் நென்பதாதியின் கண்ணே எவ்வாறா மென்னற்க;
 ஆண்டு நீலச்சொற்கு நீலத்தன்மையின்கண்ணே, குட
 சொற்குக் குடத்தன்மையின் கண்ணே இலக்கணை.
 வேற்றுமையின் நென்பதற்கோ, ஆசிரயாபேத மென்
 பது பொருளாகலின். சமாஹார உம்மைத் தொகையின்
 கண்ணே, சமாஹாரமும் அனுபவிக்கப்பெறுகின்றதெ
 னஅறையின் நாகநகுல மென்பதாதியின் கண்ணே பர
 பதத்தே நாக நகுல சமாஹாரத்தின்கண் ணிலக்கணை
 யாம்; பூர்வபதமோ கருத்தைக்கவர்வதாகும். பேரிமிரு
 தங்கம் முழக்குக என்பதன்கண்ணே யாங்ஙனம் சமா
 ஹாரத்திற்குச் சேர்க்கையாம், அபேக்ஷாபுத்தி விசே
 ஷவடிவமாய அதற்கு முழக்குதல் முடியாமையின்
 என மொழியற்க; பரம்பரைச் சம்பந்தத்தானே அதன்
 சேர்க்கை கூடலின். பஞ்சமூலி யென்பதாதியின் கண்
 னும் இவ்வாறேயாம். மற்றையரோ, நாகநகுலம் என்
 பதாதியின் கண்ணே நாகமும் நகுலமும் உணரப்படுகி
 ன்றன, தனித்தனி ஏகத்தன்மை இயைவதாம்; சமா
 ஹார சம்ஞ்ஞையோ யாண்டேகத் தன்மையும் நபும்ச
 கத்தன்மையும் 'உம்மையும் பிராணி தூர்ய' என்பதாதி
 குத்திரத்தானே கூறப்பெற்றனவோ ஆண்டேயாம், பிற
 விடத்தோ ஏகவசனம் நலமுடைய தல்லவாம் என்பர்.
 பிதூர்க்கள்; சுவசூர்க்கள், என்பதாதியின்கண்ணே பிதூர்

பதத்தே பெற்ற தாய் தந்தையார்பாலும், சுவகர்பதத்
தே மனைவியைப்பெற்ற தாய் தந்தையார்பாலும் இலக்
கணையாம். இவ்வாறே பிறவிடத்தும். குடங்கள் என்ப
தாதியின்கண்ணே இலக்கணை யின்றும், குடத்தன்
மை வடிவத்தானே பலகுடவுபத்திதி சம்பவித்தலின்.
பண்புத்தொகையின் கண்ணே, கருங்குவளை என்பதா
தியில் வேற்றுமையற்ற வெற்றுமையானே கருமைப்
பதப்பொருள் குவளைப்பதப்பொருளின்கண் சிறப்பாம்;
ஆண்டோ இலக்கணையின்றும், அதனானே 'நிடாதத்த
பதியை வேட்பிக்குக' என்பதன் கண்ணே வேற்றுமை
த்தொகையின்றும், இலக்கணையடைவேய்தலின்; மற்
றே, பண்புத்தொகையாம், இலக்கணை யின்மையின்
என்க. சங்கரச்சாதி விசேடமாய வேடனுக்கு வேதத்
தே யதிகாரமின்மையின் வேட்பித்தல் அசம்பவமா
மென அறையற்க; வேடனுக்கு வித்தையோடினிது
கூடல் அதனானே கற்பிக்கப்படுதலின். எளிதிற் கோட
லானே முக்கியப்பொருட்குச் சேர்க்கையாகவே அதன்
கூடாமையான் கற்பனை செய்தற்குப் பலமுக அரிதிற்
கோடலுண்மையானே தோடத்தன்மை யின்மையினெ
ன்னுணர்க. உபகும்பம், அர்த்தபிப்பலி, என்பதாதி
யின்கண்ணே பரபதத்தே அதன் சம்பந்தியின்கண்
ணிலக்கணையாம், பூர்வபதப்பொருட் பிரதானத் தன்
மையானே சேர்க்கை யுணர்ச்சியாம். இம்முறை
யே தொகையின் மாட்டு யாண்டும் சக்தியின்றும்,

பத சக்தியினுனே நிர்வாக மாதலி. நென்பதாம்.

மதித்த வண்மை தகுதி யவாய்நிலை

கதித்தகா ரணமாகக் கருத்துணர்

வுதித்த தேன்கவோண் சந்நிதி யுண்மையோ

பதத்தினண்மையதென்று பகர்வரால். 145

அண்மையுணர்வும், தகுதியுணர்வும், அவாய் நிலை
யுணர்வும், கருத்துணர்வும், ஓசையுணர்ச்சியிற் காரண
மாம். அவற்றுள் அண்மைப்பொருளுணர்ந்தப்படுகின்
றது;—சந்நிதி யுண்மையோ என. எப்பொருட் கெப்
பொருளோடும் சேர்க்கையவாவோ அவற்றின் தடை
யற்ற நிலைபேறு காரணமாம்; அதனானே, மலையயிலப்
பட்டது அழலுடைத்து தேவதத்தனால்” என்பதாதி
யில் ஓசையுணர்வாகாதாம். “நீலம் குடம் பொருள்
படம்” என்பதாதியின்கண்ணே அண்மை மயலான்
ஓசையுணர்வாம் அண்மைமயலான் ஓசை மயலின்றே
னும் கோதுன்றும். அற்றேல் யாண்டு ‘கவிகையான்
குண்டலத்தன், வத்திரத்தன், தேவதத்தன்.’ எனக்
கூறின், அதன்கண்ணே பிற்பதநினைவானே முற்பத
நினைவினழி வாதலின் தடையின்றி அவ்வப்பத நினை
வின் சம்பவமாமாலோ வெனின்? அற்றன்றும், தனித்
தனிபத அனுபவத்தா லுண்டாய சமக்காரங்களான்
அத்துணைப் பதத்தை விடயமாயுடை ஈற்று நினைவிற்
குத் தடையின்றி யுற்பத்திகூடலி நென்க. நானு சம்பந்
தங்களானே ஒருகாட்சிக்கே போலும் நானுசமக்காரங்

களானே ஒருநினைவின் உற்பத்தியாதலும் கூடும். அத்துணைப்பதச் சமக்கார சகிதாற்று வர்ணவுணர்வு உற்போதக மாதலின்; மாறாயினே, நானுவர்ணங்களால் ஒரு பதநினைவாதல் யாங்ஙனம்? ஆனால், அத்துணைப்பதார்த்தங்களின் நினைவானே ஏககாலத்தே 'களப்புற நியாயத்தான்' அத்துணைப் பதார்த்தங்களின் கிரியா கர்ம பாவத்தானே அன்வயபோதரூப சாப்த போதமா மென்பர் சிலர். "விண்கிழத்தருணக் குழவிப்புற, வெண்களத்தொரு போழ்தினில் வீழ்தல்போல், எண்களற்ற பதப்பொரு ளியாவைவும், வண்கலந்தொரு போழ்தில் வயங்குமால்" மற்றையரோ, "உரையெவ்வெப்பத மொன்றொ டொன்றவாய் நிலையோடும், நிரைதகுதி சந்நிதியொடு நிகழ்ந்து கூடிடுமோ, கரையவ்வப் பதத்தோடு தான் கலந்து தன்பொருளும், பெரியவப்பதந் தன்னி னுலறியவே பெறுமால்" அவ்வாறாகவே கண்டத்தொடர்மொழிப் பொருளுணர்விற்பின் னவ்வாறே பதப் பொருணினாவால் பெருந்தொடர் மொழிப்பொருளுணர்வாம் எனவுமியம்புவர். இதனானே வருணத்தா லினி துவிளக்கப் பெறுவதாய பதஸ்போடமும் நீக்கப்பெற்றதாம். அவ்வவ்வுருண சமக்காரத்தோடுற்ற ஈற்றுவருணப்பற்றலானே அதன் வியஞ்சகத்தானே உற்பத்தியாதலினென்க இஃதுணரத் தக்கதாம், யாண்டு வாயில் என வியம்பப் பெற்றதோ ஆண்டுமூடுகவென்னும் பதத்தி னுணர்வானே உணர்ச்சியாம், மூடன்

முதலிய வடிவப்பொரு ளுணர்வாலின்றும்;பதத்தாலு
ளதாய அப்பதப்பொருணினிவிற்கு அச்சாத்த வுணர்
வில் ஹேதுத் தன்மையுண்டையின்; மேலும் பயனிலை
செயப்படுபொருட் பதங்கட்கு அவ்வவ்வடிவத்தானே
அவாவொடு நிகழுந்தன்மை யுண்டையின், அதனால் பய
னிலைப்பதமின்றி யாங்ஙனம் சாத்தவுணர்வாம் அவ்வா
றே அலர்கட்கு என்பதாதிதில் இச்சை செய்கின்றனன்
என்னும் பதவருகையின்றி நூன்காம் வேற்றுமை
கூடாடையின் பதவருகையின்றியமையாததாம்.

தகுதிசாற்றப் பெறுகின்றது:—

பதப்பொருளி லாண்டத் தன்மை தகுதியாய்ப் பகர்வக
ரிதப்படு பதமேஃதின்றி யேதனனு யாவண்
கதைப்படலிலை யஃதையா காங்கைஃயாய்க் கணிகீ
பதப்பொலிவலன் விழைவதே கருத்தேனப் படுமே. 146

ஒரு பதப்பொருளில் மறுபதப்பொரு ளொற்று
மை தகுதியென்க. அதனுணர்வின்றியினே “தீயாற்
றெரிக்கின்றனன்” என்பதாதிதின் கண்ணே சாத்த
வுணர்ச்சி யின்றும் அற்றேல் இத்தகுதியி னுணர்ச்சி
சாத்த போதத்தின் முன்னர்யாண்டும் சம்பவியாதாம்
தொடர்மொழிப் பொருட் கபூர்வத்தன்மை யுண்டை
யின் எனின்? அற்றன்று, அவ்வப்பதப்பொரு ணினே
வுண்டாயவழி சிலபாலைய வடிவமாயும் சிலபாற்றுணிபு

வடிவமாயும் தகுதியினுணர்வு சம்பவித்தலி னென்க.
புதியரோ தகுதியினுணர்வு சாத்தவுணர்வின் கண்ணே
காரணமன்றும் தீயாற் றெளிக்கின்றனன் என்பதாதி
யின்கண்ணே தெளித்தலில் தீக்கரண முடைமையின்
மை வடிவத்தகுதியின்மைத் துணிபானே தடைபுண்
மையின் சாத்த வுணர்வின்றும். அதனபாவத் துணி
பிற்கு இலெளகீக சந்நிகர்ஷத்தா லுண்டாகாததும்
தோஷ விசேஷத்தா லுண்டாகாததும் ஆகியனான
மாத்திரத்தே தடைத்தன்மை யுண்மையின் சாத்த
வுணர்வின் பொருட்டும் தடைத்தகைமை துணியப்
பெறும். தகுதியினுணர்வுதாமதிக்கினோ சாத்தவுணர்
வுதாமதித்தல் அசித்தமாமென அறையின்றனர். ஆகா
ங்கைக்ஷ யறையப் பெறுகின்றது இதப்படு பதமேன.

எப்பதமின்றி எப்பதத்தின் சேர்க்கை யனுப
விக்கவராதோ அப்பதத்தோடு அதற்கவாய் நிலையென்
பதாம். கிரியாபதமின்றிக் காரகபதம் சேர்க்கை யுணர்
வைச் சொர்வதில்லை யென அதனோடு அதற்கவாய்
நிலையாம். உண்மையாயோ கிரியாகாரக பதங்களின்
சந்நிதானம் அண்மையானே பயன்பட்டதாகும்; ஆனால்
குடச்செயப்படு பொருண்மைப் போதப் பொருட்டுக்
குட பதப்பின் இரண்டாம் வேற்றுமை யவாய்நிலையுண
ர்வு காரணமாம்; அதனோன்குடம் செயப்படுபொருண்
மை கொணர்தல் முயல்வு என்பன வாதியிற் சாத்த

வுணர் வின்றும். “இவன் வருகின்றான் மைந்தன் அரசனது ஆள் விலக்கப்படுக” என்பதாதிபின் கண்ணோ மைந்தனோடு அரசபதத்திற்குக் கருத்தின் கவர்ச்சியானே அதனோடே சேர்க்கை யுணர்வாம்; புருடனோடு கருத்துக் கவர்ப்படினோ அதனோடே சேர்க்கை யுணர்வுண்டாதலேசாலும். கருத்துநிகழ்த்த பெறுகின்றது: பதப்போலிவலன் என.

கருத்தினுணர்வு காரணமன்றாயின் “சைந்தவத் தைக்கொண” என்புழிச்சிலபால் அசுவத்தின் சிலபால் இலவணத்தின் போதமுண்டாக லாகாதாம். கருத்தைக்கவரும் பிரகாணதிகட்கே சாத்தவுணர்வின் கட்காரணத்தன்மை யுளதாகுவென வரையற்க, அவற்றிற்குத்தொடர் பின்மையின். கருத்தினுணர்வை யுண்டாக்குந் தன்மையானே அவற்றிற்குத் தொடர் புண்டாயவழி கருத்தினுணர்வே எளிதிற் கோடலானே காரணமாகுக. இவ்வாறாகவே வேதத் தலத்தினும் கருத்தினுணர்வின் பொருட்டுக் கடவுள் கற்பிக்கப் படுகின்றார். ஓதிவைப்போன்கருத்தினுணர்வு காரணமென வரையற்க; சிருட்டிதியின் முதலில் ஓதிவைப்போனில்லாமையின். பிரளயமே யின்மையின் சிருட்டியின் முதல் என்பது எங்ஙனியலுமென வியம்பற்க. பிரளயமுளதெனப் பெருமறை கூறலின். இவ்வாறாகவே, கிளியின்மொழியின் கண்ணும் கடவுளினது கருத்தினுணர்வு

காரணமாம். பயனற்ற முயல்வாக்குங் கிளிமொழியி
லோ கற்கவைப்போனது கருத்தினுணர்வே காரண
மாம் மற்றையரோ, பல்பொருள் பயப்பதாதியிற் சில
பாலே கருத்தினுணர்வு காரணமாகும்; ஆகவே, கிளி
மொழியில் கருத்துணர் வின்றியே சாத்தவுணர்வாம்.
வேதத்தோ அநாதி யாராய்ச்சியா வினிது சோதி
க்கப்பட்ட தருக்கங்களானே பொருணிச்சயமாகு
மென்பர்.

சப்தகண்டம் முற்றும்

ஸ்மிருதியின் வகை.

முன்னர் அனுபவ ஸ்மரண வேற்றுமையானே
மதியிரு வகையென மலர்ப்பட்டது, அதன்கண்ணே
அனுபவ வகை காட்டப்பட்டது. எளிதி னுணரலாகு
மென நினைவு காட்டப்படவில்லை; அதன் கண்ணே
முன்னனுபவங் காரணமாம். இதில் சிலர், அனுபவத்
தன்மையானே காரணத் தன்மையின்றும்; மற்றோ
ஞானத்தன்மையானே; அன்றாயினே, (ஒருமுறை புண்
டாய அனுபவத்தலத்தே) நினைவிற்பின் நினைவுண்டாக
லாகாது, ஒப்பான வகையாய் நினைவானே முன் சம்ஸ்
காரம் அழிந்துபோதலின், எம்மதத்தோ அந்நினை
வானே வேறு சமுக்கார வாயிலாய் வேறு நினைவு
ண்டா மென்பர். அஃதொவ்வாதாம், யாண்டுச் சமுகா

லம் பனத்தின் பின் கடபடாதிகள் நினைவு முறையா யுண்டாகின்றதோ சகல விடயத்தை யுடை நினைவுண்டாக வில்லையோ, ஆண்டுப் பலத்திற்குச் சமூக்காரத்தை யழிக்குந் தன்மை யின்மையின் காலத்திற்கேனும் நோய்க்கேனும் முடிபாய பயனுக்கேனும் சமூக்காரத்தை யழிக்குந் தன்மை கூறல்வேண்டும், வேண்டவே முறையாயாம் நினைவின் கூடாமையின்றாமென்க. மீண்டு மீண்டுண்டாம் நினைவால் அதிதிடமாய சமூக்காரக் கூடாமையாமென வறையற்க; விரைவில் வெளிக்கிளப்பன் முற்படுதலே தாட்டியப் பதப்பொருளாகலின். ஒருபக்க நிறுவு முத்தியின்மையானே ஞானத்தன்மையானும் உண்டாக்குந் தன்மையாகுக வென வறையற்க; விசேட தருமத்தானே பிறழ்ச்சி யுணரப்படாவிடின் சாமானிய தருமத்தானே வேறோராற்றும் பெறப்படுதலுண்மையின்; மாறாயின் யாங்ஙனம் தண்டத்திற்குச் சக்கரவாயிலாய்த் திரவியத் தன்மை வடிவத்தானே காரணத் தன்மையின்றும். இடையிலுள்ள நினைவுகளின் சமூக்காரத்தை யழிக்குந் தன்மையினையத்தான் பிறழ்ச்சி யையாமென உரையாடற்க; அநந்த சமூக்கார, அதன் அழிவுகளைக் கற்பிப்பதைக் குறித்து நொய்திற் கோடலானே முடிபாய நினைவிற்கே சமூக்காரத்தை யழிக்குந் தன்மைக் கற்பனையானே பிறழ்ச்சியைய மின்மையின்.

ஸ்மிருதியின் வகைமுற்றும்.

மனோ நிருபணம்.

இஞ்ஞான்று முறையிற் கிடைத்த மனம்
நிருபிக்கப்படுகின்றது. —

இன்பமாதி யிவற்றினைக் காண்பதில்
மன்பெருங் கரணம் மனமாகுமா
லன்பஞானங்க ளீண்டொருங் காதலின்
றென்பதா லதற்கேய்து மணுமையே. (147)

இதனானே மனத்தின் மாட்டளவை காட்டிய
தாம். அங்ஙனமன்றோ? — சுகக்காட்சி, கரணத்தோடு
கூடியதாம், உண்டாகுங் காட்சித் தன்மை யுண்மை
யின், விழிபயந்த காட்சியேபோலும்; என்னு மனுமா
னத்தானே மனத்திற்குக் கரணத்தன்மைத் துணிபாம்.
அவ்வாறாயின் துக்காதிகளின் காட்சிக்கும் வேறு
கரணங்களுண்டாக வேண்டுமென வறையற்க; எளிதிற்
கோடலானே ஒன்றனுக்கே அத்தகைய சுகல சாக்ஷா
த்கார கரணமாகத் துணிபாம். இவ்வாறே சுகாதிகளின்
அசமவாயி காரணமாகிய சையோகத்திற்குப் பற்றுக்
கோடாக மனத்தின் றுணிபை யறிந்து கோடல்
வேண்டும். ஆண்டு மனத்தின் அணுத்தன்மையில் அள
வை கூறப்படுகின்றது. ஒருங்காதலின்றென ஞானங்
கள், சாக்ஷுஷ இராசனாதிகள்; ஒருங்காதல், ஒருகா
லுற்பன்னமாதல், இல்லை யென்ப தனுபவத்துணி

பாம். ஆண்டு, அறிபொறிகட்கு விடய வொற்றுமை யிருந்தபோதினும் எதனொற்றுமையானே ஒருபொறி யாலுணர்வுண்டாகின்றதோ எதனொற்றுமையின்றி மற் றவற்றானே உணர்வுண்டாகாதோ அது மனமாம். அம் மனத்திற்கு விபுத்தன்மையேல் சந்நிதான மின்மை சம்பவியாதாம் என்பதனானே மனம் விபுவன்றும். அஞ்ஞான்ற திட்ட விசேட உற்போதகத்தடையானே அவ்வுணர்வின் தடையாமென வறையற்க; அவ்வாறா யின் விழிமுதலியவற்றின் கற்பனையும் வீணும். நீண்ட தேங்குமூல் அயில்வதாதியில் பல்லுணர் வுறுபவர்க்கு யாங்ஙனம் ஒரேகாலத்திற் பலபொறி யுணர்ச்சியென் னற்க; மனம் மிகவு மிலகுவாதலின் வேகமாக அறி பொறி யொற்றுமை யுறுதலாற் பல வுணர்வுண்டாத லின். மரையிலே நூற்றின்பேதாதிபோல ஒரு காலத் துணர்வு மயலாமென்றுணர்க. மனத்திற்குச் சுருங்கி விரியும் பான்மை யுண்மையின் இரண்டி னடை விருக் குகவென வியம்பற்க; பல்லவயவ அதனழிவுகளைக் கற்பிப்பதில் அரிதிற்கோட லுண்மையின் எளிதிற்கோ டலானே அவயவமற்ற அணுருபமாய மனத்தையே கற்பித்தல் சாலும்.

மனோநிருபணம் முற்றும்.

குண நிருபணம்.

பொருள் நிருபிக்கப்பட்டுப் பண்பு
நிருபிக்கப்படும்:—

பொருளினி லுறைந்தே குணந்தொழி லிறந்து போ
வன குணங்களாவனவாம், உருவமு மிரதம் பரிசுமும்
மணமும் உறும்பரத்துவம பரத்வம், திரவமுநேய வேகமு
ழர்த்தஞ் செறிவன வறமறமோசை, யருமதி யாதிபாவனை
யயலிலமர்வ வேன்றறிஞ ரோதுவரே. (148)

பண்புமைப் பொதுமையில் அளவையென் னெ
னின்? பொருள்தொழி லயலாய பொதுமை யுடைய
தன் கண்ணே யுளதாய காரணத் தகைமை, ஒரு தரும
த்தானே வரையப்பெற்றதாம், வரையப்பெறுத காரண
த்தகைமை சம்பவியாமையின். உருவத்தன்மை முத
லியவையேனும் சத்தையேனும் ஆண்டு வரைவதா
காதாம்; குறைவு மிகுதியாய தேயங்களிற் குலவலின்.
ஆகையால் இருபத்து நான்கன் கண்ணும் தொடர்வ
தாவதொன்றை யியம்பவேண்டும், அதுவே பண்பு
மையெனத் துணியப்பெறும். பொருளைப்பற்றி யிருத்
தல் இலக்கணமன்றும்; தொழின் முதலியவற்றே அதி
வியாப்தி வருதலின். எனினும் பொருண்மை வியாப
கத்தன்மையை வரைந்து கொள்ளும் சத்தையினு
மயலாய பொதுமை யுடைமை அதன் பொருளாம்;
ஆகவே பண்புமை பொருண்மை வியாபகத் தன்மை
யை வரைந்து கொள்வதும், அஃதுடைமை பண்புக

ட்கும் உளதாமென்க. தொழின்மையேனும் பொருண்
மையேனும் பொருண்மை வியாபகத் தன்மையை
வரைந்து கொள்வதல்லவாம்; விண்முதலிய வற்றே
பொருள் தொழில் இன்மையின். பொருண்மைத் தன்
மையும் பொதுமைத் தன்மையும் பொதுமையல்லவா
மென அவற்றின் நீக்கமாம். பண்புமையின்மை தொ
ழின் முதலியவற்றும் உளதெனினும், பொதுமை
யுடைமையோடும் தொழிலினும் வேருந்தகைமையோ
டும் உற்ற பண்புமை யின்மையுணர்க. பொதுமை முத
லியவற்றிற்குப் பொதுமை யுடைமையின்றும்; தொழி
லுக்குத் தொழிலினும் வேருந் தன்மையின்றும், பொ
ருட்கு பண்புமை யின்மையின்றும் என ஆண்டதி வியா
ப்தி யில்லை யென்க. தொழிலிறந்தென்றது வடிவத்தை
வழங்கியதாமன்றி யிலக்கணமன்றும், விண்முதலிய
வற்றே அதிவியாப்தி வருதலின். ஈண்டு வேகத்தானே
நிலைபெறுத்து கையையும் குறிப்பாற்கொள்க. அமூர்த்
தங்களி லிராவென்பதருத்தம். இலக்கணமோ அத்து
ணையானும் அன்னியான்னியத் தன்மையாம், இவ்வா
றே மேலுங்கொள்க. மூர்த்தங்கள் லிராதனவாம்
என்பது பொருள்.

எண்ணது முதலியல் விபாகம்வரை யிரண்டன்
பண்ணுறுங் குணமாகுஞ் சையோக விபாகம்
எண்ணிருமை முன்னிருபிரு துக்குவமு தலாய்
நண்ணுறும் பலவினிலேனக் குணங்களை நாடே. (149)

மூர்த்தா மூர்த்த குணங்கள் என்பது பொருள். சையோக விபாக இருமை முதலியன இரண்டிலிருப்பனவாம் மும்மை நான்மை முதலனவோ மூன்று நான்கன் கண்ணே யிருப்பனவா மென்றுணர்க.

எஞ்சிடுங் குணங்களி யாவும் கைகத்திருப்பவேன்ப நெஞ்சு முன்னுறு முறுவரையோடு நேயந்தானு யஞ்சிடு திரவம்பாவ மொள்ளறமோ சையோடும் [மே. விஞ்சுபாவனை யிவ்வெல்லாம் விசேடமாங் குணங்களா

உருவம், இரதம், மணம், ஊறு, ஒருமை, அளவு, ஒரு வேற்றுமை, உயர்வு, தாழ்வு, மதி, இன்பம், துன்பம், விருப்பு, வெறுப்பு, முயற்சி, கனதை, நெகிழ்ச்சி, நேயம், சமூக்காரம், அறம், மறம், ஓசை, என்பனவாமென்றுணர்க.

மதி இன்பம், துன்பம், விருப்பு, வெறுப்பு, முயற்சி, என்பது பொருள். ஊறுவரை, உருவம், இரதம், மணம், ஊறு என்பனவாம்; திரவம், திரவத்தன்மை.

எண்ணெனு முதலத்தாழ்மை யீரூக வியல்புறு திரவ முங் கனதை, பண்ணுறுவேகம் பொதுக்குணமாகப் பகருவர் நெகிழ்ச்சி யொண்ணேயம், எண்ணெனு முதலத்தாழ்மையீரூக வியைவனவிரு பொறியுறுவ, ஒண்ணுறு முறுவரை யொலிபுறத்தி லோவ்வொரு பொறிகவர் வனவே. (151)

எண், அளவு, வேற்றுமை, சையோகம், விபாகம், உயர்வு, தாழ்வு என்பனவாம். விழியானும் தோலானும் கவரத்தகுதி யுடைமையின் என்க. உருவ முதலியவற்றிற்கு விழி முதலியவற்றைக் கவரப்படுந் தன்மை யுண்மையி னென்றுணர்க.

கனதையதிட்டம் பாவனை தாங்கவரலாகா பொறியானே, வினவு விபுவின் விசேடகுணம் விரிகாரண மில்குணத்தானே. சன்னமாகும் பாகஜமில் சனிமாறாறுவரை நேகிழ்ச்சி, கனதை யளவு நிலைபெறுத்தல் கடிது நேயமொரு பிரிவே. (152)

மதி, இன்பம், துன்பம், விருப்பு, வெறுப்பு, முயல்கை, அறம், மறம், பாவனை, ஓசை, என்பனவாம். காரண குணத்தானே காரியத்தே எக்குணங்கள் உளவாகின்றனவோ அவை காரணகுணபூர்வகங்களாகக் கழறப்பெறும் உருவமுதலியனவாம். மதிமுதலியனவோ அத்தகையனவல்லவாம், ஆன்மாதிகட்குக் காரணமின்மையின். பாகத்தாலுண்டாய உருவமுதலிய வற்றிற்குக் காரண குண பூர்வகத்தன்மையின்மையின் அபாகஜங்கள் என்பப்பட்டன 'மாறுசனி' காரணகுணத்தா லுண்டாயவை, அவ்வாறே யொருமையு மெனவுணர்க.

ஒற்றுமை பிரிவுவேக மோண்டோழி லினிலுண்டாகும் பற்றுமேய் வரையளவு பகரோரு பிருதக்பான்மை மற்றோலி நேயமற்ற சமவாயி மாண்டைப மேவும் சிற்றுயர்ச் சிறந்தபண்பு சேறியுமானிமித்தத் தம்மை. 153

தொழிலாலுளதாந் தகைமை சாதருமியமன்றும்:
 குடமுதலியவற்றே அதிவியாப்தி வருதலினுனும் சை
 யோகஜ சையோகத்தே அவ்வியாப்தி வருதலினுனும்.
 எனினும் தொழிலா லுண்டாவதன் கண்ணே யிருக்
 கும் பண்புமை வியாப்பியப் பொதுமையுடைமை, யெ
 ன்றுணர்க. இவ்வாறே பிறவிடத்தும் உய்த்துணர்க.
 (பரிசுமீண்டு வெம்மை யின்மை கவரற்பாலது) ஒருபிரு
 தக்பான்மை யென்பதன் கண்ணே பான்மையை யிரு
 பாலும் சேர்க்கவே ஒருமை வேற்றுமை யெனக்கோ
 டக்கிடக்கும், வேற்றுமைப் பதத்தானே ஏகவேற்று
 மைகூற விழைவாம். குட முதலியவற்றின் உருவவிரத
 மண மூறுகள் கபாலாதி யுருவவிரத மண மூறுகளி
 னின்று முண்டாவனவாம். இவ்வாறே கபாலாதியளவு
 முதலியவற்றிற்குக் கடாதி அளவு முதலியவற்றின் அச
 மவாயி காரணத்தன்மையாம். இங்ஙனமே ஓசைக்கும்
 இரண்டாவ தோசையைக் குறித்து அசமவாயி கார
 ணத் தன்மையாம். இவ்விதமே நிலை பெறுத்து
 தல் ஏகவேற்றுமைகட்கு முணர்க, மதிமுதலிய வற்
 றிற்கு விருப்பு முதலிய வற்றின் நிமித்தத் தன்மையுண்
 மையின் என்பது கருத்தாம்,

வெம்மையுங் கனதைவேக நெகிழ்ச்சி யொற்றுமைவி
 பாகந், தம்மிரண்டேதுத் தன்மை விபுவுடைத் தனிக்குண
 ங்கள், அம்மவொற்றுமையதாதி யவ்யாப்ய விருத்தியாகும்,
 நம்முரு விழிகொள்கட்கு நாடிடப் பொருணயக்கும். 154

அசமவாயி காரணத் தன்மையும் நிமித்த
காரணத் தன்மையுமாம். அங்ஙனமன்றோ:—வெம்மை
ப்பரிசம் வெம்மைப் பரிசத்தின் அசமவாயி காரணம்
பாகஜத்தே நிமித்தம். குருத்தன்மை, குருத்தன்மை
வீழ்ச்சிகட்கு அசமவாயி, அபிகாதமெனப் பெயரிய
சையோகத்தே நிமித்தமாம் வேகம், வேக அசை
வுகட்கு அசமவாயி, அபிகாதத்தே நிமித்தமாம்
நெகிழ்ச்சி, நெகிழ்ச்சி யசைவுகட்கு அசமவாயியாம்
சேர்ப்பதில் நிமித்தமாம். பேரிதண்ட சையோகம் சப்
தத்தே நிமித்தமாம் பேரியாகாச சையோகத்தே அச
மவாயியாம் மூங்கிற்றளமி ரண்டன் விபாகம் சத்தத்
தே நிமித்தமாம் மூங்கிற்றள ஆகாசவிபாகத்தே அச
மவாயியாம். உருவத்தன்மைப் பொதுமையோ காட்
சியாற் றுணியப்பெறும். உருவசப்தத்தைப் புலப்படுத்
தும் தோற்றநிலை யெனில்? இல்லாதொழிக உருவசப்
தப் பிரயோகம், எனினும் நீலபீதாதிகளில் தொடர்ந்
திலகும் பொதுமை விசேடம் அனுபவ சித்தமேயாம்.
உருவசப்தப் பிரயோக மிலதேனும் “நீலம் வர்ணம்
பீதம் வர்ணம்” என வர்ணசப்தத்தைப் புலப்படுத்தும்
தோற்றம் உளதேயாகும். இவ்வகையே நீலத்தன்மை
முதலியவையும் காட்சியாற் றுணியப்பெறும். ஒவ்வொ
ன்றே நீலரூபாதி வியத்திகள் என ஒருவியத்தியி லிரு
க்குந் தன்மை யுண்மையின் நீலத்தன்மை முதலியன
பொதுமை யல்லவாம் என்றறையற்க. “கறுப்பழிந்தது

சிவப்புண்டாய்து” என்பன முதலிய புலப்பாட்டால் நீலாதிகட் குண்டாயழியுந் தகைமையோடுகூடி யிருத் தலினுனே பன்மையுண்மையின்; அன்றாயினு ஒருநீல அழிவுபாட்டானே உலகத்தே அநீலமன்றோ உண்டா தல் வேண்டும். சுறுப்பின் சிவப்பின் சமவாயங்களின் விநாச உற்பத்தி விஷயமாகும் இந்த ஞானமென இயம்பற்க; பிரதீதியினுனே சமவாயப் புலப்பாடின மையின். “அதுவே இந்நீலம்” என்னும் உணர்வு நிகழக் காண்டலினுனும் எளிதிற் கோடலினுனும் ஐக்கியமாம் என அறையற்க; காட்சிக்கு அப்பொதுமை யடுத்ததன் விடயகத்தன்மை யுண்மையின் “அதுவேயிக்குர்ச்சர தேயத்தாவது” என்பது போலவாம். எளிதிற் கோடலோ காட்சியாற் பாதிக்கப்பெறும்; அன்றாயினு கடாதிகட்கும் ஐக்கிய வழக்குண்டாதலின். உண்டாயொழியு மதிக்குச் சமவாயத்தைக் கவருந்தன்மையினடைவா மென்க இதனுனே இரதமுதலியவையும் இனிதுரைக்கப் பட்டது. விழியாற் கவரப்படும் விசேட குணமென்பது பொருள். இவ்வாறே மேலும் இதுவே விரிக்கப் படுகின்றது:—கட் கேன, பொருண் பண்பு தொழில் பொதுமைகளின் விழிக்காட்சிக்கு உற்பூத உருவங் காரணமாம்.

சுக்கிலமுதலப் பலவகையாகுந் தோயமுற்பர வணுவதனில், சிக்கஃதழி விலயவினி லேதுச் செறிந்திடு மிரதமோரசனை, நக்குறு மதுர முதற்பல வகையாம் நாடிடரச

னையி னுதவி, நெக்கழிவாதி முன்னெனக் கிராணநின்
றறிவது மணமெணுநீ. (155)

அவ்வுருவமும் வெளுப்பு நீலம் மஞ்சள் சிவப்பு கறு
ப்பு சித்திராதி வேற்றுமையானே அநேக வகையாம்.
அற்றேல், சித்திரம் வேற்றுருவம் ஆவது யாங்ஙன
மாங்கொல்? இவ்வாறும், நீலபீதாதி யவயவங்களாற்
றொடக்குறும் அவயவி உருவமற்றதெனவோ தவொண்
னாதம், காட்சிப்படாதென வாதலின், வியாப்பிய விரு
த்தி நீலாதிகளுண்டாகின்றன வென்பதாகவு மின்றும்;
பீதவரைவானும் நீலப்புலப்பாட்டின் வழக்காமாதலின்.
அவ்யாப்ய விருத்தி நீலாதிக ளுண்டாகின்றன வென
லுமேலாதாம்; வியாப்பிய விருத்திப் பொதுமையோடு
ற்ற பண்புக்கட்கவ்யாப்பிய விருத்தித் தன்மையேல்
முரண்பாடுண்டாதலின். ஆகையால் பலபொதுமைக
ளோடுற்ற உருவங்களால் அவயவியின் மாட்டு விஜா
தீயமாய சித்திர உருவம் தொடங்கப் படுமென வுண
ர்க. ஆதலினுனே சித்திரமொன்றென் றனுபவமுமுண்
டாகின்றது, பல்லுருவக் கற்பனையானே மிகைபடக்கோ
டலேயா மென்றுணர்க. இவ்வாறாகவே நீலாதிகட்குட்
பீதாதியின் றொடக்கத்தே தடைத்தன்மைக் கற்பனை
யானே அவயவியின் கண்ணே பீதாதிகளி லுற்பத்தியி
ன்றும். இதனானே ஊறுங் கூறியதாகும். இரத முதலி
யவையும் அவ்யாப்ய விருத்தியன்றும்; மற்றோ, பல
பொதுமையோடுற்ற இரதமுடையவயவங்களாற் றொ

டக்குற்ற அவயவியின்கண்ணே இரதமின்றேனும் கோ
தின்றும். ஆண்டு, இரசனையானே அவயவ இரதமே
கவரப்பெறும் இரசனேந்திரியாதிகட்குப் பொருட்கவ
ர்ச்சியின் கண்ணே ஆற்றலின்மையின் அவயவி நீரச
த்தன்மையோடுற்றும் கோதின்மையி னென்க. புதிய
ரோ ஆண்டவ்யாப்ய விருத்தியே பலவடிவம் நீலாதிக
ட்குப் பீதாதிப் பிரதிபந்தகத்தன்மையைக்கற்பிப்பதில்
அரிதிற்கோட லுண்மையின். அதனானே 'லோகிதமெ
துதான் வருணத்தானே, ஆகியமுகத்தும் வாலிலும்
பாண்டாம், ஏகுறு குரத்தினுங் கோட்டினும் வெரு
மை, ஆகியவிடபம் நீலமதென்ப" என்பனமுதலிய நூலு
மியையு மென்க. வியாப்பிய அவ்வியாப்பிய விருத்திப்
பொதுமையோடுற்ற இரண்டிற்கு முரணுமென மொழி
யற்க; அளவை யின்மையின். எளிதிற்கோடலானே ஏக
ரூபமென வியம்பற்க; அனுபவப்பகை யணுகலின்; மா
றாயினோ குடமுதலியவற்றிற்கு நொய்திற்கோடலானே
ஐக்கிய மாகுமென்க. இதனானே பரிசமுதலியவையும்
இனிதியம்பப்பட்டதென வியம்புகின்றனர். நீர்ப்பரமா
ணுவினும் தீப்பரமாணுவினும் உருவம் நித்தியமாம்,
மட்பரமாணுவினுருவமோ நித்தியமல்லவாம் பாகத்தா
னே வேற்றுருவ முண்டாதலின். குடத்தின்பாகத்தின்
பின் அதனவயவம் அபக்குவமா யுண்டாகின்றதென்ப
தின்றும், சிவப்புக்கபாலத்தின் கபாலிகை நீல அவயவ
முடையதா யாவதின்றும். இம்முறையேபரமாணுவின்

கண்ணும் பாகந் துணியப்பெறும். அயலாய நீர் தீப்
பரமானுக்களின் உருவத்தினும் வேறாய உருவம் வே
றேதுவை யுடையதும் உண்டாவதுமாம். இரதமியம்பப்
படுகின்றது இரதமோ வென. இராசன ஞானத்தே இர
தம் காரணமென்பது பொருள். முன்னென, நீர்ப்பர
மானுவில் இரதம் நித்தியம் அயல் எல்லா இரதமும்
அழிவுடையதா மென்பது பொருள். மணம் நிரூபிக்கப்
படுகின்றது:—கிராணமென.

உதவியு மதற்கேன்கு தீதேன்னு வபயமா முறுறுந்
துவக்கால், உதவியுமதற்கே யொழிவேப்பதட்ப முஷ்ண
சீதம தேனமுன்றும், கிதியினிற் கடினமுதலன முனம்
பொற் கெடிலதாதிபா கஜத்வம், கிதியினி லிவைக்கின்
றயலெங்கு மாண்டும் கீழ்ணுப்பாகஞ் சீர்த்தியரே. (156)

உதவியும், கிராணத்தாலுண்டா முணர்விற்
குக் காரண மென்பது பொருள். மணமியாவும் அழிவு
டையனவேயாகும். பரிசம் நிரூபிக்கப்படும்:—ஊறு என,
ஊறுலாங் காட்சியில் ஊறு காரண மென்பதுபொருள்.
மண்ணிற்கு வாயுவிற்கும் ஊறு வெப்பதட்பமற்றதாம்.
நீர்க்குத் தட்பமாம், தீக்கு வெப்பமாம். கடினமிருதுப்
பரிசம் மண்ணிற்கே யென்பது பொருள். கடினத் தன்
மை முதலியவையோ சையோகத் திருப்பதாகிய பொ
துமை விசேட மன்றும்; விழியாற் கவரப்படு மடைவா
தலின். முனம்போல், நீர்தீகாற்பர மாணுப் பரிசம்நித்

தியமாம், அதனினும் வேறு பரிசமோ அறித்தியமா
மென்பது பொருள். இவைக்கு, உருவ இரதமணனுறு
க்கட்கு. அயலின்று, மண்ணின் உருவ இரதமணப்பரிசு
மாறு பாடே அழலின் சையோகத்தாற் றேற்றும்;
நூறுவகையா யழற்றினும் நீர் முதலியவற்றே உருவ
முதலியன மாறுபடுவதின்றும். நீரத்தே நறுநாற்ற
மும் வெம்மையும் உடன்பா டெதிர்மறைகளால் உபா
தியா லாயதெனத் துணியப்பெறும்; கான்மட் கட்குத்
தட்ப ஓறுபோலும். ஆண்டும், மட்களினுள்ளும் பரமா
ணுவின் கண்ணே உருவாதிகளின் பாகமெனவை சேடி
கர் வழங்காநிற்பர். அவர்களது கருத்து வருமாறு:—
அவயவியாற்றடைப்பட்ட அவயவங்களிற் பாகமுண்டா
காதாம்; ஆனால் வன்னிசையோகத்தானே அவயவிகள்
அழிவுற்றபோது சுதந்திரமாகிய பரமாணுக்களிற் பாக
மாம்; மீண்டும் பக்குவப்பரமாணுசையோகத்தானே து
வியணுகாதி முறையானே மீண்டு மகா அவயவிவரையு
ற்பத்தியாம். தேயுவினுடை அதிவேக வயத்தான் முற்
கூட்ட அழிவு விரைவில் வேறுகூட்டத் தோற்றமும்
ஆம். ஈண்டுத்து வியணுகாதி அழிவு தொடங்கி எத்து
ணைக்கணங்களால் மீண்டுண்டாதலின் உருவமுதலியன
வுடையதாகு மெனச்சீட மதித்தெளிவின் பொருட்டுக்
கணப்பிரக்கிரியை காட்டப்படும். ஆண்டுவிபாக ஜன்
னிய விபாகத்தை யுடன்படாவிடின் 9 கணங்களாம்;
உடன்படினோ விபாகம் சிறிதவாவுடன் விபாகத்தை

புண்டாக்கும், அவாவின்றியதற் கத்தன்மையேல்
 தொழிற்றன்மையாம். சையோக விபாகங்களின் அவா
 வற்ற காரணம் தொழிலென்ப தாகவே வைசேடிக
 சூத்திரமாம். தனக்குப் பின்னுண்டாம் வேறு பாவத்
 தின் அவாவின்மை அதன் பொருளாம்; மாமுயிளே
 தொழிற்கும் பிற்சையோகத்தைப் பிறப்பிப்பதில் முற்
 சையோக அழிவினவாவிருத்தலின் அவ்யாப்தியா
 மென்ப. ஆண்டு, பொருளைத் தொடங்கிய சையோக
 அழி வடையடுத்த போழ்தையவாவி விபாகஜன்னிய
 விபாகமுண்டாயின் 10-க்கணங்களாகும். இனிப்பொரு
 ளழிவடையடுத்த போழ்தையவாவி விபாக ஜன்னிய
 விபாகமா மேலாயின் 11 கணங்களாகும். அங்ஙன
 மன்றோ:—இனி 9-கணங்கள், அழலின் ஒற்றுமையா
 னே பரமாணுவின் கண்ணே தொழில், அதன்பின்
 வேறு பரமாணுவோடு விபாகம், அதன்பின் தொடக்
 குஞ் சையோக அழிவு, அதன்பின் துவியணுக அழிவு
 (1) அதன்பின் பரமாணுவின் கண்ணே கருமை முத
 லியவற்றின் அழிவு (2) அதன்பின் சிவப்புமுதலியவற்
 றினுற்பத்தி (3) அதன்பின் பொருட்டொடக்க அனு
 கூலமாகிய தொழில், (4) அதன்பின் விபாகம் (5) முற்
 சையோக அழிவு (6) அதன்பின் தொடங்குங் சையோ
 கம் (7) அதன்பின் துவியணுக உற்பத்தி (8) அதன்
 பின் சிவப்பு முதலியவற்றின் உதயம் (9) அற்றேல்கரு
 மை முதலியவை யழிவுறுங் கணத்தாதல் சிவப்புண்

டாங்கணத்தாதல் பரமாணுவின் கண்ணே பொருளைத்
தொடங்கும் அனுகூல வினையுளதாகுகவெனின்? அற்
றன்று அக்கினி சைபுக்தமாகிய பரமாணுவின்
பாலுளதாந் தொழிலழிவுருமலாதல் குணமுண்டாத
லொழிந்தாதல் ஆண்டுப் பரமாணுமாட்டு வேறுவினை
யின்மையின் தொழிலுடையதில் வேறுதொழி லுண்
டாகாமையின் 'குணமற்ற பொருளின்கண்ணே பொரு
ட்டொடங்கற் கனுகூலமாகிய . தொழிலுளதாகாமை
யானும் என்க. எனினும் பரமாணுவின்கண்ணே க்ரு
மை முதலியவற்றின் நீக்க சமகாலத்தே சிவப்பு முத
லியவற்றி னுதயம் ஆமெனின் அற்றன்று, முன்னுரு
வமுதலியவற்றின் றுவம்சத்திற்கும் வேற்றுருவத்தே
ஹேதுத்தன்மை யுண்மையின் என 9 கணங்களாம்.
இனி 10-க்கணங்கள்:- அதுவும் தொடங்குஞ் சையோக
அழிவடையடுத்த போழ்தை யவாவி விபாகத்தானே
விபாகமுண்டாம்போதுஆம் அங்ஙனமன்றோ:- அக்கினி
சையோகத்தானே துவியணுகத்தைத் தொடங்கும்பர
மாணுவின் கண்ணே தொழிலாம், அதன்பின் விபாகமாம்.
அதன்பின் தொடங்குஞ் சையோக அழிவாம், அதன்
பின் துவியணுக அழிவு விபாகஜ விபாகங்கள் (1) அத
ன்பின் கருமையழிவு பூர்வ சையோக அழிவுகள் (2)
அதன்பின் சிவப்பினுதய பிற்சையோகங்கள் (3) அத
ன்பின் அக்கினிநோதனத்தாலுதயமாய பரமாணுவின்
ொழிலழிவு (4) அதன்பின் அதிட்டமுடை ஆன்மசை

யோகத்தானே பொருளைத் தொடங்கற்கனுகூலமாகிய தொழில் (5) அதன்பின் விபாகம் (6) அதன்பின் முற்சையோக அழிவு (7) அதன்பின் தொடங்குஞ் சையோகம் (8) அதன்பின் துவியணுக வற்பத்தி (9) அதன்பின் சிவப்பு முதலியவற்றின் உற்பத்தி (10) என 10-க் கணங்களாம், இனி 1.1 கணங்கள்:—வன்னி சையோகத்தானே பாமாணுவிற்றொழில், அதன்பின் விபாகம், அதன்பின் பொருளைத் தொடங்கும் சையோக அழிவு, அதன்பின் துவியணுக அழிவு (1) அதன்பின் துவியணுக அழிவடையடுத்த போழ்தையவாவி விபாகஜ விபாக கருமையழிவுகள் (2) அதன்பின் முற்சையோக அழிவு சிவப்புதயங்கள் (3) அதன்பின் பிற்சையோகம் (4) அதன்பின் அக்கினி நோதனத்தா லுளதாய பாமாணுவின் தொழிலழிவு (5) அதன்பின் அதிட்டமுடையான்ம சையோகத்தானே பொருளைத் தொடங்கற்கனுகூலமாகிய தொழில் (6) அதன்பின் விபாகம் (7) அதன்பின் முற்சையோக அழிவு (8) அதன்பின் பொருளைத் தொடங்கும் பிற்சையோகம் (9) அதன்பின் துவியணுக உற்பத்தி (10) அதன்பின் சிவப்பு முதலியவற்றின் உதயம் (11) என்பதாம். இடையிலுள்ள ஓசைபோல அக்கினிசையோக மொன்றானே உருவ அழிவு சிவப்புதயங்களின்றும் அத்துணை ஞான்று ஓரழல் திரமாயிரமையின்; மேலும் உண்டாக்குவதே யழிப்பதாயின் அழிவுற்ற வருவ முதலியவற்றே

அழலொழியின் உருவமற்றதாக நீள்போழ்து பரமா
 ணுவிருக்கும் அழிப்பதே யுண்டாக்குவதாயின் சிவப்பு
 தயத்தே அவ்வழலுழியில் சிவப்புத்தரத்தன்மை யா
 காதாம். இனி 5 கணங்கள்: இவ்வகையே வேறு பர
 மாணுவின் மாட்டுத் தொழிற் சிந்தனத்தானே ஐந்தா
 வது முதலிய கணத்தும் பண்புண்டாம். அங்ஙன மன்
 றே:—ஒரு பரமாணுவின் கண்ணே தொழில் அதன்
 பின் விபாகம், அதன்பின் தொடங்குஞ் சையோக
 அழிவு வேறு பரமாணுத்தொழில்கள், அதன்பின்னோ
 துவியணுக அழிவு, வேறு பரமாணுவின் ரொழிலாலுள
 தாகிய விபாகம் என்பது ஒரு காலமாம்(1) அதன்பின்
 கருமை முதலியவற்றின் அழிவு விபாகத்தானே முற்
 சையோக அழிவு என்பது ஒரு காலமாம் (2) அதன்
 பின் சிவப்புதயம் பொருட்டொடங்குஞ் சையோகம்
 என்பது ஒரு காலமாம் (3) பின் துவியணுக வுதயம்
 (4) பின் சிவப்புதயம் (5) என்பன 5 கணங்கள். இனி
 6 கணங்கள்: பொருளழிவின் சமகாலம் வேறுபரமா
 ணுவின் கண்ணே தொழிற் சிந்தனத்தானே ஆளுவதில்
 பண்புதயமாம். அங்ஙனமன்றே:—பரமாணுவின் ரொ
 ழிலானே வேறு பரமாணுவின் விபாகம், அதன்பின்
 தொடங்கும் சையோக அழிவு, பின் துவியணுக அழிவு
 வேறு பரமாணுவின் ரொழில் பின் கருமையழிவு வேறு
 பரமாணுவின் ரொழிலா லுளதாகிய விபாகம் (2)
 அதன்பின் சிவப்புதயம் வேறு பரமாணுவின் கண்ணே

முற்சையோக அழிவு (3) அதன்பின் வேறு பரமாணு
வின் சையோகம் (4) அதன்பின் துவியணுக வுதயம்
(5) பின் சிவப்புதயம் (6) என 6 கணங்கள். இனி
7 கணங்கள்: இவ்வாதே கருமையழியுங் கணத்தே வே
றுபரமாணுவிற் ரெழிற் சிந்தனத்தானே 7 கணங்க
ளாம், அங்ஙனமன்றோ:-பரமாணுவின் கண்ணைத் தொ
ழில், அதன்பின்வேறு பரமாணுவோடு விபாகம், அதன்
பின் தொடங்குஞ் சையோக அழிவு அதன்பின் துவிய
ணுக அழிவு (1) அதன்பின் கருமை முதலியவற்றின்
அழிவு வேறு பரமாணுவின் ரெழில்கள் (2) அதன்
பின் சிவப்புதயம் வேறு பரமாணுவின் கண்ணைத் தொ
ழிலாலுளதாம் விபாகம் (3) அதன்பின் வேறு பரமா
ணுவோடு முற்சையோக அழிவு (4) அதன்பின் வேறு
பரமாணுவோடு சையோகம் (5) அதன்பின் துவியணு
கஉற்பத்தி (6) அதன்பின் சிவப்புதயம் (7) என்பன
7 கணங்கள். இனி 8 கணங்கள்: இவ்வாதே சிவப்
புதய சமகாலம் வேறு பரமாணுவின்பாற் ரெழிற்
சிந்தனத்தானே 8 கணங்கள், அங்ஙனமன்றோ:-பர
மாணுவின் கண்ணைத் தொழில் அதன்பின் வேறுபரமா
ணுவிபாகம், அதன்பின் ரெடங்குஞ் சையோக அழிவு,
அதன்பின் துவியணுக அழிவு (1) அதன்பின் கருமை
யழிவு (2) அதன்பின் சிவப்புதய வேறு பரமாணுத்
தொழில்கள் (3) அதன்பின் வேறு பரமாணுத் தொழி
லாலுளதாகிய விபாகம் (4) அதன்பின் வேறு பரமாணு

நியாய சித்தாந்த முக்தாவலி யென்னும் உரையும். 149

வின் கண்ணே முற்சையோக அழிவு (5) அதன் பின்
வேறு பரமானுச்சையோகம் (6) அதன்பின் துவிய
ணுக வுதயம் (7) பின் சிவப்புதயம் (8) என்பன 8-க்
கணங்கள்.

கவுதமர் மதத்திலிருமையாமணுமுற் கண்ணினு
நண்ணு மெண்ணியினி, விவகரித் திடலாலேது வேண்
ணிக்கைவிரியு நித்தியத்தினித்தியமாம், இவணுறு மோரு
மை யநித்தியத் தநித்தமிருமை முற்பரார்த்த மீருகக், கவு
மவாமதியா லாயிடும் பலவைக் கதுவிப்பர்யாப் தமே
ன்றிவோர். 5/

நையாபிகர துமதத்தே துவியணுகாதி யவயவியி
ன்கண்ணும் பாகமாம். அவர் தங்கருத்து வருமாறு:—
அவயவிகட்கு நற்றுளைப்படான்மை நண்ணலின் வன்னி
யின் உட்புகுந்த சூக்குமமாகிய அவயவங்களால் தடை
பட்ட அவயவங்களிலும் பாகம் பகைபடுவதின்றும்.
வைசேடிக மதத்தே அளவறு மவயவி அதன் அழிவு
களைக் கற்பிப்பதில் அரிதிற் கோடலானு மென்க. இவ்
வாளுகவே “அஃதிக்குடம்” என்பதாதிப் பிரத்திய
பிஞ்ஞையும் பொருத்த முடைத்தாம். யாண்டுப் பிரத்
திய பிஞ்ஞையின்றாமோ ஆண்டவயவியழி வுறினும்
உடன்படப்படும் என்பதாம். எண்ணிக்கையை நிரூபிக்
கும் பொருட்டியம்பப் படும்:—எண்ணியென.

எண்ணும் விவகாரத்தின் சிறந்த காரணம் எண்ணிக்கை யென்பது பொருள். நித்தியத்தில், பரமானு முதலியவற்றே; ஒருமை அழிவற்றதாம். அநித்தி யத் தே, குடமுதலியவற்றே; ஒருமை அழிவுற்ற தென்பது பொருள். இருமை முதலியவை வியாசச்சிய விருத்தி யாய எண்ணிக்கை, அவாமதியாலுளதர்வது இருமை முதலியவற்றின் சமவாயம் தனித்தனி குடமுதலிய வற்று மிருக்கின்றதென்றாலும் ஒன்று இரண்டு என்னு முணர்ச்சி யின்மை யினுனும் ஒன்று இரண்டல்ல என் னுமுணர்ச்சி யுண்மையினுனும் இருமை முதலியவற் றிற்குப் பரியாப்திவடிவ ஒரு சம்பந்தம் அநேகத்தை ப்பற்றியதா யங்கீகரிக்கப்படும்.

நசைமதி யொழிவினானே நாசமா மவற்றினுக்கு
நசைமதி யென்பதாகும் பலவொருமை களிநாட்டம்
இசையள விதேற்கேது விரும்பரி மாணம் பேதம்
மசியணுத் தீர்க்கத்தோடு மகத்துவங் குறுக்கமாமே. 58

முதலில் அவாமதி, அதன்பின் இருமை யுதயம், அதன்பின் விசேஷண ஞானம் இருமைத் தன்மை நிர் விகற்பரூபம், அதன்பின் இருமைத்தன்மை யடையடு த்தகாட்சியும் அவாமதி யொழிவும், அதன்பின் இரு மையிரிவு; எனவாம். அயலுணர்வு இருகணமாத்திரத் திருப்பதாம், தக்கனவாய விபுவின் சிறந்த பண்புக்கட் குத் தமக்குப் பின்னிருக்கும் பண்பாலழிவுபடுந் தன்

மை யுண்மையின்; எனினும், அவாமதிக்கு முக்கணத் திருக்குந் தன்மை கற்பிக்கப்பெறும்; அன்றாயினே, நிர்விகற்பமாகிய காலத்தே அவாமதியழிந்த பின்னி ருமைக்கே யழிவாம் இருமைக் காட்சியின்றும் அந் ஞான்று விடய மின்மையின், இருப்பதற்கே விழி முத லிய வற்றானே உணர்வுண்டாதலையுடன் பட்டிருத்த லின். ஆகையால் இருமைக்காட்சி முதலியவை அவா மதியை யழிப்பன வெனக்கற்பிக்கப்படும். அவாமதி யழிவானே யாங்ஙனம் இருமையழிவு என இயம்பற்க; மற்றொரு போழ்தில் இருமைக்காட்சி யின்மையின். அவாமதி அதனையுண்டாக்குவதாம், அதனழிவு மற்ற தை யழிப்பதாமெனக் கற்பிக்கப்படும். அதனானே அப்பருடனை யடைவுற்றதாய அவாமதியா லுளதாகிய இருமை முதலியவை அதனானே கவரப்பெறும் எனக் கற்பிக்கலாகும். அவாமதிக் கிருமைக் காட்சியில் கார ணத்தன்மை யுளதாகுகவென வுரையாடற்க; எனிதி ற்கோடலானே இருமைக்குக் காரணமாதலே தகுதி யாகு மாதலினென்றுணர்க. பொறிக்குப் புலப்படாத இருமையனு முதலியவற்றே அவாமதி யோகிகட் காம், சிருஷ்டி முதற்காலத்திருக்கும் பரமானு முதலி யவற்றே ஈசகர சம்பந்தமாகிய அவாமதி அயற் பிர ஹ்மாண்டத்திருக்கும் யோகிகளின் அவாமதியேனும் இருமை முதலியவற்றின் காரணமாம். அவாமதி யா தாமெனக்கடா நிகழவிடை:—பலவென.

“இஃதொன்று இஃதொன்று” என்னும் வடிவ-
மா மென்பது பொருள். இஃதோ உணரற்பாலதாம்:--
ஒருமை யுணர்வு நியதமின்றி யுண்டாந் தலத்தே மும்
மை முதலிய வற்றின் வேறுகிய பன்மை யெண்ணிக்
ணிக்கையுண்டாம்; சேனைவன முதலியவற்றே போ-
லும் என்பர் கந்தலீகாரர். ஆசாரியரோ மும்மை முத-
லியவற்றையே பன்மையென் றதைவர்; அறைபடவே
மும்மைப் பன்மை முதலியவற்றின் வியாபிகையாய்
பன்மைப் பன்மைப் பொதுமை வேறுவதின்றும்;
சேனைவன முதலியவற்றே யுளதாயினும் மும்மை
முதலியவற்றே மும்மைத் தன்மை கவரமைதோடத்
தானென்க; இங்ஙனாகவே “இதனினும் அதிக தர-
மிச்சேனை” யென்னுந் தோற்றம் பொருந்துகின்றது
பன்மைக்கு வேறு எண்ணிக்கைத் தகைமை யுளதா-
யின் அதன் ஞாதம்மிய மின்மையின் பொருந்தா-
தென வெண்ணித்துணிக. அளவு நிரூபிக்கப்படும்:--
பரிமாணமென: அளவிடும் விவகார அசாதாரண
காரணம் பரிமாண மென்பது பொருள். அது, அணு-
மகத்து நீட்சி குறைவு என நால்வகைத்தாம்.

அரித்தியத் தஃதரித்த மாகுரித் தத்தேரித்தஞ்
சரித்திஞ் சங்கையான ளவுபிர சயத்திணையும்
அரித்தமீரணுக முன்னிலதன்பிறப் பெண்ணிணே
சரித்திஞ் கடங்கடம்மிற் றகுமள வளவிணே. 59

அஃது, பரிமாணம்; நித்தியம் என்பதன் கண்ணே பரிமாண மென்பது சேரும், சனித்திடு மென்பதன் கண்ணும் பரிமாண மென்பது பின்னொடரும். அறித்த மென்பது முன்னோடு மன்னுவயமாம்; ஆகவே அறித்திய பரிமாணம் எண்ணிக்கையா னுண்டாயது அளவானுண்டாயது பிரசயத்தா னுண்டாயது என்பது பொருளாம். அவற்றுள் எண்ணிக்கையா னுண்டாய தியம்பப்படுகின்றது:—அறித்தமென.

இருமையணு மும்மை யணுக்களின் அளவைக் குறித்துப் பரமானுவி னளவாதல் இருமையணுவி னளவாதல் காரண மாகாதாம்; அளவிற்குத் தன் னொப்பாய பொதுமையோடுற்ற மேன்மையாய அளவை யுண்டாக்குந் தன்மை யுண்மையின். துவியணுகத்தின் அணு வளவோ பரமானுவின் அணுத்தன்மையைக் குறித்து மேன்மையதன்றும். திரிசரேணுவின் அளவோ சஜாதீய மல்லவாம். அதனானே பரமானு விற்பால் இருமை யெண்ணிக்கை துவியணுக அளவிற்கும், துவியணுகத்தே மும்மை யெண்ணிக்கை திரிசரேணு அளவிற்கும் அசமவாபி காரண மென்பது பொருள்.

அளவாலுளதாம் அளவறையப் படுகின்றது:—சனித்திடுமென. குட முதலியவற்றி னளவு கபால முதலியவற்றி னளவா லுண்டாயதாம்.

பிரசயத்தா லுண்டாவதைக் கூறுவான்
பிரசயம் பேசப் பெறும்:—

பிரசய சிதிலமென்னும் பெயர்ச்சையோ கத்தா
னுண்டாம், அரியபஞ்சாதி தன்னி லளவுபற் றழியிலே
கும், பிருதக்குத் தகைமை சங்கை யெனவுணர் பிருதக்
கேது, தரியசம் சர்க்காபாவந் தன்னினீ தடங்கிடாதால்.

அளவு, பற்றுக் கோட்டி னழிவானே அழிவதாம்
எனப் பகரப்படுகின்றது:—பற்றழியிலேன. அதாவது
அளவிற்கேயா மென்றுணர்க. அவயவி யழிவு யாங்ங
னம் அளவை யழிப்பதாகும், அவயவி யிருந்தபோதி
னும் மூன்று நான்கு முதலிய பரமானுக்களைத் தள்
ளினும் அவற்றைக் கொள்ளினும், அவயவியின் பிரத்
திய பிஞ்ஞான முளதாயினும் வேறு அளவிற்குக்
காட்சியிற் றுணிவுபே றுண்மையின் எனச்சொல்லற்க.
பரமானுவைத் தள்ளில் துவியணுகத்தினது அழிவை
இன்றி யமையாதுடன் படவேண்டும், அதனழி வெய்
துழி திரியணுக அழிவாம் என்னும் முறையானே
மகா அவயவியின் அழிவு இன்றி யமையாததேயாம்,
அழிப்பதிருப்ப உடன்படாத மாத்திரையானே அழி
வை நீக்கல் முடியாததே யாகுமன்றோ; தேக முதலிய
வற்றே அவயவம் வளருங்கால் அசமவாயி காரண
அழிவு இன்றியமையாத தாதலின் அவயவி யழிவு
இன்றி யமையாததேயாம். படமழிந் துழியும் வேறு

நூற்சை யோகத்தான் அளவினதிகத் தகைமை ஆகா
 தென வறையற்க; ஆண்டும் வேமா முதலிய அபிகாத
 த்தானே அசமவாயி காரணநூற் சையோக அழிவால்
 வத்திர அழிவு இன்றி யமையாததேயாமன்றோ.
 அன்றியும், வேறு நூற்கு அவ்வாடை யவயவத் தன்
 மையுளதேல் முன்னவ்வாடையே இலதன்றோவாம்;
 வேறுநூல் வடிவகாரண மின்மையின், வேறு
 நூற்கு அவயவத் தன்மையிலதா மேலோ அதனால்
 அளவின் அதிகத்தன்மை யின்றும்; சையுத்தமாகிய
 வேறு பொருட்போலும். ஆகையால் ஆங்கு, வேறு
 நூற்சையோக மெய்தினோ முன்னாடை யழிவாம், பின்
 வேறாடை யுதயமாம் என ஒருதலையாய்க் கோடல்
 வேண்டு மென்க. அவயவிக்குப் பிரத்தியபிஞ்ஞான
 மோ ஒப்பாய பொதுமை யுற்றமையினோனே தீபச்சுடர்
 முதலிய போலாமென வுணர்க. முன்னால்களே வேறு
 நூற்குதவி யாதலின் முன்னாடை யிருப்பவே வேறா
 டை தொடங்கலாமெனக் கூறற்க; மூர்த்தங்கள் சம
 தேயத்திருத்தல் முரணாதலின். ஆண்டாடை யிரண்ட
 சம்பவமாதலின், ஒரு காலத்தே பலபொருட் டோற்று
 மென்றலும் ஆண்டுவாதை யெய்தலின். ஆகலின்
 தடையாய முற்பொருள் அழிவெய்தின் மறுபொரு
 ளுற்பத்தியாம் என்பதனை யொருதலையாயுடன்பட
 வேண்டியதேயாகும். பிருதக்குத் தன்மை நிரூபிக்கப்
 படுகின்றது:—பிருதக்கென.

பிருதக்குணர்வின் சிறந்தகாரணம் பிருதக்குத் தகைமைமயாம். அதன் நித்தியத்தன்மை முதலியன எண்ணிக்கை போலவாம் அங்ஙனமன்றோ:— நித்தியங்களில் ஒருமை நித்தியமாம் அநித்தியங்களில் அநித்தியம். அழிவுறு மொருமையோ பற்றுக்கோட்டி நிரண்டாவது கணத்தேயுண்டாம் அதனழிவா லழிவெய்தும்; அவ்வாறே ஏகவேற்றுமையுமாம். இருமை முதலன போலும் இருபிருதக்குத் தகைமை முதலியனவுமாம் என்பது பொருள்.

அற்றேல் ‘இஃதிதனினும் வேறு’ என்பதாதிதின் கண் ஒன்றொன் றன்மையிலங்கு கின்ற தாதலின் யாங்ஙனம் பிருதக்குத் தகைமை வேறு பண்பென உடன்படலேலும்? உளதாகுக வேற்றுமை ஒன்றொன்றன்மை வேண்டாம் என விளம்பற்க; உருவம் குடமன்று என்னுந் தோற்றமுண்டாகா தொழியவன்றோ வேண்டும். உருவத்தே குடமுடிவுடை வேற்றுமை யாகிய வேறு பண்பிலதாகும், குடத்தே குடமுடிவுடை வேற்றுமையு மில்லையாகும். இருந்தாலன்றோ பரம்பரைச் சம்பந்தங் கற்பிக்கலாகும் என்பதனாற் கூறப்படுகின்றது:—அசம் சர்க்காபாவந் தன்னினென.

இதனினும் பிருதக்கீதன்றென்று கோண்டிலங்கலேதான், திதவயலடையாவற்றிற் றிகழடை வேசையோகம், விதமும்மை யிதுதா னென்றன் வினையினிற் பிறத்தலாதி, மதமிருவினையிலாதன் மற்றஞ்சை யோகத்தாதன்.

மலையினிற் பருந்துசேரன் மறிதலை யுடைகபால,
விலைதருச் சையோகத்தாலிசைகட தருச்சையோகம்,
அலைவினைவர லிரண்டாமபிகாத நோதனந்தான், ஒலியி
னி்லுதித்தலாதி யாசையி லுதியா மற்றே. 62

அற்றேல், ஓசை விலக்கணத் தன்மையே யன்றிப்
பொருள் விலக்கணத் தன்மையின்றும் எனின்? அற்ற
ன்று, பொருள் வேற்றுமையின்றிக் குடத்தினும்வேறு
என்பதேபோலக் குடம்படமல்ல என்பதன் கண்ணும்
ஐந்தாம் வேற்றுமையாதல்வேண்டும்; ஆதலின் எப்
பொருள் யோகத்தே ஐந்தாம் வேற்றுமையோ அப்
பொருள் நஞ்ஞின் பொருளாய ஒன்றொன்றன் மென்
பதினும் வேறாயமற்றைய பண்பே யாமெனக் கற்பிக்க
ப்படும் என்றுணர்க. சையோகம் சாற்றப்படுகின்றது:-
அடையாவற்றினென, அது பிரிக்கப்படுகின்றது. வித
மேன. இது சையோகம். பிரிவுபட்ட வுணர்வின் சிற
ந்த காரணமாகிய விபாகம் விளம்பப்படும்:-விபாகமேன

தோதுவிபா கமுமுன் ருதுந் தோழிலோன்றி லிரண்
டிற்றோன்றல், ததுவிபாகத்திலாதல் தக்கதுமிரண்டிங்
கேது, நிகழுமாத் திரவி பாகநின்றறல் நிறுவவ்வேதுப்,
புதமஹே துவின் விபாகப் பொகுட்டினிற் போந்ததாமே.

உதாகரணமோபருந்து மலையினின்றும் பிரிந்து
போதலாதியை முன்போன்றுணர்க. மூன்றாவ தாயவி

பாகஜ விபாகமும் காரணமாத்திர விபாகத்தாலாயதெனவும், காரணாகாரண விபாகத்தா லாயதெனவும் ஆம். முதலாவதாண்டு: யாண்டுக் கபாலத்தே தொழில், பின் இருகபால விபாகம், பிள்குடத்தைத் தொடங்குஞ் சையோக அழிவு, பிள்குட அழிவு, பின் அக்கபால விபாகத்தானே தொழிலோடு கூடிய கபாலத்திற்குக் ககனவிபாகமுண்டாம், பின் ககனசையோக அழிவு, பின்பிற்பேய சையோகம், பின்தொழிலழிவு என் பனவாம்.

அத்தொழிலானே யாங்ஙனம் வேறு தேய விபாகம் உண்டாகாதென வுரையாடற்க; ஒரு தொழிற்கு, தொடங்குஞ் சையோக விரோதியாய விபாகத்தை யுண்டாக்குந் தன்மையும், தொடங்காச் சையோக விரோதியாய விபாகத்தை யுண்டாக்குந் தன்மையும் விரோத மன்றோவாம்; மாறாயினோ, விரிதாமரை மொட்டுடை வழக்குண்டாம். ஆகையால் இது தொடங்காச் சையோக விரோதியாய விபாகத்தை யுண்டாக்கு மா யின் தொடங்குஞ் சையோக விரோதியாய விபாகத் தை யுண்டாக்காதொழியுமென வுணற்பாலதாம். காரணவிபாகத்தானே பொருண சத்தினும் முன் வேறு தேயவிபாகம் உதியாதது யாண்டையதோ வென்னற்க; தொடங்குஞ் சையோக விரோதியாய விபாக முடைத்தாய அவயவத்திற்குப் பொருளிருப்பில்வேறு

தேயவிபாகம் சம்பவியாமையின். இரண்டாவதாண்டு, யாண்டு, கைத்தொழிலாற் கைத்தருவிபாகம், பின்னா கத்தின் கண்ணும் பிரிவுபட்ட வுணர்ச்சி யுண்டாமோ ஆண்டோ மெய்த்தரு விபாகத்தே கைத்தொழில் கா ரண மன்றும் வேறு நிலைக்களத் தன்மை யுண்மையின் தேகத்தேயோ தொழில் இல்லாததேயாகும்; அவயவி யின் றொழில் எல்லா அவயவங்களின் றொழிலால் நியத மாதலின். ஆகையால் ஆண்டு, காரணாகாரண விபாகத் தானே காரியா காரிய விபாகம் உண்டாமென்க; என வே விபாகம் வேறு பண்பென்பது பெற்றும்; மாறா யி னோ ஆகத்திற் பிரிவுற்ற ஞானமுள தாகாதாம், ஆத லின் சைபோக அழிவுபாட்டானே விபாகம் பிரிதோ ராற்றாற் பெறப்படாததாம்.

பராபரவியவகார நிமித்தங்களாகிய பர த்துவா பரத்துவங்கள் பகுக்கப்படுகின்றன.

உயர்வுந் தாழ்மையு மிருவகை யுரைக்குந் தைசிகமோ டயருங்காலிக மூர்த்தமேயாதிய தடையும் உயர்வுமூர்த்த வொற்றுமை மிகுமுணர்வினா லுளதாம் மயல்சேய் தாழ்மையோ வதனற்ப மதியினன் மனுமே.

தைசிக வுயர்வானது மிகுதர மூர்த்தசை யோகத் துட்பட்ட பெற்றி யுணர்வினின் றுளதாம். இவ்வாறே அதனற்பத்தகைமை யுணர்வினின் று தாழ்மையுள

தாம். ஈண்டு மரியாதைத் தன்மையின் பொருட்டு
ஐந்தாம் வேற்றுமை யவாவாம். பாடலி புத்திரத்தி
னின்றும் ஸ்ரீகாசியைக் குறித்துப் பிரயாகை பரமாம்,
பாடலி புத்திரத்தினின்றும் குருசேஷத்திரத்தைக்
குறித்துப் பிரயாகை யபரமாம்.

அவைதமினசமவாயி யாசையொற் றுமையப்பற்றி,
னவரவி யசைவின்மிக்க ஞானத்தா லுயர்வு தாழ்வே,
அவவதன் சிறுமைப்பந்தி யதனிஞ லசமவாயி, யிவணு
றுங் காலபிண்ட மிவற்றி னேற்றுமை மற்றன்றே.

அவைதமின் = தைசிக பரத்வ அபரத்வங்களின்;
அசமவாயி = அசமவாயி காரணம்; அப்பற்றில் = தைசிக
பரத்வ அபரத்வப்பற்றில். ஈண்டுப் பரத்வம் அபரத்
வம் காலிகமாகக் கவர்க. எவனது இரவியி னினிதியங்
கலைக்குறித்து எவனது இரவியினினிதியங்கல் மிகுதி
யதாமோ அவன் பெரியன்; எவனது குறைவதாமோ
அவன் சிறியன். காலிகபரத்வ அபரத்வங்கள் ஜன்னி
யதிரவியத்தின் கண்ணேயாம். இவண் = காலிக பரத்வ
அபரத்வங்களில்.

நசைமதி நாசத்தானே நாசமு மவற்றினுக்காம்
விசைமதி விரிவை முன்பே விளம்பினம் வேகுவதாக
இசையினி யெஞ்சுமற்ற வகையையு மியம்பு கின்றேம்
அசையுமப் பிரமையோடும் பிரமையென் றறிவதாமே. 66

நியாய சித்தாந்த முக்தாவலி யென்னும் உரையும். 161

அதுமடி யிடத்தி லந்த மதியதப் பிரமை யாகு
மதன்விரி திரிபி னோடு மையமு மாகு மாதி
மதவுட றன்னி லான்ம மதிசங்கின் மஞ்சட் காட்சி
திதவிது நரனோ வன்றித் தரிகோலோ திகழ்வ தையம்.

அவற்றினுக்கு=காலிக தைசிக பரத்வ அபரத்
வங்கட்கு; முறையே அடைவற்ற புத்தியை மொழி
வான் மொழியப்பட்டது:-விசை மதி யென, அவற்றுள்
அப்பிரமை நிநுபிக்கப் படுகின்றது அதுமடி யென. அஃ
தில்லாததன்கண்ணே அது விசேஷணமா யிலங்கும்
ஞானம் மயல் என்பது பொருள். அதன்விரி=அப்பிர
மையின் விரிவு. ஆதி=திரிபு, தேகாதிபின் கண்ணே
துணிபு வடிவமாய எவ்வான்மத் தன்மையைப் பிரகாச
மா யுடை யுணர்வுளதோ அது வெள்ளையன் யான் என்
னும் வடிவதா யிலங்குவதாம். இன்னணமே, சங்குமு
தலியவற்றில் மஞ்சட் சங்கு என்னும் வடிவினதாய
எவ்வுணர்வு துணிபு வடிவமா யுளதோ, அது மயலென்
பதாம். ஒ=விதர்க்கப் பொருட்டாம்.

அதனின்மை யடைய தின்றியே யதன்ற னடைமதி
துணிபொரு தலத்தே, விதவின்மை யுண்மை யுணர்வை
யம் பொதுவாய் விளங்குதன் மையினுணர் வேதாம்,
துதையுமப் பிரமை தோடமுண் டாக்குஞ் சுடர்குணம்
பிரமையைப் பயக்கும், விதம்பல தோடம் பித்தசேய்
மைகளாய் விளம்புவர் வீரமா தவரே.

நிச்சயத்தின திலக்கணம் நிகழ்த்தப்
படுகின்றது:—

அதனின்மை யென. அதனின்மைப் பிரகா
மன்றி அதனைப் பிரகாரமா யுடைய வுணர்வு நிச்சய
மாம். சம்சயஞ் சாற்றப்படுகின்றது:—ஐய மென.
ஒரு தருமிபுடை முரணாய உண்மை யின்மைப் பிரகா
ரக வுணர்வு ஐய மென்பது பொருள். பொதுவா யென,
இரண்டினும் பொதுவாய தருமத்தி னுணர்வு ஐய
வேதுவாம். எங்ஙனம்:—மிகு உயர்ச்சி குற்றிமகப்
பொதுவை யுணர்ந்து இது குற்றியா? அலவா? என
ஐயுறு கின்றனன். இன்னணஞ் சிறப்பாய தரும
வுணர்வும் காரணமாம். அங்ஙனம்:—சத்தத் தன்மை,
நித்தியாநித்திய நீக்கத் தன்மையானே சத்தத்திற்
கவரப்பெறுதலின், சத்தம் நித்தியமா? அலவா? வென
ஐயுறுகின்றனன். சத்த நித்தியமா? அலவா? என்
பதாதி சத்தவடிவ விப்பிரதிபத்தியோ ஐய வேது வா
காதாம். சத்த வியாத்தி யுணர்வு முதலியவற்றிற்கு நிச்
சய மாத்திரத்தைப் பயக்குந் தன்மை யியற்கை யுண்
மையின்; மற்றே, ஆண்டுச் சத்தத்தானே இருகோடி
யுணர்வு எழும்புகின்றது, ஐயமோ மானதமே யென்ப
தாம். இங்ஙனம் உணர்வில், பிரமாணமாதலையத்
தான் விடய ஐயமாம் என்க. இவ்வாறே வியாப்பிய
ஐயத்தானும் வியாபக ஐயம் என்பன முதலியவற்றை
யும் உணர்க; மற்றே, ஐயத்தில் தருமி யுணர்வாதல்,

தருமி பொறி யொற்றுமை யாதல் காரண மென்ப
தாம். துதையுமென. அப்பிரமையின் பொருட்டுத் தோ
டங் காரணம், பிரமையின்பொருட்டுக் குணங் காரணம்.
ஆண்டும் பித்த முதலிய வடிவத்தோடங்கள் தொடர்
புருதனவாம். அவற்றிற்குக் காரணத்தகைமை உடன்
பாடெதிர்மறைகளானே துணியப் பெறுவதாகும்.
குணத்திற்குப் பிரமையைப் பயக்கும் பான்மையோ
கருதலாற் றுணியப் பெறும். ஆமாறு:—பிரமை, உண
ர்வின் பொதுக்காரணத்தினும் வேறுகிய காரணத்தா
லுண்டாவதாம், உண்டா முணர்வுத்தன்மை யுண்மை
யின், அப்பிரமைபோலும். தோட மிலாமையே காரண
மாக ஆகுகவே யென்னற்க; மஞ்சட் சங்கு என்னும்
உணர்ச்சி யிடத்தில் பித்தத்தோட மிருத்தலின் சங்குத்
தன்மைப் பிரமை யுண்டாகா தென்னும் வழக்காத
லின். ஒருபக்க நிறுவு மூக மிலாமையின் அளவறு
தோடாபாவ காரணத் தகைமையைக் குறித்துக் குண
த்திற்குக் காரணத் தகைமை நியாயமா யிருத்தலின்.
குணமிருந்த வழியும் பித்தத்தாற் றடைப்படலாற் சங்
கில் வெண்மை யுணர்வுண்டாகாதாமாதலின், பித்தாதி
தோட மின்மைகட்குக் காரணத்தகைமை யின்றியமை
யாது இயம்பல் வேண்டும், வேண்டவே குணத்திற்கு
ஹேதுத்தகைமைக் கற்பனையால் வருவ தென்னை கொ
லோவெனின்? என்னற்க; ஆயினும், உடன்பா டெதிர்
மறைகளான் குணத்திற்கும் ஹேதுத்தன்மைச் சித்தி

யாதலின். இன்னனாம் மயற்பொருட்டுக் குண மின்மை
காரணம் என்பதுவும் இனி தியம்பலாகும். ஆண்டுத்
தோடங்க ளெவை யென்னும் அவாவி லறையப் பெறு
கின்றது:—பித்த மென. சிலபால் மஞ்சண் முதலிய மய
லிற் பித்தந்தோடமாம். சிலபால் நிலவு முதலிய வற்
லின் அற்ப பரிமாண மயலில் சேய்ம்மை மாசாம்: சில
பாலோ, மூங்கிற்பாம்பு மயலில் மண்டூகக் கொழுப்பு
மை, என்பதாய் வடிவத்தோடங்கள், தொடர்பற்றன
மயலைப்பயப்பன என்பது பொருள்.

இனிக் குணங்க ளெவை யெனு மவா
நிகழக் காட்சி முதலியவற்றில் முறையாகக்
குணங்கள் காட்டப் படுகின்றன:—

ஒற்றுமைகாட் சியில்விசே டணமுடைய தோடு

முறும்விசே டியங்குணமாங் கருதலினிற் றுணிபா,
யற்றபொரு ளடையடுத்த பக்கமதி லாராய்

வறுங்குணமாஞ் சக்கியத்தில் ஒப்புமையா மதிதான்,
பற்றுவமை தனிற்குணமாஞ் சாத்தவுணர் வினிற்றூன்

பகர்தகுதி கருத்தினுடைப் பிரமையிரண் டனுளோன்,
ஞெற்றகுண மயலினுமே யயலாகி யொளிநு [யவரே.

முணவையிவண் பிரமையென்ப ருணர்வையுடை

ஒற்றுமை யென. காட்சியின்கண் விசேடணவத்
விசேடிய வொற்றுமை குணம், கருதலின்கண் துணி
பொருளுடையதிற் றுணி பொருள் வியாப்பிய அடை

யடுத்ததை யடுத்தத னுணர்வு குணம், இந்நெறியே மே
லுமுய்த்துணர்க. பிரமை பிறங்கப் பெறுகின்றது;—
மயலினுமே யென.

அல்லதிங் கதனை யடையுடைத் தாகி யஃதுடை
விசேடிய வுணர்வே, நல்லது பிரமை பிரமையு மயலு
நாடிடா ததுநீரு விகற்பம், இல்லதிவ் வடைமை யொற்
றமை விடய மில்லது வதுபிர மாவா, தல்லது தனிஞற்
கோடலில் லதுவா மையமற் றமைவுறு மையினே.

அற்றேல், யாண்டு இப்பி வெள்ளிகளின்மாட்டு
இவை வெள்ளிகள் என்பதாக உணர் வுண்டாகின்ற
தோ, ஆண்டு வெள்ளி யங்கி சத்தும் பிரமை யாகாதாம்,
அவ்வுணர்வு மயலினு மயலாகாமையின் எனிற் கூறப்
படுகின்றது:—அல்ல தேன. அஃதுடை விசேடிய முடை
யதாகி அதைப் பிரகாரமாயுடைய உணர்வு பிரமை
யென்பது பொருள். இனி யிங்ஙனம் மிருதிக்கும் பிர
மாத் தன்மையாம், அதனா லாவ தென்னை கொலோ
வெனின்? அவ்வாறாய வழி அதன் கரணத்திற்கும் அய
லளவையாந் தகைமையாம் எனின்? அற்றன்றாம், மெ
ய்யனுபவ கரணத்தையே அளவை யென மிழற்றலின்.
இதுவோ உரைத் தக்கதாம்:—எவ்வொற்றுமையா
னே அஃதுடைமையோ அவ்வொற்றுமையானே அஃது
டை விசேடிய முடைமையும் அவ்வொற்றுமையானே
அதன் பிரகார முடைமையும் அதைக்; அதையவே

கபால முதலியவற்றிற் சைசயோகாதியான் கடாதி
 ஞான முளதாயவழி அதிவியாத்தியிராதாம். இங்ஙன
 மாகவே, நிருவிகற்பத்தை யுடைய பிரமை யுண்டாகா
 தாம், அதற்குப் பிரகார முடைமையோடு கூடின
 மையின், ஆகவி னதையப் பெறுகின்றது:—பிரமையு
 மேன. அற்றேல், தருவிற் கபிசைசயோக வுணர்வு மய
 லும் பிரமையும் ஆகு க வெனின்? ஆகாதாம், பிரதியோ
 கியை வேறு நிலைக்களத்தி லுடைத்தாகிய சைசயோக
 அபாவமுடையதில் சைசயோகவுணர்வுமயலாதலின். தரு
 வில் சைசயோகவின்மை வரைவானே சைசயோகவுணர்வு
 மயலாகாதாம், ஆண்டுச் சைசயோக வின்மைக்குப் பிரதி
 யோகி யொருநிலைக்களத்தன்மையுண்மையின் என விய
 ம்பற்க; ஆண்டுச் சைசயோக வின்மையின் வரைவானே
 சைசயோக வுணர்விற்கு மயலாந்தன்மை மருவலின். இல
 க்கியத்திற்குத்தொடர்பின்மையினாலே இலக்கணந்தொ
 டர்புருவிடினும் இடரின்றும். பிரமாவாத லேன. மீமா
 ஞ்சகரோ பிரமத்தன்மையைத் தன்னுற்றேகோடத்தக்க
 தாமென்பர். ஆண்டுக் குருமதத்தில் உணர்விற்குச் சுவ
 ப்பிரகாச ரூபத்தன்மை யுண்மையின், அவ்வுணர்வின்
 மெய்ம்மை அதனானே கவரப்பெறும் என்பதாம். பா
 ட்மதத்தில் உணர்வு அதீந்திரியமாம், உணர்வினு
 தித்த உணரப்பட்டமை காட்சியாம். அதனானே உண
 ர்வு கருதப்பெறும். முராரிமிசிரர் மதத்தில் பின்னு
 ணர்வானே உணர்வு கவரப்பெறும். எல்லாருடைய

மதத்தும் அவ்வுணர்வை விடயமாகவுடைய வுணர்வா
 னே அவ்வுணர்வின் மெய்ம்மை கவரப்பெறும். விடய
 த்தானே நிரூபிக்கப் பட்டதேயாம் உணர்வாதலின்,
 உணர்வினுணர்வா லுணரப்படுவது உணர்பொருளாம்.
 அம்மதம் ஆகறுத்தப் பெறுகின்றது:—தனிஞ லேன.
 ஐய மேன; உணர்வின் மெய்ம்மை தன்னாற் கவரப்பெ
 றுமாயின் பயில்விலாத் தசையி லுண்டா முணர்வில் மெ
 ய்ம்மை யையம் ஆகாதாம். ஆண்டோ, உணர்வு உண
 ரப் பெறுமாயின் நின் மதத்தில் மெய்ம்மை உணரப்
 பெற்றதே யாகுமென யாங்ஙனமையம்? உணர்வு உண
 ரப்பெறுதிருக்குமாயின் தருமி யுணர்வின்மையின்
 யாங்ஙனந்தா னேயம்? ஆகலின் உணர்வில் மெய்ம்மை
 கருதத்தக்கதாம்; அஃதாமாறு:—இவ்வுணர்வு பிரமை,
 பயனோடுகூடிய முயற்சியை யுண்டாக்கலின்: எஃதிங்ங
 னமில்லதோ, அஃதிங்ஙன மலதாம், எங்ஙனம் அப்பிர
 மை. இப்பிருதிவித்தகைமைப் பிரகாரக வுணர்வு, பிர
 மை, மணமுடைப் பிரதிவித்தகைமைப் பிரகாரகவுண
 ர்வின் தன்மையான். இங்ஙனம், இச்சலத் தன்மைப்
 பிரகாரக வுணர்வு, பிரமை, நேயமுடைச் சலத்தகை
 மைப் பிரகாரக வுணர்வின் தன்மையான். ஹேதுவு
 ணர் வெங்ஙன மெழுந்த தென வியம்பற்க; பிரதிவித்
 தன்மைப் பிரகாரகத் தன்மைதானே கவரப் பெறுத
 லின் ஆண்டு மணக்கவர்வானே மணமுடை விசேடிய
 முடைமையும் இனிது கவரப்பெறுதலின். அதனைப்

பிரகாரமா யுடைமையானே வரைந்துகொண்ட அஃது
 டை விசேடிய முடைமை மாத்திரம் கவரப்பெறுதாம்,
 ஐயத்தை யனுசரித்தலின். அற்றேல் எல்லா வுணர்வு
 கட்கும் மெய்ம்மை யுண்மையின் பிரமை யிலக்கணத்
 தில் அஃதுடை விசேடிய முடைமைச் சிறப்பு வாளா
 போம், ஈயத்தில் வெள்ளியை விழைந்தானது முயல்
 கை மயலாலுதித்த தாகாதாம். நினது மதத்தில் மய
 லின்மையின் என மலரற்க; ஆண்டே தோடத்தோடுற்ற
 முன்னிலையிற் சுதந்திரமாய்க் கிடைக்கப்பெற்ற வெள்
 ளிவேற்றுமையைக் கவராமையே துவாதலின். உண்
 மை வெள்ளி யிடத்திலோ அடையடுத்த வுணர்விரு
 த்தலின், அதுவே காரணமாம்; உளதாகுக ஆண்டும்
 வேற்றுமைக் கவர்வின்மை, அதுவே காரண மென்ப
 தாம். அன்னியதாக்கியாதி யணுகுறு மென்னற்க;
 வெள்ளிக் காட்சியின் காரணமாகிய வெள்ளி யொற்று
 மை யின்மையின், ஈயத்தில் வெள்ளி மதிக்கடாமையின்
 எனின்? அற்றன்று, உண்மை வெள்ளித் தலத்தில்
 முயல்வின் பொருட்டு அடையடுத்த உணர்விற்குக்
 காரணத் தகைமை துணியப்பெற்றிருத்தலின், பிறவி
 டத்தும் அதைக் கற்பித்தலின். பயனுடை முயல்வில்
 அதுகாரணம், பயனறுமுயல்விலோ வேற்றுமையைக்
 கவராமையே காரணம் எனக் கழறற்க; எளிதிற் கோடலா
 னே முயல்வு மாத்திரத்தில் அதற்கே துத்தன்மை கற்
 பித்தலின். இவ்வாறாகவே, ஈயத்தில் வெள்ளித் தன்

மை யடையடுத்த மதியைப் பின்பற்றி ஞான இலக்க
ணச் சம்பந்தங் கற்பிப்பினும் கோதின்னும்; பலவா
யிலாய அரிதிற் கோடலுக்குக் குற்றம் பற்றாமைபின்..
மேலும், யாண்டு ஈயவெள்ளிகளில் இவைவெள்ளிகள்
என்றாதல், ஈயங்கள் என்றாதல், என்னும் உணர்வுள
தாமோ, ஆண்டுக் காரணவாதையு மிலையாம். மேலும்,
யாண்டு ஈயவெள்ளிகளில் இவைவெள்ளி ஈயங்கள்
என்னு முணர்வாமோ ஆண்டு இருபாலும் ஒரே போ
ழ்தில் முன்னுறலும் பின்னுறலும் ஆம்: ஈயத்தில் ஈய
வேற்றுமைக் கவர்வினும், வெள்ளியில் வெள்ளி வேற்
றுமைக் கவர்வினும் அந்நியதாக் கியாதி யச்சத்தான்
நின்மதத்தில் தோடத்தானே ஈயத்தில் வெள்ளிவேற்
றுமைக் கவர் வின்மைக்கும், வெள்ளியில் ஈயவேற்று
மைக் கவர் வின்மைக்கும், இருப் புண்மையின். மே
லும் அனுமிதிப்பொருட்டு வேற்றுமையைக் கவரா
மைக்கு ஹேதுத் தன்மையேல் நீர் மடுவில் தீ வியாப்
பியப் புகையுடையதன் வேற்றுமையைக் கவராமை
யான் கருதல் வாதை யற்றதாம். அடையடுத்த வுண
ர்வு காரணமாயின் அயப்பிண்டத்தில் தீவியாப்பியப்
புகையுணர்வு கருதலைப் பின்பற்றி யடைவறும். அவ்
விது இருபாலுங் கட்டுறு தாம்பாம். இங்ஙனமாகவே
அந்நியதாக்கியாதியால் காட்சியே யளவையாம் ஈயத்
தை வெள்ளித் தகைமையானே அறிந்தேன் என்னு
மனுபவத்தா னெனத் தொகுத்துக் கூறியதாகும்.

முன்னர் வியாத்தி மொழியப் பெற்றது
அதனைக் கவரு முபாயங் காட்டப்படவில்லை
யென வது காண்பிக்கப் படுகின்றது:—

உடனி கழ்ச்சி யுணர்வொடு மாறதன்
இடரும் ஞானம தின்மையு மேதுவாம்
திடநல் வியாத்தியின் ஞானத்தி லேசில
இடவி னாவை யிரிக்குந் தருக்கமே.

மாறதன் என. விடனிகழ்ச்சி யுணர்வின்மையும்
உடனிகழ்ச்சியுணர் வுண்மையும் வியாத்தியுணர்விற்
காரணமாம். விடனிகழ்ச்சி யுணர்வு வியாத்தி யுணர்
வில் தடையாதலின், அதனின்மை காரண மென்பது
பொருள். இவ்வாறு உடன்பா டெதிர்மறைகளானே
உடனிகழ்ச்சி யுணர்ச்சிக்கும் காரணத் தன்மையாம்.
பன்முறைத் தரிசனமோ காரண மன்றும், விடனிகழ்
ச்சி ஒளிராதவழி ஒருமுறைத் தரிசனத்தானும் சில
பால் வியாத்தி கவரப் பெறுதலின். சிலபால் விடனிக
ழ்ச்சிச் சங்கையை விட்டொழித்தலினானே பன்முறை
த்தரிசன மினிதுகூடும். யாண்டுதான் பன்முறைத் தரி
சனத்தானும் சங்கை சாம்பாதோ ஆண்டு விபக்கத்
தைப் பாதிக்குந் தருக்கம் விழையப்பெறும். அங்
ங்னமன்றோ:—தீயிலாத் தேயத்தும் புகையிருக்கும்
என ஆசங்கை நிகழுமாயின், அது, தீப்புகைகளின்
காரிய காரணபாவ நல்லுணர்வா னீங்கும். இது தீயு

டைய தாகாதேல் புகையுடைய தாகாதாம் காரண
மிலாது காரியங் கதுவாமையின். சிலபால் காரண மிலா
து காரிய முண்டாமேனும், ஹேது வின்றியே உண்டா
மென அதன் மாட்டு மாசங்கை அடையா நிற்கும்.
அக்கால், அது வியாகாத தோடத்தா லகற்றத் தக்க
தாகும். காரண மிலாது காரியமாமே லாயினே புகைப்
பொருட்டுத் தீயையும், மகிழ்வின் பொருட்டு உணவும்
மாறுபடாமற் கோடல் நினக்கே பொருந்துறாதாம்
என்றுணர்க. யாண்டுத் தானாகவே சங்கை அவதரி
ப்ப தில்லையோ ஆண்டுத்தருக்க அவாவுமின்றும். தரு
க்கம் என்பதாக அவ்விது அறையப்பட்டது.

இஞ்ஞான்று மற்றையனது வியாத்தி
ஞானத் தடைப்பொருட்டு உபாதி யுரைக்கப்
படுகின்றது:—

சாத்தி யத்தின் வியாபக சாதனத்
தேத்த வ்யாபக மேதது பாதியாம்
தேத்த தன்றன் றிகமுந் துணிபிது
பாத்தி மேம்படி காட்டப் பமேரோ.

துணிபொருட்டகைமை யபிமத வியாபகத் தகை
மையோடு துணிவிக்கும் பொருட் டகைமை யபிமத
அவ்வியாபகத் தகைமை யுபாதியா மென்பது பொ
ருள். அற்றேல், காகம், கறுப்பாம், மித்திரா புத்திர
ஓதலின், என்புழி சாகபாக சன்னியத் தகைமை

உபாதி யாகாதாம்; அதற்குத் துணிபொருள் வியாபக
த்தகைமை யின்மையின், கறுப்புக் கடாதிகளினும்
கதுவலின். இங்ஙனம், வாயு, காட்சிப்பொருள், காட்
சிப்படு மூலின் பற்றுக்கோடாதலின் என்புழி உற்பூத
உருவமுடைமை உபாதி யாகாதாம், காட்சித்தகைமை
ஆன்மா முதலியவற்றி லிருத்தலின், ஆண்டோ உருவ
மின்மையின். இங்ஙன், துவம்சம், விநாசி, தோற்று
தலின்; என்புழி பாவப்பான்மை யுபாதி யாகாதாம்,
விநாசித் தகைமை முன்னின்மையினு மிருத்தலின்;
ஆண்டோ பாவப்பான்மை யின்மையின் எனின்? அற்
றன்று, எத்தருமத்தான் வரைந்து கொள்ளப்பட்ட
துணிபொருள் வியாபகத் தகைமையோ அத்தருமத்
தான் வரைந்து கொள்ளப்பட்ட துணிவிக்கும் பொ
ருள் அவ்வியாபகத் தகைமை என்னும் பொருளிற்
கருத்திருத்தலின். மித்திரா புத்திரனாதலானே
வரைந்து கொள்ளப்பட்ட கறுப்பின் வியாபகம்
சாகபாகஜத் தகைமையாம்; அதனால்வரைந்து கொள்
ளப்பட்ட ஹேதுவினவ்வியாபகமாமாம். இங்ஙன், பக்
கதரும வெளிப் பொருண்மையால் வரைந்து கொள்ள
ப்பட்ட காட்சித்தகைமையின் வியாபகம் உற்பூத உரு
வமுடைமையாம்; இங்ஙன் வெளிப்பொருண்மையால்
வரைந்து கொள்ளப்பட்ட ஹேதுவின் அவ்யாபகமு
மாம். இன்னணமே, துவம்சம், விநாசி, தோற்றுத
லின், என்புழித் தோற்றுந் தன்மையால் வரைந்து கொ

ள்ளப்பட்ட துணிபொருள் வியாபகம் பாவப்பான்மை யாம்; நல்லேதுவிலோ இத்தகைய தரும மிலையாம். அதனால் வரைந்து கொள்ளப்பட்ட துணி பொருளின் வியாபகம், அதனால் வரைந்து கொள்ளப்பட்ட துணி விக்கும் பொருளின் அல்வியாபகமும் சிறிது ஆம். பிறழ்வுடையதன்மாட்டோ உபாதியினது நிலைக்களனாகிய எத்துணிபொருளின் நிலைக்களனே எதுதானுபாதி குனியம் துணிபொருட் பிறழ்ச்சி நிலைக்களனே அவை யிரண்டனு ளொன்றும் தன்மையானே வரைந்து கொ ள்ளப்பட்ட துணிபொருளின் வியாபகத் தகைமையும் துணிவிக்கும் பொருளினது அவ்வியாபகத் தகைமை யும் உபாதிக்குமுடிபாகச் சம்பவிக்கு மென்பதாம்.

இதனானே இலக்கியமாகிய உபாதிசொ ருபத்தையும் இதனனுசாரமாகக் காட்டப் படுகின்றது:—

துணிபொருடன் னேருநிலைக் களந்துதை வனவாம்
அணியு பாதிக ளகிலமு மேதுவி னேகம்
புணையி டத்தவை தற்றுணி பொருட்பிறழ்ச் சியவாம்.
பணுபி றழ்ச்சியின் கருதலு பாதியின் பயனே.

தற்றுணிபொருள் என. தானும் துணிபொருளும் தற்றுணிபொருள், அவற்றின் பிறழ்ச்சி யென்பது பொருள். உபாதியின் றாடகத்தன்மை விரை விளம்ப ப்படுகின்றது:—பிறழ்ச்சியின் என. உபாதிப் பிறழ்ச்சி

யானே ஹேதுவில் துணிபொருட் பிறழ்ச்சி யனுமானம்
 உபாதிபின் பயன் என்பது பொருள். அங்ஙன மன்
 ரே:— யாண்டுத் தூய துணிபொருள் வியாபக உபா
 தியாமோ ஆண்டுத் தூயதேயாய உபாதிப் பிறழ்ச்சி
 யானே துணிபொருட் பிறழ்ச்சி யனுமானமாம்; எங்ங
 னம்:—புகையுடையது தீயின் என்பதாதிபில், தீ புகை
 ப்பிறழ்ச்சியைப் புணர்வது, அதன்வியாபக ஈரவிறகின்
 கூட்டப் பிறழ்ச்சி யுடையதாந் தன்மை யுண்மையின்
 என்பதாம்; வியாபகப் பிறழ்ச்சி யுடையதற்கு வியா
 ப்பியப் பிறழ்ச்சி யின்றியமையாது வேண்டப் படுத
 லின். யாண்டுதான் சிறிது தருமத்தானே வரைந்து
 கொள்ளப்பட்ட துணிபொருள் வியாபக உபாதி யா
 மோ, ஆண்டு அத்தருமமுடையதி லுபாதிப் பிறழ்ச்
 சியானே துணிபொருட் பிறழ்ச்சி அனுமானம். எங்ங
 னம்:—காகம், கறுப்புடையது, மித்திரா புத்திரத்தன்
 மையின், என்பதாதிபில் மித்திரா புத்திரனாதல்
 கறுப்பின் பிறழ்ச்சி யுடையதாம், மித்திரா புத்திர
 ன்பால் சாகபாகஜத் தகைமைப் பிறழ்ச்சி யுடைய
 தாந் தகைமை யுண்மையா னென்பதாம். பாதத்திற்
 கிலக்காகாத பக்கத்தயலோ, துணிபொருள் வியாபகத்
 தன்மையைக் கவர்வதாய அளவையின்மையினுனும்
 தனது வியாகாதம் வருதலினுனும் உபாதி யாகாதாம்.
 பாதத்திற் கிலக்காவதோ உபாதி யேயாம்; எங்ஙனம்;—
 தீ, வெப்ப மற்றது, செயற்கைய தாதலின், என்பதா

தியில் காட்சியானே தீயில் வெப்பத்தைக் கவரின், தீ ய
யற் றகைமை யுபாதி யாம். யான் பொதிக்குத் துணி
பொருள் வியாபகத் தகைமை ஐயுறலாமோ, அது சந்
திக்க உபாதி யாம். பக்கத்தையலோ சந் திக்க உபாதி
யெனவும் உன்னத்தகாதாம், கதைகாரரது சம்பிரதாய
அனுசாரத்தான் என்பதாம். சிலரோ, சற்பிரதிபக்கத்
தைக் கிளப்ப லுபாதியின் பயனும், அஃதாமாறு:—
அயப்பிண்டம், புகையுடையது, தீயுடைமையின், என்
பதாதியில் அயப்பிண்டம் புகையின்மையை யுடைது,
நரவிறகின்மையின் என்னும் சற்பிரதிபக்கஞ் சம்பவித்
தலின். இவ்வாறாகவே, துணிவிக்கும்பொருள் வியாப
கமும் சிலபாலு பாதியாம், எங்ஙனம்:—இமக்கட்டி,
பிருதிவி, கடின சையோக முடைமையின் என்பதாதி
யில் வெப்பதட்ப மற்ற ஊறுடைமையின். ஈண்டுச்சொ
ருப அசித்தியே தூடண மெனச் சொல்லற்க; யாண்டு
முபாதிக்கு அயற்றோட சாங்கரிய மெய்தலின். ஈண்
டோ துணிபொருள் வியாபகப் பக்கத்திராதது உபாதி
என்பர்.

ஓசையு முவமை தாமு மோருதனி யளவை யன்று
னீசேயு மனுமா னத்தி னிற்றலின் மதம்வி சேடம்
ஆசையிங் கிஃதோவ் வாதா லன்றியும் வியாத்தி ஞான
மோசைமுன் னுணர்வுண்டாத லுலகனு பவமே யன்றே.

ஓசையு மென. வைசேஷிகரது மதத்திற் காட்சி
யுங் கருதலும் அளவையாம். ஓசை யுவமைகட்கோ

கருதல் வகையினுனே அளவையாதலாம். அங்ஙனமன்
 றே;—கோலான் ஆவைக்கொணு எனன் முதலிய உல
 கத்துறு மொழிகளாதல், வேட்க வெனன் முதலிய
 வோத்துறு மொழிகளாதல், கருத்துவிடய நினைப்பித்த
 பதப்பொரு ளொற்றுமைப் பிரமைவாயிலாயின, அவா
 ய்கிலே முதலியவற்றை யுடைய மொழிக்கூட்டத் தன்
 மையின், குடத்தைக் கொணுவென்னும் மொழிக் கூட்
 டம்போலும். அல்லது, இப்பதப்பொருள்கள் ஒன்றொ
 டொன்று ஒற்றுமை யுடையன, தகுதிமுதலியவற்றை
 யுடைய மொழியான் நினைப்புறுத்தப் பெறலின், அத்
 தகைய பதப்பொருள் போலும். காட்டினும் அயற்கா
 ட்டானே துணிபொருட் பெறுதியா மென்க; இங்ஙன்,
 ஆமாவியத்திக் காட்சியின்பின் ஆமாமொழி ஆமாத்
 தன்மைப் பிரவிருத்தி நிமித்தத்தை யுடையது, மற்றொ
 ன்றி விருத்த விலாமன் முதியோரான் ஆண்டுப் பிர
 யோகிக்கப் படுதலின்; மற்றொன் றி விருத்த விலாமன்
 முதியோரான் யாண்டு யாது பிரயோகிக்கப் படுமோ
 ஆண்டு அவ்வப் பிரவிருத்தி நிமித்தகம். எங்ஙனம்:—
 ஆமொழி ஆத்தன்மைப் பிரவிருத்தி நிமித்தகமாமோ.
 அல்லது, ஆமாமொழி, பிரவிருத்தி நிமித்தகத்தோடு
 கூடியதாம், நன்மொழி யாதலின் என்னுங் கருதலா
 னே பக்கத்தருமத்தன்மை வலியானே ஆமாத் தன்
 மைப் பிரவிருத்தி நிமித்தகத் தன்மை துணியப் பெ
 றும். அம்மதந் தூடிக்கப் படுகின்றது:—ஆசையிங்

நியாய சித்தாந்த முக்தாவலி யென்னும் உரையும். 177

கேன வியாத்தி யுணர்வின்றியும் சாத்த வுணர்ச்சிக்கு
அனுபவசித்தத்தன்மை யுண்மையின் யாண்டுஞ் சத்
தக்கேள்வியின் டின்னர் வியாத்தி யுணர்ச்சியில் அள
வையுளதென லின்றன்றோ. மேலும் ஓசையுணர்விட
மியாண்டும் வியாத்தியுணர்வு கற்பிக்கப்படுமேலாயின்
கருதவிட மியாண்டும் மொழியுணர்வைக் கற்பித்து
ஓசையுணர்விலே யுடன்படாததென்னை கொலோ வெ
னச் சிந்திக்குக.

திருவகைகருதல் வேருற்றேளி கேவலான் வய்யென்
றிருவகை வியாத்தியாகு மிசையன்னு வயமாருக
உரையன்னு வயவியாத்தி யுரைத்தனம் வேதிரேகந்தா
னிரைதுணி பொருளபாவ வியாபக மேதபாவம்.

திருவகையென, கருதலோ மூவிதமாம், கேவ
லான்னுவயி, கேவல வியதிரேகி, அன்னுவய வியதி
ரேகி வேற்றுமையான். அவற்றுள் விபக்கமில்லாமை
கேவலான்னுவயியாம்; எங்ஙனம்:— குடம் அபிதே
யம் பிரமேயத் தன்மையான் என்பன முதலியவற்றில்,
ஆண்டோ பாவற்றிற்குமே அபிதேயத் தன்மை யுண்
மையின் விபக்க மில்லாமையாம். சபக்கமிலாமை கேவ
லவியதி ரேகியாம்; எங்ஙனம்:— பிருதிவி, பிறவற்றி
னின்றும் வேருயது, மணமுடைமையின் என்பதாதி
யில், ஆண்டோ நீர்முதலிய பதின்மூன்றன் வேற்று
மை முன்னர்த் துணியப்பெருமை யானே துணிவுற்ற
துணிபொருளை யுடைய சபக்கமிலாமையின். சபக்க

விபக்கங்களை யுடையது அன்னுவய வியதிரேகி; எங்ங
 னம் தீயுடையது புகையுடைமையின் என்பதாதியில்,
 ஆண்டுச் சபக்கமாகிய அடுக்களை முதலியவையும்,
 விபக்கமாகிய மடுமுதலியவையு மிருத்தலின். ஆண்டு
 வியதிரேகியில் வியதிரேக வியாத்தி யுணர்வு காரணம்
 அதன்பொருட்டு வியதிரேக வியாத்தி விளம்பப்படு
 கின்றது:—துணிபொருளென. துணிபொருளின்மையின்
 வியாபகீபூத வின்மையி னெதிர்மறையாத லென்பது
 பொருள். ஆண்டிஃதறிதற் பாலதாம்:— எவ்வொற்று
 மையானே எதனால் வரைந்துகொண் டதன்பொருட்டு
 எவ்வொற்றுமையானே எத்தருமத்தானே வியாபகத்
 தன்மை கவரப் பெறுமோ, அவ்வொற்றுமையான்
 வரைந்து கொள்ளப்பட்ட எதிர்மறையை யுடைய அத்
 தருமத்தானே வரைந்து கொள்ளப்பட்ட இன்மை
 யுடைமை யுணர்வான் அவ்வொற்றுமையான் வரைந்து
 கொள்ளப்பட்ட எதிர்மறையை யுடைய அத் தருமத்
 தானே வரைந்து கொள்ளப்பட்ட இன்மையின் றுணி
 பென்பதாம். இவ்வாறாகவே, யாண்டு விசேஷணதாதி
 சம்பந்தத்தானே இதரத்தன்மை வியாபகத் தகைமை
 மணமின்மையிற் கவரப் பெறுமோ ஆண்டுமணமின்மை
 யினின்மையானே இதரத்தன்மையின் முற்று மின்மை
 துணியப்பெறும்; யாண்டுதான்ருதான் மியசம்பந்தத்
 தானே இதரவியாபகத் தகைமை மணமின்மைக்குக்
 கவரப்பெறுமோ. ஆண்டுத் தாதாத்மிய சம்பந்தத்தா

னே. இதரத்தினின்மை துணியப்பெறும்? அஃதே ஒன்
றென் றன்மையாம். இன்னணம், யாண்டுச் சையோக
சம்பந்தத்தானே புகைப்பொருட்டுச் சையோக சம்பந்
தத்தானே தீயினுக்குவியாபகத்தகைமை கவரப்பெறு
மோ, ஆண்டுச் சையோக சம்பந்தத்தானே வரைந்து
கொள்ளப்பட்ட எதிர்மறையை யுடைய தீயின்மையா
னே நீர்மடுவில் சையோக சம்பந்தத்தானே வரைந்து
கொள்ளப்பட்ட எதிர் மறையையுடைய புகையின்மை
துணியப்பெறும். ஈண்டோவிய திரேக வியாத்தி யுணர்
வில் வியதிரேக உடனிகழ்ச்சி யுணர்ச்சி காரணமாம்.
சிலரோ:—வியதிரேக உடனிகழ்ச்சியானே அன்னுவய
வியாத்தியே கவரப்பெறும் வியதிரேக வியாத்தி யுண
ர்வு காரணமன்று. யாண்டு வியதிரேக உடனிகழ்ச்சியா
னே வியாத்தி கவரப்பெறுமோ ஆண்டு வியதிரேகி
யென விளம்பப்பெறும். துணிபொருள் வெளிப்படை
யோ ருடமுதலியவற்றே யுளதாயதாம் பின்னர்ப் பிரு
திவித் தன்மையின் வரைவானே துணியப்பெறலாம்
எனச்சாற்றுவார்.

அளவையிங் கயலல வருத்தவா பத்தி
விளிவேதிரே கவியாத்தி புத்தியான்
உளிலுறு தலிற்கக முலகம் வேட்டிடு
மொளியறத் துறுமறத் துறுந்துய ரமே.

அருத்தவா பத்தியென. அருத்தா பத்தி அயலள
வை யென்பதாகச் சிலர் சிந்திக்கின்றனர், அங்ஙன
மன்றோ:—

யாண்டுத் தேவதத்தனது நூறுவருட வாழ்க்கை
சோதிட நூலா னுணரப் பெற்றதோ, வாழ்பவனது
இல்லிலிராமையும் காட்சியாற் கவரப் பெறலாமோ
ஆண்டு நூறுவருட வாழ்க்கையனது இல்லிலிராமை
வெளியிருப்பிலாது பொருந்துருதென வெளியிருப்புக்
கற்பிக்கப்பெறும் என்பதாம். அது கருதலானே உட்
சென்றமையின் அங்கீகரிக்கப்பட மாட்டாதாம். அங்ங
னமன்றோ:—யாண்டு வாழ்க்கைக்கு வெளியிருப்பு இல்
லிருப்பு ஆகிய இரண்டனு ளொன்றன் வியாப்பியத்
தகைமை கவரப்பெறலாமோ ஆண்டு இரண்டு ளொ
ன்றன் நுணிபுளதாயவழி இல்லிருப்பின் வாதை
யின் வெளியிருப்புக் கருதலிற் றிகழும். இம்மு
றையே, பருமையுடைய தேவதத்தன் பகலிலுண்
றான் என்பதாதிபில் பருமைக் குணவின் வியாப்பியத்
தகைமை யுணர்வான் உணவு துணியப்பெற்றவழி
பகலுணவு வாதையுற்றுழி இரவுணவு துணியப்பெ
றும். அபாவக் காட்சி யனுபவிக்கப் படுதலின்
அனுபலம்பமும் அயலளவை யாகாதாம். மேலும்
அறியப்பெறுத தோற்றமுமை யேதுவாயின் ஞான கர
ணமுடைமை யாகாமையின் காட்சியாம், அறியப்பெற்
றதேது வாயினோ அதன்மாட்டும் அயற்றோற்றமுமைய
வாவென எல்லையில்லாது செல்லலாம். இந்நெறியே,
சேட்டையு மயலளவை யாகாதாம் அதற்குச்சங்கேத
த்தைக் கவருஞ் சத்தத்தை நினைப்பிக்குந் தன்மை

யுண்மையின் எழுத்து முதலியவற்றின் சமசீலமேவிச்
சத்தத்தின் கண்ணே யுள்ளடங்குதலின். யாண்டுதான்
வியாத்தியாதியின் கவர்ச்சியாமோ ஆண்டனுமிதியே
யாமென்க. சுகந்தொகுக்கப் படுகின்றது:—சுகமேன-
வேட்டிடும்=அவாவிடயமாம். அறத்துறும் = அறத்த
ன்மையானே இன்பத் தன்மையானே காரியகாரண
பாவமென்பது பொருள். மறத்துறும்=மறத்தன்மையா
னே துன்பத் தன்மையானே காரிய காரண பாவமெ
ன்பதுபொருள்.

இன்னுயிர் வெறுப்பது விருப்ப தின்பத்தி
லுன்னரு நின்மையி னுணர்வது கோடே
மன்னுறு மிச்சை யுபாய மீததன்
றன்னிட்ட வுபாயமாந் தன்மை ஞானமேல்.

வெறுப்பதேன. துக்கத்தன்மை யுணர்வினானே
யாவருக்கும் இயற்கையாய் வெறுப்பு விடயமாம் என்
பது பொருள். இச்சை யியம்பப் பெறுகின்றது:—

இன்பத்திலேன. பயனை விடயஞ் செய்வ தென
வும், உபாயத்தை விடயஞ் செய்வதெனவும் இச்சை
யிருவகையாம். பயனோ இன்பமும் துன்பமு மின்மை
யுமாம். ஆண்டுப்பல இச்சையின் பொருட்டுப் பயனு
ணர்வு காரணம். இதனானே புருடார்த்தஞ் சம்பவிக்
கும். யாதறியப் பெற்றதாய்த் தன்பா விருப்பதாக

அங்கீகரிக்கப் பெறுமோ அது புருடார்த்தமா மென
அதனிலக்கண மாதலின். இதர இச்சையின் அதீன
மாகாத இச்சையின் விஷயத்தன்மை யென்பது பரி
தப் பொருளாம். உபாய இச்சையின் பொருட்டு இட்ட
சாதனத் தன்மை ஞானங் காரணம்.

செய்யுமிச்சையுங் கிருதிசாத்தியத்து வச்சிறப்பின்
செய்யலிச்சையாங் கிருதிசாத்திய விட்டந்தனதி
னையுஞ் சாதனத் தகைமையின் மதியதனேதுத்
துய்ய வல்லமையிட்ட வேதுதைமதி தடையே.

முயல்வான் முற்றுப்பெறுந் தன்மைச் சிறப்புற்ற
முயல்வான் முடிவுபெறுந் தொழிலை விடயஞ் செய்யும்
அவா, செய்யுமிச்சையாம். பாகத்தை முயல்வான் முற்
றுறுவிப்பேன் என அதன்னுபவ மாதலின், செய்யும்
விழைவின் பொருட்டு முயல்வாற் செயப்படுந் தகை
மையி னுணர்வும், இட்டசாதனத் தகைமையுணர்வும்,
காரணங்களாம். அதனேதுவென. இதனானே மழை
முதலியவற்றில் முயல்வாற் செயப்படுந்தகைமை யுண
ர்வின்மையின் இயற்றுவா னிச்சையின்றா மென்க. வல்
லமையென. வலியுடைத்தாய் வெறுக்கப் படுபொருட்
சாதனத் தகைமை யுணர்வு தடையாம். ஆகலின் மது
விடங் கலந்த வுணவை யுண்பதில் இயற்றும் வேட்கை
யின்றும், வலியுடைத்தாய் வெறுப்பு தடையாம் என்
பர் மற்றையர்.

சிலர்மதத்த தனேதுதை சிவணிலா மதியே
தலமனேதுவுள் வேறுப்பதன் சாதனத் தகைமைப்
பலமதி வெறுப்பேது முன்பன்னு பின்னுறலோ
டலைசேய் சீவனகாரண மறைவார்மும் முயல்வே.

ஏதுதையென. வலுவுடை விழையாததை யுண்
டாக்காமையி னுணர்வு காரண மென்பது பொருள்.
துவேடந் தொகுக்கப் படுகின்றது:—

வேறுப்பதேன. துக்க உபாய விடயகமாகியது
வேடப்பொருட்டுப் பலவத்து வேஷப்படு பொருட். சா
தனத் தகைமை யுணர்வுகாரண மென்பது பொருள்.
பலவத்திட்ட சாதனத் தன்மை யுணர்வு தடையாம்.
அதனானே, இடையீடுபட்ட துயரைப் பயப்பதாகிய
பாகமுதலியவற்றில் வெறுப்பின் றென்பதாக இல்லை.
முயற்சி மொழியப்பெறும்:—முன்னேன. பிரவிருத்தி,
நிவிருத்தி, ஜீவனயோனி, யென்னும் வேற்றுமை யா
னே முயற்சி மூவகை யென்பது பொருள்.

செய்யுமிச்சை கிருதிசேயும் பொரு
ளய்யுமிட்ட வுணர்வத நேதுதை
கையுறும்முதல் தன்னுடைக் காட்சியு
மையமுன்னுறுங் காரண மாகுமால்.

செய்யுமிச்சை யென்பதாதி; மதுவிடம் விரவிய
வுண வுண்பதாதிபில் பலவத்த நிட்டத்தை யடைவித்

தலினானே இயற்றியிச்சை யின்மையின் முன்னுறுத
லின் மென்பது கருத்தாம். முயல்வாற் றுணியப்படற்
தன்மையி னுணர்வு முதலியன போலப் பலவத்த நிட்
டத்தைப் புகுத்தாமையி னுணர்வும் சுதந்திர உடன்
பாடுதீர் மறைகளான் முன்னுறுதலிற் காரண மென
வுங் கழறநிற்பர். காரியத்தன்மையுணர்வு ஏவுவதென்
பர் குரவர். அஃதமையுமாறு:—உணர்விற்கு முன்னு
றுதலைப் பயப்பதில் இயற்றும் வாவை யொழித்து அய
லொன்றை யவாவ வேண்டுதலில்லை, அதுவும் முயல்
வான் முற்றுப் பெறுந்தன்மை யுணர்வாற் றுணியத்
தக்கதாம், இச்சைக்கு, தனது சிறப்பின் சிறப்புடை
யுணர்வாற் றுணியப்படுந் தகைமை நியமமா யிருத்த
லின். செய்யுமிச்சையோ முயல்வாற் றுணியப் படுவ
தாந்தகைமைப்பிரகாரக வேட்கையாம். ஆண்டு, முயல்
வாற் றுணியப் படுவதாந் தகைமை சிறப்பாம், அச்சி
றப்புடை யுணர்வு செய்யும் வேட்கையில், அதன் வாயி
லாய்த்தான் முன்னுறுதலி லேதுவாதல், இட்டசாத
னத் தன்மை யுணர்வு அதன் மாட்டேது வாகாதாம்.
முயல்வான் முற்றுப் பெறுததாகிய சுந்திர மண்டலத்
தைக் கொணர்தலாதி யில் முன்னுறன் மன்னுறுதலின்.
அற்றேல் முயல்வான் முற்றுப் பெருமையி னுணர்வு
தடையாமாலோ வெனின்? ஆகாதாம், அதனின்மை
யைக் குறித்து முயல்வான் முற்றுப் பெறுந்தன்மை
யுணர்வுநாய்திற் கோடலாதலின். இரண்டுமே ஹேது

வாயி னென்னுமாலோ வெனின்? என்னும், அரிதிற்
கோடலன்றோவாம். அற்றேல், நின்மதத்தும் மதுவி
டம் விரவிய உணவை யுண்பதினும் ஜெனமந்திர வந்
தனத்தும் முன்னுறன் மன்னுறும், காரியத்தகைமை
யுணர் விருத்தலின் எனின்? அன்றும், தனது விசேட
ணமுடைமை யுணர்வினா லுளதாய காரியத் தகைமை
யுணர்விற்சு முயல்விக்குந் தன்மை யுண்மையின். காமி
யமாகிய யாகபாகாதியிலோ வேட்கை, தனது சிறப்
பாம்; அதனானே வலியுடைத்தாயவாவாததை யாக்
காததாகிய காமிய சாதனத் தகைமை யுணர்வினானே
காரியத் தகைமை யுணர்வாம், அதனானே முன்னுற
லாம். திருத்தன் உணவின் முயலான் அஞ்ஞான்று
வேட்கை புருடச்சிறப்பா யிராமையின். நித்தியத்தோ,
சவுசாதிகள் புருட விசேடணமாம்; அதனானே சவு
சாதி ஞானானுதீன முயல்வினான் முற்றுப் பெறுந்தன்மை
யுணர்வினான் ஆண்டு முன்னுறலாம். அற்றேல்? அதனை
க்குமி த்து நொய்திற் கோடலானே வலியுடைத்தாய
வாவாததை யாக்காததாகிய இட்டசாதனத் தன்மை
விடயக காரியத்தன்மை ஞானத்தன்மையானே ஹேது
த்தன்மைபுளதாகு, வலியுடைத்தாய வாவாததை யா
க்காததாதலும், இட்டோற்பத்தியிடையீடிலாத துக்கா
திக துக்கத்தை யியாக்காமையாதல், வலியுடைத்தாகிய
வெறுப்புவிடைய துன்பத்தை யுண்டாக்காமையாதல்
எனின்? அற்றன்று, இட்டசாதனத்தன்மையையும்முய

ல்வான் முற்றுறுவிக்குந் தகைமையையும் ஒரேகாலத்
தில் அறிவான் முடியாமையின் சாத்தியத் தகைமை
சாதனத் தகைமைகட்கு முரண்பாடுண்மையின். துணியப்
பெருததற்குச் சாத்தியத் தன்மையும், துணியப்
பெற்றதற்குச் சாதனத்தன்மையு மிருத்தலின். ஒன்று
ஒன்றன் ஒரே போழ்தில் துணியப்பெற்றதும் பெருத
தும் என அறியப்பெறு லாகாதா மாதலின் காலவேற்
றுமையானே இரண்டும் அறியப்பெறும். இவ்வாறிய
ம்ப லேலாதாம், எளிதிற் கோடலானே, வலியுடைத்
தாய வாவப் பெருததை யாக்காவிட்ட சாதனத் தகை
மையோடுற்ற முயல்வான் முற்றுப்பெறுமையி னுணர்
விற்கு ஹேதுத்தகைமை யுண்மையின். சாத்தியத் தன்
மைசாதனத்தன்மைகட்கு முரண் பாடுண்டா மென்ன
ற்க; ஓரொருகால் சாத்தியத்தன்மை சாதனத்தன்மை
கட்கு முரண்பா டின்மையின் ஒரே போழ்தில் சாத்
தியத்தன்மை சாதனத்தன்மைகளி னுணர்வாதலின்.
புதியரோ; இஃது எனது முயல்வாற் சாதிக்கப் பெறு
வது என்னு முணர்வு முயல்விப்பதாகாதாம். வரப்
பெருததில் அஃதை யறியக் கூடாமையான்; மற்றோ
எத்தகையனுக்கு முயல்வாற் சாதிக்கப் பெறுவதாக
யாதுகாரணம் பெற்றதோ அத்தகைமையைத் தனக்கெ
ண்ணி ஆண்டு முயல்கின்றனன், அதனான் அதன் சா
தனத் தன்மை யுணர்வுடையவனும் அதற்குபகரணமு
டையவனும் ஆகிய ஓதன வேட்கையனுக்குப் பாகம்

முயல்வாற் சாதிக்கப் பெறுவதாம். அத்தகையனும் யான் என எண்ணிப் பாகத்தின்கண் முயல்கின்றனன் என மொழியாநிற்பார். அஃதொவ்வாதாம், தான் கற்பித்த எழுத்து முதலியவற்றின் முயல்கையினும், யவ்வனத்திற் காமமுட்போழ் தன்முதலியவற்றினே சம்போகாதிகளினும் அஃதின்மையின், இஃதோ உணரற்பாலதாம்:—இக்காலத்திய இட்ட சாதனத்தன்மையுணர்வு ஏவுவதாம், அதனானே வரும் யுவராஜ்ஜிய விடயத்தில் பாலனுக்கு முயல்கை கூடாதாம், அக்கான் முயல்வான் முற்றுப் பெறுத்துந் தகைமையின் உணர்வின்மையின் இவ்வாறே திருத்தன் உணவின் முயலான் அஞ்ஞான்று இட்ட சாதனத் தன்மை ஞானமின்மையின். முயல்கின் நன்னுமன்றோ ரோஷத்தாற் றாடிக்கப்பட்ட மனத்தன் விட முதலியவற்றையயில்வதில் அக்கால் வலியுடைத்தாய வாவாததை யுண்டாக்காமை யுணர்வின்மையின், ஆத்திகனுக்கு அடையப்பெறாத வருகைப்பகையழிவு முதலியவற்றின் முயல்வில் யாங்ஙனம், வலியுடைத்தாய வாவாததை யாக்குந் தகைமை மதி? நரக சாதனத் தன்மை ஞான மிருத்தலின் என நவிலற்க; பேராசை முதலியவற்றினே நரக சாதனத்தன்மை யுணர்வு மறை பெறுதலின், மழை முதலியவற்றின் மாட்டோ முயல்வான் முற்றுப் பெறுத்துந் தகைமை யுணர் வின்மையின் செய்யும் வேட்கையின் முன்னுறுதலின்றும்; மற்றோ,

இட்ட சாதனத்தன்மை யுணர்வானே இச்சை மாத்திர
மாம். கிருதியையும் பிரவிருத்தி ரூபமாயுணர்க, அத
னானே ஜீவனயோனி முயல்கையாற் சாதிக்கப்பெறுவ
தாகிய பிராண பஞ்சக சஞ்சாரத்திற் பிரவிருத்தியி
லதாம். இன்னணமாகவே முயல்விக்குந் தன்மையைப்
பின்பற்றி விதிக்கும் இட்டசாதனத் தன்மை முதலிய
வையே பொருளாம். ஆகவே, “விகவஜித்தான் வே
ட்க” என்பதாதியில் யாண்டுப்பயன் கேட்கப் பெறுவதி
ன்றோ ஆண்டும் துறக் கம்பலமெனக் கற்பிக்கப்பெ
றும். அற்றேல், “அனுதினமும் சந்தியை யுபாசிக்குக”
என்பதாதியில் இட்ட முதியாமையின் பிரவிருத்தியா
ங்ஙனமாம்? அர்த்தவாத மறைந்த பிரஹ்மலோகாதி
யேனும், மறமின்மை யேனும் ஆகிய பயனொமென
அறையற்க; அவ்வாறாயின், காமியத் தகைமையானே
நித்தியத் தகைமையினுனி யடைவாம். வேட்கையில
தாயினோ இயற்றலே லாமையின் இன்னணமாகவே,
பலசுருதி யிருந்துழி அர்த்தவாத மாத்திரமெனின்?
அன்றும், கிரகண சிராத்த முதலியவற்றில் நித்தியத்
தன்மை நைமித்திகத் தன்மைகட்கே போலும் நித்தி
யத்வ காமியத்வங்கட்கும் முரணின்மையின் வேட்கை
யிலதேலாயின் இயற்றலேலாமையி னடைவா மென்ன
ற்க; முக்காலத்திய துதிபாடாதிகளிற்போல வேட்கை
யினிருப்புண்மையையே கற்பித்தலின் வேதத்தாற்
போதிக்கப்பட்ட காரியத்தன்மையி னுணர்வாற் பிரவி

ருத்தியா மெனலுஞ் சம்பவியாதாம். தனதிட்ட சா
தனத் தன்மையை யறியாமல் அத்தகைய காரியத்
தன்மையின் ஞான சகத்தி ரத்தினானும் பிரவிருத்தி
கூடாமையின். பண்டா பூர்வம் பலமென்பதுவும் பற்றா
தாம்; வேட்கையிலதாயின் இயற்றலேலாமை சமமாம்,
வேட்கையைக் கற்பிக்கினோ அர்த்தவாதத் தறைந்த
பயனே இராத்திரிச் சத்திர நியாயத்தானே கற்பிக்க
வேண்டும்; மாறாதினோ பிரவிருத்தி கூடாமையின். அத
னான் மறத்தி னுற்பத்தி யின்மையை மற்றைய ரெண்
ணுகின்றனர். இங்ஙன்,

“எப்புகழ் விரதரிங் கேப்பொழு தினுமே தப்பறச்
சந்தியைச் சாற்றுவர் பாவஞ், சேப்பவர் சிதைத்தேசேறி
யும நாமய வொப்பறு மயன்ற னுலகை யடைவரே”

இங்ஙன் “அன்பினை நேர்வானன் பொடும்பி தூர்
க்கட், கின்பொடு நாளு மெண்ணீரீக.” என அன்பு
வடிவதாகவே பயனாகுக, பிதூர்க்களின் பிரீதியாங்
கனம் பயனும், வேறு நிலைக்களத் திருத்தலி னென
விளம்பற்க; கையயச் சிராத்த முதலியவற்றிற்கடுப்ப
உத்தேசியத் தன்மைச் சம்பந்தத்தானே பயனைப்
பயக்கும் பான்மையைச் சிலபாற் கற்பித்தலின், இது
னானே யன்றோ நூலிற் காட்டப்பட்ட பயன் அனுட்
டான கருத்தாவின் கண்ணென்பது சாமானியமே
னச் சாற்றப்பெற்றது. பிதூர்க்கள் விடுபட்ட வழி தன

க்குத் துறக்க முதலிய பயனெய்தும். எல்லா நித்திய நைமித்திக அனுட்டானத்திற்குப் பொதுவாகவே துறக்கத்தைப் பயக்குந்தன்மை யுண்மையின்; பண்டா பூர்வப் பொருட்டுப் பிரவிருத்தியுஞ் சம்பவியாதாம். அது இன்ப துன்ப மின்மைபோலும் தானாகப் புரு டார்த்தமன்றும், அதன் சாதனமு மன்றும். மறவுதய மின்மையில் யாங்ஙனம் பிரவிருத்தி யெனின்? இங்ங னமாம், எங்ஙனம், நித்தியத்தை யியற்றியவழி பாபா பாவநிலை பெறுமோ அஃதிலதேலாயின் அஃதிலதா மோ; அங்ஙனம், பாபா பாவமிருப்பின் துன்பமுன் னின்மையி னிருப்பாம். அஃதிலதே லாயின் அஃதில தாம் என யோக கேசும சாதாரண காரணத் தன்மை யைத் துன்ப முன்னின்மைப் பொருட்டும் எளிதாக வியம்பலாமாதலின், இம்முறையே மாற்று வினைக்கும் துன்ப முன்னின்மை யே துத்தன்மையாம். அற்றேல், “களஞ்ச முண்ணற்க” என்பதில் விதிப்பொருண் மாட்டு யாங்ஙனம் நஞ்ஞார்த்தச் சேர்க்கை. இட்ட சாதனத்தன்மை யின்மைமையையும் முயல்வான் முற்று ப்பெறுந் தன்மை யின்மைமையையும் உணர்த்துவான். முடியாமையின் எனின்? அற்றன்றும், ஆண்டு இட்ட சாதனத் தன்மையும் கிருதி சாத்தியத் தன்மையும் பாதமாதலின் விதிப்பொருளாகாதாம்; மற்றே, வலி யுடைத்தாய வாவாததை யாக்காமை மாத்திரமாம் அதன பாவம் நஞ்ஞாலுணர்த்தப்பெறும். அல்லது

வலியுடைத்தாய வாவாததை யாக்காமையைச் சிறப்
பாகவுடைய இட்ட சாதனத் தன்மையோடு கூடிய
கிருதி சாத்தியத்தன்மை விதியின் பொருளாம். அத
னபாவமோ நஞ்ஞான் விசேடிய முடையதி லுணர்த்
தப் பெறுவதாய் அடையடுத்த அபாவம் விசேடனா
பாவத்தில் விசிராந்தி யடைகின்றது. அற்றேல், “சே
னத்தா லபிசரித்து வேட்க” என்பதாதியில் யாங்ஙனம்
வலியுடைத்தாய வாவாததை யாக்காமை பொருளு
றல்? மரணானுகூல வியாபாரமாகிய சேனத்திற்கு
ஹிம்சைத் தன்மை யுண்மையானே நாகசாதனத் தன்
மை யுண்மையின். விதித் தன்மை யுண்மையின் நிதேத
மன்றென்று நிகழ்த் தற்க; அபிசாரத்தின்கண் மாற்று
வினை யுபதேசித்திருத்தலின். மரணானுகூல வியாபார
மாத்திரம் ஹிம்சையாகு மாயின்கட்கக்காரனுக்
கும், கூபங்குடை பவனுக்கும் ஹிம்சைத் தன்மையின்
அடைவும், களம்வரை யுணவுண்டதி னின்று முண்
டாய மரணத்தில் தன்னான்மவதத் தன்மையி னடைவு
மாம் என அறையற்க: மரண உத்தேஸ்யகத் தன்மை
யையும் சிறப்பாக்கலின், அயலைக் குறித் தெய்த நாரா
சத்தால் கொல்லப்பட்ட மறையவனுக்கு வாசநிகம்
பிராயச்சித்தமாம், எனின்? அற்றன்றும், சேன நீக்கப்
பொருட்டு அதிட்ட வாயிலுடைமை யின்மையானே
சிறப்பித்தலின். இதனானே ஸ்ரீ காசி மரணப் பொருட்
டுச் செய்யப்பட்ட சிவபூஜை முதலியவற்றிற்கும் ஹிம்

சைத் தகைமையிலதாம். நேரின் மரணத்தைப் பயப்
பதற்கே ஹிம்சைத் தன்மையாம் சேனமோ அவ்வா
றன்றும், மற்றோ, அதனானுளதாய அபூர்வமாமென
அறையற்க; கட்க தாடனத்தானே மறையவன் இரண
பாக பரம்பரையானே மரிக்கின் ஹிம்சைத் தன்மை
யடைவுறாமையா மாதலின். சிலரோ, சேனத்தி னிம்
சைப் பலம் மரண மன்றும்; அதனானே, சேனத்
தானே யுண்டாக்கப்பட்ட கட்கக்காதன் முதலிய வடி
வஹிம்சை அபிசார பதப்பொருளாம். அதற்கும் பா
வத்தைப் பயக்கும் பான்மையாம் ஆகலின் சேனத்தி
ற்கு விதித்தன்மை யுண்மையின் பாவத்தைப் பயவா
தெனினும் வரும் பாவத்தையெண்ணிச் சற்சனர் முய
ல்கின்றிலர் என்பர். ஆசிரியரோ ஆத்தனபிப்பிராயமே
விதியின் பொருளாம். “பாகஞ்செய்தி” என்பதாதி
யில் ஆஞ்ஞையாதி ரூபஇச்சை வாசித்தகைமை யொ
ப்ப வியங்கோண் மாத்திரத்திற்கு இச்சை வாசித்த
கைமை எளிதிற் கோடலானே யாதலின். இவ்வாறாக
வே, துறக்க காமன் வேட்க” என்பதாதியில் மகம்
துறக்க விழைவு முயல்வினான் முற்றுப் பெறுதலினா
னே ஆத்த இட்டமாமென்பது பொருள். அதனானும்
ஆத்த இட்டத் தன்மையானே இட்ட சாதனத் தன்
மை முதலியவற்றைக் கருதிப் பிரவிருத்திப்பன். கள
ஞ்ச பக்ஷணத்தில் அஃதின்மையின் பிரவிருத்தியான்.
வேதத்தில் பெளருஷேயத் தகைமையை யங்கீகரி

யாத வதன்பொருட்டு விதியே ஆங்குக் கருப்பம்போ
லும் மறையெனுங் குமார்க்கு மா தேவரது கூட்டின்
மானமாம். கர்த்தாவின் நினைவின்மையே பாதசுமெ
னக் கழறற்க; கபிலகணாதாதிகளானே இதுகாறும் கர்
த்தாவின் நினைவிற்கே புலப்பாடுண்மையின்; மாறாயி
னே மிருதிகட்கும் கருத்தாவுடைமை யின்மை யடை
வாதலின். ஆண்டே கருத்தாவின் நினைவுளதாமெனின்
வேதத்தும் “சந்த சுகளை யுணர்ந்தனர் ஆதலின்” என்
பதாதியாகக் கர்த்தாவின் நினைவுளதேயாம். இவ்வண்
ணம், “மன்வந்தரந்தோறு மிம்மறை மாறாய் விதிக்க
ப்படும்” என்பதையுங்கண்டு கொள்க. “இவ்வேத பசு
வான் சுயம்புவாக இலங்குவான் ஓவ்வு மும்மான்
முன்னோளிரந்தது கீதம், செவ்விய சிவாதி யிருடிகள்
வரையோ, அவ்விதனினேவினராற்றின ரல்லரே” என்
பதோ வேதத்தினது துதிமாத்திரமேயாகும். பெளரு
ஷேயத் தன்மையேல் மயன் முதலியவை சம்பவித்த
லின் அப்பிராமாண்யமா மாலோவென் றுரையாடற்க,
நித்திய சர்வஞ்ஞத் தன்மை யுண்மையானே நிர்த்தோ
ஷத் தன்மையுண்மையின் இதனானே வேறு புருடர்க்கு
மயன் முதலியவை சம்பவித்தலின் கபிலர் முதலியோ
ருக்கும் வேதகர்த்திருத்தகைமை மேவாதாம். மே
லும், வருணங்கட்கே அநித்தியத்தகைமை வழங்கப்
போதலின் அதன் சந்தர்ப்பத்தோடுற்ற வேதமநித்தி
யமென்பது ஒருதலையேயா மன்றோவெனத் தொகுப்

பாம். முதலென. சமவாயி காரணத்தினது காட்சி பிர
விருத்தியிற் காரணமென்பதாம்.

பின்னுறல் வெறுப்பால் வெறுப்பதனேதுப் பெற்றியி
னுணர்வினுக்கேது, மன்னுறவாழ்க்கைக் காரணம்பொ
றிக்குமன்னுறு வெப்போழுதினுமா, லின்னுடலு யிர்ச்சஞ்
சாரத்திலேது விந்திய மறிந்திடாகனதை, மன்னு மண்ணீ
ரில நித்தியத்தரித்த மருவுநித்தியத்தி னித்தியமே.

பின்னுறலென. வெறுப்பதன் சாதனத் தன்மை
புணர்விற்குப் பின்னுறற் பொருட்டும் பயக்கும்பான
மையுடன்பாடெதிர் மறைகளானே துணியப்பெறும்
என்பது கருத்தாம்.—

வாழ்க்கைக்காரண முயல்வு வாழும்வரை தொட
ரும், அஃது மதிந்திரியமேயாம். அதன் கண்ணளவை
அறையப் பெறுகின்றது:— இன்னுடலென. உயிர்ச்
சஞ்சார மென்பது அதிக சுவாசாதியாம், முயல்வான்
முற்றுறுவதாம். இன்னணமாகவே, எல்லாவுயிர்ச் சஞ்
சாரத்திற்கும் முயல்வான் முற்றுப்பெறுத்துந் தகை
மைக் கருதலுண்டாதலினுனும், காட்சிப்படு முயற்சி
வாதிக்கப் படுதலினுனும், பொறிக்கெட்டா முயற்சி
துணியப் பெறலாம். அஃதே ஜீவனயோனி முயற்சி
யாம். குருத்வங் கூறப்பெறுகின்றது:— இந்தியமறிந்

திடாதென. அநித்தியமென. அநித்தியமாய இரட்டை யணு முதலியவற்றில் மருவுங் குருத்துவம் அநித்ய மாம். நித்திய பரமாணுவில் நித்தியமாம் குருத்தன் மையெனத் தொடர்புறும்.

விழுதலி லசமவாயியுமதுவே விளம்புசாம் சித்திக றெகிழ்ச்சி, தழுவறுநயிமித்திக மெனவாதி சலிலத்திற் கடையதுமண்டி, யுழியற்ற பரமவணுவின் லுழிவிலோழி வது பிறவிடங்கடைய, தழுவறுவரி நெய்யினி லோமுக் கேது வாந்திரட்டலி னிமித்தமதே.

அக்குருத்வம் அசமவாயி காரணமாம். விழுத லில் = முதல்வீழ்ச்சியில் என்பதாம். திரவத்வம் திக ழ்த்தப்பெறுகின்றது:—சாம்சித்திகமென. சாம்சித்தி கம் நைமித்திக மெனத்திரவத்வ மிருவிதமாம். கடை யது=நைமித்திகம். அறலென. நீர்ப்பரமாணுவில் நெ கிழ்ச்சி நித்திய மென்பது பொருள் பிறவிடம்=பிருதி விப் பரமாணு முதலியவற்றிலும், சலில இரட்டை யணு முதலியவற்றிலும் நெகிழ்ச்சி அநித்தியமாம், சிலபாற் றேயுவினும், சிலபாற் பிருதிவியினும் நைமித் திக நெகிழ்ச்சியாம். ஆண்டு நைமித்திகப் பொருளி யாதென்பது காட்டப்படுகின்றது:—கடையதென. அழ லென. அழற்சையோகத்தாலாகியது நைமித்திக திர வத்வமாம். அதுவும் மாதங்காதி வடிவத்தேயுவினும்,

என்பதாம். ஏது=அசமவாயி காரணம். திரட்டலின் =
சத்து முதலியவற்றின் சையோக விசேஷத்தின்.
அது=நெகிழ்ச்சி, நேயத்தோடு கூடியதென உணரற்
பாற்றும்; அதனானெகிழ்ந்த பொன் முதலியவற்றின்
திரட்டலின்றும்.

நீரின்னேயமது நித்தமணுவி நித்தமில்லது மவய
வியில், பாருறு தயிலத்தத னுயர்வதனாற் பன்னனுக்ல
தையனற்காம், தாருறுவேகம் பாவனை திதியின் ருபகமே
னல் சமுக்காரம், வேருறு வேகம் மூர்த்த மாத்திரத்தில்
வேகஜங்கரும ஜஞ்சிலரே.

நேயம் நிரூபிக்கப்படுகின்றது:— நேயமேன நீரின்
லென. நீரின் கண்ணே யென்பது பொருள். அற்றேல்,
மண்ணின் கண்ணும் தைலத்தில் நேயம் புலப்படுகின்
றது, அது நீரில் நிகழ்வதா மென்னற்க; அங்ஙனாயின்,
அனற்கு மாறும் ஆகலின் அறையப் பெறுகின்றது;—
தயிலத்தென, அதனுயர்வதனான்=நேய உயர்வான்.
தயிலத்திற் புலப்படாநின்ற நேயமும் நீரில் நிகழ்வதே
அதற்குயர்வாந் தன்மை யுண்மையின் அனற் குதவுவ
தாம். தாழ்வாய நேயமா நீரோ தீயை நீக்கும், என்ப
தாம். சமுக்காரம் சாற்றப்படுகின்றது:—சமுக்காரமேன
வேகம், திதித்தாபகம், பாவனை, என்னும் வேற்றுமை
யான் சமுக்காரம் மூவகையாம்: மூர்த்தமேன. கர்மஜ
வேகஜ வேற்றுமையானே வேகம் இருவகையாம். ஆக

முதலியவற்றிலோ நோதனத்தா லுண்டாக்கப்பட்ட தொழிலானே வேகமுண்டாம். அதனானே, முற்றொழி லழியும், அதன்பின் பிறற்றொழிலாம். இங்ஙனம் மேலும் வேகமிலாது தொழிற்குத் தொழிற்றடைத் தன்மை யுண்மையின் முற்றொழி லழிவும் பிறற்றொழி லுதயமும் ஆகாதாம். யாண்டு வேகமுடைய கபாலத்தானே உண்டாக்கப்பட்ட குடத்தில் வேகமுண்டாமோ அது வேகஜ வேகமாம்.

கடையது கிதியில் நான்கினிற் சிலவர் கதுவுருவது பொறிக்கோரோ, விடமதி லசைவு மாட்டாது மேது விரி யுயிர் விருத்தி பாவனைதா, னடைவறும் பொறிக்கு நொதும லினு னுருவிலருந் துணிபத னுடையேதாம், தோடர்வு ணர் வதினும் நினைவினு மீஃது துண்ணுறு மேதேனச் சோலுமே.

கடையது=திதித்தாபகம். வளைத்த சாகை முதலி யவற்றை விடுதலானே யுண்டாம் மீட்சி நிலைபெறுத்து கையான் முற்றுறுவதாம். கிதி முதலிய நான்கன் கண் நிலைபெறுத்துகையைச் சில ரெண்ணுகின்றனர் அஃதளவை யற்றதாம் என்க. அது=திதித்தாபகம். ஓரோ விடம்=வளைத்த கோடு முதலியவற்றில். பாவனை யென. அதனுடை=சமுக்காரத்தினுடைய. நொதுமல் வடிவ வுணர்வானே சமுக்கார உதய மின்மையின் நொதுமலி னுருவில் என்றதாம். அதனதையத்தான்

அதனதுதயங்கூடாமைமயின் துணிபு என்னப்பட்டது
 அதனானே நொதுமலினும் அயலாய நிச்சயத் தன்மை
 யானே சமுக்காரப் பொருட்டு ஹேதுதை யென்பது
 கருத்தாம், அற்றேல் நினைவின் பொருட்டு நொதும
 லினும் அயலாய நிச்சயத் தன்மையானே ஹேதுதை
 யாம், அதனான் நொதுமன் முதலிய இடங்களில் நினை
 வின்றும். இங்ஙனமாகவே சமுக்காரப் பொருட்டு
 ஞானத்தன்மையானே ஹேதுதை யுளதாகவேயெ
 னின்? ஆகாதாம், ஒருபக்கம் நிறுவும் ஊகமின்மையி
 னானும் சமுக்காரப்பொருட்டு நொதுமலினும் அயலாய
 நிச்சயத் தன்மையானே ஹேதுதை துணியப்பெறுத
 லின். மேலும் நொதுமற்றலத்தில் சமுக்கார கற்பனை
 மாற்றல் அரிதிற் கோடலின் சமுக்காரப் பொருட்டோ
 நொதுமலினும் அயலாய நிச்சயத் தன்மையானே ஹே
 துதை துணியப்பெறுதலின். இஃது = சமுக்காரம்.
 ஆண்டளவை காட்டப்படுகின்றது:— நினைவினுமேன.
 நினைவையும் தொடர்வுணர்வையும் உதிப்பித்தலின்
 சமுக்காரங் கற்பிக்கப்படும். வியாபாரமின்றி முன்
 னனுபவத்திற்கு நினைவு முதலியவற்றைப் பயக்கும்
 ஆற்றலின்மையின், தான் தனது வியாபாரம் என்
 னும் இரண்டனு ளொன்றிலாதவழி காரணத்தகை
 மை சம்பவியாமைமயின். தொடர் வுணர்வின் பொரு
 ட்டு அவ்வச் சமுக்காரத்திற் கேதுத் தகைமையேல்
 தொடர் வுணர்விற்குச் சமுக்கார ஜன்னியத்தன்மை

உண்மையானே மிருதித்தகைமையி னடைவாமென் னற்க; அப்பிரயோஜகத் தகைமையுண்மையின். மற்றை யரோ வெளிப்படாத சமூக்காரத்தான் தொடர்வுணர் வுதயமாகாக்கால் வெளிப்பட்ட சமூக்காரத்திற்கு ஹே துத்தன்மையைக் குறித்து, அந்த அந்த நினைவிற்கே தொடர்வுணர்வின் பொருட்டு ஹேதுதை கற்பிக்கப்பெ றுமென்பர்.

அதிட்டம் அறையப் பெறுகின்றது:-

அறமற மதிட்டந் துறக்க சாதனமா மறம்பகீரதி முழு க்காதி, கறையறு மகமுன் வீனைகளு மறமாங் கருமநாசா வறற்றோடலான், அறமிறு மறமோ நரகமுன்னேதுவா மிக ழ்வினையி னான்மாற்றுந், திறவினை முதலா லழிவுறுமிரண் ணே சீவனிலிருப்பன வேனுமே.

துறக்கமென, துறக்க முதலிய எல்லா வின்பங் கட்கும் துறக்கஹேதுவடிவமாகிய ஆகமுதலியவற் றிற்கும் ஹேதுதருமமாம் அதன்கண் ணளவை அறை வான் அறையப் படுகின்றது. மகமுன்னென. யாகாதி வியாபாரமாக அறங் கற்பிக்கப்பெறும்; அன்றாயின் வேள்வி முதலியவற்றிற்கு அழிவுற்று நெடுநாட்களா தலினானும் வியாபாரமில்மையினானும் இனிமேலுள தாம் துறக்கத்தைப் பயக்கும் பான்மை யொவ்வா தாம். அஃதறையப் பெற்றுளது ஓசிரியரான்:— “இய. ற்றிய கருமாதிரிய மின், ரியே, குயிற், ரிநீணாள் குலைந்து

சென்றது, பயிற்றடப் பயனைப் பற்றியதலவே” என, அற்றேல், மகத்துவம்சத்தின் மாட்டே வியாபார மாம், பிரதியோகியதன் துவம்சங்கட்கு ஒருபாற் பய வாமையா மென்னற்க; யாண்டும் அவ்வாறார் கைகமை யில் அளவையின்மையின். நின் மதத்தில் பய முடிவு பேற்றதாம், எம்மதத்தில் முடிபாய பயனுக்கு அபூர் வத்தை யழிக்குந்தன்மை யுண்மையின் அவ்வாறாந்தன் மையின்றும் என்னற்க; காலவிசேடமும் சககாரியாத லின் எனக்கடாவிக்கூறப்படுகின்றது:— டிகீரதியென. ஸ்ரீகங்கையாடற்கே துறக்கத்தைப் பயக்கும் பான்மையு ளதேலாயின் முடிவிலாத நீர்ச்சையோகத் துவம்சங்க ட்கு வியாபாரத் தன்மையைக் குறித்து ஓர் அபூர்வ மே கற்பிக்கப்பெறும் நொப்திற் கோடலானே யென் பது கருத்தாம்.

அற்றேல், துவம்சமும் வியாபாரம் ஆகாதொழிக வியாபார மற்றதாகிய நீணுண் முன்னழிவற்றதற்கு யா ங்ஙனம் காரணத்தகைமையெனக் கழறற்க; அயலோ ராற்றாற் பெறப்படாததாய் நியதமாய் முன்னிற்பதாந் தன்மைக்கு ஆண்டு மிருப்புண்மையின். தடையற்றமுன் னிருத்தற் தன்மையே விழிக்கூட்ட முதலியவற்றிற்குக் காரணத் தன்மையேல், யாண்டுமில்லையாம். காரியகால இருப்புண்மையேபோலும், சமவாயி காரணத்திற்கு, எனக்கடாவி விடையளிக்கப் படுகின்றது:— கருமநாசா வென.

நியாய சித்தாந்த முக்தாவலி யென்னும் உரையும் 2

அபூர்வமாகா தொழியு மேலாயின் கருமநாசர்
ஜலத்தைத் தீண்டன் முதலியவற்றானே அறத்திற்
கழிவுறுந் தகைமை யாகாமற்போம். அதனான் மக
முதலியவற்றின் அழிவேனுந் தடையேனும் செய்
வான் முடியாதாம், அதற்கு முன்னரே இருப்புண்மை
யின் என்பது கருத்தாம். இதனானே, தேவதைப் பிரீ
திக்கே பலத்தன்மை யென்பது நீக்கப்பட்டது. ஸ்ரீ கங்
கையாடன் முதலியவற்றில் யாண்டுமே தேவதைப்
பிரீதிக் கசம்பவ முண்மையினானும் என்க. தேவதை
க்குச் சேதனத்தன்மை யுண்மையேனும் அதன் பிரீ
திக்குக் குறிப்பிடாத் தன்மை யுண்மையின் பிரீதிக்குச்
சுகசொரூபத் தன்மையானே விஷ்ணுப் பிரீதியாதிக
களில் அஃதசம்பவமாதலின். உண்டாய இன்பமுதலி
யவற்றிற்கு ஆண்டின்மை யுண்மையின் அதனான்.
விஷ்ணுப்பிரீதி ஜன்னியத் தன்மையானே மற்றையர்
விரும்பிய துறக்க முதலியவையே விஷ்ணுப் பிரீதி
சப்தத்தானே குறிப்பிக்கப்படும். மறமேன. நரகமுத
லிய சுகல துன்பங்கட்கும், நரக சம்பந்தமாய தேக
முதலியவற்றிற்கும் சாதனம் மறமாம், அதன் கண்ண
ளவை யறையப்படுகின்றது:-மறமாகா தொழியுமேலா
யின் மாற்றுவினை மாற்றப்படுந் தன்மை யாகாமற்
போம். அதனான் பிரஹ்மஹத்தியாதிகளின் அழிவே
னுந் தடையேனும் விதிப்பான் முடியாதாம். அதற்கு
முன்னரே சென்றொழிந்த தன்மை யுண்மையின் என்

பது கருத்தாம். சீவனெனக் கடவுளுக்கு அறம் நிறம் இன்மையினென்பது கருத்தாம்.

வாதனைதனின் றுதிப்பன விவைகள்வரு முணர் வானுமேமாயு, மோதோலி தோனியும் வருணமும் மேள த்துதிப்பது தோனிக்களக் கூட்டா, னுதலாம் வருணங் காதிளாகு மாசினிதனி லிவையமரும், காதினி லுதித்த கவரலா முதித்தல் கடலை நேறியினிற்கவரே.

இவைகள் = அறமறங்கள். வாதனையென ஆத லின் ஞானியான் செய்ப்படுவன வாயினும் நல்லவை தீயவைகள் பயன்பயப்பா னுற்றலற்றனவாம் என்பது கருத்து. உணர்வானுமென. உம்மையானே போகமுங் கோடக் கிடந்தது. அற்றேல், தத்துவ ஞானத்திற்கு யாங்ஙனம் அறமறத்தை யழிவுறுத்துந் தன்மை “கற்ப கோடி சதங்களானும்மே, அற்பமுமயிலாக் கருமயழி வரு” என்னுந் திருமொழி முடினுறுதனின். இவ்வாறு கவே தத்துவஞானிகட்கு வினாவிற் காயவிபுகத்தான் எல்லாக் கருமங்கட்கும் போகத்தாலழிவு ஆபெனின்! அற்றன்றும், ஆண்டுப் போகத்திற்கு வேதத்தா லுணர் ர்த்தப்பட்ட நாசகங்களின் உபலக்ஷகத்தகைமை யுண் மையின். அன்றாயின் யாங்ஙனம் மாற்றுவினை முதலிய வற்றானே கருமங்கட்கு அழிவெய்தலாம்! அஃதருள் பட்டுளது:—“ஞானத்தீ எல்லாக் கருமங்களையும்” என்பதாதி யான் “பாவாமாகிய பரசிவற்கணையி, விரவிய விவனது கருமங்கள் வீழும்” என்பதாம். அற்றேல், தத்துவ ஞானிக்காயின் காயநிசுத்தலும் இன்பத் துன் பாதிசுளும் ஆகாவாம், ஞானத்தானே எல்லாக் கருமங் கட்கும் அழிவுண்மையின் எனின்? அற்றன்றும், நுகர் வினை யொழித்தொழிந்த வினைகட்கே அழிவுண்மையின்